Prowincyja dawnej Polski r. 1881. pod panowaniem rossyjskiem.

a) Zachodnio-ruski Kraj. (Północno-zachodni) (Litewsko-ruski Kraj. – Zapadnaja Rossyja.)

I. Gubernia **Wileńska** z obwodami: 1) Wilno, 2) Dzisna. 3) Lida. 4) Oszmiany. 5) Święciany. 6) Troki. 7) Wilejka ... 37,460 wiorst □ – 1,207,300 ludności
771 mil □

II. " **Kowieńska** z obwodami: 1) Kowno, 2) Wiłkomierz, 3) Nowo-Aleksandrowsk (Jezioroßy), 4) Poniewież, 5) Telsze, 6) Szawle, 7) Rosienie 35,762 wiorst □ – 1,512,000 "
738 mil □

III. " **Grodzieńska** z obwodami: 1) Grodno, 2) Białystok, 3) Bielsk, 4) Kobryń, 5) Prużany, 6) Sokołka, 7) Słonim, 8) Brześć litewski, 9) Wołkowysk ... 33,722 wiorst □ – 1,226,946 "
703 mil □

IV " **Mińska** z obwodami: 1) Mińsk, 2) Bobrujsk, 3) Borysow, 4) Ihumeń, 5) Mozyr, 6) Nowogródek, 7) Pińsk, 8) Rzeczyca, 9) Słuck .. 75,756 wiorst □ – 1,580,000 "
1659 mil □

V " **Mohilewska** z obwodami 1) Mohilew (naddnieprski), 2) Homel, 3) Horki, 4) Klimowicze, 5) Mścisław, 6) Orsza, 7) Rohaczow, 8) Stary Bychow, 9) Sienno, 10) Czausy, 11) Czeryków ... 1,117,400 " .. 41,987 wiorst □ –
871 mil □

VI. Gubernia <u>Witebska</u>, z obwodami: 1) Witebsk, 2) Weliż, 3) Horodok, 4) Dynaburg, 5) Dryssa, 6) Lepel, 7) Lucyń, 8) Newel, 9) Połock, 10) Reżyca, 11) Siebież . . . . . 28,708 wiorst □ . . . . 1,027200 ludności.

820 mil □.

B) Południowo ruski Kraj. (Południowozachodni.) (Jugo-zapadnyj Kraj) (Jużnaja Rossyja.)

VII. Gubernia <u>Kijowska</u>, z obwodami: 1) Kijów, 2) Wasylków, 3) Kaniów, 4) Czerkasy, 5) Czechryn, 6) Zwinogród, 7) Humań. 8) Taraszcza, 9) Lipowce, 10) Berdyczów, 11) Skwira, 12) Radomyśl . . . . 44,806 wiorst □ – 2,288901 ludności

VIII. " <u>Podolska</u>, z obwodami: 1) Kamieniec podolski, 2) Płoskirów, 3) Latyczow, 4) Nowo-Uszyca, 5) Mohilew (naddniestrzański), 6) Lityń, 7) Winnica, 8) Bracław, 9) Hajsyn, 10) Jampol, 11) Olhopol. 12) Bałta . . . . . . 36,921 wiorst □ . . . . 2,137821 ludności.

IX " <u>Wołyńska</u>, z obwodami: 1) Żytomirz, 2) Owrucz, 3) Nowogród Wołyński: 4) Równe, 5) Łuck, 6) Kowel, 7) Włodzimierz wołyński, 8) Dubno, 9) Krzemieniec, 10) Ostrog, 11) Zasław, 12) Stary Konstantynów . . . 63,126 wiorst □ – 1,955159 ludności.

r. 1825

Gubernia Wołyńska: Powiaty 1) Żytomirski 2) Owrucki 3) Nowogrod-Wołyński 4) Zasławski 5) Ostrogski 6) Rowieński 7) Łucki 8) Włodzimirski 9) Kowelski 10) Dubieński 11) Krzemieniecki 12) Staro-Konstantynowski.

Gubernia Podolska: Powiaty: 1) Kamieniecki 2) Płoskirowski 3) Latyczowski 4) Litynski 5) Winnicki 6) Bracławski 7) Hajsyński 8) Olhopolski 9) Bałtski 10) Jampolski 11) Mohilowski 12) Uszycki.

Gubernia Kijowska: Powiaty: 1) Kijowski 2) Wasylkowski 3) Machnowiecki: 4) Lipowiecki: 5) Taraszczański 6) Umański 7) Radomyślki: 8) Zwinogrodzki 9) Bohusławski 10) Czehryński: 11) Czerkaski 12) Skwirski:

Na czele każdego powiatu: Marszałek, Chorąży, Podkomorzy, Komornik, Sędzia, Podsędków 2, Pisarz, Deputowany Szlachty, Assessorów 2 lub 4

Na czele Gubernii: Gubernator wojenny, cywilny, Wicegubernator, Marszałek guberski, Nadworni Sowietnicy, Tytularni Sowietnicy, Assessorowie, Sekretarze Kollegial. Strapczowie

Wielkie Księstwo Litewskie powstało przez przyłączenie różnych ziem i powiatów z biegiem czasu. Ziemi te były następujące:

I) Połocka ziemia zajmowała pierwotnie obszerny obszar ziemi sięgający na północ do rzeki Wełykaja, na wschód do Dniepru a na południe do rzek Berezyny i Szary. Podlegała ona aż do XIII wieku książętom z rodu Rurykowiczów, którzy przez niezgody i podziały na mniejsze księstwa (łohojskie, kukienojskie, mińskie, druckie, izasławskie) tak ową ziemię osłabili, iż po ostatnim księciu połockim z rodu Ruryka r. 1238, Mendog książe litewski z łatwością całą ziemię sobie podbił i krewnemu swemu Towtywiłowi w zarząd powierzył. Po śmierci Witenesa (+1315) i Gedymina (+1341) panował tu tego ostatniego brat Woin (+1350); po którym objął tamtejsze rządy Olgerd (+1377) który tu osadził starszego swego syna Wingolta czyli Andrzeja. Jednakże Władysław Jagiełło zdobywszy r. 1387 Połock i pojmawszy Wingolta, osadził na Połocku brata swego Skirgiełłę, którego Witold r. 1390 wypędził, osadziwszy tu za namiestnika Montygirda. Po śmierci Witolda (+1430) walczyli o tę ziemię pomiędzy sobą Świdrygiełło Olgerdowicz i Zygmunt Kiejstutowicz. W bitwie pod Wiłkomierzem r. 1435 pobiwszy Świdrygiełłę, stał się Zygmunt panem Połocka i Smoleńska, po którego śmierci (r. 1440) Kazimierz Jagiełłowiczyk wcielił Połock do Litwy. Przywilej potwierdzający wszelkie prawa Połockiej ziemi nadał Zygmunt I d. 23 Lipca 1511. (Ob. Akty Zapadnoj Rossii T. II, Nr. 70).

II) Witebska ziemia graniczyła na zachód z Połocką, na północ z Nowgorodem, na wschód z Smoleńską i rozszerzała się na wschód od rzeki Berezyny aż do brzegów Ugry. Pierwotnie należała ta ziemia do Połockiej i miała nawet udzielne książęta z rodu Ruryka. Ostatnim księciem witebskim z tego rodu był Jarosław Wasylewicz, który jedyną swą córkę Marię wydał za Olgerda Gedyminowicza i z nią w posagu r. 1318 temuż ziemię Witebską ustąpił. Po Olgerdzie objął rządy Kiejstut, który Jagielle nadał Krewo i Witebsk. Jagiełło ustąpił Witebsk matce swej

Juliannie i równocześnie mianował namiestnikiem Witebska Teo-
dora Wiosnę. Po śmierci Julianny r. 1393 Świdrygiełło zajął Witebsk
ubiwszy Wiosnę. Wszelakoż r. 1393 zdobył Witold Witebsk, i odesław-
szy pojmanego Świdrygiełłę do Krakowa, ziemię Witebską do Litwy
przyłączył. Przywilej potwierdzający wszelkie prawa Witebskiej
ziemi nadał Zygmunt I d. 18 Lutego 1509 (Ob. Działyński: Zbiór praw
litewskich. Poznań 1841, str. 99-101).

III) Smoleńska ziemia graniczyła na zachód z Połocką i Witebską,
na zachód z Księstwami Moskiewskiemi. Panowali w tej ziemi udzielni
Książęta z rodu Ruryka, którzy się od r. 1341 sprzymierzyli z Litwinami.
Przedostatni Książe Światosław Iwanowicz (1358-1386) był już hoł-
downikiem Olgerda litewskiego. R. 1386 zajął Skirgiełło Księstwo Smoleńskie,
mszcząc się za pomoc jaką Światosław Iwanowicz dawał Andrzejo-
wi Księciu połockiemu, a gdy Światosław Iwanowicz zginął w bitwie
osadził jego syna Jerzego na Księstwie Smoleńskim, o które się także do-
bijał brat jego Hleb Światosławicz. Witold korzystając z tej niezgody brac
zagarnął r. 1395 Smoleńsk i wygnawszy ostatniego Księcia Jerze-
go Światosławicza, r. 1404 wcielił Księstwo Smoleńskie do Litwy. R. 1440
po śmierci Wielkiego Księcia Zymunta Kiejstutowicza, podnieśli Smo-
leńszczanie rokosz przeciw Litwinom i obrali sobie za Księcia Jurija
Łuhwenowicza Księcia Mścisławskiego; lecz Kazimierz Jagiełłowicz
zdobył na powrot Smoleński i Jurija Łuhwenowicza zmusił do szu-
kania przytułku w Moskwie. R. 1514 zagrabiła Moskwa Smoleńską
ziemię, odzyskana na powrót przez Polskę r. 1611; odpadła znowu na
zawsze do Moskwy r. 1654. (Przywilej potwierdzający wszelkie pra-
wa Smoleńskiej ziemi udzielił król Alexander d. 1 Marca 1505. (Ob. Akty
Zapadn. Rossii T. I Nr. 213.)

IV) Kijowska ziemia zostawała pierwotnie pod panowaniem Książąt
z rodu Ruryka. R. 1240 Tatarzy zajęli Kijów i Książęta ruskie z rodu Ruryka
uczynili swemi hołdownikami. Dopiero r. 1362 w bitwie koło Sinych Wód pokonał
Olgerd pokonawszy wojska tatarskie, oswobodził Ziemię Kijowską i Podolską
od jarzma tatarskiego, i wypędziwszy ruskiego Księcia Teodora, który od r. 1331 władał
Kijowem, oddał rządy Ziemi Kijowskiej synowi swemu Włodzimierzowi, który tu do
r. 1392 panował: w tym albowiem roku odebrał Witold Kijów Włodzimierzowi i
nadał takowy Skirgielle, wynagrodziwszy Włodzimierza w zamian Księstwem Kopylskiem.

Po śmierci Skirgiełły r. 1396 mianował Witold namiestnikiem kijowskim Jana Olgimuntowicza (Borysowicza) Księcia Holszańskiego, po którego śmierci 1401 był namiestnikiem syn jego Andrzej Iwanowicz Książe Holszański. Po zgonie Witolda zajął ziemię Kijowską Świdrygiełło i mianował tamże wojewodą Jurszę. Lecz r. 1440 musiał ustąpić i rządy Kazimierzowi Jagiellończykowi oddać. Ten zaś mianował swoim rządcą w Kijowie Aleksandra czyli Olelka Włodzimierzowicza (+1455) a po nim Symeona Olelkowicza (+1471) po którego śmierci Kazmierz Jagiellończyk wcielił ziemię Kijowską do Litwy i mianował tamże wojewodą Marcina Gasztołda. Prawa i przywileje Kijowskiej ziemi potwierdził Zygmunt I r. 1507 i 1529. (Ob. Akty Zapad Rossii T. II. Nr. 3) str. 207) Nr. 165)

V.) Wołyńska ziemia graniczyła od wschodu z Kijowską, od zachodu z Polską i Halicką; składała się zaś z obwodów: Włodzimirskiego, Łuckiego, Bełzkiego, Chełmskiego, Brzeskiego i innych. Obwód Brzeski zajął najprzód Gedymin (r. 1320 - 1321). Po śmierci Łuckiego Księcia Lwa Jurjewicza z rodu Ruryka (+1324) obwód Łucki oddziedziczył Lubart Gedyminowicz za swą żoną jedynaczką córką Lwa Jurjewicza; około r. 1340 udało się Lubartowi zagarnąć i obwód Włodzimierski. O resztę obwodów (Chełm, Bełz, Halicz) toczyły się spory z Polską, które dopiero r. 1377 traktatem z Litwą zawartym ukończone zostały. Po zajęciu Wołynia przez Litwę panowały w nim 2 linije książąt litewskich synów Gedymina: nad Brześciem panował Kiejstut, a nad Łuckiem i Włodzimierzem Lubart Gedyminowicz (+1385 czyli 1386) a po nim syn jego Teodor, od którego Witold Kiejstutowicz posiadający już Brześć, nabył najprzód r. 1388 Łuck, a r. 1390 Włodzimierz w zamian za część ziemi Siewierskiej. Po śmierci Witolda (który Łuck obrał sobie za stolicę) zajął Wołyń i tron wielkoksiążęcy litewski Świdrygiełło Olgierdowicz, lecz wypędzony z Wilna i pobity pod Wiłkomierzem przez Zygmunta Kiejstutowicza musiał ustąpić Kazmierzowi Jagiellończykowi, który tenże Świdrygiełłe (+1452 w Łucku) puścił na dożywocie Łuck i Włodzimierz. Roku 1452 wcielony Łuck i Włodzimierz ostatecznie do Litwy. Prawa i przywileje Wołyńskiej ziemi potwierdził Król Aleksander r. 1501 i Zygmunt I r. 1509 (Ob. Akty Zapad. Rossii T. II Nr. 54)

VI.) Bielski powiat czyli Podlasie. Obwód Brzeski czyli Podlasie z grodami Brześciem litewskim, Drohiczynem, Mielnikiem i Bielskiem stanowił południową część dawnej ziemi Jadźwingów. Obwód ten należał

pierwotnie Książętom Kijowskim; w połowie XII wieku przeszedł w posiadanie Książąt wołyńskich. R. 1316 należy już do Litwy. Panują tutaj Witold, Zygmunt Kiejstutowicz i syn jego Michał, po którego ucieczce do Moskwy r. 1445 obwód Brzeski do Litwy wcielono. Część Podlasia granicząca z Polską, była niejakiś czas z końcem XIV wieku w posiadaniu Książąt Mazowieckich; lubo ją Kazmierz Jagiellończyk obiecał przyłączyć do Polski, nastąpiło ostateczne przyłączenie dopiero podczas Unii lubelskiej. Prawa i prywileje Bielskiego powiatu potwierdził Król Aleksander r. 1501 (Ob. Akty Zapad. Ross: T. II Nr. 54)

VII) <u>Żmudzka</u> ziemia leżała na zachód od ziemi Połockiej, zaludniona przez Litwinów. Panowali tu Gedymin, Kiejstut, Witold, Zygmunt Kiejstutowicz, Kazmierz Jagiellończyk. Prawa i prywileje Żmudzkiej ziemi potwierdził Król Aleksander r. 1492 (Ob. Działyński T.: Zbiór praw litewskich, str. 67.)

Mythologia sławiańska i jej zabytki – pisze Karol Jaromir Erben – podobna jest do starożytnej nader pięknej galeryi posągów znakomitej rzeźby, zniszczonej nietylko wpływami atmosferycznemi tysiącem stoleci, ale także rozbitej zgubną ręką nieprzyjacielską: szczątki jej rozproszone i rozrzucone na rozległej pustej łące; a niemała to praca wyszukać i pozbierać takowe leżące i ukryte wśród gęstych zarośli i trawy, i jeszcze mozolniejsza złożyć całość z zebranych kawałków i szczątków, stosując należące do siebie części. Nie dosyć tego jeszcze, jeżeli praca nie ma zostać kusą i niedokonaną, wypada takową utrwalić i wzmocnić, odszukując to co nie leży na powierzchni ziemi, lecz w głębi czyli łonie ziemi ukryte; – czyli tłomacząc powyższe porównanie innemi słowy: niedosyć, aby badacz mitologii sławiańskiej znał to wszystko co stare świadectwa o tym przedmiocie niedostatecznie i jednostronnie donoszą: lecz potrzeba mu przedewszystkiem zapuścić się w głębiny żywota narodowego i z jego starodawnych obyczajów i zwyczajów, przesądów, z dochowanych dawnych powieści i podań, z pieśni gminnych i przysłów, a nawet z właściwości narzeczy i języków sławiańskich wydobyć nowy materyjał do tak wielkiego i poważnego dzieła. – Takową pracą jest P. J. Šafařika rozprawa „o Rusałkach" (w Časop. česk. mus. z r. 1833 str. 257), Jana Kukuljevica Sakcinskiego: „Vile, prinosak k ilirskomu bajoslovju" (Danica 1846 Nr 40–45), K. J. Erbena „Vidy čili Sudice" (Slovansky Sbornik E. Jelinka Roč. II 1883, str. 1–14. 57–67. 109–120. 165–174.)

Necrologia (ecclesiae Ruthenicae).

Pomiannik czyli Subotnik (czyli Synodyk, czyli Wieczysty Pomennyk) zwała się książka w którą w cerkwiach lub monasterach wpisywano imiono zmarłych dobrodziejów i ich rodzinę, dla polecania ich modlitwie (Ne=crologion). Ustawa dla Bractwa cerkiewnego stauropigialnego w Łucku, dana r. 1623 przez Cyryla Lukara patriarchę Konstan=tynopolitańskiego, pisze o takowej księdze: „A każdyj brat tak „prostyj jako i stanu szlacheckoho, prodkow swoich zeszłych „s toho swita, powinen w Pomennyk bracki wpysaty, koto=„ryj Pomennyk pry Proskomidyi na pomenych Liturgiach za=„dusznych w wes majet byty proczytan; także i prez Wełykij „Post według ustawu cerkownoho po Utreńi i po Weczerni „powinen jeho budet na Łytiach swiaszczennyk brackyj pro=„czytaty: za szczo jemu też bratia wzajem wdiacznost swoju uka=„zaty powinny budut." (Pamiatniki izdannyje wremennoju Kommissi=jeju dla razbora drewnych aktów. Kijew 1845. 8vo Tom I. str. 50). — Kniaź Teodor Iwanowicz Jarosławicz z żoną swą Heleną Olelkowną księżniczką pińską zapisuje 40 kunic (każda po 12 groszy) ze wsi swej Wjada do Sobornej Cerkwi Preczystej Bohomatery w Wilnie, aby krewnych i familią jego zapisaną w Synodyku „pominali po Litejam." R. 1516 d. 25 Septembr. w Pińsku (Archeograficzeskij Sbornik dokumentow. Wilna 1869. 4to Tom VI. str. 16 No 6). — Pomianniki prawie wszyst=kie pisane z małemi bardzo wyjątkami bez dat, dochowane prawie wszyst=kie w odpisach z XVII wieku, podrzędną mogą mieć tylko wartość histo=ryczną. Nazwiska rodzinne pisane w nieładzie, częstokroć imiona zmie=nione (albowiem osoby umierając przyjmowały wrzestnictwo zakonne i dostawały inne od krzestnych imiona) z trudnością pozwalają się do=myślec osoby które się pod niemi kryje. Zresztą późniejsi wpisywali

nieraz gdzie było miejsce próżne, obok imienia Książęcego zapisa=
li częstokroć i poddanego włościanina, gdyż przy wpisywaniu cho=
dziło nie o znaczenie historyczne lub genealogiczne, tylko za
modlitwę duszy. Przecenił wartość Pominnika monasteru Uniows=
kiego hr. Kazmierz Stadnicki, budując na takowym rodowód Lubar=
towiczów. – Pierwszy Susza Jakob episkop chełmski (w dziele: Phoenix
tertiato redivivus sive Imago longe vetustissima Virginis Matris Chelmen=
sis gloria gratiarum et miraculorum illustrata, tertio divulgata. Zamosii
1684. 4to. str. 32-37) podał wyjątki z Pominnika (liber Diptycha dictus,
Slavonice Pominnik) Chełmskiego następujące: Principes Chelmenses,

Pomiannik Chełmski.

Belzensesque e quibus: Theodosius, Georgius et Jonas religiosi, Ana=
stasia, Praxeda, Martha religiosae. – Principes Lubartovicii e quibus:
Magnus Dux Lubart Theodorus sepultus Luceoriae, Theodatus sacerdos
religiosus, [illegible] Jonas religiosus, religiosa Anna Lubar=
tovicii. – Principes Koriatovicii: Basilius Koriatovicz religiosus. –
Principes Olgimunti: Nestor Olgimuntus episcopus chelmensis; Eu=
thimius, Basilius Azarias (asceticus) religiosi. – Duces Ratnenses
Olgirdovicii Trabenses, Kobrinenses; ex ducibus Ratnensibus: Eleuthe=
rius, Alexander religiosi, Agatha et Basilissa religiosae. – Duces
Kobrynenses: Sylvester episcopus Chelmensis, Virgines Juliana et
Agatha asceticae. – Principes Sanguscii Olgerdovicii: Gabriel
et Sylvester religiosi coenobitae, Alexius, Anastasia, Basilissa
ascetae. – Principes de Zbaraz praeter religiosos 6 viros et religiosas
3 virgines: Auxentius asceta, Alexius episcopus Chelmensis. – Duces
Ostrogienses: virgines Pelagia et Eupraxia asceticae religiosae. –
Principes Druccii – Principes Sokolinscii. – Archiepiscopi Kijovienses:
Petrus sanctus (a. 1303), Theognostus (a. 1328), Alexius sanctus
(a. 1340). – Episcopi: Vassianus Vladimiriensis, Euthimius Polocensis,
Demetrius Luceoriensis, Athanasius Przemysliensis, Antonius Turovien=
sis, Euthimius Pinscensis, Basilius Baka ep. chelm. 1546, Zacharias ep. chelm.
1566, Dionisius Zbirujski ep. chelm 1586. – Nobiles: Hlebovicii, Niemirii,
Olizarii: religiosi Jonas et Gabriel, religiosae Marianna et Theodosia – Urowiecii:
Thomas, Macarius coenobitae, Joannes, Huge Agathae, Anna, Justina, Catharina
[illegible] et religios. – Krupscii. – Andrzeiovscii – Iwonowscii: Jonas episcopus Chelmen.
[illegible] archiep. Kijow. et II religiosi et religiosae – Kruszynscii, [illegible] –
Sołtan – Rahoza – Straszkowski – Kosielski. – Świerzowski – Szeremoszynski

F Chełmscy – Stawscy –
Hanscy – Serebryscy –
Zbuninscii – Skoritae
– Kriccii – Ohurkovii
– Okuszkovii – Bossii
– Rohatinscii – Podho=
rodenscii – Horodens=
cii – Łukowscii –
Denishovii Kremene=
censes – Jachimovicii –
Szumlanscii – Świstel=
niccii

Rod Buakow (Buthakow?) Jakowa Dawidowicza Sołtanow.
Preoswiaszczannaho archiepiskopa Josyfa. Łazara. Konona. Dawyda. Ig=
natia Aleksandra. Uwara Isakija. Antypy. Joana. Jakowa. Mychaiła.
Guria. Aleksandra. Joana. Petra. Romana. Joana. Maryi. Eleny.
Matfeja. Sidora. Theodora. Joana (Łaptia) Aleksandra. Joana Mi=
chaiła. Georgi Michaiła Iwana. Teodora. Grigora Stefana. Joana
(Buthag.) Petra. Wasylia Josyfa. Amosa. Grigoria. Theodora. Teo=
dora. Jakowa. Antona. Wasylia. Theodora. Uczertyty. Uliany.
Domny. Efthymii. Maryi Wasylia. Nikity. Terentia. Teodora. Joa=
kima. Glikerii. Aleksieja. Ogafii Akityny. Jeremia. Teodora. Sy=
meona. Aleksieja Anny. Eleny. Eleny. Maryi. Antonidy. Eleny.
Ewsewia. Stefana. Nikity. Joana. Teodota. Georgia. Stefana. War=
wary. Nastasii. Grigoria Wasilia. Pankrata. Teodora. Anny. Thomy.
Anny Maryi. Nestera. Gawryiła. Nastasii. Kiryła. Joana. Fili=
pa. Anny. Teodora. Grigoria Akityny. Dementia. Glikeryi Wa=
sylia. Anny Eleny. Joana. Georgia. Samoiła. Maryi. Elitheria
Theodrija. Grigoria. Diomida.
Rod Tyszkewicz z Turowa: Nikolu.
Rod jeho myłosti Pana Wasyliew Tyszkowicza, pana Wasylia.
Iplemiane jeho pana Michaiła Hawryłowicza derżawcy
Berestowickaho, pana Wasilia. Mariju.
Rod pani Wasylewoje Tyszkewiczowoje: Andrejana. Ekateryny.
Eliozara. Ogafii. Michaiła. Iwana. Władenca Natalii. Teodory.
Kniazia Iwana. Kniahyni Nastasii. Ewdokei. Kniazia Teodora.
Kniazia Iwana. Oleny. Ulianei. Iwana. Dimitreja. Evdotii. Dmyt=
ra. Jakowa. Grigoria. Marju. Mokeja. Pana Symona. Nastasii
(Tyszkowaja) Eleny.
Rod bojaryna pana Sapiezyna z Botkow: Semena Iwanowicza.
Semiona Marju. Marthu.
(Roku 1604!) Rod pana Sapiehy wojewody minskaho. Pomeny Hospody

raba swojeho pana Jakowa (Sapieha). Panin Marju (Kapustianka) panin Ewdokiju. Panin Agafiju (Sapieżanka Pacowa.) - Roku 1610 Andreja (Sapieha). Teodota. Samoita.

[redacted]

Wypisy z Pomiannika Cerkwi brackiej w Łucku od r. 1618 do r. 1677 drukowane w 2gim Tomie Kijewlanina 1841.

Pomiannik w cerkwi Bielew koło Klewania z XVI wieku obejmuje: „Rod Kniaziej Czortoryskich" poczynający się od Konstantyna i kończący się na potomstwie Kazimierza podkancl. litewsk. (+ 1741) - Ob. M. Maksymowicza Kijewlanin (Tom I) 1840, str. 253.

O Pomiannikach Dermańskim i Klineckim (w piśmie Majak 1844 Nr 23.)

Pominnik
Chełmski

Phoenix tertiato redivivus sive imago longe vetus=
tissima Virginis Matris ~~[illegible]~~ Chelmensis
gloria gratiarum et miraculorum illustrata labore
Jacobi Susza episcopi chelmensis ritus graeci Ter:
tio divulgata 1684 Zamoscii typis M. Stanis. Nie:
wieski Prof. 4to k. 14. str. 282. k. 6. (na odwrocie tytułu
rycina: Uniti Dei cum homine unica Mater. Unitorum
Thaumaturga Chelmensis. Tartarorum et Cosacorum
ad Beresteckum gloriosa et memoranda profli:
gatrix. Alexander Tarasewicz fecit. – Bogarodzica)

p. 32 „Opere pretium mihi videor... si heroum... memo=
„raverim devotionem: qui libro Diptycha dicto, Slavo=
nice Pominnik (ex quo commemorationes defunc:
torum fieri in ritu solent graeco) nomina sua
Chelmae dabant..... Isti libro vetustate nota=
biliter attrito nomen inscripsere suum.. Sanguinis
Vladimiri Russiae primi.. Ducis Principes Chelmen=
ses Belzensesque, e quibus: Theodosius, Georgius,
et Jonas religiosi; Anastasia, Praxeda, Mar:
tha religiosae.... Magni Duces Lubarti et Lubar:
tovicii quorum praedecessor fuerat Gedimini M. Ducis
Lith. filius; alius quoque Lubart de Olgirdo Poloniae
Regis Vladislai Jagiellonis fratre procedens.. de quorum
stirpe in his dyptychis annotatos M. Dux Lubart Theo:
dorus se et Majores familiae et prolem inscripsit
suam (requiescit Luceoriae) quos inter Theodatus sacerdos
Jonas religiosus, religiosa Anna Lubartovicii. ... Principes

Koriatowicii a Coriato Gedimini filio... procreati, quorum... propago inscriptum habet in albo Basilium Koriatowicz.. religiosum.... Principes Olgimonti de quibus... Nestorem Olgimontum episc. chelmens., Euthymium, Basilium, Azariam familiae basilianae habet.... Ducum Ratnensium Olgirdowiciorum prosapia (quibus principes Trabenses, Kobrinenses sunt annumerati): principes Eleutherium, Alexandrum, virgines Agatham et Basilissam in obsequio divino... Haeredum de Kobryn stirps Olgirdowicia: principem Sylvestrem episcopum Chelmensem, virgines Juliannam et Agatham religiosas...... Principum Sangusziorum itidem Olgirdowicciorum de qua Gabriel cum Sylvestro caenobitarum, Alexius, Anastasia, Basilissa asoetarum vitam ducentes.... Principum genus de Zbaraz praeter sea viros, tres virgines vitae coenobiticae, Auxentium asceticae, Alexium in Chelmensi episcopatu... Ostrogiensium Ducum virgines Pelagiam et Eupraxiam relig. asceticae. Principes Druccii Olgerdowicius proximi Episcopi inscripti: Vassianus vladimir. Euthimius poloc. Demetrius luceor. Athanasius premisl. Antonius turov. Euthimius pinscen.

Alexius Olgirdowicius Sanguszko princeps asceticae vitae serviens cujus corpus 1640 Chelmae inventum. p 40.

Τερατουργημα lubo cuda które były tak w samym świętocudotwornym monastyru pieczarskim Kijows: kim iako i w obudwu świętych pieczarach.. zebra: ne przez W. Ojca Athanasiusza Kalnofoyskiego Wdrukarni Kijowo-Pieczarskiey 1638. 4º.

Pominnik Kijowsko-Pieczarski.

na karcie Sign. d 2. cytuje jako źródło swej pracy: Katalog Dobrodziejow monasteru pieczarskiego w Pominnik wpisanych – tenże Katalog p. 50 – 65 przytacza. Mieści się w nim wiele Książąt Ruskich jakoteż: Z domu Książąt Holszańskich: Nr. 32 Georgi książe, Nr. 33 Maria Księżna, Nr. 34 Włodzimierz Książe, Nr. 35 Borys syn ich książe. – Z familii Xiążąt na Ostrogu Ostrozkich: Nr. 36 Jan Książe, Nr. 37 Konstantyn Ks. Nr. 38 Michael Ks, Nr. 39 Konstantyn Iwanowicz Ks wojewoda trocki, hetman w. x. lit. starosta brasławski i winnicki (+1533 mając 70 lat) tu pochowany, Nr. 40 Alexander Ks. Wojewoda wołyn. starosta brasław. pochowany w Ostrogu w cerkwi zamko: wej, r. 1636 przeniesiony do Jarosławia, Nr. 41 Tatianna Księż: na wojewodzina trocka, hetmanow w. x. l. (+12 Julia 1531), Nr. 42 Mawra Księżna, Nr. 43 Eudokia Księżna, Nr. 44 Pelagia Księżna – Z familii Książąt Koreckich: Nr. 45 Theodor Książe, Nr. 46 Euphimi (Bohusz Teodorowicz) Ks. wojew. wołyn. star. łucki brasław. winnick. zwinohorod. (+19 Augusti. 1576), Nr. 47 Jerzy Książe młodzian, Nr. 48 Anna Księżna w zakonie Anastazya, Nr. 49 Seraphima Księżna w zakonie monastyra Koreckiego ihumenia. – Z familii Książąt Wiśniowieckich: Nr. 50 Alexan: der Książe, Nr. 51 Bonifacy Ks. Nr. 52 Alexander Ks. (Alexander Alexandrowicz Korybutowicz Książe Wiśniowieckie + d. 3 April. 1577

mając 33 lat i 4 miesiące), Nr 53 Michael Kniaże (Michał Korybutowicz Książe Wiśniowieckie kasztel. Kijow. star. Kaniow. czerkask. lubeck. +16 Octobr. 1584), Nr 54 Adam Ks. – Z domu Książąt Sanguszkow Olgierdowiczow: Nr 55 Theodor Książe, Nr 56 Andrzej Ks., Nr 57 Auxentia Księżna, Nr 58 Alexander Książe. – Z innych domow w Pominnik Pieczarski wpisani (liczba znaczy Kartę w Pominniku) – Nr 21 Książąt Sanguszkow więcej rodzin, Nr 30 Alexander Sanguszko Książe w zakonie Alexy, Nr 79 Jan Baryłowicz Książe Pruńskie, Nr 81 Bazyli Iwanowicz Xiążę Pruńskie, Nr 90 Andrzey Książe Sanguszkowicz, Nr 100 Mikołaj Książe Zbaraski administrator województwa Kijowskiego, Nr 121 Konstantyna Księcia Ostrozkiego corka Xiężna Maria, Nr 72 Xiążęta Narymontowie Rożyńscy, Nr 66 Jonas Książe Drucki Sokoliński, Nr 103 Lew Theodorowicz Książe Sokolińskie, Nr 111 Xiężna Alexandrowa Koszyrska, Nr 122 Książąt Pruńskich rodzaj, Nr 2. Kniaziowie Kowelscy z Wołynia Nr 3 Kniaź Iwan Kuliński – Nr 36 Iwan Jurewicz Lukiwenewicz, Nr 42 Alexander Sanduszkowicz, Nr 76 Kniaź Andrzey Senduszko, Nr 121 Andrzey Senduszkowicz

Pomiannik Dermański.

Wypisy z Pomiannika monasteru w Dermaniu (Mspt in 4to str. 94 przepisany około r. 1636 obejmujący spis osob z XV. XVI i XVII wieka (druk w wyjątku co do Książąt Ostrogskich w Pamiatniki izdannyje wremennoju Komissijeju dla razbora drewnych aktów uczreżdennoju pry Kijewskom Generał-gubernatorie. Kijew 1859. Tom IV. Otdieł I str. 107 – 109)

W Pomiannika tym zapisano 131 imeon z rodu książąt Ostrogskich, 169 z rodu Książąt Łuckich (Lubartowiczów?), 112 z rodu Książąt Słuckich, 66 z rodu Książąt Solomereckich, 246 z rodu książąt Holszanskich prytem wiele imion z szlachty, mieszczan, włościan, i t. d.

Pomiannik Kniazia Konstantyna Iwanowicza Ostrozskoho majet pominan byty w każdyj deń krom prazdnika. – Pomiany Hospody dusz usopszych rab swoich..... Pomiany Hospody preoswiaszczennaho archiepiskopa Josifa (Józefa Sołtana metrop. ✝1517?), archiepiskopa Jonu (Jonasz Protasowicz Ostrowski metrop.?), Oswieszczennaho episkopa Kiry-ła (bisk. Łucki 1512 + 1526?), episkopa Isaiju (?). Kniazia Konstanty-na, episkopa Wasylija (?), episkopa Wasylija (sic!), swiaszczennoinoka Jonu, archimandryta Isaiju, archimand. Jonu, archimand. Misaila. Mat-ronu Korolewskuju Elenu (Królowa żona Alexandra?), Kniazia Georgia, Kniahynu Warwaru, Kniazia Agafija, Irynu, Ogafiju, Jereja Fateleja. Ogafiju, Wawiły, Wasilija, Pelagiu. Sidora. Georgia. Kniazia Dymit-ria Kniazia Tymotheja. Kniazia Daniła, (Ostrogski r. 1343?). Kniazia Theodora (Ostrogski 1432?). Kniazia Alekseja w inocech Aleksandra. Kniazia Andreja. Kniazia Wasylija. Kniazia Daniła. Kniazia Joanna. Kniazia Georgija. Kniazia Joanna. Kniazia Symeona, Martyna. Knia-zia Joanna. Kniazia Joanna. Jerotheja swiaszczennojereja Pankra-tija. Semiona. Kniazia Theodora. Kniazia Symeona Kudyna, Kniazia Filyppa. Kniazia Wasilija (Kotoryj cerkow i zwonnicu murował,... wseho monastera Dermanskoho fundator... prestawy sia 1608, Fewrala 13, w subotu Fedorowu, żył lit 81, położon w cerkwi sobornoj Ostrozkoj) Kniazia Romana, Andreja, Symeona, Joanna. Kniazia Symeona. Kniazia

Georgija. Kn. Symeona. Kn. Michaïła. Kn. Joanna Kn. Georgija, Kn. Lwa.
Kn. Joanna. Kn. Serheja, Kn. Josyfa, Kn. Radyona. Maryny. Maryi.
Petra. Jeremeja. Daniła, Kn. Lwa, Kn. Aleksandra, Kn. Dymitrija, Kn.
Konstantyna. Stefana. Gawryiła. Kniazia Iliju Mariju Marynu.
Ireja Stefana. Kniazia Joanna (Kniaź Zesławski Joan woje=
woda wołyński, Aleksander syn jeho wojewoda kijewski, presta=
wy sia roku 1629. Corki Kniażatę Janusza Kasztelana Krak. Żony
Kniażate Aleksandra Żesławskoho wojewody Kijews. Prestawy
sia ruku 1628.). Kniazia Aleksandra. Agryppiny. Kniahyni Eufrozy:
ny Kniazia Alexandra kotoryj już ostatnij Kniazia Ostrozske
i Zasławske rok 1673 prestawy sia. — Pomiany Hospody
prawosławnych Kniahyń. W inokiniach Kniahynu Elisafethu.
Knh. Wasylysu. Knh. Agafiju w inokiniach Knh. Theodoru. Skim=
nicu Marthu. Knh. Annu. Knh. Tatijanu. Knh. Nastasiju. Kniaż=
nu Theodoru. Knż Mariju. Knż. Ulijanu. Knż Mawru. Knh. Nas:
tasiju. Knh. Oxeniju. Kniż Mariju. Knż Marynu. Joakima.
Joanna. Isaiju. Nastasiju. Irynu. Irynu. Owdotiju. — Euae=
niju. Mariju. Ijudu. Sofiju. Kniażnu Jefrosiniju. Mariju.
Knh.Ełenu. Jeromonacha Theodosija. Georgija. Agrefiny. Ma=
riju. Mariju. Mariju. Nastasiju. Artemija. Agafiju. Jeromona=
cha Misaiła. Agrefiny. Mariju. Kniazia Dymitrija. Agafiju.
Joakima. Jereja Romana. Matronu. Jewa Skimnicu Sofiju. =

Pomiannik Dubieński:

Wypisy z Pomiannika cerkwi w Dubnie. (Mspt obejmuje:
cy spis osob aż po r. 1719 – druk. w wyjątku co do książąt Ostrogskich
w Pamiatniki izd. wrem. kommis. Kijew. Tom IV Otd. I, str. 109–113)

Pomiannik kniazia Kostentyna Iwanowicza Ostrozskoho, pana
wilenskoho, wojewody trockaho, hetmana najwyższoho Welykoho
Kniażestwa Litows., starosty Łuckoho, brasławskoho i winnickoho,
marszałka zemli wołynskoje: majet pominan byty po piatni=
cam po panachidych i po subotach na proskomedijach, po wsej
sedmicy. Pomiany Hospody dusz usopszych rab swoich: Preoswiasz=
czennaho archiepiskopa mitropołyta Josyfa, archiep. mitrop. Jonu,
Swiaszczennaho episkopa Kyryłła, ep. Wasylija, ep. Arsenija, ep.
Wasyjana, ep. Jonu. Swiaszczennaho inoka Jonu. Swiaszczennaho
inoka Archimandryty Isaiju, archim. Jonu, archim. Misaiła. Swiasz=
czennaho inoka Jonu. Welykuju Korolewu Elenu. Swiaszczennaho
episkopa Pachnutija. Swiaszczennaho inoka Archimandry Skimnika
Jonu. – Kniazia Kostantyna, [Kniazia Danila,] (~~Kniazia~~ Theodora wo inocech Theo=
dosia, Kn. Alexandra wo inocech Alexeja, Kn. Andreja, Kn. Wasylija,
Kn. Danilija, Kn. Joana, Kn. Georgia, Kn. Joana, Kn. Semiona, Kn.
Joana, Kn. Joana, Kn. Theodora Foki, Kn. Georgia, Kniahynin
Warwaru i czad ich błahowirnyi Kniaz Hurowskij ([Tyrowscy – lub może] Uhrowec=
ki ?) i Kniahynin. Kniazia Joana, Kn. Sergia, Kn. Josyfa, Kn. Ra=
dyona, Kn. Alexandra, Kn. Lwa, Kn. Dmitrija, Kn. Georgia, Kn.
Tymoteja, Kn. Micheja, Kn. Joana, Kn. Symiona, Kn. Filipa, Kn.
Wasylia, Kn. Romana, Kn. Dmitrija, Kn. Symiona, Kn. Georgia, Kn.
Symiona, Kn. Michaiła, Kn. Symiona, Kn. Michaiła, Kn. Joana,
Kn. Georgia, Kn. Wasylija, Kn. Theodora, Kn. Georgia, Kn. Lwa, Kn. Ig=
natija, Kn. Andreja, Kn. Semiona, Kn. Theodora, Kn. Dmitrija, Kn.
Eliferija, Kn. Hlieba, Kn. Patrykija, Kn. Josyfa, Joana, Kn. Theo=
dosija wo inocech Michaiła, Kn. Wasylija, Kn. Andreja, Kn. Dawida, Kn.
Joana, Porfirija, Kn. Prokopija, Kn. Theodora, Kn. Alexeja, Kn. Wasylija, Kn.
Joana, Kn. Alexandra, Kn. Joana, Kn. Wasylija, Kn. Joana, Kn. Michaiła, Kn. Joana

Kn. Zynowija, Kn. Michaita, Kn. Joana, Kn. Andrega, Kn. Filipa, Kn. Jo-
ana, Kn. Jakowa, Kn. Romana, Kn. Joana, Kn. Georgia, Kn. Alexandra,
Kn. Michaita, Kn. Andreja, Kn. Radyona, Kn. Theodora, Kn. Dmitrija, Mi-
trofana Mariju, Kn. Pantlymona, Kn. Michaita, Kn. Symiona, Kn. Georgiă,
Kn. Alexandra, Kn. Joana, Kn. Symiona, Kn. Michaita, Kn. Alekseja, Kn.
Georgia, Kn. Wasylyja, Kn. Theodora, Kn. Hleba, Kn. Theodora, Kn. Symiona,
Kn. Wasylyja, Kn. Etyferija, Kn. Semiona, Kn. Lwa Herman, pana An-
dreja, pana Symiona, ~~[illegible]~~, p. Joana, p. Petra, p.
Jeremieju, Kniazia Wasylia, Kn. Georgija, Kn. Joana, Kn. Theodora, Kn.
Symiona, Kn. Georgia, Kn. Lwa, Kn. Georgia, Kniahyniu Wasylisu, Knia-
hyniu Elisawethu, Knh. Agafiju wo inocech Agrefinu, Knh. Theodo-
ru, Skymrycin Marthu, Knh. Tatjanu, Knh. Annu, Knh. Teodoru,
Knh. Oxeniju, Knh. Wasylisu, Knh. Ulianu, Knh. Nastasiu, Knh.
Ulianu, Knh. ~~Mawru~~, Knh. Owdotiju, Knh. Mariju, Knh. Ulianu, Knh.
Theodoru, [Knh. Theodosiju,] ~~Knh. Ewdosyju~~, Knh. Maryju, Pana Wasylija, p. Dănila,
Wo inocech Kniahyniu Elisawethu, Knh. Nastasyju, Knh. Nastasyju,
Kniaznu (Księżniczka) Mariju, Knz. Sofiju, Knz Ewfrosimiju,
Knz. Maryju, Kniahyniu Annu, Knh. Theodsiju, Knh. Etenu, Knz.
Annu, Knh. Maryju, Knh. Theodosyju, Knh. Fetimiju, Knh. Maryju,
Knh. Athansiju, Knh. Nastasiju, Knh. Annu, Knh. Wasylisu, Knh.
Ewdokiju, Knh. Nastasiju, Knh. Olgu, Knh. Theodoru, Knh. inoku
Theodsiju, Knh. Mariju, Knh. Theodoru, Knh. Agrefinu, Knh. Ustia-
nu, Knh. Owdotiju, Knh. Nastasiju, Knh. Agrefinu, Knh. Ewprak-
siju, Kn. Ulianu, Knh. Nastasiu, Knh. Mariu, Knh. Mawru,
Knh. Mariju. Mariju. Knh. Sofiju, Knh. Nastasiju, Knh. Ewprasiju,
Knh. Ulianu, Knh. Maryju, Kniaznu Ewfrosimiju. =

Pomiannik Supraślski.

Wypisy z Pomiannika monasteru w Supraślu pisanego od r. 1500 do r. 1630 (druk. w Archeograficzeski Sbornik dokumentów otnosiaszczych sia k istorii Sewiero-zapadnoj Rusi, izdawajemyj pry Uprawlenii Wilenskago Uczebnago Okruga. Tom IX. Wilna 1870. 4to str. 454-459).

Pomiany Hospody preoswiaszczennych archiepiskopow Kijewskich i wseja Rusi: Michaiła. Joana. Theopenta. Hariona. Efrema. Georgia. Joana. Nikoły. Nikifora. Nikity. Michaiła. Kyriła. ~~[illegible]~~ Konstantyna Theodora. Joanna. Konstantyna, Michaiła. Nikifora. Gawryiła. Dionisea. Matfieja. Kyriła. Josifa. Kyriła. Maksyma. Petra. Theognosta. Aleksieja. Kipriana. Filippa. Fotjea. Jonu. Gerasima. Grigoria. Simeona. Jonu. Makaria. Josifa. Jonu. Josifa. Josifa. Archiepiskopa Ipatija. (Hipacy Pociej +1613).

Pomiany Hospody episkopow Smolenskich: Manoiła (r. 1147?). Konstantyna (?). Symeona (r. 1198?), Ignatija. Łazara (?). Athanasia. Joanna. Dionisia. Porfiria. Pachomia. Thomy. Jona. Danilia. Jefimia. Teofilakta. Michaiła, Nikona. Sawostiana (r. 1415?). Nathanaiła. Simeona. Ewfimia. Misaiła (Kśiążę Pstrucki +1477). Joakima (1493). Episkopa Josifa (Sołtan 1497)

—Rod wełmożnych Ich Miłości Panow Chodkiewiczow: Kniazia Michaiła. Grigorija Ogafii Kn. Teodora Kn. Maryi Kn. Ancypora. Joanna Pawła. Grigoria Maryi. Owdotii. Nastasii. Sofii. Mariju. Sofiju Eleny. Iwana Kn. Iwana Wasylia. Wasylia. Andrea Kn. Wasylia. Wasylysy. Knh. Ortafea. Andreja. Dimitrija. Jurija. Athanasija. Aleksandra Kn. Nastasii. Kn. Semiona. Kn. Aleksieja. Iwana. Ignatija. Danilija. Kn. Anny. Lwa. Jurija. Eleny. Semena. Michaiła. Semiona. Aleksandra. Nastasii. Theodory. pana Jurija. Inoki Ogafii Theodora. Joana. Solomonidy. Iryny. Ogafiju Teren=

teja (pan Trockij), pana Grigoreja (Wilenskij) pana Andreja
(nastołej korolew); pana Aleksandra (hetman Ktitor) Jurija
(Chodkiewicz starosta Żomoitskij) Nastasii, Leontija. Dawi=
da Aleksandra. Agrefiny. Joana. Teodora. Wartamija. Athana=
sia. Semiona. Teodory. Dawida. Polikarpa. Teodora Semiona.
Michaiła. Anny. Nikity. Michaiła. Symeona. Michaiła. Ew=
dokii. Konstantyna. Joana. Joana. Jurija. Theofana. Natalii.
Danilija, Makaria. Jurija. Matfeja Teodora. Peladija. Ja=
kowa. Konstantyna. Daniła. Gawryiła. Mametchwy. Tatjany.
Akuliny. Matrony. Jefrosina jerej Joana jereja. Joana ~~pan~~
pan Martina. pana Fetynii. Teodora Semena. Konstantyna.
Grigorija Maryny Kn., inoki Kniah. Anny. Wasylia. Jewgenii.
Joanna. Sofiju (pani Filonowaja Kmitinaja) Jurija. Stefana
młodenca. Jurija.
Rod pana Aleksandra Sołtanowicza. Karpa i Anisii diewicy.
Rod panej Aleksandrowoje Chodkowicza, Panej Wasylisy Iwa=
nowny Jarosławowicza: Korolewoje Eleny, Kniazia Jarosława,
Kniazia Wasylia. Kn. Teodora. Kn. Joana. Kniazia Michaiła. Kn.
Teodora. Kniazia Petra. Kniazia Grigorija. Kniazia Michaiła. Knia=
hynii Mariju. Kniahynii Wasylisu. Kniahynii Elenu. Knia=
hynii Ulianu. Kniahynii Mariju. Kniażnu Annu. Kniażnu
Sofiju. Mariju. Iwoiła. Jona. Aleksieja. Wasylia, Leona, War=
waru. Inoku Annu. Paraskowiju. Annu. Irynu. Grigorija. Ste=
fana. Stefana. Ewfimiju. Ekaterynu Ulianu. Anastasiju. Pela=
giju. Kniazia Theodora. Kniahyni Paraskowii. Kniahyni Aleksan=
dry (Romanowaja).
Rod Kniazia Jurja Semenowicza Słuckaho: Kniazia Symeona
nareczennaho w swiatom kreszczenii Prochora. Skimnicy Kniahyni
Nastasii. Kniazia Juria. Stefana. Pelagiju.
Rod Kniazia Wasylia Połubenskoho: Kniazia Eleftheria. Kniahynii
Annu. Kniahynii Kseniju. Mariju. Kniazia Wasylia. Pan Weliczko
Klucznik trockij.

Rod Połubenskich kniazej: Kniahynin Paraskowiju (Połubenska=
ja) Anny. Anny. Kniazia Wasylia (Połubenskij). Kniazia Joanna
Połubenskoho. Kniahynin Pelagiju Połubenskuju.
Rod Sendjuszkowicza: Kn. Jakowa. Kniażny Fłodory. Kniażny
Teodory. Kniażny Maryi. Kniahyni Nastasii. Kniazia Teodora.
Kniahyni Olgi. Kniazia Joakima. Kniahyni Fetynii. Kniazia
Eleuteria skimnika. Kniahyni Wasylisy. Maryi. Danilja.
Anny. Symeona. Iryny. Pelagii
Rod kniazia Teodorow Andrijewicza Sanguszkowicza: Pomiany
Hospody duszy usopszych rab swoich: Kniazia Dymitria. Knia=
zia Teodora. Kniazia Joakima skimnika. Kniazia Romana. Knia=
zia Symeona. Kniazia Joana. Kniazia Joanna. Kniażnu Annu. Knia=
zia Aleksandra Skimnika. Kniazia Lwa. Kniazia Wasylia. Kniazia
Filippa. Kniażnu Mariju. Kniazia Andrieja. Kniahyniu Ksenijn.
Kniazia Romana. Kniazia Aleksandra. Kniazia Joanna. Kniazia Mi=
chaiła Kniażnu Ekaterynu. Kniazia Manuiła. Epifania. Kniazia
Michaiła. Kniażnu Mariju. Kniażnu Anastasiju. Kniahyniu Wasy=
lisu. Kniahyniu Ogrefinu. Kniahyniu Theodosiju. Pana Andrijeja. Pana
Jakowa. Paniuju Anastasiju. Pawła. Kniazia Danilija. Kniazia
Teodora. Kniazia Wasylia. Kniazia Joana. Kniazia Joana. Kniazia
Konstantyna. Kniazia Iliju. Kniażnu Mariju. Paniuju Anastasiju.
Kniahyniu Sofiju. Kniazia Teodora. Kniazia Grigorija. Kniazia Grigoria.
Kniazia Teodora. Kniahyniu Annu. Archiepiskopa Jonu. Archiepisko=
pa Josyfa. Archiepiskopa Josyfa. Episkopa Pachnutija. Episkopa
Kiryła. Episkopa Wasyana. Episkopa Arsenia. Jonu skimnika.
Annfrija skimnika. Jakowa. Kniazia Teodora.
Rod jeho Myłosti Kniazia Kapusty, kasztelana branskaho staros=
ty owruckoho, Kniazia Andreja. Kniahynia (Kapustyna) Ewdokia.
Kniazia Ewdakima (Wisznewecki) Kniahyniu Olenu (Wysznewecka ja)
Kniaź Andrej Neledenskij. Sołomonii (Michaiłowaja Tyszkewicza).
Ermogena (pewec). Owdotiju (żena jeho).
Rod Kniazia Masalskoho: Kniazia Artemona. Kniahyni Ewdokii.
Iryny. Romana. Kondrata. Prokopia. Daniła. Oksynii.

Rod Ich Mylosti Kniazej Masalskich: Kniazia Teodora Kniahyni Nastasii. Kniazia Joana: Kniahyni Teodosii. Kniazia Romana. Kniazia Ktymenta. Kniaz Masalskij Archimandryt Supraslkij Ilarion (od 1592 + 1609). Joila. Artemona. Kniahyni Ewdokii. Iryny. Romana. Kondrata. Anny. Joanna. Aleksandra. Parthenia. Prokopia. Oksyny. Juria. Bohdana. Metanii. Martymiana. Anny. Moisea. Kateryny. Agafii.

Rod Kniazia Konstantyna Kroszynskoho: Kniazia Romana. Kniazia Iwana. Inokinii Kniahynii ~~[illegible]~~ Ewpraksiju. Kniazia Theodora. Inokinii Kniahynii Efrosiniju. Uliani. Kniazia Konstantyna. Kniahynii Annu. Kniazia Wasylia. Kniazia Iwana. Kniazia Dmitria Timothea. Mariju. Ewthymii. Charytona. Ioana. Annu. Zenowia. Swiaszczennoinoka Antonia. Skimnika Gerasyma. Inoka Ilariona. Wassy. Sofronia. Misaila. Benedykta. Nikitu. Andrea. Konstantyna. Stefanidu. Wasilia. Oksynii. Karpa. Ogrefiny. Iwana. Oksynii Teodora. Josyfa. Grigoria. Anastasiju. Annu. Josifa. Wasilia. Maksyma. Zachariju Annu. Mihaita. Efthymiju. Potapia. Jakowa Jurija. Theodriju. Parthenia. Iryny.

Rod Ostrozskoho Kniazaty: Kniazia Konstantyna. Joanna.

Rod Kniazia Iltazynin i brata jeho Kniazia Iwana Puzynin: Joana Juria Andrea Iryny Joana Stefana Owdotii Mihaita Theodulii. Wasylia. Uliany. Joana. Ewpraksii. Oksynii. Joana. Aleksandra. Maiory. Joana. Juria Aleksandra. Josyfa. Agafiju. Mariju. Iryny. Benedykta. Stefana. Matrony. Symeona. Grigoria Nastsiju Kondratija. Pawta Jakowa. Joana. Eupraksii. Joana. Agafii. Wasilia. Theodosii

Rod Bohuszew podskarbeho. Mihaita. Kniazia Andrea. Theodosii Bohuszewaja.

Rod Koptia i Rod Kniazia Matheja Nikityczа: Kniazia Mathea. Kniazia Petra. Kniazia Mihaita. Kniazia Joanna. Kniahynii Fetiniju. Kniahynii Wassu.

Rod Pawtow Bohowitynowicza. Episkopa Lawrentija.

Rod Pana Grigoria Wołowicza horodniczaho horodenskaho: Tymotheja. Teodora. Inokiy Fekly. Grygoria. Maryny Rufy. Łuky. Joana Konieszoho trockoho i żenu jeho Petahiu. Pawta. Maryny. Jermotaja, Andreja (biskup wilenskij). Andreja.

Pomiannik Żyrowicki.

Pomiannik czyli Synodyk Żyrowicki – w bibliotece publiczney wilenskiej rękopis papierowy z XVIII wieku in fol. Kart 44, pisany r. 1718 Nr. Mspt. 91 – obejmuje: Pominanie metropolitów i archiepiskopow 19, począwszy od Ignatija Carepatryarchy, aż do Ignacego Bułhaka – Episkopów 36 począwszy od Meletija Smotryckiego aż do Porfiria – Archimandrytów 39 – Jeromonachów 378 – Jerodiakonow i inokow 119. – Rod i familia zmarłych osób domu Sołtanów fundatorów monasteru Żyrowickiego, spisany r. 1718. (Karta 17) Józef metropolita około r. 1511; Aleksander podskarbi nadworny W. X. L. 1549 ~~[illegible]~~ fundator, za którego cud się zjawił w Żyrowicach r. 1549; Iwan Alexandrowicz, Iwan, Jarosław, Dawid i Alexander Iwanowicze żyli r. 1588; Daniel Dawidowicz rzekł się kolatorstwa roku ҂АХК. – Rod i familija preswietłoho domu welmożnych ich miłosty panow Meleszkow, wypisana w Pominnyk roku 1717 (Karta 17) z którego to rodu jeden darował połowę Żyrowic r. 1613. – Zakonnice (inokinie) 15. – Imiona pojedynczych rodzin (Karta 19–33); między temi: Wereszczaki (22 K.), Wołkowicze (K. 21), Zahorowscy (K. 20), Kuczyńscy (K. 24), Lubeccy kniazie (K. 19), Meleszkowie (K. 28), Pileccy (K. 23), Połubeńscy kniazie (K. 20), Rembowscy (19 K.), Sapiehy (K. 20), Sokolińscy kniazie (K. 21), Tyszkowicze (19 K.), Tołkacze (19 K.), Tryzny (K. 20), Chodkiewicze (K. 19), Chomicze (K. 23). Hlazyny (Karta 21), Wołowicze (K. 20), Worotyńscy (K. 27), Zawiszo: (K. 20), Dubrowscy (K. 19), Żesławscy kniazie (K. 20), – Pominanie błahowiernych kniaziej i kniahin (Karta 21) – Przypiski historyczne polskie (K. 33): Ignacy patryarcha moskiewski umarł w Wilnie, pochowany w cerkwi S. Trojcy w Wilnie;

ciało jego wraz z ciałem Józefa Welamina Rutskiego metro:
polity (+1637 w Dermaniu) wywieźli do Moskwy Moskale –
Augustyn Łodziato episkop chełmski + 1691 w Żydyczynie.
– Innocenty Winnicki episkop przemyski + 169. w skutek za:
palenia obkładów maczanych w gorzałce przez cyrulika.
– Dyonizy Żabokrzycki episkop łucki + 1712 w Moskwie.
– Biografia obszerna Jerzego Bałhaka episkopa pińs:
kiego + w Byteńskim monasterze (Karta 38).
|: Ob: Dobriańskij Fl.: Opisanie rukopisej wilenskoj
publ. Biblioteki cerkowno-sławianskich i russkich.
Wilna 1882. 8vo str. 187 Nr. Mspt 91. – Hiltebrandt P.
Fl.: Pereczewaja Opis. Wilna 1871. Nr. Mspt. 66. :|

Pomiannik czyli Subbotnik rodu Sanguszków z XV wieku. — W bibliotece publicznej wileńskiej jest jedna karta (pergaminowa?) pisana na początku XVI wieku z ozdobami złoconemi i czerwonemi, literami kirylicy, tej treści: „Pomiany Hospody Isuse Chryste rab twoich wo Carstwii twojem: Wasylija. Theodora. Anchyma. Andreja. Romana. Theodora. Pawła. Martyna. Theofilakta. Wasylija. Sofronia. Nauma. Wasyjana. Karpa. Martyna. Agathona. Stefanidu. Warwaru. Matronu. Pelagiju. Ekaterynu. Elenu. Pelagiju. m̃. Wasylija. Solomonidu. Solomonidu. Warwaru. (m̃ = monacha?) Mojsia. Karpa. m̃. Dawyda. Petra. Annu. Akylynu. Matronu. Josyfa. Antypy. Theodora. Grigoria, Fennu. Ewstafia. Semiona. Stefana. mładenca Diomida.... dewicu .... Marynu. Joanna. Kornilia. — A se upominanie jeże po płoti Hospoda naszeho Isusa Chryste 1508 (а҃фи҃) Rod Kniazia Andreja Sankguszkowicz. Pomeny Hospody. Iwana. Anikitu. Stefana..... Anastasiju. Domnou." (Zdaje się iż ten Pomiannik pochodzi z Monasteru Mieleckiego na Wołyniu, fundacyi Sanguszków. /:Ob. Dobrianskij Th.: Opisanie rukopisej Wilenskoj publicznoj Bibliotèki cerkowno-sławiańskich i russkich. Wilna 1882. 8vo str. 30, Nr. Mspt. 17. — Hiltebrandt L. Th.: Pereczewaja Opis' rukopisnago Otdielenija Wilenskoj publicznoj Biblioteki. Wilna 1871. Wypusk I. Nr. Mspt. 9. :/

Pomiannik czyli Synodyk Supraślskiej Ławry. — W bib=
liotece publicznej wileńskiej znajduje się rękopis papierowy in
fol. pisany r. 1631 po rusku mający tytuł: „Subotnik ili Pomin=
nyk, w nemże upisasza sia i upisujutsia duszija błaho=
wiernych Chrestijan chotiaszczej spasenija duszam swoim,
i pomoszczy w strasznyj i wełykij den groznago i trepetnago
suda Chrystowa. Soczynenoże byst' i uzakoneno pominanie
sije w swiatej obiteli sej czrez błahowiernago muża i pre=
podobnago otca swiaszczenno Igumena Pafnutija perwago
stroitela i predstatela sejà swiatyja obiteli Supraślskija,
pod ljety jeże ot naczata bytia miru 7008 go (ЗИ = 1500 po
Chryst.) indykta 3go. Nynieszny myż wremeny za wetchost'
ljet ponowłeno byst' sije pominanije, za staraniem pre=
czestnago hospodyna otca Gerasima Wełykontija archiman=
dryta.... prylieżnym że tszczanijem w chudożestwie rukopisanija,
nedostojnym w swiaszczenno inocech mnohohrieszny m Stefanom
Kochanewicz izobrazisia.... w lieto ot naczata miru 7139
(*ЗРЛѲ) ot woploszczenija że Boha słowa 1631 (АХЛА) indyk=
ta 14 (АІ) misiaca Awhusta w czetwertyj den'." — Rękopis ten
mający kart 150 jest kopiją dawniejszego, pisanego r. 1500 przez igu=
mena Pafnucego na pergaminie, znajdującego się w monasterze w
Supraślu (którego to oryginalnego rękopisu oddruk znajduje się w IX
tomie Archeograficzeskij Sbornik izd. Wilensk. Uczebn. Okr. 1870
str. 454-459, czyli raczej kopii od r. 1500-1630), zawiera ta kopija póź=
niejsze dopisy aż po wiek XIX. — Na czele jest wstęp opisujący sposób
pominania co soboty z molbą, kutiją i prosforą, oraz podczas pani=
chidy — także zapiska, iż monaster supraślski zaczęto stawiać r. 1500
w majętności Alexandra Iwanowicza Chodkiewicza w puszczy Błudowskiej
nad rzeką Supraślą. — Od [illegible] karty 17-94 idzie sam tekst Pomiannika.
Najprzód Metropolici kijowscy od r. 1000 do r. 1838 jako to: Michaił
r. 1000, Leontij r. 1020..... Fotij 1407, Gryhorij Camwlak 1415,

Izydor 1437, Grigorij 1442, Misaił 1474, Symeon 1477, Jona 1482, Makaryj 1490, Josyf Sołtan 1506, Jona 1516, Josyf 1526, Makarij 1538, Seliwester 1556, Jona 1568, Ilija 1577, Onisyfor 1578, Michaił Rahoza 1588, Ipatij Potiej 1599, Josyf Rudski 1614, Rafaił Korsak 1637, Antonij Sielawa 1642, Gawryił Kolenda 1674, Kiprian Żochowski 1693, Leon Załenski, Georgij Winnicki 1713, Leon Kiszka, Atanasij Szeptycki 1746, Floryan Hrebnicki 1769, Filip Wołodkowicz 1778, Leon Szeptycki 1779, Gedeon Horbacki; Jason Smogorzewski 1789, Arseni Głowniewski 1799, Teodozy Wisłocki 1801, Porfiry Ważyński 1803, Teodozy Rostocki 1804, Nikołaj Duchnowski 1805, Iraklij Lisowski 1810, Grygorij Kochanowicz 1815, Joakim Horbacki 1814, Joan Krasowski 1827, Leon Jaworowski 1833, Josafat Bułhak 1838. — Smoleńscy episkopi: Manoił, Konstantyn, Symeon, Ignatij, Łazar, Athanasyj, Joan, Dionisyj, Porfiryj, Thoma, Joan, Daniił, Jewfimij, Theofilakt, Mihaił, Nikon, Sawostian, Nathanaił, Symeon, Jewfimij, Misaił, Joakim, Josyf, Joan, Konstantyn, Gawryił, Michaił, Jona, Dionisyj, Filip, Gerasym, Josyf. — Wołyńscy episkopi: Joakim włodzimierski, Jeremija łucki i ostrogski. — Archimandryci supraślscy: pierwszy Pafnutij Sieheń 1506, ostatni dziewiętnasty Innokentyj Charkiewicz 1733, po nim rządzili episkopi — na karcie 29: Ród Chodkiewiczów ktytorów monasteru; ostatnia wpisana Ludwika z Rzewuskich Chodkiewiczowa + 1816 w Czarnobylu. — na karcie 32: Panny zakonne monasteru wileńskiego Św. Trojcy i pińskiego Św. Barbary. — od karty 39, imiona pojedynczych rodzin rozmaitych, między innemi: Baki (karta 57), Bąkowski (K. 57), Bohowityny (K. 37), Bohuszewscy (K. 45), Bokieje (K. 44), Bochenki (K. 76), Wiśniowieccy (K. 35), Wołowicze (K. 35), Głazyniny Książęta (K. 35), Hornostaje (K. 36), Hryniewieccy (K. 73 i 61), Druccy-Horscy (K. 31), Jewłaszewscy (K. 72), Żaby (K. 37), Żdanowicze (K. 57), Żuki (K. 69) ./.

Zahorowscy (K. 69), Kimbary (K. 35), Kmity (K. 36), Kołontaje (K. 38), Kopcie (K. 36), Koreccy Kniazie (K. 33), Krasniccy (K. 60 i 74), Kroszynscy Kniazie (K. 37), Kuncewicze (K. 58) Kurczowie (K. 36), Łozczyce (K. 38), Masalscy Kniazie (K. 37) Mokosieje Bakowieccy (K. 68), Mokosieje-Nowosieleccy (K. 68) Mokosieje Szybińscy (K. 68), Neledynscy Kniazie (K. 36), Obuchowicze (K. 77), Odyńcowie (K. 45), Odyńcowie-Oliferowicze (K. 42) Ostrogscy Kniazie (K. 33), Pacowie (K. 71), Połubiensy Kniazie (K. 35), Puzynowie Kniazie (K. 36), Rudscy (K. 62), Sanguszkowie Kniazie (K. 33), Sapiehy (K. 35), Sieheniowie (K. 34), Sendziuszkowicze (K. 34), Siemzyty (K. 52), Słuccy Kniazie (K. 33), Sołtanowie (K. 34), Tarasowicze (K. 70), Tarnowscy (K. 82), Tyszki (K. 39), Tyszkowicze (K. 35), Tołoczkowie (K. 65), Tryzny (K. 32. 37. 54), Chaleccy (K. 36), Chodkiewicze (K. 29–30 i 33), Chodzkowie (K. 66) Czaplicowie (K. 39), Szujscy (K. 75), Jaroccy (K. 56)

/ Ob.: Dobrianskij: Opisanie rukopisej Wilensk. publ. Bibliot. str. 179–186, Nr. Mspt. 89. – Hiltebrandt: Perezhewaja Opis. Nr. Mspt. 14.

<u>Mścisław</u> (Mstysławl) w gubern. Mohilewsk. Cerkiew sobor=ną pod tytułem S. Trójcy, przy dworze swym funduje Iwan Jurjewicz Kniaź Mścisławski z żoną swą Ulianą (Julianną) r. 1463 w której – jak sam pisze – oprócz większego ołtarza wystawił 6 mniejszych ołtarzy: 1) Woskresenia Hospodnia; 2) Błahowieszczenia Preświatyja ~~[illegible]~~ Diewy; 3) Uspe=nia Preświatyja Bohorodycy; 4) Usiekn owenia hławy Świato=ho Joanna; 5) Ispowiednikow Świątych; 6) Św. Kipryana i Jus=tynyi – na których utrzymanie zapisuje z wsi swych dań miodową (14 kadzi miodu), 8 beczek chmielu i 47 groszy na kadnych i 100 beczek jarego żyta, oraz daninę od przysięgi w cerkwi. Kapitułę stanowili Kliroszanie t. j. protopop, protodyjakon, swiaszczenniki, dyako=ny, ponomary. (W eparchii najprzód połockiej – od r. 163 utworzył Władysław IV osobną eparchią mścisławską dla dyzunitów przy tej cerkwi.) (Ob: Archegraficzeskij Sbornik dokumentow otno=siaszczych sia k istorii siewerozapadnoj Rusi. Wilna 1867. Tom II str. 4.)

R. 1537 Julianna wdowa po Michale Iwanowiczu Kniaziu Mścisławskim fun=duje w tej cerkwi jesz=cze 2 prestoły: a) S. Ar=temia Otca. b) Wasy=lissy Muczennicy.

1508 Daniny od ludzi: pososzczyna (poradlne ?), podymszczyna, tamsz=czyna.

<u>Kutejński</u> monaster Rożdestwa Chrystowa we wsi Kutejnia (pod Orszą) w powiecie orszańskim, fundował ~~[illegible]~~ Wilhelmowicz Stetkiewicz-Zawerski r. 1623 (Bohdan Stetkiewicz-Zawerski podkomorzy mścisławski z żoną swą Heleną Księżniczką Sołomerecką, kupiwszy na ten cel wieś Kutejnię od sukcessorów Kaspra Szwajkowskiego podkomorze=go witebsk.); drukarnię założył tu hegumen Joil Trucewicz. – Anna z Ogińskich Stetkiewiczowa wdowa po Wilhelmie podkomorzym brasławskim z synem swym Janem Stetkiewiczem chorążym orszańskim wieś Bielikowo

czyli Bielkowszczyznę kupioną od Jana Kniazia Łukomskiego, da=
rowali r. 1630 do klasztoru Kutejeńskiego, aby tamże założono fi=
lialny monaster z szkołami i drukarnią. (Wieś ta leżała nad Dniep=
rem pod Orszą przy wsi Kutejnia.

Dyecezye unickie i dyzunickie. – Władysław IV król przywi=
lejem danym w Warszawie na sejmie d. 14 Marca 1635 rozporządza
aby archiepiskopstwo połockie, biskupstwa: włodzimierskie,
pińskie, chełmskie, smoleńskie z monasterami i dobrami
zostawały przy unitach oraz monaster Wileński Św. Trojcy z bractwem
i cerkwią S. Piatnicy, i monastery Grodzieński, Żydyczyński,
Mohilowski, Miński, Nowogrodzki, Onofriewski, Mścisławski,
Płytyński, Połocki, Bracławski i insze które są w possesyi
unitów, nadal przy nich zostawały, jakoteż aby w Witebsku,
Połocku i Nowogródku nieunici ~~...~~ nigdy żadnej cerkwi nie mieli.

istn. 1616-1619 (wydane z niej 3 książki) Drukarnia w Mohylowie ruska i polska (Bractwa stauropigialnego monasteru i cerkwi
Bohojawlenia) otrzymała przywilej od Jana III r. 1676, co po=
twierdził August II w Warszawie d. 10 Grudnia 1701; istniała jeszcze
1736 (zarządzał nią Maksym Woszczanka p.

P. Episkop mohilewski Jerzy Koniski r. 1758 otworzył na nowo przy Katedrze drukarnię ruską i polską i wyjednał na nią przywilej Króla Stanisława Augusta r. 1768.

Sadkowski Wiktor episkop perejasławski dyzunita, archimandryta słucki r. 1790 w
Warszawie o bunty ukraińskie obwiniony i na więzienie do forte=
cy Częstochowskiej skazany uwolniony z tamtąd został r.
1792 na początku października za staraniem posła rossyjskiego
Jakuba Iwanowicza Bułhakowa. Sadkowski był agentem Jerze=
go Koniskiego biskupa białoruskiego; r. 1793 był archimandrytą słuckim
archiepiskopem pińskim, izasławskim i brasławskim

Łobysewicz Atanazy półkownik rodem z Małej-Rusi, sekretarz
ostatniego hetmana kozaków, podróżował z nim w obcych krajach, mieszkał
w Nowogródku Siewierskim tłomaczył r. 1794 na maloruskie Eklogi Wir=
gilego pod tytułem: „Wirgiliewy Pastuchy w malorossyjskij kobeniak pereo=
dietyi."

Jezuici wypędzeni zostali z Rossyi za Ukazem cesarza Alexan= dra z d. 13 Marca 1820; zabrano im Kollegia w Połocku, Witebsku, Mohilewie, Mścisławiu, Orszy. Kollegium ich w Mohilewie r. 1820 obrócono na zakład Kadetów, a Kościół r. 1833 zamieniono na cerkiew dyzunicką; Kościół w Połocku obrócono na cerkiew soborną.

Szlachta wyznania wschodnio-greckiego (na Litwie:) Kniazie Wiśnio= wieccy, Wołyńscy, Hołowczynscy, Druccy, Horscy, Dubrowic= cy, Zasławscy, Zbarazcy, Koreccy, Koszyrscy-Sanguszko= wie, Kroszyńscy, Łukomscy, Masalscy, Mścisławscy, Ogiń= scy, Ostrogscy, Połubińscy, Prońscy, Poryccy, Puzyny, Rużyńs= cy, Sanguszki, Słuccy, Sokolińscy, Sołomereccy, Czartoryscy.

Panowie: Bohowityny, Bokije, Brzozowscy, Woiny, Woło= wicze, Wiazewicze, Haraburdy, Hlebowicze, Hornostaje, Hulewicze, Dorohostajscy, Drzewinscy, Jarmolińscy, Zahorows= cy, Zenowicze, Kalinowscy, Kierdeje, Kmity-Czornobylscy, Kiszki, Kopcie, Korsaki, Kropiwniccy, Łozki (Łoscy), Mieleszki, Obuchowicze, Olizarowicze, Pawłowicze, Pacowie, Pocieje, Sapiehy, Sosnowscy, Siemaszki, Tyszkie= wicze, Tryzny, Chaleccy, Chodkiewicze, Chreptowicze, Czołhańscy, Szaszkiewicze, Sołtany, Fursy, Czaplice,

Wilcze prawo = per nefas (Faustrecht)

Hłasanie albo Klykanie = powinność stróży zamkowej.

Tiabło = ikonostas w XVI w.

Tiahłyje ludi (robili po 2 dni pańszczyzny) i różnili się od danni= ków (czynszowników)

Monastery dzisiejszej Mińskiej eparchii były dawniej: Mińsk, Słuck, Borysow, Nowodwor, Kupiatycze, Sołomerecz, - r. 1718

Monastery dyzunickie 1720 podlegające Mohilewskiej eparchii: Wileński bracki S. Ducha, Słucka Archimandria (z monasterami Grozowskim, Moroczkim, Zabłudowskim, Starczyckim), Kuteiński, Orszanski Bohojawleński (z monasterami), Mohilewski Bohojawleński, Markowski=Troicki*) (z cerkwiami w witebskiem województwie), Bujnicki Swiato-Duchowski, Tupiczewski, Mścisławski bracki Swiato-Duchowski, Połocki Bohojawleński, Miński, Kroński, Grozowski, Surdecki, Sełecki, Nowodworski, Kupiatycki, Mołdowski, Jewejski, Kiejdański, Prytucki, Drujski, Piński, Sołomerecki, Szkłowski, Gorodeński bracki, Słucki, Diatełowski (Zdzięcioł), Berestejski, Jabłoczyński, Borysowski, Dziśnieński, Newelski, Jakubowski, Kryżborski, Bohorski (Odchorzy?), Gryjewski, Tereszkowski, Wileński dziewiczy, Miński, Słucki, Kuteiński, Orszanski, Borkołabowskie dwa, Mohilewski bracki, Newelski, Mazałowski, Szkłowski, Kostiukowski i inne.

*) w pobliżu Witebska

Zwenihorod - tego nazwiska były następne miejscowości: 1) Dźwinogród w Galicyi wobwodzie brzeżańskim (koło Starego sioła) stolica udzielnego Księstwa wspomniany już r. 1087 i 1096, zwał się Zwenihorod czerwieński.
2) Dźwinogrod podolski miasteczko borszczowskim, koło Mielnicy w Galicyi, dawniej starostwo. 3) Dźwinogrod wieś pod Buczaczem w Galicyi. 4) Zwenihorod stepny czyli bracławski, w województ. bracławskim dziś ujezdny gorod gubernii Kijowsk. wspominany w XVI w. 5) Zwenihorod Kijowski wspominany r. 1097 i 1234, dziś nie istnieje, tylko ślad horodyszcza pomiędzy Kijowem a Wasilkowem. 6) Zwenigorod ujezdne miasto w Moskiewskiej gubernii, istniał już w XVI wieku. — 8) Zwonigrad ruiny zamku w Bośnii koło Fojnicy.

Witebskaja Staryna.... S przyłożenijami i rysunkami w tekstie. Sostawił i izdał Al^{ekssiej} Sapunow. T. I. Witebsk, w typografii gubernskago prawlenija, 1883. 8vo str. XXII. 668 i litogr. tablic, oraz drzeworyty w tekscie. 4 Rubl. – Obejmuje:

1) Wzmianki ruskich i litewskich latopisów o Witebsku od r. 1021 – 1562. Litewskie latopisy: a) Latopis Bychowca (w Narbuta: Pomniki do dziejów litewskich. Wilno 1846. 4to) b) Daniłowicza: Latopisiec Litwy i Kronika ruska. Wilno 1827. 8vo (Latopisiec drukowany poprzednio w Dzienniku wileńskim.) – c) Lietopis W. Kn. Litowskich wydany przez A. Popowa w Uczennyja Zapiski 2^{go} Otdiel. Imp. Akad. Nauk 1854 Kniga I str. 21–58 (prawie zupełnie taziama co i Daniłowicza) – O litewskich latopisach artykuł Daniłowicza w Żurnału Ministerst. Nar. Prosw. Rok XXVIII, 1840 str. 7–114, po polsku w wydaniu Stryjkowskiego. – O dziejach litewskich piszą Latopisy ruskie (w Połnoje Sobr. Rusk. Lietop.): Sofijska 1^{sza} (Tom V) – Woskresenska (Tom VII) – Patryarchalna czyli Nikonowska (Tom IX) – Twerska (Tom XV) – Ipatijewska (Tom II) – Nowogrodzka 1^{sza} (Tom III) – Nowogrodzka IV^{ta} (Tom IV) – Pskowska 1^{sza} (Tom IV) – Pskowska 2^{ga} (Tom V.) – Sofijski Wremiennik (Tom I i II.)

2) Dyplomata i przywileje od r. 1229 – 1858 sztuk 111 (z 13 tabl. faxymil. dyplomatów i pieczęci – oraz z drzeworyt. faxymil. w tekscie.

1229 Traktat handlowy zawarty pomiędzy kniaziem smoleńskim Mstysławem Dawidowiczem (Teodorem) w Rydze, z kupcami Rygi i Gotskich brzegów Niemcami (po rusku druk. w Sobranie gosudarstwennych gramot i dogoworow, izd. Rumiancow. Moskwa 1813 Tom II No 1) – Przy tym dyplomacie pieczęć mała wielkości dwuzłotówki srebrna okrągła, z jednej strony Lew kroczący; z drugiej napis ВЕЛІ|КОГО|КНАЗ|Ѳ.ЕДО|ПЕУАТ.) – Wspomniane są w tym dyplomacie

– toż. Tom IV. 3 Rubl.
– toż. Tom V. Witebsk 1888. 8vo str. 3. 167. 648. 20. (ma także tytuł: Materijaly dla istorii Połockoj eparchii. Czast I – jest tu historia eparchii połockiej, 300 dokumentów od r. 900–1882, 14 portret. litogr. władyków połockich, podobizny, obraz S. Eufrozyny i widoki monasterów) 3 Rub.

poptaty: hrywna zołota, hrywna serebra, hrywna kun, nogat, weksza — wjescio (wagowe) — Rusina nie wolno zmuszać do sądu na żelezo (ordalia rozpalonego żelaza), jednak wolno pozywać na „pole (pojedynek) meży soboju mecy ili sulicami." — Wspomniani tu: Sotski, Tiun czyli Tywun, Djeczkij (ministerialis) — Więzienie w dyby, w pogreb, w żelieza.

1264 po Rożen Bożii dni za try dni (22 Grudnia), w Ryze (Riga) — „Gerden Kniaź" (litewski — Gerden syn Dawila, książe dusiacki na Litwie, należał do zabójców Mendoga, sam zabity od Dowmunta 1267) zawiera traktat z Ryżanami którzy obiecują mu wrócić ziemię Łotygolską nadaną Mistrzowi inflantskiemu przez Kniazia Konstantyna. (druk. w Gramoty kasajuszczyja sia do snoszenia Siewierozapadnoj Rossii z Rigoju w XII, XIII i XIV wiekach, najdeny K. E. Napierskim. Petersburg 1857. fol. Nr 2)

(Kniaź Konstanty Dawidowicz brat Mścisława Dawidowicza.) r. 1254

1551 „sklad, kanun = jarmark.

1635 d. 14 Marca na Sejmie w Warszawie. — Władysław IV Król oświadcza iż przy Unitach pozostać mają: Metropolia i należące do niej arcybiskupstwa i biskupstwa: połockie, włodzimierskie, pińskie, chełmskie, smoleńskie z monasterami i cerkwiami, w Wilnie monaster Świątotroicki z bractwem i cerkwią Św. Piątnicy, oraz monastery Grodneński, Żydyczyński, Mohylewski, Miński, Nowogrodski, Onufryjewski, Mścisławski, Płytyński, Połotski, Brasławski i inne (pag. 115)

1839, d. 12 Lutego w Połocku. — Soborny akt prosby Unickiego duchowieństwa o przyjęcie do prawosławia, podpisany przez Józefa Siemaszkę episkopa litewskiego, Wasylego Łużyńskiego episkopa orszańskiego (białoruskiego), Antoniego Zubko episkopa brzeskiego i innych. (pag. 204 Nr 112)

3) Dokumenty dotyczące Józafata Kuncewicza unickiego archiepiskopa połockiego r. 1617 — 1667. Nr 113 — 122 z 1 tabl. faximil. (i w texcie faximil.)

4) Dokumenty dotyczące Św. Troickiego Markowa monastyra w Witebsku r. 1642 — 1765. Nr 123 — 132. (Monaster prawosławny ritus graeci non uniti w przysiołku do Witebska zwanym Markowo, Św. Troicki fundował 1642 Lew Samuel Bogdanowicz Ogiński z żoną swą Zofią Janówną Bilewiczówną.)

5) Dokumenty dotyczące Żydów w Witebsku, r. 1630–1823 Nr. 133–144 (z 2 tabl. litogr. facsymil.)

6) Dokumenty dotyczące 1812 roku. Nr 145–151.

7) Witebskie cło r. 1605. Nr. 152 (Wypis z księgi cłowej) z 1 tabl. litogr.
R. 1605 wywożono z Rosyi: futra lisic, kunic, wydry, nórek, hornostajów, tasić, biteK ludzczyzny, zajęcy, owiec, wilków, bobrow, powzesewizny bobrowej, miód praśny – wywożono do Rygi: potaż, pienkę czystą i płową, Konopne siemie, pszenicę – Klepki, wanczosz i pyple – niedoliski (młode lisy) – łoj – wosk – rysie – noże moskiewskie – niedźwiedzie

8) Inwentarze miasta Witebska r. 1552 – 1883 (i wiadomości statystyczne (z 2 litogr. tablicami: a) Plan g. Witebska w K. XVIII w. (z r. 1797 4°) b) Plan goroda Witebska w nastojaszczeje wremia (1883) –
Lustracye: Witebsk miasto leżące nad rzeką Dźwiną, przy ujściu do niej rzeki Widby czyli Wiżby r. 1667 miał 3 zamki: Górny, Dolny i Użhorski; w tych zamkach było 20 baszt większych i 3 mniejszych. W zamku górnym na jednej baszcie duży dzwon trwogi. – R. 1797 miasto dzieliło się na działy: Zamkowy, Zaruczewski, Użhorski – Kościół parafialny Katolicki – Klasztory: Jezuitów, Dominikanów, Bernardynów, Piarów, Trynitarzy, Mariawitek. – Monaster żeński unicki Bazylianek (zstn. 1839) przy cerkwi S. Ducha fund. r. 1697 Teodor Kniaź Łukomski sędzia ziemski witebski. – Monaster Bazylianów unickich Uspenski (r. 1799 oddany prawosławnym) – Cerkwi unickich (r. 1839) 11. – Monaster prawosławny S. Troicki Markowa (na przedmieściu we wsi Markowo) fund. 1642 Lew Samuel Bogdanowicz Ogiński ciwun trocki z żoną Zofią Janowną Bielewiczówną, dla prawosławnych. – Większa część ludności złożona z Żydów.
Ekonomia witebska r. 1667 składała się z włości: Łukiszki (z derewnią Boronniki), Uzwarcy, Lubaszkow, Lemnice, Bujewy (z derewniami: Bołynicze, Chmary, Sokolniki, Małachowo, Woroniki, Łotygoła

9) Latopis miasta witebska spisany przez Stefana Awerka r. 1760 (Krótkie notaty liche).

10) Spis rozporządzeń rządowych rossyjskich do tyczących Witebska drukowanych w Połnoje Sobranie Zakonow Rossijskoj Imperii. (od r. 1654, właściwie zaś od zaboru 1772 –

11) Spisy: Książąt witebskich, episkopów i archiepiskopów połockich, witebskich prawosławnych i unickich, wojewodów, kasztelanów, generał gubernatorów |: wszystkie niepełne z Stebelskiego, Strojewa, Niesieckiego :| Z 4 tablicami lit.: 1) Karta Połockago i Witebskago Kniażestwa w X–XIV w. in 4º (11 małych mapek litych) podług Atlasu histor. Achmatowa) 2) Karta Połockago i Witebskago Wojewodztwa in 4to (5 małych mapek z Starowolskiego, Olearinsa, Tob. Majera i Homana 1750, Wł. Łubieńskiego 1741, Zannoniego 1772. 3) i 4) Tabl. faximil. podpisow – Prócz tego wiele faximil. w texcie, pieczęci, herbów i popiersi Kunczewicza Jozafata drzeworyt (podług Suszy) str. 546.

12) Rys historyczno-statystyczny miasta Witebska (przez Sapunowa) z 2 tabl. litogr.: 1) Trzy widoczki Witebska 2) Plan zamku witebskiego w XVI wieku. in 4to – z drzeworyt. popiersiami w texcie: Olgierda, Świdrygiełły (z Gwagnina) – i drzeworyt medalu na zniesienie unii r. 1839.

12) Przypisy – z drzeworytem popiersia Jozafata Kuncewicza (podług Kosińskiego r. 1665) w texcie str. 654.

Na końcu dodanych 7 tablic litograf.: 1) Descriptio Ducatus Polocensis S. Pachołowic. Romae 1580 (Kopia mappy litogr. z Karta operacyi wojennych. Wrocław 1840). – 2) Obsidio et expugnatio arcis Polocensis. S. Pachołowicz. Romae 1580 (Kopia mappy z Karta operacyi 1840) – 3) Faxymile z Rękopisu słowiańsk. Ewangelii w Witebsku r. 1508. – 4) Faxymile tytułu z słowiań. Ewangelii w Witebsku r. 1508. – 5) Faxymile z Statutu litewskiego po rusku wyd. r. 1588. – 6) Faxymile drugie z tegoż Statutu 1588. – 7) Widoki 7 starszych cerkwi w Połocku.

Na czele Książki: 1) Tabl. litografowana pieczęci miasta i województwa witebskiego. 2) Tabl. z herbem województwa witebsk. (chromo-litograf.) 3) Tabl. z herbem miasta Witebska z r. 1597 (chromolitograf.). 4) Tablica z herbem gubernii witebsk. z r. 1781 (chromolitogr.). 5) Tablica z herbem gubernii witebskiej z r. 1856 (chromolitograf.). 6) Tablica z chorągwią wojenną witebską z r. 1855 (chromolitogr.) – Okładka z chromolitogr. herbami.

Witebsk: Kościoły rzymsko-katolickie: 1) Fara, kościół parafialny zamieniony dziś na archiwum. 2) Klasztor Mariawitek – dziś dom przytułku. 3) Klasztor Dominikanów (fund. 1642) murowany r. 1703, zgorzał r. 1864. 4) Collegium Jezuitów (f. 1637 Alexander Gosiewski wojew. smoleń.) – po zniesieniu Jezuitów r. 1820 oddany Bazylianom unickim, r. 1839 zabrany – r. 1843 przerobiony na Nikołajewską soborną cerkiew. 5) Klasztor Bernardynów (wystawiony r. 1736. 6) Klasztor Bazylianów unickich [fund. 1676 Jan Antoni Chrapowicki wojew. witebs.] wymurowany r. 1743 na miejscu Uspenskiej sobornej cerkwi przy której r. 1682 Bazylianie osadzeni) – r. 1799 na prawosławną Uspenską soborną cerkiew. 7) Klasztor Bazylianek unickich z cerkwią zbudowaną pierwotnie dla czernic przez Olgierda i jego żonę Juliannę Alexandrownę, pod tytułem Błagowieszczenskaja cerkiew, z początkiem XVII wieku cerkiew ta nazwana Św. Duchowskij monaster Bazylianek – Dziś monaster żeński prawosławny. 8) Klasztor Trynitarzy (fund. 1758 Reutt) (zbudowany r. 1760 – r. 1858 przerobiony na cerkiew prawosławną. 9) Klasztor Pijarów (fn. 1755, obecnie Zbór luterski.

Cerkwie prawosławne: 1) Błagowieszczenska murowana, założona przez Olgierda w XIV wieku. 2) Nikołajewska soborna cerkiew (z kościoła Jezuitów) 3) Cerkiew Woskreseńska w rynku wymurowana r. 1772 na miejsce drewnianej. 4) Wwedenskaja Cerkiew drewniana zburzona. 5) Uspenska sobornaja cerkiew (murowana) (przerobiona z Bazyliańskiej). 6) Spaskaja Cerkiew drewniana pierwotnie teraz murowana r. 1810. 7) Cerkiew Joanna Bogosłowa drewniana założona w XIV w. – zburzona i na nowo odbudowana 1865. 8) Cerkiew Św. Joanna Predteczy (dawniej Pokrowska). 9) Cerkiew Św. Nikołajewska Zawitbianska, drewniana. 10) Cerkiew Rożdestwenskaja drewniana. 11) Cerkiew Woskreseńska Zaruczajskaja założona r. 1771. 12) Cerkiew S. Ducha z monasterem

czernic (dawniej Klasztor Bazylianek). 13) Cerkiew Bohojawleńskaja czyli Semeonowskaja zbudowana 1790. 14) Cerkiew Ilińskaja drewniana. 15) Cerkiew Pokrowskaja - zburzona. 16) Cerkiew św. Nikołaja Czudotworca zbudowana r. 1779. 17) Cerkiew Petro-Pawłowskaja zbudowana 1780. 18) Cerkiew Troickaja czyli Markow monasterskaja drewniana.

Kijowska Gubernia r. 1859 podzielona była na 12 ujězdów (powiatów): Kijowski, Wasilkowski, Taraszczański, Kaniewski, Zwenigorodski, Czerkaski, Czechryński, Skwirski, Humański, Lipowiecki, Berdyczowski, Radomyslski. — liczyła: 102 miasteczek, 1103 siół, 761 derewni, 113 słobod, 120 futorów, 18 kolonij żydowskich — 1697 murowanych gmachów, 17505 drewnianych budynków — Cerkwi prawosławnych murowanych 159, drewnianych 1185 — Monasterów prawosławnych murowanych 13 drewnianych 6 — Kaplic prawosławnych 11. Raskolników 9 cerkwi, 3 monastery, 1 skit. — Kościołów rzymsko-katolickich murowanych 38, drewnianych 13. — Klasztorów rzym. kat. 3, — Kaplic rzymsko katol. 94. — Zborów luterskich 4 — Synagog żydowskich 81, bóżnic żydow. 239. — Mieszkańców mężczyzn 989511, kobiet 986178. Pomiędzy temi: prawosławnych męż. 830250, kob. 819109 — Raskolników męż. 2460; kob. 2933. — Rzym. Katolików męż. 45557, kob. 45173. — Protestantów męż. 877, kob. 710. — Żydów mężczyzn 110317, kobiet 118196.

„Sztunda chocz bez popa ta z pakoju." (Przysłowie ukraińskie).

„Ciamocha-Jarecha! chodzi raka carabić." (Przysłowie z Humania, szydzące z mowy białoruskiej.)

Księgarnie w Rossyi. – Pierwotnie sprzedawali książki intro=
ligatorowie; pierwszy N. J. Nowików za Katarzyny II zaczął
zajmować się wydawnictwem i księgarstwem w Moskwie.
W Petersburgu pierwszą porządną księgarnię założył W. S.
Sopikow r. 1788 (urodzony r. 1765, stanu kupieckiego, sławny
bibliograf, ~~[illegible]~~, mianowany r. 1811 pomocnikiem głównej
biblioteki publicznej + 22 czerwca 1818. Piąty tom jego bib=
liografii rossyjskiej „Opyt rossijskoj bibliografii. Sptbg 1813
1821" wydał W. G. Anastasewicz z jego materyjałów. Sopikow
wymienił 13249 ksiąg ross.). Po nim trzecim znakomitym
księgarzem był W. A. Pławilszczykow r. 1815 + 1823 który
księgarnię swą zostawił A. F. Smirdynowi ur. 1795 + 1857
którego nakładem wyszły dzieła najcelniejszych pisarzy rossyjs=
kich, oraz czasopisma: Biblioteka dla czytenia (pod redakc.
Senkowskiego), Syn otieczestwa (pod redakc. Polewoja i Grecza),
Siewiernaja pczeła (pod redakcyją Polewoja) – lecz niezro=
bił on na księgarstwie majątku i zmarł w biedzie.

26

Stadnicki Kazim. Synowie Gedymina Tom II Lubart. Lwów 1853

str. 260 Pomiannik w cerkwi w Uniowie:

1400 Rod Kniazia Theodora Lobarta.

Theodora	Dymitria	Agripinu	Anastasii
Simeona	Georgia	Wasylija	Mychaila
Sofiju	Andreia	Jakowa	Joana
Kosmu	Ipatia (Pawła?)	Theodora	Eufimiju
Theodora	Thomu	Isydora	Joanna
Tyta	Hlieba	Joanna	Thomu
Wasylija	Mariju	Grigorija	Theodora
Antonia	Borysa	Wasilija	Mariju
Antonia	Dometijana Jer.	Leontija	Georgija.

Olgerd Gedyminowicz Wielki Książę Litew. wprowadzając da=
lej w życie program ojca swego oswobodzenia Rusi z pod jarz=
ma tatarskiego, r. 1371 uderzył na Hordy tatarskie nad brze=
gami rzeki Sinej wody (Sinuchy), rozproszył takowe i zapę=
dził do Krymu. Na Podolu osadził synowców swych: Ale=
xandra, Jerzego, Konstantego i Fedora (synów Koryata
Gedyminowicza) r. 1362-1363. Alexander Koryatowicz rządził
w swej dzielnicy do r. 1366, obwarował stolicę swą Smotrycz,
założył gród Kamieniec i fortecę Bracław nad Bohem. W sku=
tek traktatu Kazmierza Wielkiego z Książętami Litewskiemi
dostał Włodzimierz i Olesko, które r. 1370 namiestnik jego Pie=
trasz Turski wydał Kiejstutowi i Lubartowi. Pozostał się Alexan=
der Koryatowicz przy Podolu i zginął około r. 1380 w bitwie
przy napadzie Tatarów na ziemię halicką. Po nim władał Po=
dolem syn jego Fedor Alexandrowicz Koryatowicz; lecz Witold
Kiejstutowicz zagrabił mu r. 1395 Podole i oddał takowe z gro=
dami Bracławem, Winnicą, Sokolcem, Krzemieńcem Korybutowi (Dymitrowi)
Olgerdowiczowi w zamian za Siewierz. Tym sposobem dostał
się Bracław w posiadanie Korybutowiczów Kniaziów na
Wiśniowcu i Zbarażu. Tenże Fedor Dymitrowicz Korybuto=
wicz założył Zbaraż i zaczął się pisać Księciem Zbarasskim; r. 1430
odjął mu Władysław Jagiełło Bracław. Syn jego Daszko (Daniel)
Fedorowicz pisał się na Zbarażu, Sokolcu, Winnicy i Nieświeżu.
R. 1463 starosta bracławski Michajło Wasylewicz Kniaź na Klewaniu
Czartoryski pobił roty zaciężne (wysłane przez Króla Kazmierza
Jagiellończyka na obronę Kaffy od Tatarów) i położył trupem z
nich 495 którzy zaczęli łupić Bracław (Długosz); r. 1478 zaś obronił

Bracław od Tatarów. – R. 1497 Król Jan Olbracht z bratem
Alexandrem ciągnąc na wyprawę bukowińską obwarowali
Bracław. – R. 1551 Komendant Bracławia Bohdan Stupica
zdradziecko zamki bracławski i winnicki poddał Mengli
Giereiowi hanowi Krymskiemu. Król Zygmunt August
(dekretem w Wilnie d. 25 Septembra 1552) polecił kniaziowi
Bohuszowi Fedorowiczowi Koreckiemu staroście bracławs:
kiemu i winnickiemu, aby skonfiskował dobra miasto
Kunę z wsiami Lorynce, Wiastowice, Karpów, Nossowce,
Hulsakowa zdrajcy Bohdana Stupicy i takowe dał knia:
ziowi Kuźmie Iwanowiczowi Zasławskiemu. – R. 1566
utworzone województwo bracławskie, a pierwszym woje:
wodą mianowany Kniaź Roman Fedorowicz Sanguszkowicz
starosta żytomirski. – R. 1569 d. 26 Maja w Lublinie na
Sejmie Unii Król Zygmunt August: Województwa bracławskie
i wołyńskie liczone dotąd do ziem litewskich, przyłączył do
Korony Polskiej. Podpisali to przyłączenie: ks. Alexander Fedo:
rowicz Czartoryski wojewoda wołyń., ks. Roman Fedoro:
wicz Sanguszko wojewoda bracław., ks. Andrzej Iwanowicz
Wiśniowiecki kasztelan wołyńs., ks. Andrzej Kapusta kaszte:
lan bracław. – R. 1589 Konstytucyją sejmową nadany herb
Województwu Bracławskiemu: Krzyż srebrny kawalerski
w czerwonem polu, w środku krzyża tarcza błękitna na której
złoty księżyc na nowiu rogami w lewą stronę tarczy zwrócony.
– R. 1598 konstytucyą akta grodzkie i ziemskie z juryzdykcyą:
mi przeniesiono z Bracławia do Winnicy. – R. 1654 Kozacy pod
wodzą Bohuna i Puszkarenki zniszczyli Bracław. – R. 1674 Król
Jan III zdobył na Turkach: Bar, Niemirów, Mohylow i Bracław –
R. 1791 od Września do połowy Maja 1792 obozował Książę Józef Ponia:
towski pod Bracławiem z swym sztabem w którym byli: Kościuszko,
Wielhorski, Zajączek, Mokronowski; Karwicki; Eust. Sanguszko, Czapski;
Lauppart.

Sanguszko Roman książe na Niesuchojeżach i Ło-
kaczach urodził się z ojca Teodora marszałka wołyńsk.
i matki Anny Despotówny wojewodzanki wołyńskiej (?).
Będąc starostą żytomirskim i bracławskim wojewodą jako
hetman nadworny litew. mając tylko 1900 ludzi, r. 1567
na polach Szwańskich koło Czaśnik pobił 8000 wojska mos-
kiewskiego, którem dowodził Piotr Srzebny; przyczym kniaź
Wasyl Pałecki dostał się do niewoli polskiej. – Tegoż r. 1567
w Lipcu drugi oddział złożony z 6000 jazdy moskiewskiej
i 3000 Tatarów pobił na uroczysku Susza koło Uły, którym to
wojskiem dowodzili Piotr Semenowicz Serebrenyj, kniaź
Wasyl Pałecki, Hryhory Kołyczow, Tymofiej Krepotka i Juryj
Tokmaków. W rozprawie tej poległ Mienszyk hetman moskiewski
a Josyf Szczerbaty, kniaź Juryj Boratyński i 80 bojar dostało
się w niewolę. Odznaczyli się w tej potrzebie kniaź Konstanty
Wiszniowiecki, kniaź Janusz Zbaraski, Juryj Tyszkiewicz, kniaź Dymitr Ruczyński;
Król Zygmunt August (listem d. 11 Augusta 1567 w Horodni) dzię-
kując Sanguszce za to zwycięstwo posyła mu złotogłów a
rotmistrzom aksamity i adamaszki na szaty. – R. 1568 d. 20 września
nocą dobył Sanguszko zamku Uły, gdzie wziął 27 dział, 2 wojewo-
dów Wełaminów, i do 300 bojar, których oddawał królowi na
sejmie lubelskim. R. 1569 poraził Tatarów pod Humaniem
Umarł w Rożanie d. 20 Maja 1571 mając ledwie 34 lat.

Sanguszko Hrehory (Juryj ?) Lwowicz wojewoda brac-
ławski 1571 – 1575 z żony Anny Księżn. Hołowczyńskiej zostawił
syna Adama Alexandra i 2 córki: Alexandrę za Jerzym hr. Kra-
sickim starostą dolińskim, i Annę Magdalenę franciszkankę we Lwowie.

Zbaraski książe Janusz Mikołajewicz wojewoda bracław 1576 – 1608.

1542 d. 23 Maja, w Mielcach. – Teodor Andrejewicz Sanguszko starosta włodzimierski, marszałek ziemi wołyńskiej funduje i buduje w Mielcach na rzece Turyi monaster S. Mikołaja, ktoremu nadaje dwór Peśnczyński z ludzmi, dwór Zadybski, Komarowo, Sołowiewo, Necie, Synowo, Podsynówkę. (Wpisany przywilej ruski w ewangelię w Mielcach) |: Ob. Dobrianskij: Opisanie rukopisej Wilensk. publicz. Bibliotek. Wilna 1882. str. 233 Nr Mscpt. 107 z XVII wieku pod tytułem: Sbornik (Silva rerum theologicarum) :|

1388 misiaca Sentiabra w perwuju subotu po Uzdwiżenii czestnoho Chresta, u Kamianczy. — My Kn. Konstantyn Koriatowicz i brat nasz Kn. Theodor Koriatowicz bożeju miłostju dedyczewje i hospodarewje Podolskoi zemli... izrjewszy naszeho sługi Nemiry wiernuju służbu... daly jesmy jemu horod nasz Bakotu i s tymi seły: Studeniceju, Proworotjem, Podteremcy, Chodorkowcy, Borsukowcy, Mołdawoju, Oniwimowcy, Bronniceju, Ładawoju, Buczajem, is daniju, winami, sudy, peresudy, myty, młyny i so wsimi użytki... u dedinu i i detem jeho i posliedkom. Nemira sam imiejet swoi ludi sudyty i winu i persud wziaty..., a takoż sztoż „koły wsie zemlane imut dawaty dań u Tatary, to „serebro imiejut daty Nemiryny lude, a horod imie: „jut twerdyty, w kotoromuż horodu prysłuszajut,"... a ne nadobe jeho ludem podwody dawaty ani powoza wozity .... a w toho imiejet Nemira i jeho posledcy nam wierno posłużyty i na wojnu i na pohoniu kak i wsie zemlane — Swedcy na to: Kn. Semen Jurjewicz, Kn. Wasylij Wjniekij, pan Hryczko Sokołeckij, Paweł Stupicz, Wyszko Tołstyj, Chodko, Czemerewicz. .... (Oryginał był w Archiw. Koron. na pergam. z 2 pieczęciami z wosku zielonego i czarnego z Pogonią, napisami na jedwabnych sznurkach plecionych barwy pąsowej i białej czyli papużej — Odpis w Tekach Naruszewicza — Druk. w Warszawskija Uniwersytetskija Izwiestija 1893. III. Fikewicza J. P. Otczet ob uczenoj Komandyrowkie w 1892 g. str. 21 — Stadnicki: Syn. Gedym. I. 150. — R. 1388 żyli jeszcze Koriatowicze: Jurij, Aleksander, Konstantyn, Teodor — jak widać z przywilejów) — Berszadskij S. A.: Sobranie aktow i dokumentow otnosiaszczych sia k Zapadno-ruskoj istorii. Odessa 1892. :)

Litwini dostali herby w Horodle 1413

1432 fer. 4ta ipso die S. Hedvigis (d. 15 Octobr.) Leopoli.
– Vladislaus rex Polon. Lithvaniae Princeps supre=
mus ... confirmat omnia privilegia ducibus, bojaris, nobi=
libus et incolis terrarum Lithuaniae et Russiae de consensu
principis d. Sigismundi Magni Ducis Lithuaniae et
Russiae fratris nostri, denno approbat pari jure sicut
barones Regni Poloniae noscuntur obtinere ... quodque
principes, nobiles et bojari Ruthenorum „arma seu
„nobilitatis clenodia deferre possunt ... quemadmodum
„Lithuani, qui ipsa arma a nobilibus Regni Poloniae
„acceperunt ... quique Lithuani habito cum illis fratri=
„bus suae genealogiae de Regno Poloniae tractatu recipiant
„ad praedicta sua arma sive clenodia Ruthenos no=
„biles arma et clenodia hujus more regni Polo=
„niae nobilium delaturos." – Testes barones: Sbigneus
episcopus Crac., Joannes de Lichin brzestensis, Jaran=
dus de Grabie alias de Brudzew Vladislavien. palatini,
Vladislaus de Oporow Decr. Dr. Decanus Crac., R. P. Vicecan=
cellarius, Laurentius Zaramba Siradien., Spitko de Tarnow
dominus Jaroslaviensis, Przibislaus Dzik de Kadlub
Zarnoviensis castellani. (Teki Naruszewicza XV str.
193 – po polsku tłomaczony przez Malinowskiego, w Histo=
ryi Wapowskiego II. 207 – Oryginał był w Archiwum Radzi=
wiłłów w Nieświeżu)

Początek herbów na Rusi 1432.

(Ob. Władysława Jagiełły Przywileje dla Litwy wileński 1401, horodelski 1413, grodzieński 1432.

1434 w Trokach – Zygmunt (Kiejstutowicz) Wielki Książe
litewski nadaje bojarom litewskim i ruskim jednakowe
prawa, mianowicie: 1) Sądy odbywać się mają podług prawa
ziemskiego litewskiego. 2) Dziedzictwo spadkowe ma się odby=
wać podług zwyczajów chrześciańskich. 3) Wdowa dziedziczy mają=
tek męża dopóki nie pójdzie powtórnie za mąż. 4) Nadania Wielkich
Książąt Witolda i Zygmunta pozostaną nienaruszone. 5) Podda=
ni Książąt i bojar uwolnieni będą od diakla i innych powinności
z wyjątkiem stawiania i poprawiania grodów, przewozów i naprawy
dróg wojennych. 6) wolno używać tablic genealogicznych i herbowych
klejnotów szlachectwa za zezwoleniem na to polskiej szlachty mającej
herby (adopcyja). 7) Potwierdza się wszelkie przywileje Witolda dane cerkwiom,
kniaziom i bojarom. (Berszadskij S. A.: Sobranie aktów i doku=
mentów otnosiaszczijch sia k Zapadno-russkoj istorii. Odessa 1892.)

Herby na Rusi (Adopcyja) 1434.

30

Karta Kiewskoj gubernii – in fol. z planem Kijowa miasta (geogr. z górami) litograf

Kartograficzeskoe zawedenie A. Ilina na uglu Ekater. prospekta i Botszoj Masterck. ulicy d. No II/43.

1 Cal angielski = 20 Wiorst czyli 1/84000

Karta Podolskoj gubernii – in fol. z planem miasta Kamieńca podolskiego – (geogr. z górami) – litograf.

(: Knižnyj magazyn Stepana Iwanowa Litowa w Kijewie s 1830 g. :)

1 cal ang. = 20 Wiorst czyli 1/84000

Günther et Malecki librairie et magasin de Musique à Kieff.

Skazanija o naselennych mjestnostjach + Kijewskoj gubernii ili Statisticzeskija, istoriczeskija i cerkownyja zamjetki o wsjech derewnjach, selach, mjesteczkach i gorodach, w predjelach gubernij nachodjaszczychsja sobrał L. Pochilewicz. Kijew w typografii Kijewopeczerskoj Ławry 1864. + 8o. k. i str. V. 763. (4 Rublej) z i litogr. widok. cerkwi

Von Herrn *Gustav Weise* in *Stuttgart*
(durch Herrn Gotthard Capellen in Wien, Seilerstädte Nr. 2)
verlange **gegen baar:**

In einzelnen Bogen:

Deutsche Bilderbogen, I. Serie, 1—50, ***schwarz,*** à 1 Thlr. 20 Sgr. ord.
— „ — — „ — II. Serie, 51—100, ***schwarz,*** à 1 Thlr. 20 Sgr. ord.
— „ — — „ — I. Serie, 1—50, ***colorirt,*** à 3 Thlr. 10 Sgr ord.
— „ — — „ — II. Serie, 51—100, ***colorirt,*** à 3 Thlr. 10 Sgr. ord.
Titel von Scheuren, ***schwarz,*** à 1 Sgr. ord.
— „ — — „ — ***colorirt,*** à 2 Sgr. ord.

Gebunden:

Deutsche Bilderbogen,
I. Bd., ***schwarz,*** à 1 Thlr. $2^1/_2$ Sgr. ord.
II. Bd., „ „ „ „
III. Bd., „ „ „ „
IV. Bd., „ „ „ „
I. Bd., ***colorirt,*** à 1 Thlr. 25 Sgr. ord.
II. Bd., „ „ „ „
III. Bd., „ „ „ „
IV. Bd., „ „ „ „
— — 1—100 in ganz Format zusammengebunden, ***schwarz,*** à 3 Thlr. 20 Sgr. ord.
— — „ ***colorirt,*** à 6 Thlr. 15 Sgr. ord.
Verzeichnisse.
Placat à 5 Sgr. **netto.**

Ort und Datum: *Firma:*

Von Herrn *Gustav Weise* in *Stuttgart*
(durch Herrn Gotthard Capellen in Wien, Seilerstädte Nr. 2)
verlange **gegen baar:**

In einzelnen Bogen:

Deutsche Bilderbogen, ***schwarz,*** à 1 Sgr. ord.

Nr.
Ex.
Nr.
Ex.
Nr.
Ex.

Deutsche Bilderbogen, ***colorirt,*** à 2 Sgr. ord.

Nr.
Ex.
Nr.
Ex.

Ort und Datum: *Firma:*

Kijowski zamek (podług Lustracyi z r. 1545) zbudowany około r. 1535 przez Iwana Słuzkę z drzewa sosnowego, miał 133 horodeń (z których niektóre do 4 sążni długie) i 15 wież Bramy 2 z basztami – w dobrach starostwa było 3 monastery: Hnilecki Św. Przeczystej, Zarubski Św. Przeczystej, Wydubicki Św. Michała.

Hnilec posiadłość r. 1564 należała do monasteru Św. Michała Wydubickiego

kniaź
(Dymitr Putiatycz wojewoda kijow. (za Króla Aleksandra)

Andrzej Niemirowicz wojew. kijow. (za Zygmunta I)

Kniaz Andrzej Michajłowicz Kotserski starosta Łucki marszałek hospodarski

1563 Mikołaj Andrejewicz Ks. Zbarski wojewoda kijow. starosta krzemieniecki

Wierzbicki Daniel Dr.

Bantyš-Kamenśkij 32

Zynowij Bohdan Michajłowicz Chmelnickij hetman wojska zaporożskago. 4to oval. punkt. pop. Rys. Ja. Argunow. Grav. A. Osipow 1818.

Jurij Chmelnickij hetman (cięciami)

II Tom.

Joan Samujłowicz Samojłowicz hetman (cięciami)

III Tom

Mazepa 4o oval. punkt. Rys. Dmit. Splitteser, Grav. A. Osipow.

Wasylij Leontjewicz Koczubej generalnyj sudia. (cięż. Grav. Alek. Osipow)

IV Tom

Joan Ilicz Skoropadskij hetman. Rys. D. Splitteser, Grav. Osipow.

Paweł Leontjewicz Połubotok Nakaznyj hetman. Rys. Dm. Spliteser Grav. Osipow.

Danił Pawłowicz Apostoł hetman. Rys. A. Argunow. Grav. A. Osipow.

Graf Kirył Grigorjewicz Razumowskij hetman. Rys A. Argunow, Grav. A. Osipow 1820.

Drewnaja Rossijskaja Wiwliothika
2^e izdanie 1788 - 1791. Bibliogra:
ficzeskoje opisanie. Sptbg 1874.

Jewgenij metrop. : Kijewopeczerskaja
Ławra. Izd. 2^e 1831.

33

Piotr Doroszenko hetman 1666–1676
+ 9 listop. w Jaropolcu (koło Moskwy)

Chmielnicki Bogdan pojął 1651 trzecią
żonę córkę (Anny) Nikifora Złotarenki z Korsunia.
Która owdowiawszy została zakonnicą
1671.

Michał Chanenko hetman Kozaczyzny Ukrainskiej 1670–1674

Ułan = po tatarsku szlachcic

Kozak = po tatarsku: ochotnik służący wojskowo bez najmu; Tatarzy zwali w ordzie Kozakami niższych wojskowych

Naliwajko Semeryn dowódzca Kozaków 1594 miał brata Damjana Naliwajkę popa u Księcia Ostrogskiego

Czacki Franciszek strażnik w. Kor. Kawaler ord. + 1788 w Lutym (Ob. Podhorodeński Jan Kanty: Kazanie na pogrzebie serca Franciszka Czackiego. Poczajów 1788. 8° str. 48.) Sanguszkowicz

1541 Kniaź Andrzej Michajłowicz (Koszyrski (Sanguszko) ~~[illegible]~~ marszałek i sprawca województwa Kijow.

1632 Iwan Petrycki hetman zaporoski

1637 Bohdan Chmielnicki był już pisarzem wojska zaporosk. (po porażce Kozaków pod Borowicą)

1638 Trybunał lubelski urodz. Adama Mazepę (potwierdza jego wyrok grodu włodzimierskiego) i karuje na infamię i karę śmierci za zabicie Jana Zielińskiego F

Kisiel Adam ~~[illegible]~~ z rocznikłowa / kasztelan czernihowski, starosta nosowski 1645 –

F r. 1645 otrzymał glejt królewski aż do załagodzenia sprawy

Księżna Irena Wiśniowiecka matka Jeremiasza Michała Wiśniowieckiego (przed 1658) zrobiła zapis dla Łubenskiego Mharskiego Preobrażenskiego monasteru.

Sbornik pamiatnikow russkoj narodnosti
i prawosławija na Wołyni; izdawajemyj
technikami stroitelnago otdielenja Wołyńs=
kago Gubernskago Uprawlenija. Wypusk I.
Żytomir, w typografii A. Szadowa 1868. 4to maj.
4 tablice litografowane. (Cena zeszytu 1 Rub. - więcej nie
wyszło. – Zeszyt I obejmuje widoki: 1) Widok cerkwi
Bohojawlenia w Ostrogu z strony południowej. 2) Widok
ogólny zamkowej góry w Ostrogu. 3) Baszta koło cerkwi
Bohojawlenija w Ostrogu. 4) Pomieszczenie prawosławnego
Sobora w Żytomierzu r. 1858 (Zwyczajny obdarty dom zajezdny).
– Katolicka Katedra w Żytomierzu (widok z frontu) –
Tekst drukowany obejmuje historią Ostrogskich i Ostroga. –
Cena I Zeszytu 1 Rubel. – Zeszyt drugi tego wydawnictwa
miał obejmować: a) Cerkiew Bohojawlenia w Ostrogu z
strony północnej; b) Kościoł S. Trójcy w Międzyrzeczu koło
[zbudowany w XV wieku]
Ostroga; c) Kollegium jezuickie w Ostrogu; d) e) współczesne
portrety Janusza Konstantynowicza Księcia Ostrogskiego
(który porzucił prawosławie) i jego błazna Bohdana Objedała.
– W dalszych zeszytach miały się mieścić: Widok Owrucza –
Ruiny cerkwi Św. Wasylego w Owruczu, zbudowanej przez Wielkie=
go Księcia Włodzimierza z wschodniej strony – Tenże z zachod=
niej strony. – Tenże z północnej strony. – Mogiła kniazia Olega
ubitego pod Owruczem. – Kurhan pod którym spoczywa kniaź Igor –
Grota Św. Olgi wielkiej Księżny. – Wanny kąpielne tejże księżny. –
– Skała z śladami kopyt końskich Olgi wielkiej księżny i
jej syna Światosława – Widok miasta Łucka – Tamże zamek –
Tamże wjezdna brama do zamku z basztą – Toż z drugiej strony
– Ruiny cerkwi Św. Dymitra wystawionej przez Włodzimierza
w. Ks. w Łucku. – Rozwaliny cerkwi prawosławnego bractwa
w Łucku – Zamkowa ściana w Łucku – Cerkiew S. Wasyla
w Włodzimierzu wołyńskim zbudowana przez S. Włodzimierza
Księcia – Napis na kamieniu w tejże cerkwi – Cerkiew (tamże 2.) zbu=
dowana z początku XII wieku przez wielkiego Księcia Mścisława
Iziasławowicza. – Taż cerkiew. – Cerkiew nagórna zbudowana
przez Włodzimierza w. Ks. we wsi Zimno. – Maleńka podgórna cer=
kiewka tamże. – Widok wsi Zimno z letnim pałacem (terem) w. Ks. Wło=
dzimierza. – Zamek Królowej Bony w Krzemieńcu. – Stary kościół w Korcu. –

Tenże. — Ruiny zamku książąt Koreckich. — Widok miasta Zasławia. — Obraz Bogarodzicy z cerkwi Św. Wasyla w Owruczu, współczesny budowie cerkwi. — Takiż Obraz S. Wasyla tamże. — Obraz Bogarodzicy we wsi Zimno w cerkwi zbudowanej przez Św. W. Ks. Włodzimierza, współczesny budowie. — Stary obraz w mieście Korcu z wyobrażeniem Bogarodzicy i Św. Mikołaja. — Portrety: Rodzina pierwszych założycieli Poczajowskiej Ławry — Mikołaj Potocki fundator ostatni Poczajowskiej Ławry — Ostatni Książę Ostrogski — Maryna Mniszkówna — Dymitr Samozwaniec — Bogdan Chmielnicki — Konstanty książę Wiśniowiecki. — Michał Wiśniowiecki. — Dymitr Wiśniowiecki — Jeremiasz Mohyła Wiśniowiecki — Zaślubienie Maryny Mniszkówny z posłem Dymitra Samozwańca w Krakowie. — Koronacya tejże w Moskwie. — Weselne uroczystości tejże w Moskwie. — Cerkiew w Wiśniowcu w której według podania brał ślub Dymitr Samozwaniec. — Fotografie tych przedmiotów (8–10 wysokie; = [illegible] 5–8 cali szerokie) można nabywać w Kancelaryi stroitelnago otdielenija Wołynskago gubernskago Uprawlenija w Żytomierzu: widoki po 50 Kop.; portrety i obrazy po 30 Kop. +)

+) w Kijewlaninie 1840.

Ostrogscy Książęta, podług twierdzenia (Dombrowskiego) Maksymowicza i pisarzy ruskich pochodzą od Księcia Dawida Igorewicza, albowiem w starym południowo ruskim latopisie przy tym książu dołożono „predok kniaziat Ostrożskich.” W starym pomianniku cerkwi Kijewo-Peczerskiej zapisany: „Rod kniazia Konstantyna Iwanowicza Ostrożskago” (w krótce po pogrzebie tegoż): 1) Kniazia Georgija, 2) Kniazia Dmitrija, 3) Kniazia Danila, 4) Kniazia Teodora w inokach Theodosija i t. d. [illegible] a) Kniahinia Warwara, b) Kniahynia inokinia Jelisaweta, c) Kniahynia Wasylisa, d) Kniahynia Agafija w inokiniach Agripina i t. d. Z tego by wypływało: iż kniaź Georgij (książę Turowski jak pisze pomiannik cerkwi w Dubnie) miał żonę Barbarę; tegoż syn Dymitr żonę Elizabetę; tegoż wnuk Danił żonę Wasylisę; tegoż prawnuk Teodor Daniłowicz kniaź Ostrożski miał żonę Agafię; porzuciwszy światowe rozkosze, został mnichem, pogrzebiony w pieczarach Kijowskich. Żona jego również została mniszką. Ten Teodor wystawił w XV w. cerkiew Przeczystej [illegible] w Ostrogu zamienioną później w Kościół. Młodszy brat Teodora został mnichem pod imieniem [illegible]. — Syn Teodora Daniłowicza [illegible] Wasyli III Teodorowicz zwany Krasny ufortyfikował Ostrog

Po śmierci Wasylego III Teodorowicza Księstwo Ostrogskiego podzieliło się Księstwo: Wasyl syn Iwan Wasylewicz ... przy Księstwie Ostrogskim (ożeniony z Glińską), młodszy syn ... Księstwo Zasławskie.

Zamek Ostrogski zbudowany 1521.

Prawa, Przywileie, Listy i Dispositie domu Xiążąt Ichmci Ostrogskich, których dział z Dekretu trybunalskiego de Actu w Lublinie, Feria 3a post dom. Cantate Anno praesenti 1622 ferowanego, pierwszego dnia Listopada (1622) złożony i zachowany jest, (które to Prawa w skrzyniach cerkwi murowanej na dole w zamku Ostrogskim leżącej przez Sługi godnej pamięci Xsiącia Konstantego Ostrogskiego Wojewody Kijow. są oddane i opisane.) Rękopis in fol. kart 86 (z 8 pieczątkami) (własność antykwarza Igla we Lwowie

1386 (in Łucko — Wladislaus rex et Witoldus Dux (Lithw.) nadają Księciu Fedorowi Daniłowiczowi zamek Ostrog z powiatami Korzec, Zasław, Chłapotyn, (Iwanyn,) Tresteniec, Krasne, Krupa, na wieczność tak jak ojciec jego Daniel dzierżył, z wolnościami które obywatele Królestwa Polskiego posiadają, oraz Trycatoje i (Solenoje) Osolnoje myto w Ostrogu które nadał Lubart książe litew. w Łucku. (połaciné z 2 pieczęciami) I p. 1. (Sokołowski Codex epistolaris I. I p. 8) (Archiwum Ks. Sanguszków I No 6 str. 6 (4 Novembr.)) (die dominico infra Octavas Omn. Sanctorum (4 Novembr.)) (Odpis dochował się w Tekach Narusze: wicza)

1386 die dominico infra Octavas Omn. Sanctorum (in Łuczko. — Wladislaus rex Polon. duci (principi) Feodor confirmat possessionem castri Ostrogow cum districtu Ostrogoviensi sicut sui progenitores duces Ostrogovienses tenuerunt, cum conditione, quod dictus dominus Feodor Regno Poloniae servitia exhibere sit astrictus, prout idem Feodor principi olim Lubardo duci Wlodimiriensi patruo nostro dinoscitur servivisse. (Grabowski Źródła I. 145 — Radzimiński: Kniaziowie I. 24) (Archiwum Ks. Sanguszków I No 5 pag. 5.)

1390 die dominico post f. S. Luciae (18 Decembr.), in Kozienice. — Wladislaus rex magnifico duci Fedor Danielis, qui in defensione castri Vilnensis vitam suam morti exponebat, confirmat possessionem castri Ostrog (dziś [illegible]) cum allodiis adjacentibus Zasław et Brodow (Borody). (Radzimiński I. 32) Druk. w Archiwum Ks. Sanguszków I Nr 12 str. 11)

1393 d. 4 Novembr. Cracoviae. — Hedvigis regina duci Feodor (Danielis) (Ostrogoviensi) confirmat possessionem castri Ostrogow cum districtu Ostrogoviensi. (Grabowski Źródła I. 151 — Akta grodzkie T. V str. 23.) (Archiwum Sangusz. I No 16 p. 16)

6904 (1396) w ponedilok poslia Petrowa dnia (Indykta III.) w Łucku. — Witowt weliki kniaź, zapisuje kniaziu Fedoru Daniłowiczu, Ostrog kak otec jeho derżał, także szto prydalijesmo kniaziu Fedoru seła: Brodow, Radosetki, Radohoszczu, Meżirjeczje, Diakow, Świszczewo, z przysiółki: Ozierany, Horodnica. (Radzimiński I. 34)

6893 (1385) (d. 8 Aprilis) na pamiat' św. muczennyka Eufimija, na Kanunie prowod w subotu... — Czuryło Brodowskij kniaziu Fedoru Danitkowiczu i ditiam jeho[x] daty jesmo seło swoje Brodowo. (Przegląd polski Rok VI. 1872 Zesz 7 str. 135) (Archiwum Ks Sanguszków I Nr 2 str. 2) — (Hruszka Kodeks Witolda)

b. r. (około 1384) — Kniaź wełyki Fedor (Lubartowicz ?) z bratom swoim Łazarom i Semenom i z matkoju swojeju Olhoju daty jesmo hramotu kniaziu Fedoru Danitowiczu, sztoż nam ne wstupaty sia w jeho otczynu. (Przegląd pol. R. VI. 1872, Z. 7, str. 136) (na pergam. z pieczęcią małą) (druk. w Archiwum Ks. Sanguszków I Nr 8 str. 8)

1403 d. 19 Junii in Luczsko. — Inter testes magnif. Fedor Danielis de Ostrog et Iwan de Nieswics duces (Sokołowski: Codex epistolarij I p. 24.)

6938 (1430) (1428) w seredu poslia Matki Bożei dnia na Swiatoho Frola i Lawra, w Nowehorodce (Nowogródku) — Weliki kniaź Witowt zapisał iś: no kniehini Hance (córce ?) wydając ją za kniazia Wasyla Ostrogskiego, seło Nowostawce z przysiołkami Ilin, Bożkowce, Koblin, Ozlejowka i Stupno, na wieczne czasy. (Grabowski: Źródła I str. 162) (na pergam. z pieczęcią małą) (Archiw. Ks. Sanguszków I Nr 30 str. 29) (Ostrogska)

(1461) (b. r. d. 2 Maja Indykta IXo, w Lipej. — Księżna Wasilowa Ohafija daje po swym żywocie dziewce (córce) swej Pani Iwanowej Gojczewicza Ostrejnej (Agrypinie ?) dwa sioła Nowostawce i Ilin, które jej Wielki Książe Witołt zapisał dając ją za mąż. (Na perg. z pieczęcią I. K. 27) — Radzimiński II 59) — przy tom był syn mój kniaź Jurij Wasilewicz Ostrogskij. (Archiw. Ks. Sanguszków. I. Nr 55 str. 53)

1436 d. 10 Junii Cracoviae — Vladislaus rex principi duci Andruszkoni de Ostrog ob merita in servitiis nostris, inscribit 100 marcas super zupam in Drohobycz. (Akta grodzk. T. V. str. 81) (Oryginał w Bibl. Ossolińskich)

(b. r.) — Książe Andrzej Fedorowicz Ostrogski zastawia w 100 grzywien wieś swoją Tuczapy w powiecie horodeńskim bratu swemu panu Czuryłu pod komorzemu halickiemu (I. K. 14) — (Radzimiński II 44)

6974 (1466) d. 20 Junia w Ostrogu. — Książe Iwan Wasilowicz Ostrogski nabywa od p. Janka Czaplica wieś Hulcze w zamian za wieś Międzyrzecz (I. K. 34) (Archiwum Sanguszk. I. Nr 64 str. 60)

Klim = Klimunt.

(1487) d. 10 Mart.
(6. r.) Indykta V, w Łucku. – Tatyanna wdowa po Janku Czaplicu, z 2 córkami swemi: Białuchą, Iwaszkową (maria, żona Iwaszka) Ochrymowiczową, i Marią Michnową Omeliańską – (która żyła jeszcze 1508) obiecuje Książętom Michajłu i Konstantynu Iwanowiczom Ostrogskim służyć wiecznie z Międzyrzecza. (I K. 34) (Archiw. Sanguszk. No. 89 str. 85)

1516 w Grodnie – Król Zygmunt I potwierdza zeznanie pani Mikołajowej Hlinicza (córki Kniahyni Katarzyny Naczowej a ciotki Księcia Konstantyna Ostrogskiego) iż Kniaź Wasyl Ostrogski dał córce swej Katarzynie wydając ją za p. Nacza, sioła Hłowostawce i Hlin, które ona zastawiła panu Juchnowi Zienkowiczowi, a które Książę Konstantyn Iwanowicz Ostrogski hetman W. X. Lit. wykupił. (I. 27 v.)

7017 (1509) Księżna Anna Juriewa Zasławska sprzedaje Konstantemu Iwanowiczu Księciu Ostrogskiemu pół myta Ostrogskiego. (I. K. 30 v.)

(6. r.) Indykta XIV (14..) w Brześciu. – Kniaź Juryj Wasilowicz Zasławski sprzedaje Białaszów za 30 Kop. Semenu Olizarowicu. (I K. 30)

1535 w Wilnie. – Komisarze od Królowej Bony dani w sprawie pomiędzy Księciem Ilią Ostrogskim a Andrzejem Michajłowiczem Księciem Koszerskim którego żona Anna (Ostrogska?) posiadała Mosieiowicze w powiecie turowskim, przysądzają Księciu Ilii: Dubiszcze w powiecie Kuźmińskim (I. K. 31)

6 7016 (1508) w Ostrogu. – Maria Michnowa Omeliańska (dońka czyli córka Jana Czaplica) siestrzeńcowi swemu Fedorowi Iwaszkowiczowi zapisuje pół Międzyrzecza (I K. 37 v.)

6966 (1458) w Ostrogu. – Olechno Juriewicz Dziwszyc sprzedaje sioła Komuchy, Ozierany, Rapatow (Iwanowi Drobiszowi Muzurowiczowi mieszczanu ostrogskiemu – który te imiona r. 6972 (1465) sprzedaje zaś Księciu Iwanowi Wasilowiczu Ostrogskiemu. (I. K. 35 v.) (Archiw. Sanguszków I nr 60 pag. 57) (i nr 59 pag. 56)

1561 w Wilnie – Król Zygmunt August pozwala Konstantemu Księciu Ostrogskiemu wojewodzie kijow. we wsi Koleszczyńcach w ziemi wołyńskiej, pow. krzemien. które kupił u Wasila Łabuńskiego (a którą Król Alexander r. 7014 czyli 1506 darował ziemianinowi Iwaszkowi Łabuńskiemu) założyć miasto Konstantynow, któremu nadaje jarmarki, targ i myto oraz prawo magdeburskie.

1524 Manaster Czerczy niepodal miasta Łucka nad rzeką Styrem należy do dóbr Ostrogskich. (Czerczyce)

" " Liczba lat lacka komputowana z Moskiewską i ruską, także z Indykty..

(b. r.) (14..) Indykta XI, d. 20 April. w Brzesciu. – Kniaź Jurij Wasilowicz Ostrogski sprzedaje sioła Miatyn, Hołowczyce, Podborce czyli dzielnicę Iwańską która mu się działem dostała za 16½ kop groszy bratu swemu Kniaziu Iwanu Wasilowiczu Ostrogskiemu. (I. K. 46 v.)

6995 (1487) w Ostrogu. – Chryb Zawaseniewicz zastawia imienie swe Torokanow w powiecie łuckim za 80 kop. Kniaziom Michajłu i Konstantynu Iwanowiczom Ostrogskim. (I. K. 46 v.)

7030 (1522) w Łucku. – Pani Oxena (córka Bohdana Wozniesyńskiego) sprzedaje imienie ojczyste Wozniesienie za 900 kop groszy lit. Kniaziu Konstantynu Iwanowiczu Ostrogskiemu, a to na wykupienie swej matki Fomity Bohdanowej Wozniesińskiej z niewoli tatarskiej. (I. K. 46 v.)

1580 w Warszawie – Król Stefan pozwala Konstantemu Księciu Ostrogskiemu na miejscu gdzie zamek zbudował nad rzeką Słuczą osadzić miasto Ostropol na prawie magdeburskiem, z jarmarkami, targami i etc. (I. K. 50 v.)

1438 w Łucku. – Książe Swidrygajło nadaje Zienku Chotyńskiemu 4 sioła: Pawłow, Miskow, Płoska, Drewicz i 2 sieliszcza puste: Szotow Lesiewicze, w powiecie łuckim, dzierżawie połonskiej. (I. K. 51)

(b. r.) Król Alexander nadaje Połonne Książętom Michaiłu i Konstantynu Ostrogskim. (I. K. 51)

1548 Kwit Hornostaja marszałka dwornego i podskarbiego W. X. Lit. jako Księżna Hina Ostrogska do skarbu hospodarskiego zapłaciła za rok 1548 serebszczyznę i inne podatki z imion: Ostroga, Równego, Połonnego, Czudnowa, Krasiłowa, Januszpola, Beręzdowa, Kłodna, Czerniechowa, Stepania, Satyowa, z Sulżyniec i z imion litewskich: Kopyszy, Zabłocia, Romanowa, Suszy, Olszan. (I. K. 51 v.)

Feria sabbato, ipso die S. Hieronimi 1497 w obozie polnym przy Toporzyszczach. – Alexander W. Xiąże Lit. nadaje Księciu Konstantynu Ostrogskiemu Hetmanowi W. X. Lit. najwyższemu, za jego wierne służby 2 dwory (w powiecie łuckim) Zdołbicę i Hlińsko z siołami przyległemi: Urwiana, Derman, Lebedyn, Kunin, Wiestce, Korszow, Ledawa, Bohdaszow, Dołbunow, także Krasiłow (w powiecie Krzemieniec.) nad rzeką Słuczą z wsiami Czecianowce, Dubiszcza dwoje, Barszczechow, Czerlinow, Kołczyn, Kołczence i Bajmakow. (I. K. 36.) (po łacinie)

(Druk. w Archiw. Sangusz. I N 114 pag. 113)

fer. 4ª post fest. Pentecostes
1498 (w Wilnie. – Alexander Magnus Dux Lithv. pozwala Księciu Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. ze wsi Dubna do Ostroga należącej osadzić miasto na prawie maydeburskiem, z targiem tygodniowym i jarmarkiem rocznym. (I. K. 45 v.). – Sigismundus I ([illegible] in Bielnik 1507) potwierdza ten przywilej na Dubno gdzie ks. Konstanty Ostrogski hetm. w. lit. zamek dla obrony od Tatarów wystawił, przytym Król mając wzgląd na jego zacne sprawy, iż częstokroć mężnie walczył i pojmany przez Moskwę przez 8 lat ciężkie więzienie i męki podejmował i od nieprzyjaciela puszczony do ojczyzny swej wrócił, przetoż potwierdza mu prawo magdeburskie w Dubnie, oddalając prawo litewskie, i nadaje mu cło w Dubnie. (I. K. 45 v.) (druk. w Archiw. Sangușk. Nº 115 pag. 117)

fer. 4ª post f. Pentecostes
1498 (w Wilnie. – Alexander Magnus Dux Lithv. Księciu Konst. Ostrogskiemu hetm. W. X. L. za wysługę daruje imienie Zdietel (Zdzięcioł) w powiecie trock. na Litwie. (I. K. 73. v.) (druk. w Archiw. Sangușk. Nº 116 pag. 116)

1506 w Wilnie. – Zygmunt I Król. nadaje Ks. Konst. Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. Dworzec blisko Wilna w Górach po Królowej Alexandrowej na Króla spadły, który dworzec dał Król Kikowskiemu Mostwicinowi; ale że ten do Moskwy uciekł, więc daje Ostrogskiemu za zasługi (I. K. 75)

1507 w Grodnie – Zygmunt Król. nadaje Ks. Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu hetm. W. X. Lit. imienie Czudnów w powiecie Kijowsk. gdzie przedtem był zamek i miasto, pozwala na nowo zamek zbudować i miasto osadzić jako było za Księcia Semena Alexandrowicza (Olelkowicza Księcia Kijow. ?) i potym za Króla Kazmierza, przytem nadaje jarmark, targi i cło. (I. K. 37)

1508 w Smoleńsku. – Król Zygmunt nadaje za znamienite zasługi Ks. Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu wieś Poworsko na Wołyniu, którą przedtem dzierżył Olizer Szytowic, a która na Króla spadła. (I. K. 15) (po rusku)

1508 w Nowogródku. – Król Zygmunt I nadaje Ks. Konstantynowi Iwanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. kamienicę w Wilnie na Zamkowej ulicy naprzeciw kościoła S. Jana, którą wprzód Glinski dostał od Króla Alexandra. (I. K. 75)

1509 we Lwowie. – Król Zygmunt I Księciu Konstantemu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. za wierną służbę którą czynił Królom Kazimierzowi, Alexandrowi i Zygmuntowi I. nadaje uwolnienie od dawania Wołowszczyzny dla ludzi i bojar jego w Ostrogu, Połonnem, Dubnie, Dźwiahlu, Czudnowie, Turowie, Dzietelu i w innych jego dobrach, (I. K. 46) oraz uwalnia od roboty grodowej i innych poplatów. (po rusku)

1511 na Sejmie walnym Berestejskim. – Król Zygmunt I potwierdza Księciu Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi najwyższemu W. X. Lit. staroście łuckiemu, marszałkowi ziemi wołyńskiej głównemu, jego żonie, synom i potomkom posiadanie dobr ojczystych, nabytych lub od Królow darowanych,

lub przez ojca jego Iwana, lub też brata jego Michała kupionych
mianowicie: Zamek i miasto Ostróg z bojary, z mytem Tryczatem i
Solnem, z Przemytą wedle zwyczaju głównego myta, z dwoma jarmarki
i z dworemi: Krupa i Brodów; ojczyznę Zamek i miasto Połonne
z bojary, ctem po 2 grosze odwozu, z jarmarkiem; ojczyznę Zamek i
miasto Dubno z bojary, ctem albo mytem, jarmarkiem i dworem: Iwań;
Zamek Krasiłów ze ctem dawnym; dobra u Alexandra W. X. Lit. wysłu:
żone: Dwór Zdzietel, Zamek Dzwiahel, Wieś (Olizarowska) Zdołbicze;
dobra przez Króla Zygmunta I darowane: Zamek Turów z miastem
i włością, jako trzymał dziad jego Kniaź Wasil, z ctem wodnem od
Komiag kupieckich albo kupią nałożonych, odwozu po 2 gr.; Zamek i
miasto Czudnów na ten czas spustoszone, jako trzymał do Kijowa
Książę Semen Alexandrowicz (Olelkowicz?) z ctem albo mytem głów:
nym po 1½ grosza od kopy; dobra Olizarowskie jemu nadane Zaborki, Łotcza
i Płycza. (I. K. 20)

1511 na Sejmie Berestejskim. – Król Zygmunt I potwierdza Księciu Kon:
stantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. za
jego zasługi posiadanie zamku i miasta Stepań w ziemi wołyńskiej
z 3 folwarkami: Podolany, Złotyjów i Horbaków z bojary służebnymi
i putnymi, których to dóbr trzecia część spadkiem na Księcia Jerzego Iwa:
nowicza Dubrowickiego (Holszańskiego?) przypadła, a które to dobra
Olszańskie: Król Kazmierz nadał Księciu Jerzemu Siemienowiczu
mu dziadowi tego Jerzego Dubrowickiego; teraz zaś te dobra nadaje
Król Księciu Konstantemu Ostrogskiemu. (I. K. 28)

1513 Król Zygmunt I nadaje Księciu Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogs:
kiemu kasztelanią wileńską, a r. 1522 województwo trockie, i r.
1522 pozwala mu i jego potomkom pieczętować się woskiem
czerwonym (I. K. 26 v.) – prócz tego r. 1522 jemu i synowi jego Księ:
ciu Iłemu nadaje starostwa bracławskie, winnickie i zwinoho:
rodzkie (I. K. 27.)

1514 w Wilnie. – Król Zygmunt I nadaje Księciu Konstantemu Iwanowiczu
Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. dobra Drohobuż nad rzeką Hory:
niem w ziemi wołyńskiej, z manasterem P. Maryi, pozwala tamże zamek
zbudować z miastem na prawie maydeburskiem i chełmińskiem, z jarmar:
kiem, ctem odwozu nałożonego po 2 gr. z targiem i żeglugą na rzece Horyni
(I. K. 56 v.)

1514 w Łucku. – Książę Konstantyn Iwanowicz Ostrogski zapisuje żonie
swej Księżn. Tacyannie Semenownie (Holszańskiej) 1000 kop wiana
na zamku swoim Turowie. (I. K. 70) (po rusku z 7 pieczęciami)

1517 w Połocku. — Zygmunt I Król oświadcza, iż Król szczęsnej pamięci Aleksander nadał na wieczność Księciu Konstantynu Iwanowiczu Ostrogskiemu dobra Krasiłów w włości Kuzmińskiej w powiecie Krzemienieckim, gdzieby się z Moskwy wrócił, teraz Król Zygmunt za wierne posługi nadaje mu jeszcze resztę sieliszcz w włości Kuzmińskiej jako to: Kobilia, Dubiszcze, Hołenki, Czeczyniowce, Zienkowce, Hachtynce, Kremiowce, Hrymakowce, Chodakowce, Borszczakow, Zapadyńce, Dubiszcze drugie, Czerniatyn, Kołczejowce, Czerniechowce, Monczyńce, Kletnia, Zezulince, Koszelieiowce, Mosiejkowce, Steblejowce, Czuhylejowce, Hlebkowce, Kotiuzynce, Panaszowce, Olexynce, Trewierynce, Bajmakowce, Kolczyn, Porochna, Knuty, Wirbrodince, Jarowce, Hnidnice, Hrebienna, Kotiszynce, Sochnowce, Ostrykowce, Pohoryla, Sanczynce, Semereczynce, Łanowce, Skoworotczynce; przytem pozwala założyć miasto na prawie magdeburskiem i chełmińskiem z przydaniem targu co tydzień i jarmarku rocznego na Św. Piątnicę Ternawską, oraz cła od kopy po groszu, przyłączając do tego dobra Kuzmin ze wsiami do zamku Krasiłowa. (I. K. 38)

1518 Król Zygmunt I nadaje Księciu Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. dobra Kotów, które należały do zamku Łuckiego, i Rożnice w włości Kotkowskiej, którą wprzód trzymał Iwaszko Furszewicz. (I. K. 15)

1518 w Krakowie. — Zygmunt I Król wspominając zasługi Księcia Konstantego Iwanowicza z Ostroga Kasztelana wileńsk. hetmana W. X. Lit. najwyższego, starosty Łuckiego, winnickiego, marszałka ziemi wołyńskiej, które przez długi czas czynił walcząc z nieprzyjacioły, odnosząc wiele zwycięztw i pojman będąc na posłudze Rzeczypospolitej, potym z więzienia wróciwszy, gromiąc wojska nieprzyjacielskie i broniąc granic litewskich, zaczym kasztelanią wileńską, potym i hetmaństwem poczczony był, dla tego Król jemu, jego małżonce i potomkom potwierdza wszystkie prywileje na posiadłości jego. (I. K. 21)

1518 w Krakowie. — Zygmunt I potwierdza prywilej Króla Alexandra dany kupcom w Ostrogu wolności od myt, tak jak ma miasto Królewskie Łuck. (I. K. 21 v.)

1518 w Krakowie. — Zygmunt I Król Księciu Konstantynowi Iwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. potwierdza posiadanie dóbr spadkowych po nieboszczyku Kniaziu Semenu (Wasilowiczu Nieświckim) i żonie jego Kniahyni Maryi Wasilowiczowej Rowieńskiej, dziadu i babce żony

jego (Tacyanny córki Siemiona Juriewicza Kniazia Holszanskiego i Nastasyi Księżniczki Rowieńskiej) nań i na żonę jego spadłych, jako to: Zamek Kłodno z wsiami: Czerniechów, Iwaczów Wierzchni, Jeroszowce, Dobra woda, Iwanczany, Nowikowce, Libey, Bliszkowce, Hnieszdyczna, Zienkowce, Mszaniec, Mnedne, Wołoczyszcza, Hłuboczek niżny, Rowień; – dobra Czerniechów, Łąka, Hołowianczyno, Dołszynce, Hniszowce, Porochna i Dwór w powiecie łuckim; – dobra Rostoki, Koźlin, Maniew, Łopuszna; i w powiecie Podolskim dobra Sulzynce; i zamek drugi rzeczony Rowne z wsiami: Kwasiłow, Kornino, Kołodno, Berezany, Basie, Sławne, Arestow, Chouin, Bokoni, Karaiowicze, Dobryn, Klimentow, dwoje Żytyno, Kochlin z dworzyszczem Perskowym, Studzianki, Iwaczow, Niżne, Jankowce, Oberynce, Waskowce, Oprylowce; – dobra Sawołowicze w powiecie nowogrodzkim, które pan Woyna zapisał na wieczność Kniahyni Rowieńskiej; – monaster Św. Spasa (Czernczyce?) przy zamku i mieście Łuckiem; – w zamku Łuckim dwór Bliżarowski Szydłowca i dworzyszcze puste; – drugi dom albo dworzyszcze Dankowskie przy Kościele S. Demetrya; – dom w mieście Łuckim na ulicy Ormiańskiej przy cerkwi ormiańskiej, kupiony u Ihnaszka Witowskiego; – na Hnidawie dwa człowieka i dworek Bliżarowski; – na dobrach Krasnym dwa dworzyszcza: Stepankowskie i Maliszczyńskie – i wszystko co przywilejami Kazimierza i Alexandra, dziadowi żony tego Kniazia Semena Wasilowicza i tej to Księżnie Marynie Rowieńskiej nadane było (I. K. 62 v.)

1521 w Krakowie. – Król Zygmunt I uwalnia wszystkich poddanych z zamków dziedzicznych Ostroga, Dubna, Połonnego, Stepania, Dorohobuża, Krasiłowa i Rownego Księcia Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego, którzy sól ruską białą z Kołomyi, Doliny, Drohobyczy i innych miejść przez Krzemieniec wiozą, od wszelakich myt i płacenia soli czyli od solnicznego i od cła łuckiego. (I. K. 22 v.)

1522 w Wilnie. – Król Zygmunt I potwierdza sprzedaż imion ojczystych Satyow z przysiołki: Dziadkowicze, Olibow, Zarnowka, dwoje Przemyłowce, Radowe (w powiecie łuckim) ~~które~~ p. Iwan Iwanowicz Dowoynowicz sprzedał Księciu Konstantynu Ostrogskiemu hetm. W. X. Lit., przytym pozwala Król w tych dobrach zamek budować i miasto sadzić z targiem tygodniowym. (Te dobra nadał Król Kazmierz r. 1478 w Brześciu lit. Janowi Andrzejowiczowi Wojnowiczowi.) (I. K. 98. v.)

(1454) Testament (Duszewnica) księcia Alexandra Włodzimierzowicza (Olelkowicza-Słuckiego) w którym robi zapis dzieciom swym, a żonie swej Kniahyni Nastazyi przeznacza Wyssogród w Kijowskiej dzierżawie, włość Olewską, Stare sioło w litewskim imieniu i Kolin co książe Witold dał żonie jego w wianie. Pisano roku 6562 (mylnie powinno być 6962) po rusku na pergaminie, z pieczęcią przywieszoną (Summariusz Ostrogski I karta 8 verso)

1590 Michajło Hrybunowicz Bajbuza z żoną sprzedają Aleksandrowi księciu Wiśniowieckiemu dworzaninowi królews. za 5000 kop gr. rzekę Sulę, rzekę Udoj, Sotonicze i Uchod Łużek z gruntami, horodyszczami, uroczyszczami w ziemi Kijowskiej niepodaleko zamku Czerkaskiego, które mieli nadane od króla Stefana. (I. K. 9)

1531 Król Zygmunt I poleca księciu Ilii Ostrogskiemu aby bronił od krzywd księcia Andrzeja Zasławskiego (I K. 10 v.)

1535 List królewski uwieszczający do Heleny Iwanowej Juriewiczowej i syna jej księcia Kuźmy Zasławskiego względem dwóch części Zasławia po Andrzeju księciu Zasławskim (I. K. 11.)

1535 w Wilnie – Hrycko a Roman Juśkowiczi Siemiotyczy przedają Horodyszcze Tychomelskie nad rzeką Horyn w Krzemienieckim powiecie za 150 kop lit. Januszowi z Książąt Litewskich biskupowi wileń, któremu Król Zygmunt I pozwala tam zamek (Januszpol) wybudować r. 1535. – Dla powiększenia włości tej kupił biskup Janusz jeszcze r. 1533 włości Wiązowiec i Dziedkowce od Olechna Iwanowicza Diedka, oraz r. 1533 wieś Pankowskie od Michała Sienkowicza Denisżkowicza. – Król Zygmunt Aug. r. 1545 nadał dla Januszpola 2 jarmarki roczne i targ tygodniowy. – Księżna Beata Ilina Ostrogska r. 1548 założyła tamże plebanię. (I. K. 13)

1433 Król Władysław pozwala na ślub Księcia Michała Pińskiego, z wdową po Mikicie Olszańskim (Holszańskim), byle po wzroście potomka Olszańskiego zwrócił dobra Banin, Łąckie, Nowosielce, Wiśniewiec, Czemeryńce i dworzyszcze Kobanowe (I K. 14 ver.)

1419 Władysław Jagiełło na prośbę brata swego Księcia Fedora Lubartowicza zapisuje Lenkowi Zarębicu wojewodzie żydaczowskiemu 100 grzywien na Olszewie i Kościatynie w włości żydaczewskiej. (I. K. 14 ver.)

1427 w Ostrozie hrodzie. – Witold W. Książę Chodaszowi Hołowce na wsi którą on sam osadził na rzece Horozdowce, zapisuje 50 grzyw. (I. K. 14 ver.)

7018 (1510) Kniaź Semion Fedorowicz Kurczewicz bratu swemu Aleksandru sprzedaje część ojczyzny (I. K. 14 v.)

1487 Kazmierz Król daje Janowi Zarębie zamek Grabów, ponieważ ojciec jego Jan Zaręba z Kalinowej wojewoda Kaliski odpuścił zapisy na dobrach królewskich: Wieluniu, Grabowie, Mikitacie, Kamieniu. (I. K. 14 v.)

1491 Cerkiew Ormiańska w Łucku.

1508 Alexander Holszański Kasztelan wileń.

1512 Kniahini Semenowa Wasilowicza Rowieńska.

(b. r.) ([illegible]) Kniaź Fedor (Danilewicz) (Wasilowicz) Ostrogski daje Cerkiew Matki Bożej do Klasztoru dominikańskiego (mnichom) (z approbatą Króla Zygmunta 1544) (I. 15 v.) (I. K. 32 v.) (druk. Archiw. Sanguszk. Nr 40 str. 39)

(1483) d. 2 Februar.
(b. r.) Indykta 1, w Równym. – Kniaź Semen Jurewicz*) zapisuje żonie swej Kniahyni Nastazyej 2000 kop na Baraniu i Htusku. (I. K. 17) (dr. w Archiw Sanguszk. I Nr 85 str. 82)

7078 (1570) Testament Kniazia Wasyla Juriewicza w którym zapisuje do cerkwi Preczystej w Smoleńsku część ojczyzny swej na Baraniej. (I. K. 17)

(b. r.) K. Kazmierz nadaje Księciu Juryju Semenowiczu namiestnikowi pińskiemu dobra Baran, tak jako mu Książę Zygmunt dał (I. K. 17)

1540 Księżna Alexandrowa*) Konstantyna Ostrogskiego z synem (Konstantyn) przeciw Księżnie Beacie Ilinej Ostrogskiej. (I. K. 17 v.)

*) Kniaź Holszański

*) żyje 1544. żyje 1553 d. 22 Aug. robi zapis.

1446 w Łucku. – Książe Świdrygajło słudze swemu Olichwirowi nadaje sioło Hłuchy i sieliszcze Stay w Łuckim powiecie Torhowickie sioło. (I. K. 23)

7020 (1512) w Łucku. – Kniaź Janusz Michajłowicz Sanguszkowicz z żoną swą Nastasyą Semenówną Olizarowiczówną oświadcza iż nieboszczyk Semen Olizarowicz dobra Białaszow które (w Brześciu 3ndykta XIV, bez roku) kupił u Kniazia Juria Wasilowicza Zasławskiego, oddał na monaster Dermański. (I. K. 23 v.) (I. K. 30)

(b. r.) (d. 26 junii 1466) (r. 1544 piszą go Kniaź Janusz Sanguszkowicz Olizarowicz). 3ndykta XIV w Brześciu. – Kniaź Juryj Wasilowicz Zasławski sprzedaje za 30 Kop Białaszów na Wołyniu Siemionu Olizarowicu. (I. 23 v.) (Druk. w Archiw. Sanguszków I nr. 66 str. 62)

1459. Wielki Książe Świdrygał Bernatu Olgerdowi marszałkowi swemu nadaje sioła Łeple i Ormichowice w powiecie Łuckim (I. K. 23). – wieś tę r. 7006 (1498) kupił Kniaź Konstanty Iwanowicz Ostrogski u Mikołaja Bernatowicza.

(b. r.) Fedor Bołbaszowicz zastawia dobra ojczyste: Rostoki, Kuslin i spust stawu podhajeckiego Kniaziu Semenowi Wasilowiczu Zbaraskiemu.

7024 (1516) Iwan Fedorowic Bołbaszowic oświadcza, iż ojciec jego Fedor sprzedał Rostoki i Porzecze Kniaziu Semenu Juriewiczu (?), po którego śmierci tenże Iwan Bołbas dochodził tego prawem przed Królem Alexandrem u Kniahyni Nastasiej żony Księcia Semiona a teszczy Księcia Konstantego Iwanowicza Ostrogskiego. Gdy Król te imiona przysądził Kniaziowej Semenowej Juriewicza, po śmierci tejże Kniaziowej Semenowej, Kniaź Konstanty Iwanowicz Ostrogski na prośbę Kniahyni Maryi Rowieńskiej, darował też imiona z łaski Bołbasowi (I. K. 24) (Holszański)

6977 (1469) w Olszanicch. – List Kniaziów Iwana Juriewicza, Kniazia Alexandra, Kniazia Semena, Kniazia Juria Juriewicza którzy matce swej Kniahyni Ulianie Juriewej zapisują Sielce Deniewskie. (I. K. 26)

1541 Cesarz Ferdynand Janowi Krzysztofowi grabi z Tarnowa przyznawa lata – i temuż panu na Rudnicy r. 1545 pozwala sprzedać lub darować jak chce, majętności swe czeskie. (I. K. 27)

(b. r.) – Kniaziowie Zbarascy Wasilowicze Michajło i Semen mniejszy wyznają iż z dziadkiem swoim Kniaziem Semenem Wasilowiczem swą ojczyznę i dzielnicę Iwaczow niżny, Jankowce, Obarynce, Waskowce, Opretowce, za Koskow i Szulzynce, (I. K. 28) zamienili.

1568 w Pilznie. Zapis dożywocia wspólnego małżonków: Konstantego Konstantynowicza Księcia Ostrogskiego i Zofii z Tarnowa Kasztelanki Krak. na dobrach Tarnow i Rożnow (do dobr Tarnowskich należą r. 1570: zamek i miasto Tarnow z przedmieściami, wsie Zawada albo Podgrodzie, Mołodworze, Gumniska, Zędzin, Skrzyszow, Szynwałd, Wola Pogorska, Pogorza, Zdzary, Żelechowa, Trzemeszna, Łękawica, Łękawka, Poręba, Klikowa, Tarnowisko, Wola Targowiska, Wierzchosławice, Gosławice, Mikołajowice, Sieradzowice, Komorow, Ostrow, Zgłobice (część), Krzyż (połowa), Bowęzowa, Łysa gora, Smigłow, Żukowice, Luszowice. – Rożnow zaś zastawiono r. 1570. – Dobra Tarnowskie zajechali r. 1570 Tarnowski Kasztelan czchowski, Łaski i Zborowski.

1531 Rozdział imion macierzystych pomiędzy, panią Kłodzinską, panią Massalską (żoną Kniazia Andrzeja ~~[illegible]~~ Iwanowicza Massalskiego), Lwem, Fedorem i Bohdanem Kniaziami Massalskiemi (dzieci Iwana Fedorowicza Kniazia Massalskiego i żony jego Heleny Matwiejówny) – w którym Andrzejowej Massalskiej dostały się: Żurow, Suraż, Onoszkowce, Liesza, Teterowo, połowę zameczku Chodaczow i części Iserni z pasiekami, pszczołami, horodyszczami, sady, chmieliszczami, (I K. 31) w powiecie horodeńskim.
Szuryn = Szwagier. — Diadek = Stryj

1466 Piotr Janowicz starosta Łucki oświadcza iż Olechno Bołbaszowicz ziemianin Krzemieniecki majętności Chodaki i Teterowkę w powiecie Krzemienieckim, które osadził, sprzedał Lewku Bohowitynowiczu pisarzowi Królews. Klucznikowi bereszteckiemu za 600 Kop. (I K. 32)

1444 w Łucku. – Świdrygajło Książe lit. daje Michaiłu Olechnowiczu na wieczność sioła Czeczinowcy, Krasiłow nad Słuczą, Zacharowce na Bozie, Kołużyńce nad Bożkiem, w Krzemienieckiej włości (I. K. 37)

1558 w Wilnie – Podział majętności Kniazia Semena Jurjewicza Olszań=
skiego Stolnika W. X. Lit. między jego potomki: a) Kniaź Bohdan
Wasilewicz Sołomirecki, Michaił Kozińśki (Tyszkiewicz?) i Olizar
Kierdej (Wyłski) z małżonkami ich dostali: zamek Dubrowicki,
Wysocko oraz na Litwie: Szorzoty, Krosty, Bolniki. b) Ostafij Wo=
łowicz z małżonką jego i siostrą jej rodzoną panią Korsakową
i pp. Mikołaj i Bohdan Sapiehowie dostali drugą część. c) Księż=
na Kuźmina Nastasja Zasławska, Kniaź [illegible] Alexander Iwano=
wicz Połubiński z żoną swą, dostali: zamek Hłusk, dwory Olszany,
Stankow, Żytyn. (I. K. 44)

1561 Kniaź Iwan Fedorowicz Czartoryski dziedzic Sarny.

(b. r.) Augusti d. 15 Indykta 7 ze Stupnie. – Rozgraniczenie przez rozjezd=
cow od Księcia Swidrygajła wysłanych, między Fedkiem Kanderzem
hospodarskim a Danielem Wołoszynem o ziemię Stupieńską; Mosz=
czanicę odprawili Fedku, a na Wołoszynie wzięli perejezdu (Kary?)
10 Kop od Hospodara założonych. (I. K. 46 v.)

6982 (1474) w Łucku. – Fedko Kozłowski sprzedaje sioło swe Stupno
Andruszku Fedorowiczu (I. K. 47).

7020 (1512) w Łucku. – Kniaź Janusz Michajłowicz Sanguszkowicz
i żoną swą Kniahynią Nastasią córką Semena Olizarowicza oświad=
cza, iż nieboszczyk Fedko Olizarowicz namiestnik Krzemieniecki
dziad żony jego, kupił Stupno u Fedka Kozłowskiego. (I. K. 47)

1553 Feodosij władyka Łucki.

1461 d. 22 Oktawrja w Łucku. – List Iwaszka Dieczka Wasilowicza na pergaminie po (Archiw Sanguszk. Inw. 56 str. 53)
rusku z pieczęcią przywiesistą, w którym wyznawa iż sprzedał
swoją ojczyznę dwor i sioło Równe (i Kozlin) w Łuckim powiecie Kniaziu Semenu (Semen Wasilowicz
Wasilowiczu Niesviżkiemu za 300 Kop szerokich groszy czes= Nieświcki (czyli Kniaź Zbaraski)
kiej liczby. (I. K. 52) – Król Zygmunt w Wilnie 1507 potwierdza
posiadanie Równego Kniahyni Marynie Semenowej Rowień=
skiej. (I. K. 52). – b. r. (około 1485) w Czerniechowie, Indykta 3, Kniaź Fedor Wa=
silowicz Zbaraski wyznaje iż był winien Kniahyni Semenowej Ro= (Druk w Archiw.
wieńskiej diadini (stryjenka) swej 2000 Kop i ze imiona swe Studzianki Sanguszk. I
i Sławki zapisał jej za 200 szerokich kop czeskiej monety, poki głownego Nr 119 str. 120)
długu nie spłaci. (I. K. 52 v.)

6975 (1467) – List Kniazia Juria Fedkowicza Nieświzkiego którym zezna=je iż pojął za żonę Nastasię dziewkę p. Iwana Musiaty za którą wziął 150 kop, a on zaś tej swej żonie Nastasiej zapisuje 300 kop szerokich groszy na swych ojczystych i dziedzicznych dobrach: Za=borolu, obydwu Żytynach, Kozlinie, Perskowym Dworze. (I. K. 52 v.)

6991 (1483). Testament Kniazia Semena Wasilewicza Sołtana ojczyca Zbaraskiego którym na swej dziedziznie Gródku i na przysiołkach Klementow i Biehoń zapisuje ku Przeczystej w Zbarażu 100 kop groszy, a po cerkwiach na sorokousty (anniwersarze) 100 kop. Dziewkom swym zapisuje 200 kop na jego dzielnicy w powiecie zbarażskim, którą dzielnicę przy pierwszym podziale z swemi braćmi Kniaziem Wasilem i Kniaziem Semenem otrzymał; podział ten mają jego bracia trzymać dokąd by z Moskwy nie przyjechał; sługom swym zapisuje 50 kop Romanowi na Do=bryniu i Karajowicach, 30 kop Omelianowi na Obarowie; cze=ladz niewolną wolno wypuszcza. (I. K. 52 v.)

698~~7~~6 (147~~3~~) (d. 2 Junii, Indykta 10) w Maniowie. – Dział Kniazia Semena Wasilowicza Zba=raskiego i Kniahyni Wasilowej Zbaraskiej i synow jej spół=ną ręką z Kniaziem Michaiłem i z trzema Kniazi Semenem i z Kniaziem Fedorem, w którym wyznawają, iż się podzielili Kniazia Sołtana dzielnicą: Kniaziowi Semenu dostał się w Tu=kim powiecie Horodek i sieliszcza: Biehoń, Karajowice, Do=bryń, Klementow, Obarow. Kniahyni Wasilowej i z drugiemi dostał się Wisniowiec z przysiołkami i sieliszczami, ktemu: Taras, Łopuszna, Błazynowce. Przytem uczynili granice między Maniewem a Wisniowcem. (na pergam. po rusku, z 7 pieczęciami) Oryginał w bibl. Ossolińskich (I. K. 53) (Or. w Archiw. Sangusz. K. I Nr. 80 str. 75)

69~~8~~95 (145~~7~~8) (d. 18 Nojabr. Indykt. 6.) ~~w Łucku~~. – Kazmierz Król pozwala, aby wedle zapisu p. Oliza=ra Szyłowicza starosty łuckiego, marszałka ziem wołyńskich, żona jego Fedka zapisała dziewce swej (córce swej), Kniahyni Semenowej Rowieńskiej imie=nie Chocin. (I. K. 53 v.) ~~pexi~~ (Archiw. Sangusz. K. Nr. 91 str. 88)

[margin: wnuczce (padczerkicy) / (pasierbicy) tegoż Olizara]

(b. r.) Kniahyni Maria Semenowa Rowieńska za rozkazem męża swe=go zapisuje sioło Kwasiłow ku monasteru Drohobuskiemu. (I. K. 53 v.)

6989 (1481) (d. 1 Aprila) ~~(b. r.)~~ List jednalny Kniazia Michaiła Wasilowicza z stryjową swą Kniahynią Marią Semenową i zięciem jej Semenem Juriewiczem Kniaziem; na część Seme=nowej i jej zięcia przypadł Horodek; na część Kniazia Michaiła: Maniew, Wirz=bowiec, Przedmirka, Borszukowce – w Wilnie (z 5 pieczęciami) (I. K. 53 v.) (Archiw. Sangusz. I nr. 83 str. 19) Oryg. w bibl. Ossol.

[margin: Maria (córka Olizara Szyło=wicza) wdowa po Semenie Wasilewiczu Kołodeńskim (Kniaziu Zbaraskim).]

(1475) i julia
(b. r.) Indykta 8, w Łucku. – Dział dóbr dzielnicy Kniazia Sołtana, przez dzielców od Króla Kazimierza wysadzonych, między Kniaziem Michai: łem Wasilowiczem i stryjem jego Kniaziem Semenem Wasilowiczem: Kniaź Michaiło dostał Wiśniowiecki horod z przysiółkami i Taraż; Kniaź Semen wziął: Grodek, Maniowo z przysiółkami i Łopuszno. (I. K. 53 v.) (druk. w Archiw. Sangusz. I. Nr. 74 str. 69) Orygin. w bibl. Ossolińskich.

1546. Król Zygmunt August potwierdza Księżnie Ilinie Ostrogskiej i córce jej Halszce własność majętności: Równe, Bassowo, Koninchy, Skokowce, Zdyczki, w Łachowie Zchyryczy i inne wsie które Iwasz: ko Dyczko Wasilowicz przedał Kniaziu Semenu Wasilowiczu Niesowiskiemu, ktemu: Krasiłow, Kornino, Kłodno, Berezany, Bassow, Staw Bassow, Stawne, Arestow, Łachowo, Poczapy, Nowohorodczyce, a to wedle listu Księcia Świdrygaiła. (I. K. 54)

1548 w Ostrogu. – Beata z Kościelca Ks. Ostrogska funduje kościół i plebanię w Równym. (I. K. 54)

1585 Wojciech Starzechowski z żoną Zofią z Łaska.

(b. r.) w Wilnie, Indykta 2. – Kniahyni Maria Semenowa Rowieńska odstępuje sioło Bogdaszowo Księciu Konstantemu Iwanowi: czu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit., za wyraźnym rozkazem Alexandra Wielkiego Księcia Litew. (I. K. 55 v.)

(b. r.) Archimandryta Pieczarski zeznaje, iż Kniaź Siemion Juriewicz Olszański zapisał do monasteru Pieczarskiego sioło Wołnicę pod Hłuskiem, co Książę Konstantyn Ostrogski potwierdził; a Kniahyni Siemionowa Nastasia zaś zapisała dwór swój Horo: dek, za co trzy kroć do roku pamięć będą czynić za te zeszłe dusze (I. K. 56)

1512 w Brześciu – Zygmunt Król nadaje Kniehyni Semenowej Wa: siłowicza Rowieńskiej dwa dworzyszcza na Krasnem: Stępa: nowskie i Mataszczyńskie. (I. K. 61)

1461 d. 23 Dekabra, w Łucku. – Iwaszko Dyczko Wasylewicz sprzedaje sioło Równe w powiecie Łuckim za 300 kop groszy szerokich czeskiej liczby Kniaziu Semenu Wasilewiczu Neświckomu. – Świadek Kniaź Iwan Borysowicz Zwiaholski.

1481 Maria (córka Fedki żony Olizara Szyłowicza starosty Łuckiego) Kniahyni Rowieńska (+1518) wdowa po Kniaziu Semenie Wasylewiczu Nieświckim z córką Anastazyą (żoną Kniazia Semena Jurjewicza Holszańskiego starosty Łuck.) zbudowała zamek i miasto Równe.

1522 w Wilnie. – Xiąże Konstantyn Ostrogski hetman W. X. Lit. zezna=
je listem swatowskim, iż uczynił zmowę z Księżną Nastasią Michaj=
łowiczową Stucką (wdową po Symeonie Michajłowiczu Księciu Stuckim)
i z synem jej Księciem Juriem, z strony wzięcia córki jej Alexandry
w stan małżeński, obiecując jej zapisać wiano na trzeciej części dóbr,
gdzie też wspomina Kniazia Iljego którego miał z pierwszą
małżonką. (I. K. 8 v.) (po rusku na pergam. z 7 pieczęciami)

1527 w Krakowie. – Xiąże Konstantyn Iwanowicz Ostrogski zapisuje swej
małżonce Księżn. Alexandrze Stuckiej 6000 kop na Turowie, Satyo=
wie, Krupej z Powarskim i Kotowym, na Tarasowie. (I. K. 47 v.)
(po rusku, pergam. z 5 pieczęc.) – 1527 w Krakowie, Król Zygmunt I
potwierdza wiano Księżnie Alexandrze Ostrogskiej. (po rusku, pergam.
z 1 pieczęcią) (I. K. 51 v.). – 1528 w Wilnie, Król Zygmunt I potwier=
dza oprawę Księżnie Alexandrze Ostrogskiej (po rusku, pergam. z
pieczęcią) (I. K. 60) (na Turowie) – 1528 w Wilnie, Król Zygmunt I potwierdza da=
rowiznę majętności Słowieńsk, którą Konstanty Iwanowicz Książe
Ostrogski hetman W. X. L. małżonce swej Alexandrze Stuckiej uczy=
nił. (I. K. 76.) – 1528 w Wilnie (Oprawa wtóra). Xiąże Konstantyn
Ostrogski hetman W. X. L. małżonce swej Alexandrze zapisuje wiano
6000 kop groszy lit. na Turowie, Satyowie, Krupej, z Powarskim,
Kotowym, na Słowieńsku i Taraszowie (na perg. po rusku z 8 pieczęc.)
(I. K. 70)

1508 w Smolnianiech. – Król Zygmunt Kniaziu Konstantynu Iwano=
wiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. L. nadaje na wieczność za=
mek i miasto Turów z dobrami Strożowce, Dyny, Gielowce, w powie=
cie Turowskim, które przedtem zdrajca Glinski dzierżał. (po łacin.)
(I. K. 69 v.)

7007 (1499) w Wilnie. – Alexander W. X. Lit. nadaje Księciu Konstantynu Iwa=
nowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit. dobra Zwiahel w powiecie Kijows.
które przedtym dzierżyli Kniaziowie: Wasili Andrzej Semenowicze Dzwia=
helscy. (I. K. 68)

1494 Alexander W. X. Lit. nadaje Kniaziom Michałowi i Konstantynowi Iwanowi=
czom Ostrogskim dobra Połonne.

1487 Dobuczyny zamek Kniaziów Kobryńskich (dziś miasteczko Prużana, na
północ od Kobrynia).

1420 Kameń (Kamień Czothański, dziś miasteczko Teofilpol w powiecie Starokonstanty=
nowskim.

6971 (1463) d. 9 Julia w Łucku. – Dział Kniaziów: Wasila, Siemiona, Sołtana Wasilowiczów ojczyców i dziedziców Zbaraskich, ojczyzną swą, przed Michaiłem Montołtowiczem starostą łuckim. a) Kniaziu Wasylu dostał się horod Zbaraz i sioła: Janiszkowce (w Galic.), Obarynce (Galic.), Iwaczow niżni, Stechnikowce (Gal.), Opielowce (Gal.), Łozowoje (Gal.), Ochrymowce (Gal.), Czerniszowce (Gal.), Wierniakowce*), Załuże (Gal.), Zankowce (Gal.), Litewski Kąt (Gal.), Rabczynce (Gal.), Tarasowce+), Roznoszynce (Gal.), Okratyńce (Gal.), Moszorywce++), Hłęboniec, Swotochy1) (Gal.) pod Mieczytowo, Łubianka (Gal.), Bahtow2), Kulszyńce3), Nowe Sioło, dwie Stryjowce4) (Gal.), Klebanowczow5) połowica, Szepakowce6), Hnilica (Gal.), Morozowce (Gal.), Mosiejowce (Gal.), Wołoczyszcza (Ros.) i w łuckim powiecie Studniakowce. b) Kniaź Semen dostał horod Kłoden i sioła: Czerniechow, Iwaczow wierzchni, Urbszowce, Dobra woda, Iwańczany, Nowikowce, Lipiachy, Oliszkowce, Hniezdyczno, Szymkowce, Mozaniec, Medna, Wołoczyszcza, Hłuboczek niżni, Rożniew za Czerniechowem, Czepielowa Łąka, Hołowiańczyno, Dołotczyńce7), Chruszowce, Porochna, a w łuckim powiecie dworzec. c) Kniaź Sołtan dostał w łuckim powiecie dwor Horodek i sioła: Karajowce, Obarow, Tynno; w zbarażskim powiecie: Olexiniec, Ostrowiec, Bakota, dwa Butyny, dwa Wiśniewce, Łopuszna, Brewce; prócz tego po żywocie matki sioła które ona dzierży: Maniew, Stary Maniew, Taras, Przedmir, Borszukowce, Ułaszynowce, Wierzbowiec, Raśniewka, Domaninka, Czernikowo Dworzyszcze i wierzch Popowa Stawu Sieliszcze, gdzie Kuczewscy siedzieli. – A myta: Kn. Wasilu w Zbarażu grosz, Kn. Semenu w Kłodnie grosz, Kn. Sołtanu w Wiśniowcu półgrosza i Zbaraskiego myta. (I. K. 61 v.) (Archiw. Sanguszk. I № 57 str. 54)

6971 (1463) w Łucku d. 10 Junca – ~~Kniaziowie~~ Semen i Wasili Zbarascy bracia robią ugodę względem spustu stawow Iwaczowskich. (I. K. 62) (Archiw. Sang. I № 58 str. 55)

{6990 (1481) d. 2 nojabria, Indykta 1.
{6981 (1473) w Wiśniowcu. – Dział Kniazia Michajła Wasilowicza i brata jego mniejszego Semena Zbaraskich dzielnice którą wzięli pospołu od drugiej braciej: a) Kniaź Semen dostał Iwaczow, Jankowce, Obarynce, Mołynowce, Mielnaja, Wązowaja ze wszystkiemi stawy. b) Kniaź Michaił starszy brat dostał: horod Wiśniowiec, z miasteczkiem, mytem i siołem pod miasteczkiem, a horod ku Wiśniowcu i sioła: Olekoiniec, Ostrowiec, Taraż, Bakota, Butyn, Konachowiec, Łozy, Bodaki. (I. K. 62) (Archiw. Sanguszk. I № [illegible] str. 80) Oryginał w bibl. Ossolińsk.

6983 (1475). [Indykta 8.] – Dział pomiędzy Kniaziami Michaiłem i Semenem Wasilowiczami Zbaraskiemi majątkiem nieboszczyka Kniazia Sołtana:

- (Stechnikowce w Galic.)
- *) (Werniaki – w Gal.)
- +) (Tarasówka w Gal.)
- ++) (Mszurowce pod Krzemieńcem)
- 1) (Wołochy – Galic.)
- 2) (Buhtow – pod Krzemieńcem)
- 3) (Kuszeranki – Galic.)
- 4) (Stryjowka – Galic.)
- 5) (Klebanówka – Galic.)
- 6) (Szepaki – Galic.)
- 7) Dołhoszyńce

a) Kniaź Semen dostał dwór Maniow z sioły i przysiołki; sioło Łopuszne, dwór Horodek z sioły i Studzienkowce sieliszcze. b) Kniaź Michaiło z bracią dostał twierdzę Wiśniowiec z sioły po wyż Horyni aż do granicy Oleskiej, sioło Taras. (Archiw Sanguszk. I № 75 str. 81) (Oryg. w bibl. Ossolińsk.)

1446 w Łucku. — Świdrygało W. X. Lit. Frydruszowi Herburtowi z Felsztyna nadaje Czerniechow w zbaraskiej włości, wołyńskiej ziemi z przysiołki, Mszaniec, Czerniechowkę. (I. K. 62 v.) — Król Zygmunt pozwolił 1529 w Wilnie Księciu Konstantemu Iwanowiczu Ostrogskiemu osadzić miasto Czerniechow na prawie magdebursk. z mytem i jarmarkiem.

6013 (mylka powinno być 7013 = 1505) d. 3 Augusta w Krakowie. — Król Alexander potwierdza Fedkowi Daszkowiczowi posiadanie dóbr w powiecie bracław.: sioła Kleszczow, Sandyrow, Trystaniec, Tyurow, Wonkowce, Nesterowce, Siemiszcza, Orynice, Koszynow na rzece Szelnicy, Zbunowo, Paraboce na rzece Ruszanie, Leniowo, Michałowo i inne uroczyszcza (I. K. 66 v.)

1537 w Łucku. — Kniaź Andryj Fedorowicz Czetwertyński z żoną swą Maryją sprzedają połowicę imienia dziedzicznego: Chłapotyn, Orycz, Berezdow, Sujemiec, Rohaczow kniaziu Fedoru Andrejowiczu Sanguszkowiczu, (I. K. 67) marszałkowi ziemi wołyńskiej, staroście włodzimiersk., (który te dobra 1537 Kn. Iliu Konstantynowiczu Księciu Ostrogskiemu.) — 1537 w Włodzimierzu, Kniaziowie Michajło, Iwan, Wasil Fedorowicze Czetwertyńscy z matką Kniahynią Heleną potwierdzają (jako synowcowie) sprzedaż dóbr Chłapotyn przez (swego stryja) Kn. Andreja Fedorowicza Czetwertyńskiego.

1459 Świdrygajło W. X. Lit. nadaje za usługi Hrynkowi sioło Hrapoń w powiecie turowskim. (I. K. 69 v.)

1531 w Niepołomicach. — Zgoda przez Króla i Rady Król. uczyniona po śmierci Ks. Konstantyna Ostrogskiego pomiędzy Xiężną Alexandrą Słucką wtórą małżonką tegoż x. Konstantego, a X. Iliim Ostrogskim (I. K. 8 v. – i I. K. 70) — (po rusku na papierze z pieczęcią Zygmunta Augusta)

1544 w Brześciu — Dekret Króla Zygmunta między Alexandrą Konstantynową Ks. Ostrogską hetmanową W.X.L. a Piotrem Michałowiczem Bojarynem o majętność Korotiszyce pod Turowem. (I. K. 69 v.)

1556 w Wilnie — Król Zygmunt August pozwala Księżnie Alexandrze Konstantynowej Ostrogskiej osadzić miasteczko Smidyn z targiem tygodniowym. (I. K. 70)

(b.r.) Kniaziowa Juriewa Iwanowiczowa Dibrowicka Maryja Andrzejowna ma sprawę o Turow z Alexandrą Ks. Ostrogską.

1561. (b.r.) Kniahyni Kuźmina Zasławska robi zapis 8000 Kop. na mieś:cie Hłusku i Ryczowie córce swej Kniahyni Czartoryskiej.

(b.r.) Dymitr Putiatycz wojewoda Kijow. (za Króla Alexandra)
Niemierycz wojewoda Kijow. (za Króla Zygmunta I.)

(b.r.) Jan Jakubowicz Niemierycz namiestnik Kijow. (za Króla Alexandra)

1519 w Ostrogu. – Xiążę Konstanty Iwanowicz Ostrogski hetman W.X.L. robi zapis do cerkwi SS. Borysa i Hleba w Nowogrodku Kry:tosz(?)anom. (I. K. 74 v.) i r. 1521 do cerkwi Uspienia Przeczystej Bożej Matki w Wilnie.

fer. 3a ante domin. Misericordia domini
1459 w Wilnie – Olechno Dowojnowicz Kasztelan trocki zapisuje wieś Tarasowice na wiano żonie swej Barbarze aliàs Waśce (w powie:cie mińskim) – która zaś r. 1470 odstąpiła bratu swemu Iwanowi Iliniczu dzierżawcy wołkowyskiemu, a ten zaś r. 1478 sprzedał Waśku Lubiczu. (I. K. 76. v.) (Or. w Archiw. Sanguszk. Nr. 53 str. 50)

(b. r.) Książę Ilia Konstantynowicz Ostrogski zastawia w 6000 Kopach zamek swój macierzysty Równe. (I. K. 83 v.)

(b. r.) Kniehynia Andrzejowa Ulianna daje sioło Dymitrowo słudze swemu Dupliszczewi. (I. K. 84)

(b. r.) Duchownica (testament - zapis kościelny) Księcia Wasila Jurie:wicza Olszańskiego w której do monasteru Pieczarskiego Ki:jowskiego zapisuje sioło Szeniew, a do monasteru Smoleńskiego sioła Słowień, Rzepnice. (I. K. 84)

1529 w Wilnie. – Bohuchwałowa Dymitrowiczowa Bohdania Wielicz:kowna z synami Wasilem, Iwanem, Andrzejem, Jakubem i z córkami swemi Anną, Katarzyną, Barbarą, Apolonią sprzedaje imienie Romanowo w powiecie żytomirskim za 1000 Kop groszy Konstantemu Iwanowiczowi Księciu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. L. (I. K. 82)

(b. r.) Indykta VII, w Trocech. – Kazmierz królewicz pol. Wielki X. Lit. pisze list że, iż prosił Wasila Księcia Ostrogskiego o przywrócenie Korca do Kamienia dopokąd by starostą był na Łucku, a gdy będzie starostą na Łucku, tedy xiążę Wasil wwiąże się w swoją ojczyznę Korzec. (I. K. 81 v.) (na papierze po rusku)

(b. r.) – List Księcia Alexandra Jurjewicza (Dubrowickiego) pana wileńskiego (Kasztelana ?) w którym pisze iż mając dział z niewistką swoją Kniehynią Nastasyą Semenową Jurjewiczową, i z zięciami swojmi Księciem Konstentym Iwanowiczem Ostrogskim i z żoną jego a bratanką swoją Kniahynią Anną, puścił tejże bratance swą trzecią część w Stepaniu. (I. K. 84)

1539 w Krakowie. – Król Zygmunt Księciu Ilii Ostrogskiemu wojewodzicowi trockiemu staroscie bracław. i winnick. za posługi znaczne ojca jego hetmana W. X. L. potwierdza wszystkie przywileje na dobra jego jako to Zamek i miasto Ostróg, Krupa, Brodów, zamek i miasto Połonne, zamek i miasto Dubno i Iwań, zamek Krasiłow, dobra nieruchome wysłużone u Króla Aleksandra: Zdzietel gdzie Książe Konstantyn zamek zbudował, dobra Olizarowskie Zdołbica u tegoż Króla wysłużone, dobra Chłapotyn które Książę Ilia dostał od Księcia Fedora Sanguszkowica w zamian za Powórsko; wszelkie dobra które nabyli dziad jego Książe Iwan, Ojciec, albo Stryj Książe Michał, albo sam Ilija. (I. K. 22)

1559 Konstanty Konstantynowicz Książe Ostrogski zostaje wojewodą Kijowsk. 1559.

1590 Genealogia Książąt Ostrogskich po polsku pisana.
Genealogie Xiążąt Olszańskich jako też Zbaraskich z latami skomputowanemi na liczbę lacką, z moskiewską i ruską także z Indykty.

Król Zygmunt I dekretem swym w Wilnie d. 11 Januarii 1541 umarzając spory o różne krzywdy, skassował testament Ks. Eliasza Ostrogskiego (+1539), przyznał młodemu księciu Konstantemu Konstantynowiczowi Ostrogskiemu lata zupełne, to jest lat 15 wedle listu ojcowskiego, przysądził temuż połowicę dóbr ojczystych, księżnie Beacie Ilinej wdowie trzecią część dóbr męża, dwie części zaś księżniczce Halszce na wychowanie i na spłacenie długów zmarłego księcia Eliasza. Księciu Konstantemu przysądzono tę połowicę: zamki Dubno, Drohobuż, Zdietel, Krupa, Zwiahel, Zdołbica; księżnie Beacie zaś z córką Halszką zamki Ostrog, Połonne, Krasiłow, Czudnow, Nowosławce, Góry. Wysłani przez króla komisarze Jan Lutomirski dworzanin król., Stanisław Falczowski, Piotr Zahorowski d. 12 Maja w Ostrogu uczynili podział dóbr pomiędzy księżną Beatą i jej córką Halszką: księżnie Beacie jako trzecią część wyznaczyli zamek i miasto Ostróg, a księżniczce Halszce zamki: Połonne, Krasiłow, Czudnow z wsiami.

Książe Ilija Konstantynowicz Ostrogski w Krakowie r. 1539 zapisał swej małżonce Beacie z Kościelca na trzeciej części dóbr swych 33,082 zł. p. wiane i przywianku.

R. 1559 w Krakowie Księżna [illegible] Beata Ilina Ostrogska księciu Semenowi Jurjewiczowi Słuckiemu mężowi córki swej Halszki puszcza zamki: Równe, Chłapotyn, Satyjow, pół Stepania, zamek Ostrog, Januszpole, wymówiwszy sobie tylko dożywocie.

R. 1565 w Piotrkowie księżna Beata z Koscielca Ilina
Ostrogska małżonkowi swemu wtoremu Olbrachtowi
Łaskiemu daruje swą oprawę wiana 33082 złp. na dobrach
Ostróg, Kopis i Olszany, jako też zamki Równe, pół Ste=
pania, Berezdow, Sałyjow na których miała zapisane 80,000 Kop
oraz zamki Połonne, Krasiłow, Czudnow, Szulżynce, Susza,
na których miała zapisane 20,000 Kop groszy, i zamek Kłodno
i Czerniechow na których miała zapis 20,000 Kop. gr. prócz tego
darowała mu wszystkie swe ruchome rzeczy i klejnoty - co
Król potwierdził 1565. - Wszystkie te zamki Olbracht Łaski
r. 1570 darował Krolowi Zygmuntowi Augustowi, w Warsza=
wie, zaciągnąwszy znaczne wprzody długi na te dobra. f

f Król Henryk na sej: mie Koronacyjnym w Krakowie 1574 dobra te Xiężnie Halszce, wojewodzinie poznan. przysądził. Opiekunem Halszki był wtedy Konstanty Konstantyno: wicz Ks. Ostrogski woje: woda Kijow.

R. 1582 Mandat Króla Stefana o postawienie na sejm Księżny
Halszki (Ostrogskiej) wojewodziny poznań. z powodu części
w dom Zbaraskich, Koreckich, Woronieckich, Wolszańskich
po niej należącej. (Sumariusz Ostrogski I. Karta 18)
R. 1583 Opowiedanie o śmierci Xiężny Halszki (Ostrogskiej)
wojewodziny poznańskiej przed Księgami włodzimierskiemi.
(I. K. 18) - R. 1582 Przypozew po śmierci p. Wojewodziny poznańskiej.
R. 1594 Pani Wojewodzina Wileńska, Księżna Halszka (?) i Książ=
ę Janusz Radziwiłł kwitują (Konstantego Ostrogskiego) wojewo=
dę [redacted] Kijowsk. z klejnotów i summ z starostwa Stryjskiego
(I. K. 18 v.)
R. 1594 Wojewoda wileński z małżonką i synem wyrzekają się
spadków po Wojewodzinie poznańskiej (Halszce z Ostroga) (I. K. 19)
R. 1546 w Wilnie - Jan Juriewicz Hlebowicz wojewoda wileń. i Piotr Zbo:
rowski kasztelan małogoski, ochmistrz Krolowej, godzą Księżnę Bea:
tę Iling Ostrogską i jej córkę Halszkę z Kuzmą Iwanowiczem
Księciem Zasławskim o trzecią część imienia Zasławskiego zięciu Ilii
Ostrogskiemu zapisaną. (I. K. 68) - Jeszcze r. 1559 była sprawa o
to z Księciem Januszem Kuzmiczem Zasławskim.
(b. r.) Ks. Halszka z Ostroga wojewodzina poznańska oddaje się w opiekę
Księciu Konstantemu Ostrogskiemu wojewodzie kijow. i pozwala dobra
swe za 150,000 Kop. wydzierżawić.

Summaryusz praw, przywilejow i różnych danin od N. Krolów Polskich i W. Xiążąt Litewskich osobom i domowi Xiążąt Ichmciów, Ostrogskich, Zasławskich, Sanguszków i ich antecessorom, pisany z Xięgi dawnej wszystkich Spraw Xcia Jmci Konstantego Konstantynowicza Ostrogskiego wojew. Kijow. r. 1594; przepisany później r. 1690 z tej Księgi niedawno wynalezionej w pewnem Archiwum dla wiadomości dalszej potrzebującym powtornie przepisany r. 1776. Rękopis in fol. str 1–480.

– Spisanie genealogii abo rodzaju xiążąt Ostrogskich po rusku; spisanie genalogii xiążąt Olszańskich po łacinie; spisanie genalogii potomków kniazia Wasyla Świerzewskiego. (Fascykuł 7) (str. 30)

1584 d. 23 Augusti, w Lublinie – Król Stefan nadaje Januszowi Konstantynowiczowi Xięciu Ostrogskiemu wojewodzicowi kijows., województwo wołyńskie; – r. 1591 d. 22 Julii w Krakowie dostaje starostwo bogusławskie; – r. 1593 fer. 4a post dom. Reminiscere Cracoviae, kasztelanię krakowską; – r. 1593 d. 15 Septembr. starostwa kaniowskie i czerkawskie; r. 1603 d. 3 Marca w Krakowie, starostwo włodzimierskie puszczone mu od ojca

1592 Księżna Elżbieta Ruzińska sprzedaje Januszowi Księciu Ostrogskiemu wojewodzie wołyns. uroczyszcza i horodyszcza Skunny nad rzeką Skwirą, nad rzeką Rastawicą Buki.

1620 d. 28 Novembr. – Franciszek na Ostrogu Książe Zasławski dostaje w sukcessyi Dubno po Księciu Januszu Ostrogskim Kasztelanie krak. dziadu swoim – opiekun jego Alexander Bogusław Boksza Radoszewski biskup Kijów.

1625 Fundacya w Dubnie Klasztoru Bernardynów przez Alexandra xięcia Zasławskiego wojewodę bracław.

1688 Fundacya Klasztoru Karmelitanek w Dubnie przez Teofilę z Xiążąt Zasławskich Lubomirską, dotacyja r. 1702.

1725 Erekcya Kościoła farnego w Dubnie przez Pawła Karola Sanguszkę marszałka w. x. lit. i jego żonę Mariannę z Lubomirskich.

1572 d. 8 Augusti. Fundacya monasteru Czestnoho Chresta OO. Bazylianów w Dubnie przez Xiążąt Ostrogskich (zwany też Św. Spasa)

1587 d. 24 Maji – Fundacya monasteru OO. Bazylianow w Dermaniu przez Konstantego Ostrogskiego wojewodę Kijow.

1512 Kniaź Janusz Michałowicz Sanguszkowicz z żoną swą Anastazyją Siemionowną Olizarowiczówną a wnuczką Fedka Olizarowicza namiestnika krzemienieck.
(około 1543) Teodor Juriewicz Sanguszko marszałek ziemi wołyn. starosta włodzimiers. (?)
(b.r.) Monaster S. Michała w Stepaniu.
1603 Dział dóbr maiorzystych między bracmi Książętami Ostrogskiemi: Janusz kasztel. krak. dostaje: Przeworsk, Tarnopol, Skrzeszowice, Rożnow; – Dominik Alexander wojew. wołyń. dostaje dobra Starosiolskie, Tucholskie, Opatowskie, Wiewiórkowskie, Kowalskie.
1499 d. 10 Julii, w Wilnie. – Król Alexander nadaje wieś Paniowce w województwie Kijows. Iwaszkowi czyli Januszowi Deniszkowiczowi
1555 Piotr i Anastazya Deniszkowie małżonkowie sprzedają dobra Czartorya, Paniowce, sieliszcze Tupaczowskie, Jaworowną Piotrowi Michałowiczowi Siemaszkowi chorążemu łuck.
1555 Andrzej Michałowicz Sanguszko starosta łucki.
(b.r.) Król Zygmunt najdaje Litowiż Księciu Teodorowi Czartoryskiemu.
" " Dział między Janem i Alexandrem Książętami Czartoryskiemi dóbr Klewania, Białogroda, Szepel, Chotopow, Czarukowa, Litowiża, Sielca, Mtyszyna.
" " Książe Jerzy Czartoryski sprzedaje klucz Czartoryą za 33000 złp Kolmowskiemu – który takowe sprzedał Ksc. Ostrogskim.
1620 d. 7 Novembr. – Franciszek Alexandrowicz Książe Zasławski sukcessor dóbr Janusza Księcia Ostrogskiego Kasztelana Krak.
(b.r.) Fedora Bohuszowna Prońska wojewodzina Kijows.
1446 d. 14 Julii w Łucku. – Xiąże Swidrygałło nadaje sioło Hłuchy i siedliszcze Stęże Olefirowi sludze swemu.
1612 Fundacya Klasztoru Franciszkanów w Międzyrzeczu przez Janusza Księcia Ostrogskiego Kasztelana Krak.

1583 Sukcessorowie po Kniaziach Holszańskich przez żony pp. Sapiehowie, Bonar, Aleksander Połubiński, Kierdej Myłski; Kniaź Juryj Iwanowicz Czartoryski i Kniahyni (Maria) Kurbska.
1583 Ledochowski woźny łucki.
7018 (1510) Kniaź Semen Fedorowicz Kurczewicz bratu swemu Alexandru sprzedaje dwie części ojczyzny swej za 100 Kop.

1507 w Grodnie. – Król Zygmunt I potwierdza Księciu Ale=
xandrowi (Jurjewiczowi Księciu Holszańskiemu) panu wi=
leńskiemu potwierdza imiona Stańkow i Żytyn, jako też część
matki swej xiężny Juriowej, i spadek dziada swego Księcia
Wasyla (?), które mu jego bratanic Książe Juryi (Iwanowicz
Dubrowicki) ustąpił w zamian za dzielnicę Stepańską, jako
też Hłuszka i Olszan, które miały przypaść na Księcia Aleksan=
dra. (II str. 300)

(b. r.) Książe Ilia Konstantynowicz Ostrogski zapisuje żonie swej
Beacie (z Kościelca) zamek i miasto Stepan (które ojciec jego
dostał od Króla, Horodek, zamek kupiony Satyów i Zarzecko
z połową Borblina, zamek Chtepołyn. – Vidimus i potwier=
dzenie tego zapisu przez Króla Zygmunta Aug. w Wilnie 1547.

(b. r.) Król Alexander nadaje do Stepania majętności Kniahyni
Semenowej Jurewiczowej Nastazyey (?) dwa jarmarki.

1502 w Nowym dworze. – Król Alexander nadaje Kniaziowi
Semenu Jurjewiczu z Olszan starościę łuckiemu imienie
Hołowin z 4 dworzyszczami w powiecie łuckim. – Potwierdza
to Król Zygmunt I Kniahyni Semenowej Jurewiczowej Nas=
tazyi r. 1531. (?).

1511 Kniaź Juryj Iwanowicz Dubrowicki.

1521 Paweł Książe Holszański bisk. łucki daruje części swe w
Olszanach, Głusku i Romanowie Kniaziowi Konstantemu
Iwanowiczu Ostrogskiemu hetmanowi W. X. Lit.

1541 Kniaziowie Janusz i Włodzimierz Jurewiczowie Dubrowiccy
upominają się o Stepań u Księżny Iliny Ostrogskiej.

1537 Dekret Króla Zygmunta pomiędzy Jurjem Mikołajewiczem Ra=
dziwiłłem panem wileńskim a xięciem Ilią Ostrogskim z powodu mał=
żeństwa, w którym z powodu niestawienia się na terminie, Król Księ=
cia Ilię wolnym czyni od wszelkich zobowiązań. (II str. 365)

1497 Król Jan Albert pozwala Stanisławowi Jarockiemu wykupić zamek
Ojciec z rąk potomków Zbigniewa Wodzisławskiego. Ojców

1541 Kniaziowie Janusz i Włodzimierz Dubrowiccy upominają się u żeżny Beaty Iliny Ostrogskiej o Stepań, Złotyjów, Podolany, Horbaków, Hłusk. niebospozyka

1558 Dział potomków Kniazia Semena Iwanowicza Olszańskiego stolnika W. X. Lit. majętnościami jego: a) Kniaź Bogdan Wasilowicz Sołomerecki, Mikołaj Kozłiński, Olizar Kierdej z małżonkami dostali zamek Dubrowicki i Wysocko z wsiami, b) na Litwie Szeszoły, Krosty, Bolniki, dostał Ostap Wołowicz z małżonką swą i siostrą jej urodzoną panią Korsakową, Mikołaj i Bogdan Sapiehowie. c) Księżna Nastazya Kozminowa Zasławska księżn. Olszańska i Kniaź Alexander Iwanowicz Połubiński z żoną swą dostali: zamek Hłusk, Olszany, Stanków, Żytyn, Borzyn, Zalipowy i Ryżowa połowę tę którą na wieczność Kniaź Juryj Dubrowicki odzierżał. (Ten Semen Iwanowicz Olszański + 1556)

1507 w Wilnie. - Zygmunt I potwierdza kupno Równego przez Kniahynię Marię (?) Semenowę, z wolnością od podwód. (II str. 310)

6977 (1469) List Kniaziów Iwana Juriewicza, Kniazia Aleksandra, (Olszanich.-) Kniazia Wasyla, Kniazia Semena Juriewicza którym matce swej Kniehyni Ulianie Juriowej odstępują siolo Dynewskie z ludźmi. (II str. 386)

7078 (może 7018 = 1510?) - Testament Kniazia Wasyla Juriewicza, w którem do Cerkwi Przeczystej w Smoleńsku zapisuje w majętności swej Barani sioło Sowa z ludźmi ciągłymi. (II. str. 389)

(b.r.) Duchownica Kniazia Wasylia Juriewicza Olszańskiego w której zapisuje do Monasteru Pieczarskiego Kijowskiego imienie Szeniew, a do Monasteru Smoleńskiego sioła Danniki, imienie Słowien i Beszniże. (II. str. 390)

(b.r.) Indykta I w Równym. - Kniaź Semen Juriewicz zapisuje żonie swej Nastasyi przeciw jej ojczyźnie a wienie, 2000 kop na swych imionach Barani i Hłusku. (II. str. 389)

1520 Archimandryta Pieczarski z wszystkim Kryłosem wyznaje, iż nieboszczyk Kniaź Semen Juriewicz Olszański z małżonką swą Nastasyą zapisał do Cerkwi monasteru Pieczarskiego dań miodową i groszową w imieniu Wolniki w Hłuskiej włości, a Kniahyni Nastasia zapisała dwór swój ojczysty Horodek, co też zięć ich Kniaże Konstanty Iwanowicz Ostrogski potwierdził, obiecuje więc co roku modlić się za nich. (II str. 389)

(b.r.) List Króla Kaźmierza do Kniazia Juria Semenowicza namiestnika Pińskiego.

(b.r.) Dział pomiędzy Kniaziem Alexandrem Juriewiczem (Dubrowickim) panem wileńskim - a niewiostką jego Kniahynią Nastazyą Semenową Juriewiczową (Holszańską) oraz zięciem jej Księciem Konstantym Iwanowiczem Ostrogskim i żoną jego a bratanką swą Kniahynią Anną: Kn. Alexander dostaje trzecią część dóbr litewskich, a Kniahyni Nastasia z córką trzecią część dóbr wołyńskich w Stepaniu, Horbakowie, Podolanach, Złotyjowie, Romanowie. (II str. 390)

1521 Król Zygmunt I potwierdza dział czyli zamianę uczyniony przez nieboszcz. Kniazia Alexandra Juriewicza (Dubrowickiego), z nieboszcz. tęższą swą nieboszcz. Kniahynią Nastazyą Semenową Juriewiczową Holszańską i zięciem jej Księciem Konstantym Iwanowiczem Ostrogskim: Kn. Aleksander ustąpił Nastazyi części w Stepaniu która na ń miała przypaść Kniahyni Nastazyi i jej córce; a Kniahynia Nastazya zaś ustąpiła Kn. Alexandrowi części w Stankowie oraz spadek po zmarłych braciach (męża) Kn. Alexandrze, Kn. Wasylim, Kn. Jurym Olszańskich w Olszanach, Szeszolach, Htusku, Romanowie. (II str. 393)

1507 w Grodnie - Król Zygmunt potwierdza dział między xiążętami Olszańskiemi a Dubrowickiemi: Juryj Iwanowicz Kniaź Dubrowicki ustąpił diatkowi (stryjowi) swemu Kniaziowi Alexandrowi Juriewiczowi część po babce swej w Stankowie, Żytynie dalej w Olszanach, Htusku Szeszołach; - a Kniaź Alexander puścił Juriemu część Stepania, Złotyjowa, Horbakowa, Podolan, Romanowa (II str. 393)

1531 Król Zygmunt pisze do Księcia Ilii Ostrogskiego, aby bronił od krzywd dobra Kniazia Andrzeja Zasławskiego, a to na prośbę tegoż Andrzeja (II str. 342)

1531 Kniaź Andrzej Zasławski zapisuje wieczyście trzecią część Zasławskiego zamku, miasta i włości, a dwie części zaś zastawą Kniaziowi Ilii Ostrogskiemu.

1533 Mandat króla Zygmunta po Kniahynię (~~Sułtanową~~ Iwanową) Zasławską i syna jej Kniazia Kuźmę o dwie części imion Zasławskich które zapisał Kniaź Andrzej Zasławski.

" " Kniaź Kuźma Iwanowicz Zasławski:

1534 Kniaź Andrzej Zastawski nie żyje – r. 1537 rekwesti jego dóbr. –

1535 Kniaź Ilia Ostrogski posiada dwie części dóbr Zastawskich.

1535 Wwiązanie Heleny Iwanowiczowej Juriewiczowej, kniazia Kuźmy i kniazia Ilii (Ostrogskiego) w majętności kniazia Andrzeja Zastawskiego. (II. str. 343)

1561 Kniahyni Kuźmina Zastawska zapisuje trzecią część Hłus=ka i Ryczowa córce swej, kniahyni Czartoryskiej

1585 Fryderyk Tyszkiewicz (dziedzic Berdyczowa i Białopola) protestuje przeciw kniaziowi Ro=manowi (Kirykowicz) Rużyńskiemu i księciu Aleksandrowi Prońskiemu star. Tuck.

1588 Księżna Jadwiga (z Falczewskich) Kiryłłowna (czyli Kirykowa) (Rużyńska, 2º voto Czartoryska r. 1602

1590 Książę Mikołaj Ostaszewicz Rużyński.

1606 Helena z Książąt Rużyńskich żona Jana Uhrowieckiego 2º voto Niemirzycem Samuelem (córka s.p. Kiryka Rużyńskiego – a siostra (s.p.) Romana Rużyńskiego, i Nastazyi zwanej Bogumiła Księżniczki Rużyńskiej zmarłej w panieństwie około r. 1606 – trzecia siostra Anna za Stanisławem Naderzyńskim – czwarta Jadwiga za Piotrem Świrskim 2º voto za Janem Odrzywolskim

1609 Halszka Potocka małżonka Księcia Romana Rużyńskiego dzie=dzica Pawołoczy, Kotelni, Rużyna, Wczorajszego

1609 Kniaź Adam Narymunt Rużyński.

1611 Zofia (Teressa) z Karabczyiówa wdowa po kniaziu Romanie Rużyńskim. 2º voto za Chodkiewiczem (kasztelanem wileń.k. 1613) Hieronimem.

1611 Kniaź Jan Kurcewicz Bułyha.

1618 Kniaź Iwan Michajłowicz Rużyński ma synów 1) Michajła 2) Jana + przed 1618 który z Szczacką zostawił córkę Annę.

1591 Kniaź Mikołaj Ostafijewicz Rużyński robi żonie swej Halszce Kasperownie zapis na wsi Szczerbowie niedaw=no Nowym Rużynem zwanej w województwie Kijowsk.

1603 Kniaź Roman Kirykowicz-Narymuntowicz Rużyński dziedzic Pawołoczy i Kotelni (żyje 1609)

<u>Ostrogscy</u> Książęta. – M. A. Maksymowicz (Piśma
o Kniaziach Ostrogskich, k grafinie A. D. Błudowoj. Kijew
1866 – drukowane także w Kijewskija Eparchialnyja Wiedomosti
1866 Nr. 3. 4. 6. 7. 9. 10 – i w Sobranije Soczynenij M. A. Maksymo=
wicza Tom I. Kijew 1876 str. 164 – 195 –) wyprowadza ród Os=
trogskich (bez dowodów) od Włodzimierza Świętego czyli Wielkiego
przez jego prawnuka Światopołka Izasławowicza, którego
wnukiem był Juryj Jarosławicz; tego zaś wnukiem Włodzi=
mierz Kniaź Pinski ojciec Jurija czyli Georgija, którego Ma=
ksymowicz poczytuje za rodonaczelnika (protoplastę) Książąt
Ostrogskich. /: W starym latopisu południowo-ruskim opisanym r.
1699 przez jeromonacha Leontija Bobolińskiego w Czernihowie:
„Ljetopisec, to jest Chronika" w posiadaniu Stanisława Krzyżanows=
kiego, wspominając Kniazia Dawida Igorewicza dodaje: przodek
Książąt Ostrogskich. – Pomiannik zaś cerkwi w Dubnie wypro=
wadza Ostrogskich z Kniaziów Hurowskich czyli Turowskich.:/
W latopisu wołyńskim pojawiają się kniaziowie Pińscy: Teodor,
Demid i Juryj, którzy r. 1262 posiłkują Kniazia Wasilka Romano=
wicza w wygranej nad Litwinami pod grodem Neblem. Z tych, podług
tejże Kroniki, a) Kniaź pinski Jurij syn Włodzimierza, cichy i sprawied=
liwy, zmarł r. 6800 (1292) zostawiwszy żonę i synów. Tegoż Jurija
żoną – powiada Maksymowicz – była Barbara, którą wspomina
Pomiannik Kijowsko-pieczarski. ~~b)~~ Synem Jerzego powyższego
był: Dimitrij Jurjewicz pierwszy Kniaź Ostrogski, który z żoną
później mniszką (inokinią) Elżawetą mnichem został: c) Daniela Kniazia
Ostrogskiego który r. 1340 z przemyślskim starostą Daszkiem miał
pobić króla polskiego Kazmierza Wielkiego podczas zajęcia Rusi
halickiej. – (To mylne bo ów Daszko de Ostrow zdaje się być jedną osobą
z Danielem Ostrogskim). Miał ten Daniel Kniaź Ostrogski za żonę

Wasylissę. Wspomina ją Pomiannik i zapiska w Księdze Ewan=
gelii która się jeszcze w XVII w. w cerkwi S. Nikołaja w Ostrogu
znajdowała: „Se az Kniaź Daniło i s Kniahyneju Wasylissoju,
„i s dietmi naszymi, prydaly[illegible]śmy zemlu, na imia Czepel, ujez=
„dom i w obrubie, ko swiatomu Nikołaje Ostrożskomu, w parka=
„neż, kak taja zemla w sobie majet, wiłczno i neporuszno; ne
„majem sia my w tuju zemlu wstupaty, ni djeti, ni potomky naszy;
„majut tuju zemlu toj cerkwi popy derżaty, i majut sobi wsia=
„kij pożytok imaty, a za nas Boha mylostywaho prosyty i rody
„naszy pomynaty; a jesłyby kto mieł toj zemli krywdu czyny=
„ty, majem my i potomky naszy boronyty; a jesliby kto mieł
„też tuju zemlu ot Bożij cerkwy otymaty, tot majet pered
„mylostywym Bohom na strasznom sudu [illegible] s namy sia
„razsudyty." (Ob: Kijewlanin 1840: W. Dombrowskago Ostrożskaja (w Pamiętniku 1843?)
Staryna, A. Perlsztejna: Kratkoje opisanie goroda Ostroga) –
z Kopij r. 1634 – Maksymowicz: Sobranie Soczynenij I. str. 168) –
Daniło Kniaź Ostrogski z Wasylissy zostawił 3 synów: Teodora,
Aleksieja i Andreja, których wspomina Pomiannik Kijowski.
– Z tych d) Teodor Daniłowicz Kniaź Ostrogski występuje r. 1386
na widownię, gdy mu Władysław Jagiełło potwierdził posiadanie
Ostroga (które mu także poprzednio Lubart potwierdził) dodawszy
do tego Zasław, Korzec. Tenże Teodor r. 1432 jako partyzant Świ=
drygajła, zajął Bracław, Smotrycz, Skałę i Podole trzymane przez
Polaków (ob. Długosz). W końcu około r. 1438 tenże Teodor został mni=
chem (inokiem) pieczarskim wraz z młodszym bratem Aleksym
który otrzymał imię zakonne Alexander. Żona Teodora Księżna
Agafija również została zakonnicą pod imieniem Agrypiny (inoki=
nia – ob. Pomiannik). Umarł Teodor Ostrogski d. 28 Sierpnia, czczony
jako święty, zostawiwszy 2 synów: Wasyla i Daniła. – Z tych
e) Wasyli Teodorowicz Ostrogski zwany Krasnym, występuje już
r. 1431 przy wyborze Świdrygiełły w Wilnie, umarł r. 1453 zostawiwszy
2 synów: Fiwana Wasylewicza Kn. Ostrogskiego i Jurija Wasylewicza Kn. Zasławskiego.

f) Konstanty Iwanowicz Kniaź Ostrogski (syn Iwana i Księżny
Glińskiej) wojewoda trocki, hetman w. lit. + 1530 mając 70 lat pocho=
wany w Cerkwi Pieczarskiej; zwany ruskim Scypionem, wybudował cer=
kwie w Wilnie, Nowogródku litewskim, Ostrogu. Z pierwszej żony
Tatianny (córki Siemiona Jurjewicza Kniazia Hołszańskiego) + 1520
zostawił syna Ilję. Z drugiej żony Alexandry Semenowny Księż=
niczki Słuckiej miał syna Wasyla (Konstantego) i córkę Zofię
urodz. 1528. – g) Ilja Konstantynowicz Kniaź Ostrogski staros=
ta bracławski i winnicki + około 1542, z Beaty Kościeleckiej
zaśl. 1539, zostawił córkę sławną Elżbietę czyli Halszkę z Ostroga.
(Ubolewa dalej Maksymowicz na Konstantyna Konstan=
tynowicza Księcia Ostrogskiego wojewodę Kijowsk. i na Alexandra
Czartoryskiego wojewodę wołyńsk. iż zezwolili na Unię lubelską:
albowiem – jak mówi – Polska po śmierci ostatniego Jagiellona Zyg=
munta Augusta, zostawszy bez Litwy i Rusi w swoich starodawnych
granicach, przyjąwszy Protestantyzm, byłaby by ocalała i wytrzeź=
wiwszy się przemieniła by się w porządne mocne Państwo (str. 176)
– niebyłoby następnej cerkiewnej unii brzeskiej – i nie zawołałby
r. 1630 hetman Stanisław Koniecpolski po wojnie z Kozackim het=
manem Tarasem pod Perejasławem ukazując na trupy poległych:
Otóż i unija: leży Ruś z Polakami!) –
Konstantyn Konstantynowicz Książę Ostrogski wojewoda Kijowski
dyzunita + 13 Lutego 1608 mając 82 lat, zostawiwszy synów: Konstan=
tyna + 1595 dyzunitę, Alexandra wojewodę wołyńskiego + 2 Grudn. 1603
i Janusza + 1620.

Archiwum Książąt Lubartowiczów Sanguszków w Sławucie, wydane nakładem właściciela pod kierownictwem Z. L. Radzimińskiego, przy współudziale F. Skobielskiego i B. Gorczaka. Tom I (1366 - 1506). We Lwowie, z drukarni Instytutu Stauropigiańskiego, pod zarządem J. Tarnawskiego, 1887. 4to str. XXIX. 204 i 3 tabl. wodnych znaków i pieczęci. (Zawiera 140 dokumentów ruskich i łacińskich.)

1392 die tertio festi Paschae (16 kwietn.), in Lemburg. - Wladislaus rex Polon. baronibus, militibus, boyarinis, nobilibus et clientibus terram lucensem inhabitantibus, confert eadem iura, quibus terrigenae terrae Lemburgensis fruuntur. - Praesent. Demetrio marschalco regni Pol., Gnewossio de Sczmelow, Johanne Glowacz de Novacuria, Iwano de Cleczcza, Michaele de Buczacz et Benkone de Zabokruk. (No 13 pag. 12)

1394, w den Świątych Pietra i Pawła (29 junii), w Krakowie. - Władysław Korol polski wiernemu słudze swemu Danitowi Dażbohowicz Zaderewcckomu ziemlaninowi ruskoj zemli nadaje wsie które on sam kupił lub zamienił, pod Haliczem: Cziachrowo (Czachrów), Zahwozdni (Zagwóźdź) s manastyrem, - i pod Zudaczewom (Żydaczowem) Dżurow (Żurow) z 3 przysiołki: Kołokolin, Michalew, Czeremchowo, - Pilipowa Ruda (Ruda), Tuliczno dorzysczce, które zamienił (z Królem) za Krupsko, Wołkowicze (Wołczniów ?), Siachow (Sichow), Kniażołuka - przyczem ma służyć jak inni ziemianie, z 2 kopijami i 10 strzelcami. - Świadki: Spytek wojewoda Krak., Jaszko Tarnowski, Likoza (Ligęza) wojewoda, hofmistr Krzczon, Kmita, Jaszko Oleszyński. (No 18 pag. 17 - Oryginał w zbiorze Czartoryskich.)

1395 ipso die dominico infra Octavas dominici Corporis (13 Junii), Cracoviae. - Wladislaus rex Polon... valido militi Spithconi de Molsten palatino et capitaneo Cracovien. respectu fidelium servitiorum donat castra „nostra" Kamenecz, Smotricz, Czerwonigrod, Skala et Bakota in terra Podoliae cum omnibus oppidis villis etc. „ specialiter pleno iure ducali, quo ceteri nostri duces Lithuaniae et Russiae frui soliti sunt, assignat perpetuis temporibus per ipsum et suos haeredes possidenda, vendenda.

Districtus tamen Medzibosze, Bozske (?) et Winnicza pro nobis reservamus, decernentes quod districtus Treborlensis et Sczenca (?) observentur circa iura in quibus tempore olim Kazimiri regis Polon. et Ladislai ducis Oppoliensis territorii illarum partium observabantur. Ratione cuius donationis ipse Spithko miles ac successores eius, regibus Poloniae, dum requisitus fuerit, servire teneatur. Praesentibus Petro Juris utr. Doct. episcopo Cracov., Sandivogio calis. Johanne de Tarnow sandomirien., Johanne Ligenza lanciciën. palatinis, Cristino castellano sandomir. Johanne de Thanczin capitaneo siradien et castellano woynicen. Datum per manus Zaklice cancellarii et Nicolai de Kurow poznanien. postulati protonotarii aulae nostrae. (Nº 19 pag. 18. – Druk w Codex epist. Vitoldi Nr. 115 – Oryginał pergam. z pieczęcią w Stawnicie)

1397 fer. 4ª post Circumcisionem (4 Januar.), in Soczavia. – Stephanus woywoda moldaviensis, quia d. Spythkonem podoliensem palatinum, capitaneum cracoviensem ad domum nostram invitavimus, ideo ipsi cum omnibus suis hominibus concedimus trengas pacis et securitatem in terra nostra et illustris ducis Chodor. – Praesentes: Mychahel capitaneus moldaviensis, Stephanus de Chotyn, Stanislaus Roncepan, Iwan Strawiez, Janusch Dwornyk. (Nº 21 pag. 21 – Druk w Codex Vitoldi Nr. 136. – Orygin. pergamin. w Stawnicie. Pieczęć Stefana głowa żubrza z gwiazdą na napis Kirylicą: Peczat Stefan. Wojewod.; piąta na herb Łabędź i napis Tesinski Sigillum .... Stravi..)

1399 w den Pokrowy Bohorodycy (18 Octobr.), wo Lwowi. – Władysław król polski słudze swemu Chodkowi Czemerewiczowi nadaje sioło Nadijewo (Nadziejów, w Stryjsk.) z przysiołkiem Kropiwniki, za co ma służyć w potrzebie z kopiją i 6 strzelcami. – Świadkowie: Chrezon (Krystyn z Ostrowa) kasztelan sandomir., Zbigniew (z Brzezia) marszałek, Gniewosz (z Dalewic) podkomorzy, Paszko Skotnicki, Bjenko starosta halicki, Paszko mazowiecki, Miczko kuchmistrz, Wożik (Węzyk), Malochij pisar. (Nº 22 pag. 22)

1418 fer. 2ª in crastino Conductus Paschae (4 April.) in Premislia. – Iwo alias Iwan de Obichow castellanus srzemensis, capitaneus Russiae generalis valido d. Spitkoni de Tarnow adjudicat 30 marcas, super strenuo d. Johanne dicto Felix de Reschow contumace in termino judicii ratione damnorum, quae Johannes Goluchowski jure acquisivit. – Praesent. Andrea et Hrieskone de Bibel fratribus, Wolczkone de Boratino, Petro iudice premislien., Nicolao Ocsicz, Johanne Primus. (Nº 23 pag. 24 z pieczątką Iwana z Obichowa na której herb Wieniawa.)

1424 u czetwerh Awhusta 31. – Switrikhaito inako Bolesław Kniaź czernihowski Makoymowi inako Wład Diakosinowiczowi za wierne usługi nadaje sioło Kosowo z monastyrem, na rzece Rybnicy w wołości śniatyńskoj, oraz dwie polany Berezowo i Żabie na rzece Czeremosz; z którego to sioła winien będzie płacić podług prawo wołoskiego jak płacą z połonin i z każdego kmiecia po 3 grosze polskie krakowskiego razu co rocznie i w razie potrzeby służyć z kopią i z strzelcami. Granice objechane tego sioła są: poczawszy od Roznowa (Rożniów) na ujście Wołowoho i Chodosowa (pole i las we wsi Kobakach), polami gorą do Wołunci (Wołnica czyli Wolica rzeczka), dalej polami od Pjestynia w górę do Wołowca. (No 29 pag. 28 – z archiwum Czartoryskich)

1433 fer. 6a infra Octavas Assumptionis Mariae (21 Augusti), in Brodnya – Dux Janguschco recognovit, quod a Wladislao rege Polon. accepit in tenutam bona Rathno cum ipsius districtu, quae si hominibus collocatae fuerint, regi singulis annis medietatem de medone dare, stationesque more ceterorum capitaneorum ministrare debet. Rex adjunxit ei in tenutam Krosniczyn (Krasniczyn koło Krasnego stawu) bona quae sunt filiorum olim ducis Hurkonis, nepotum nostrorum. (No 33 pag. 32 – z archiwum Czartoryskich)

1437 d. 17 Octobr. w Kijowie. – Switrykhajło wełyki kniaź litowski i ruskij, Kniaź Iwan Putiata, Jursza wojewoda kijowski, Borys Glinski, Łasteuwski starosta Kamieniecki, Piotr Wojnicki, Wojdyło, Hrynko Surwiłowicz.... (p. 33 No 35)

1438 d. 2 Septembr. w Ostrozie. – Switrykhaił wełyki kniaź litowski i ruski; władyka łucki Theodzij; Moniwid starosta podolski i kremenecki, Kniaź Wasylej Andriejewicz marszałok nasz, Kniaź Andrij Wasilewicz marszałok nasz. (No 36 pag. 35)

1442 d. 9 Dekawrija w Kijowie. – Switrikhajł wełyki kniaź litowski i ruski, Kniaź Oleksandr Iwanowicz Nos, Iwaszko Moniwidowicz, Jursza, Kniaź Borys Glinski; Iwan Hulewicz, Hrycko Kierdejowicz Iwan Czornyj, Andrij Dzinsa marszałok nasz. (No 38 pag. 37)

1444 fer. 3a festi Pentecostes (2 Junii), Leopoli. – Petrus Odrowansch de Sprowa palatinus et capitaneus terrae Russiae generalis significat, quod nobilis Anna filia olim Hinczonis consors nob. Sigismundi de Nowosyelcze, advocatiam suam in oppido Bobrka in districtu leopoliensi generoso Petro Wnuczkoni de Cuthnya alias de Pyanthniczany pro 500 marcis polon. vendidit. Praesent. Johannes Golambek de Zymnawoda subjudex, Nicolaus Gologorski subdapifer, Nicolaus Klusch de Wysrzany subpincerna. (No 42 pag. 40.)

1451 d. 24 Sentiabra, w Łucku. — Szwitryhajło Olgkgirdowicz Kniaź wełyki — rada nasza Kniaź Michajło Wasylewicz, Nemera starosta Łucki. (№ 47 pag. 44)

1450 d. 31 Dekabra, w Łucku. — Wełykij Kniaź Szwitrykgajł Olgkgirdowicz — rada nasza: Kniaź Iwan Wasylewicz a brat jeho Kniaź Michajło (Czartoryski ?) marszałok nasz.

1451 d. — w Łucku. — Wełykij Kniaź Szwitrykgajł Olkgirdowicz — nasza rada: Kniaź Michajło Wasylewicz, Kniaź Michajło Kostiantynowicz, Kniaź Oleksandro Senkouszkowicz, Kniaź Iwan Czetwerteński; Nemira starosta Łucki (№ 49 pag. 46)

1452 d. 3 Stycznia, w Wilnie. — Kazimir Korol polski. — Świadki: Kniaź Andrzej Wołodymirowicz, Kniaź Juryj Semenowicz, Gasztowd wojewoda wilens., Moniwid wojewoda trocki, Piotr Montygirdowicz wojewoda nowogrodzki, marszałek ziemski; Sudywoj kasztelan wileński; Pac kasztelan trocki; Rodywił Ostykowicz, Olechno Dowojnowicz, Iwaszko Gojcewicz, Djaluszyk. (№ 50 pag. 48)

1458 Kniaź Michaił Czartoryski (№ 52 pag. 50) (namiestnik)

1459 Olechno Dowojnowicz castellanus trocensis, tenutarius novogrodensis consorti suae Barbarae alias Wasczce (Waśka)*) dotalitium alias dlya wyana inscribit. — Testes: Michael Kyezgalowicz palatinus vilnen. et cancellarius regis, Andruszko Sakowicz palatinus trocensis, Iwaszko Chothkowycz tenutarius in Myensko, Wenclaw episcopus luceorien. (№ 53 pag. 51)

*) siostra Jana Hliznicza namiestnika wołkowyskiego — r. 1470 wdowa.

1461 d. 22 Dekawrija, w Łucku. — Kniaź Semen Wasilewicz Neswizki kupuje sioło Równe w Łuckim powiecie od Iwaszka Dyczko Wasilewicza. — Świadek Kniaź Iwan Borysowicz Zwiaholski (№ 56. pag. 53.)

1465 d. 9 Fewrala, na Serkizowie (Serkisowa nedelia = ostatnia przedpostem) Kruh Sołnca 1, Łuny 19, Indykt 13, w Kobrynie. — Kniehini Semenowaja Ulijana Kobrynskaja z synom swoim Kniaziem Iwanem Semenowiczem, daje słudze swemu Judzie cerkiew SS. Piotra i Pawła w Kobryniu, z pojemszczynami, osiedkami, desiatynami, rospusty. (№ 62, pag. 58)

1465 we wtorek Wielkanocny (16 Kwietnia), w Grodnie. — Król Kazimierz Jagiellończyk nadaje Michałowi Kiejzgajłowiczowi wojewodzie wilensk. Kanclerzowi W.X.L. dobra Lubecz nad Niemnem w nowogrodzkim powiecie i Raków w zasławskim powiecie. (№ 63, pag. 59)

1466 d. 26 Czerwca w Brzesciu. — Kniaź Juryj Wasilewicz Zasławski (Ostrogski) sprzedaje Semenowi Olizarowiczowi wieś Bielaszow na Wołyniu. (№ 66, pag. 62)

1467 Kniaź Aleksander Sanguszkowicz starosta krzemieniecki kupuje od Čeceniewskich braci wsie Čečniowce i Bajmakowce nad rzeką Słucz – a r. 1469 od tychże wieś Nowosiełce nad rzeką Wilią. (Nr. 67 i 68 str. 63.64)

6978 (1470) d. 4 Julia, Indykta 3, u Wołodymeri. – Waśko Skierdiejewicz syn Dżusin iz Kwasitowa pan (kasztelan?) chołmskij, sprzedaje Kniaziowi Semenowi Wasilewiczowi dziedzicowi Zbaraskiemu wsie Kwasitów, Korynno, Kołodne, Bereżany, Basoje, Staw, Stawne, Rastów, Lachowo, Porzapy i Nowohorodczyce w powiecie łuckim. – Świadki: władyka włodzimierski Porfiry, Kniaź Iwan Sanguszkowicz. (Nr. 69 pag. 64)

1475 w Włodzimierzu, – Kniaź Michajło Iwanowicz Rohowicki (Rohowicki czyli Rożyński Kniaź) sprzedaje swą wieś Dażew. – Świadki: Kniaź Iwan Wasilewicz Kurcewicz, pan Tychno Kisiel. (Nr. 76 pag. 72) Oryg. w Czartorysk.ich.

1481 Iwan Chodkowycz wojewoda kijowski.

1482 d. 2 Fewrała, w Lucku. – Władyka łucki Jarofij, archimandryt żytyczyński Typhon, Kniaź Putiata Iwanowicz horodniczy łucki, Kniaź Bohusz Wasilewicz Korecki; Bohusz Bohowitynowicz, Petr Muszatycz. (Nr. 85 str. 82)

1484 fer. 4a proxima post Assumptionis Mariae (18 Augusti), in Sanok – gen. Barbara de Dubiecko filia olim gen. Stanislai de Dubiecko, consors generosi Dersseniak, (Kmita?) quietat pro tutela alias „za opiekę" generosos Petrum, Stanislaum et Andream de Sobyen fratres, quod sibi satisfecerunt pro thesauro et omnibus rebus post avum gener. Barbarae olim magnif. Dobeslaum Kmytha de Wyszniycze palatinum sandomirien. – Coram Judicio terrestri sanoc. – Testes Henricus de Kamyenyecz castellanus (sanoc.) Nicolaus Stadnicki castel. premisl. (Nr. 86 pag. 82)

(1484) d. 25 Awhusta, Indykta 2, w Trokach. – Kazimir korol. pol. przysądza dobra Awnę, Mohilnę, Słowieńsk Kniehini Fedce żonie Kniazia Iwana Semenowicza Kobrynskoho, wnuczce nieboszczyka Andrzeja Wołodymirowicza Kniazia, które to dobra wielki Książę Witowt nadał owemu Andrzejowi – a do których dobr teraz Kniaź Semen Iwanowicz Wołodymirowicz sobie prawo rościł. (Nr. 87 pag. 83)

1487 d. 18 Nojabr. – władyka łucki Nikifor.

1489 d. 18 Januar. w Stepaniu. – episkop turowski i piński Jewthymij.

(1490) d. 24 Aprila, Indykt 8, w Łosiczach. – Kazimir korol daje dobra Soszno w powiecie brzeskim, Chwalimicze, Bratułowskie Zajęczyce i Namozyńskie Szyszkowicze w powiecie włodzimierskim Kniaziom Alexandrowi i Michałowi (Sanguszkom) w zamian za Trościaniec w Kamienieckim powiecie, którą ich ojcu nieboszczykowi Sanguszkowi darował Zygmunt wielki Książę litew. (Nr. 96 str. 91)

1491 Kniahini Marya Semenowaja Wasilewicza Rowenskaja.
(córka Olizara Szytowicza, wdowa po Semenie Wasylewiczu ~~[illegible]~~
kniaziu Zbaraskim-Kolodeńskim)

1491 d. 2 Sentiabra, w Łucku. – Aleksander Songuszkowicz kniaź – Kniaź
Michajło Songuszkowicz – Kniaź Michajło Wasylewicz Zbarazkij –
władyka łucki Jona. (№ 99)

1492 djak wetykoho kniazia (litowsk.) Iwaszko Sopeha.

1493 pan (Kasztelan) Bohdan Sapeha.

1494 d. 4 Julia, w Łucku. – władyka łucki Kiryt – Kniaź Fedor Czetwer-
teński – Kniaź Lew Buremskij. (№ 106)

1495 d. 22 Awhusta, w Wilnie. – Aleksander wielki książe litewski po-
twierdza Kniahyni Annie Fedorowaja Iwanowicza posiadłości
Czerewaczyce i Hruszowa, które jéj matka (nieboszka) Kniahynia Uljana
Semenowaja Romanowicza zapisała w wianie; a niema żadnego
prawa do téj posiadłości pan Juryj Pacewicz ani też siostra jéj
Kniahyni Iwanowaja. (№ 107 str. 102)

1496 namestnik czerkaski Kmita Aleksandrowicz (№ 108)

1496 fer. 3a post festum Visitationis Mariae (5 Julii) in Sanok. – Coram
Rzeszowski — Judicio terrestri sanocensi gen. Nicolaus et Petrus Rzeschowscy
fratres germani haeredes de Dinow oppidum Dinow cum utroque
suburbio et villis Chyzne, Hartha, Sklary, Laszkowka, Bachurzec,
Dylagowka, Vlenycza (Ulanica), Siedliska, Warra, Dambrowka, Wolosz (Wołodź)
Lubna, Niewiasthka, Wyeszyola, Brzdebky, Chodorowka, Hlodne, Nozdrzecz
in terra et districtu sanocensi, commutant Joanni Amor de Tarnow
castellano cracoviensi pro eius villa Czechi in districtu praschoviensi
cum additamento 15000 flor. ungaric. in auro, spondentque intercedere
a fratre suo seniori Johanne et sororibus Margaretha et Hedvigi
germanis, atque dotem gen. Hedvigi Dinowska olim gen. Johannis
Dinowski consorti exsolvere. – Praesent. Mathia de Choczew castella-
no sanocen. Jacobo Pieniazek de Zarszyn tribuno sanocensi, Petro Feliz-
tynski, Raphaele de Humniska, Nicolao de Zarszyn judice et Cle-
mente de Pakoszowka subjudice terrae sanocen. (№ 109 pag. 104)
Tarnowski — (et sub eadem data coram eodem Judicio) – magnif. Joannes Amor de Tarnow
castellanus Cracov. oppidum Dinow cum 18 villis, item aliud oppidum
Jaczymierz cum suburbiis et villis: Possada, Baranowka, Bzyanka, altera
Possada, Wroblyk donat gen. Johanni Amor legittimo filio suo minori secundi
matrimonii, abrenuntiando alios filios suos primogenitos videlicet Johannem et Ale-
xandrum item filias etiam primogenitas: Elisabeth et Sophiam alias Reginam monialem
legitimas. (№ 110 pag. 107.)

Kamieniecki

1495, fer. 3a post f. Purificationis Mariae, Premisliae. – Coram Judicio terrestri premisliensi, nob. Jacobus Kamyenyeczky alias Swyrcz cum consorte sua Martha villas suas Myeszynyecz (Mirzyniec?), Borathycze, Strunyowycze (Stroniowice) in terra premisliensi, cum duabus areis, agris in Czarthorye, et prato in Vyrwnycze, cum ambabus rippis fluvii Vyar et cum libertate silvarum Radochon et Rakowa, commutat magnif. Johanni Amor de Tharnow castellano cracov. pro eius villa Bzyanka in terra sanocensi cum additamento 2000 marcarum polon. ita tamen quod ex hac summa 2000 marc. magnif. Johannes Amor de Tharnow villas Borathycze et Strunyewycze in 400 flor. Stanislao Barszy et partem villae Myeszynyecz in 50 marcis Johanni Kolothek per Jacobum Kamyenyeczki invadiatas eximere debet. Intercedit pro cautione nob. Jeronimus haeres de Bybel, Ruschatycze et Swrothowycze. – Praesent. Andrea Fredro de Plyeschowycze, Petro Phal, Johanne de Rybothycze judice, Jacobo de Czyeschaczyn subjudice terrae premisl. (№ 111, str. 109)

7007 (1499) d. 23 Junia, Indykta 2, w Wilni. – Aleksander wielki książe litewski nadaje Kniaziowi Konstantynowi Iwanowiczowi Ostrogskiemu hetmanowi W. X. L. starosie braslaws. i zwinohorodsk. dobra Zwiahol w powiecie kijowsk. które przedtem posiadali Wasyl i Andrzej Semenowicze Kniaziowie Zwiaholscy (№ 117, str. 117)

1493 d. 17 Aprila, w Wilnie. – Iwaszko Jackowicz pisarz Alexandra Wielkiego Xięcia Lit. z żoną swą Maryną córką Kniazia Wasyla Zbarazkiego sprzedaje poddanych (lude) swych z ich dziecmi, sianożęcie, bortnoje derewo i bobrowyi hony w Kaczynie. – Świadki: pan Bohdan Sapeha, Iwaszko Sapeha. (№ 105 str. 100)

7008 (1500) d. 20 Maja, Indykta 3 w Wilnie. – Alexander wielki X. Lit. nadaje Kniaziowi Andrzejowi Alexandrowiczowi (Sanguszce) namiestnikowi krzemienieckiemu potwierdza posiadanie majętności Zwiniacz które po macosze tegoż Kniazia Andrzeja (1o voto żonie Andrzeja Wołotowicza który jej wiano na tej majętności Zwiniacz zapisał) Andrzejowej Wołotowiczowej przeszło w posiadanie ojca jego nieboszczyka Alexandra (Sanguszkowicza) i na którem to imieniu taż macocha jego Andrzejowa Wołotowiczowa (Sanguszkowa) zapisała Kniaziowi Andrzejowi Alexandrowiczowi (Sanguszce) 300 kop. groszy, a siostrzenicy (sestryczne) swej, Kniahyni Juriewej Czetwertyńskiej (której ciotką była owa Andrzejowa Wołotowiczowa) 300 kop groszy. (№ 118 str. 119)

około 1500 r. Kmita Aleksandrowicz namiestnik winnicki.

1501 d. 10 Stycznia, Indykta 4, w Wilnie. – Aleksander wielki książę lit. potwierdza Kniahyni Annie Michajłowej Sanguszkowiczowej i jej dzieciom posiadanie dóbr Dereczyn, które oddziedziczyła po zmarłym swym bracie Jacku Kopaczewiczu oddziedziczyła, a które to dobra wielki książę Witold nadał dziadowi jej Kopaczowi (Nr. 120 str. 121)

7009 (1501) d. 30 Marta, Indykta 4, w Trokach. – Aleksander wielki książę lit. nadaje Kniaziu Iwanu Jurjewiczu Żesławskomu (Ostrogsko-Zasławski) sioło Dworec w Krzemienieckim powiecie. (Nr. 121 str. 122)

1502 d. 27 Junia, Indykta 5, w Nowym Dworze. – Aleksander król polski nadaje Semenowi Jurjewiczowi z Hołozan staroście łuckiemu, marszałkowi ziemi wołyńskiej, namiestnikowi kamienieckiemu majętność Hołowin w powiecie łuckim, (Nr 122 str. 123), z sługami putnymi, ludmi tiahłymi, zemlami pasznymy i bortnymi, z senożatmi, z bory, dubrowami, z lesy, haji, liady (łędziny, miejsca puste), liadyszczy, chworostniki (Gesträuch), z łowy zwernymy, ptasznymi, z łowyszczy, [z sokołymi hniezdy, wołowszczyna (podatek królewski), podymszczyna, storoża, podwody (także)] z polami oranemi i nieoranemi, z ozery, ozerkami, bołoty, rekami, reczkami, potoki, uzroi (zdroje), z bobrowymi hony, z zeremeny i z ich prudyszczy (prądy = tamy), z stawy, stawiszczy, rybniky, z młyny i ich wymełki, z dańmi groszowymi, medowymy, kuniczymy, bobrowymy, z myty.

1503 fer. 4a ipso die S. Nicolai, in Kanczuga. – Nicolaus de Pilcza capitaneus Krasnostaviensis praesentat ad ecclesiam parochialem S. Stanislai in villa Kossyna post resignationem Jacobi honorabilem Martinum de Landishut diocesis premislien. (Nº 126 str. 127)

1504 fer. 5a ante dominicam Laetare, in Conventione generali Pyotrkoviensi. – Alexander rex Polon. confirmat literas patris sui olim Kazimiri regis quibus concessa est libertas toti nobilitati districtus Stryoviensis ut ob longam distantiam non evocetur ad judicium terrestre vel castrense premisliense, sed ad suum districtum. (Nº 127 str. 128)

1505 d. 19 lutego. – Stanisław Hlebowicz wojewoda połocki.

" " Kniaź Wasyli Fedorowicz Czetwertenski.

1506 d. 10 Marca. – Władyka łucki Kiryl – Kniaź Iwan Putiatycz namiestnik (tenutarius) peremylski – Kniaź Fedor Wiszniewecki – Kniaź Lew Buremski. (Nº 131)

1467 Kniaź Dmitrej Iwanowicz Putiatycz (Kniaź Drucki-Putiata)

6996 (1488) d. 17 Julia, Indykta 6, w Rownem. – (Kniahyni) Fedka, pana Jarszyna (Jurija Paczewicza wojewody kijows.) córka, wdowa Olizara Szyłowicza marszałka ziemi wołyńskiej, starosty łuckiego majętność ojczystą Lubczo w powiecie łuckim, zapisuje siostrzeńcowi swemu Kniaziowi Bohdanowi Wasylewiczowi (Lubeckiemu), z zezwoleniem brata jej i córki jej Kniahini Maryi Semenowej Rowieńskiej (Nieswizko-Zbaraskiej), (Nr. 139 str. 241)

1494 Kniaź Fedor Iwanowicz Czetwertenski namiestnik bracławski i zwinogrodzki.

1502 d. 11 Auhusta, w Koszerze. – Dział dóbr pomiędzy Andrzejem Aleksandrowiczem Kniaziem Sanguszkowiczem a newistką (bratową) jego Kniahinią Michajłową Aleksandrowicza Sanguszkową i jej synem Kniaziem Andrzejem Michajłowiczem (Sanguszka) o które przed sędziami losowali (w tom ditu żerebie kinuty); dobra te stanowiły: Niesuchojeże, Koszor, Soszno, Wołodawa, miasteczko Kamian. (Nr. 147 str. 147)

1433 Krosniczyn (Kniazia Hurki – wieś w powiecie Krasnostawskim)

1386 Krupa (dziś Horyngród, w powiecie rowieńskim)

1439 ipso die Sanctor. Simonis et Judae, d. 28 Octobris, in Sluck.
— Michael Dei gratia Dux Lithuaniae ecclesiae b. Joannis
Dei et Sancti Nicolai ac OSS. quam in oppido Slucko aedifica=
vit, inscribit pro dote 6 hominos tributarios, qui
dant 4 tinas mellis, et quorum 3 dant 40 grossos latos, et unus
30 gr.; item decimas in Zroanie, in Ostrow, in Lohoscie,
in Mekowizii, cujuslibet grani; item terram pro aratura
Odynczowicz; item terram Malleficiorum (?) alias
Podlastria ipsius sanae Odineczonuz (?); item liberam
tabernam. — Praesentibus Mathia episcopo Vilnen. et
Canonicis Vilnen. Mathia Sventislao Capellanis Princi=
pis Michaelis Ducis Lithuaniae. — (Cum sigillo in corda se=
ricea) (1444) Indictione nona.

6952 Anno Domini, Kioviae. — Dux ~~Princeps~~ Alexander Wlodimirowicz
ad ecclesiam catholicam S. Michaelis in Sluck donat villam
quam tenuerat Odyniec, et 2 subditos; ex curia ~~aula~~ nostra Marzyca:
decimas ex omni grano et ex Slucensi (?) urbe carnes a lanionibus
4 grossos (alias Horoszowniki); et ad id nullus accessus nostrae uxori
et liberis. (Ex sclavonico)

1494 fer. 2a infra Octavas Ascensionis Domini in Wilno. —
Alexander Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Samo=
gitiae significat quod Mathias plebanus ecclesiae S. Joannis
Bapt. et S. Michaelis in Slucko quaestus est, quia ducissa
Michalowa et filius ejus dux Siemion nolunt dare decimas
et alios census qui sunt conscripti in privilegio Michaelis quon=
dam Ducis Lithuaniae primi fundatoris dictae ecclesiae, et in
altero privilegio ducis Alexandri Wlodimirowicz: ideo manda=
mus decimas secundum eadem privilegia dare. Relatio Nicolai
Radiwilowic Palatini Vilnensis, Cancellarii M. D. Litho.

1543 Sigismundus Aug. Rex mandat ducissae Georgii Simonis Slucensis, principi Helenae Nicolai Radvilonij et ejus filio duci Georgio ut solvant dationes ecclesiae Slucensi quas defunctus Dux Georgius Simeonowicz Slucensis solvere noluit.

1570. 1571 Georgius Georgides Dux Slucensis.

1592 Joannes Simeon Dux Slucensis.

1600 Sophia princeps Slucensis neptis ex fratre Hieronymi Chodkiewicz castellani vilnen.

1582 d. 7 Augusti. Divisio trium fratrum Ducum Slucensium: Georgii, Simeonis et Alexandri post obitum patris

(Vilnen. Parochialis.
(Decisiones Rotae Romanae coram Audit. Priolo. pro Teodoro Joanne Mentichi parocho Slucensi. Romae 1710. fol.)

1461 Dekabra 23, w Łucku. — Iwaszko Dyczko Wasilewicz prodajet swoju otczynu Rownoje dwor i seło w Łuckim powietie, kniaziu Semenu Wasilewiczu Neswickomu za 300 kop szyrokich hroszej czeskoje liczby, z prysołki, sianożatmy, dubrowami, lesy, bortnymi zemlami, rekamy, bobrowymy hony, myty. Pry tom swiedokwie, kniaź Iwan Borysowicz Zwiaholskij, pan Ołizar Hawryłowicz starosta wołodymirski, pan Siemaszko Michajłowicz... Łuckije mytnicy Iwan Rohatyneć. (Oryginał na pergaminie z pieczęcią oderwaną, w Archiwum xiążąt Lubomirskich w Równem — druk w Stecki Tadeusz Jerzy: Z boru i stepu, obrazy i pamiątki. Kraków 1888. str. 2)

1571 d. 10' Maja, w miescie Rożanie. – Kniaź Roman Fiedrowicz Sanguszko wojewoda brastawski, hetman nadworny W. X. Lit., starosta żytomirski, dzierżawca rzeczycki, będąc chory, wezwawszy urzędniki ziemskie i grodzkie rożańskie, złożył do urzędu grodzkiego rożańskiego swój testament pismem ruskim napisany, który to testament opiewa tak podług minuty ruskiej i polskiej. Najprzód ciało jego ma być pochowane w monasterze ojczystym Mielieczkim, na cerkwie i szpitale oraz na obrzędy cerkiewne według zakonu chrześciańskiego greckiego zapisuje półtorasta kop groszy litew. – Matce swej Kniehini Annie Despothownie porucza w opiekę swe dzieci: syna Fiedora oraz 3 córki: Maruchnę, Holieszkę (Helenę) i Fiedorkę, dla których stanowi Opiekunami: Grzegorza Alexandrowicza Chodkiewicza kasztel. wileńsk. hetmana wiel. w. x. Lit, Książęcia Konstantego Konstantynowicza Ostrogskiego wojewodę Kijows. marszałka Król., Piotra Bohdanowicza Zahorowskiego i Książęcia Konstantego Iwanowicza Wiśniowieckiego. – Syn nieboszczyka Kniazia Lwa Alexandrowicza Sanguszkowicza Kosserskiego, brata mego" Kniaź Hrehory, który pozostaje w mojej opiece, ma być chowany razem z synem moim Fiedorem. Za życia jeszcze niebożczyk Kniaź Lew Alexandrowicz Sanguszkowicz zrobił ze mną układ, iż w razie gdyby syn jego Hrehory pierwej umarł, to syn mój Fiedor oddziedziczy jego imiona ojczyste i macierzyste:

zamek Kossir, zamek Ochworutow, zamek Kamień z miasty, dwory i wsiami. – Na wypadek gdyby syn moj Fiedor pierwej umarł, ma Kniaź Hrehory Lwowicz Sanguszkowicz Kossirski będący ze mną jednego domu i używając jednego herbu, dostać z imienia mego ojczystego Niesuchojeskiego zamku i miasta i z wszystkich włości [20,000 kop groszy litew. które mu zapisuję na tejże majętności (wyjąwszy tylko monaster Mielecki z wsiami które mu od przodków mych są zapisane), oraz na drugiem imieniu mojem Ochworutowskiem którem dostał od Króla za uczciwe służby. Tenże Kniaź Hrehory ma z tych imion każdej (3) mych dziewek przed oddaniem ich w małżeństwo dać gotowizną wyprawy przy oddawaniu 1000 kop i posagu 1000 kop i prócz tego z imion moich ojczystych każdej po 1000 kop i po 3 cugi woźników i prócz tego mają im być oddane cugi matki ich a małżonki mej Kniahyni Alexandry Chodkiewiczówny. Gdyby zaś moj syn Fiedor został przy życiu ma każdej siostrze dać po półtora tysiąca kop posagu i po półtora tysiąca kop wyprawy i wszystkie rzeczy i woźniki matki ich Kniehini Alexandry Chodkiewiczówny. Na dokończenie szpitala Thurejskiego w mieście w rynku przy cerkwi św. Spasa, którym zaczął murować, zapisuję wieś Stawek przy tamecznym zamku leżącą; na który to szpital żona moja nieboszczyca 100 kop zapisała. Matuchna moja Kniehini Anna Despotówna ma do swej śmierci zarządzać imionami memi i z nich długi moje popłacić. Wyrostkowi memu Prokopowi Grehorowiczowi który ma służyć nadal memu synowi, ma być przy odprawieniu sług, danych 200 kop groszy lit. giermak moj z sukna czarnego falendyszu z sobolemi

[jako to wsi: Borowno, Wojegoszcze, Dorochoziesz, Hrabowo, Surochowicze, Buczeń, dworzec Berezowski z wsią Berezowiec – w powiecie włodzimierskim) oraz dwor Czernihorodek ze wsią i przysiołkiem Maniewiczami wieś Kozleniże w powiecie łuckim, którem dostał od Króla za zasługi.

podszyty, żupan mój czarny falendyszowy i Koncierz mój w srebro oprawny pozłocisty. – Służebnikowi swemu Złobie Hermanowiczu czyli Gromanowiczu szlach: cicowi za wierne usługi zapisuję wieś Bruthowicze (którąmem dostał od Króla) w powiecie łuckim (czyli Biethowicze małe i wielkie) czyli 600 kop groszy litew. na takową. – Dzieci Kniazia Greora Sanguszkowi: cza Kowelskiego to jest: syna kniazia Andreja i i dziewkę Kniahinię Fiedorę, krewnyje moje, któ: re były w mojej opiece, poruczam Hrehorowi Wołowiczowi kasztelanowi nowogrodzkiemu sta: rości słonimskiemu i małżonce jego Magdalenie Sanguszkownie Kowelskiej ciotce ich, ma im być oddana majętność ich zameczek Orwol i miastecz: ko, którem memi pieniądzmi wykupił od Koncewiczowej, i rzeczy ruchome, które doszły od pana Feliona Knithy Czarnobelskiego starosty or: szańskiego. Tejże Księżnie Fedorze córce Greora Ko: welskiego, zapisuję na dobrach mych 300 kop groszy lit., woźniki dwoje mianowicie źrebiki młode z sta: da mego i źrebców 4 berwistych; a bratu jej Kniaziu Andrzeju Kowelskiemu cug woźników młodych z stada mego. – Świadkowie przy tym testamencie byli: JM. Alexander Hrehorowicz Chodkiewicz, p. Francz Żuk dzierżawca thułczyński; pisarz Krol. [pilny] p. Piotr Franczkowicz Felczewski, p. Marcin Jessewski podstarości rożański, x. Bartłomiej Komendarz Koś: cioła rożańskiego, i przysłany do Rożana od Króla (do Sanguszkiego) Michał Bohdanowicz Haraburda pisarz Król. dzierżawca świstocki. (Ingrossatum in Actis castr. Rożan fer. 5a post festum Passionis S. Stanislai in Majo 1571) (Akta dawne gubernii płockiej. Seka Ia Rożańska grodzka Dekretów fol. 193–211 Nr 13.) Archiwum akt dawnych w Płocku.

1552 Indykta 13 w Elblągu. – Zygmunt August Król nakazuje Kniaziowi Dymitriu Fedorowiczu Sanguszkowiczu staroście żytomirskiemu, aby połowinę poczty sług swoich konnych (wedle uchwały sejmu wileńskiego z 9ciu głów, dziesiątego) wysłał w pomoc do Bracławia, gdzie Wasyli Konstantynowicz Książe Ostrogski marszałek wołyński, starosta włodzimierski, z rozkazu Króla stawia zamek zburzony przez Tatarów.

1554 d. 28 Januar. w Wilnie. – Zygmunt August nakazuje kniaziowi Romanowi Fedorowiczu Sanguszkowiczu staroście żytomirskiemu, aby z ludźmi swemi oraz z wojewodą ruskim, wojewodą kijowskim, p. Grzegorzem Chodkiewiczem, Kniaziem Iwanem Fedorowiczem Czartoryskim (który ma wyruszyć z ziemią wołyńską) i Kniaziem Bohuszem Fedorowiczem Koreckim starostą bracławskim i winnickim, wyruszył przeciw Tatarom którzy w liczbie 30,000 na czele Carewicza wielkim szlakiem między Chmielnikiem a Winnicą wpadli aż pod Międzyboż.

1554 d. 19 Julii w Krasnostawie. – Zygmunt August donosi Kniaziowi Romanowi Fedorowiczowi Sanguszkowiczowi staroście żytomirskiemu, iż otrzymał list od Mikołaja Sieniawskiego wojewody rusk. starosty halick. i drohobyck. jakoby wielkie wojsko tureckie połączywszy się z Białohrodcami i Dobryczanami oraz Wołochami, przeprawiwszy się przez jezioro Widowo, od Kremenczaka i Bałakleja 26 mil od Bracławia rozłożyli się, oczekując cara perekopskiego i 1000 koni do Chortycy przeciw Wiśniowieckiemu wysłali.

1566 d. 30 Marca w Bielsku. – Zygmunt August Król nadaje Województwo bracławskie i winnickie Kniaziowi Romanowi Fedorowiczu Sanguszkowiczu staroście żytomirsk.

1569 d. 20 Novembr. w Knyszynie. – Zygmunt August Król Kniazia Romana Fedorowicza Sanguszkę wojewodę bracław. starostę żytomirsk. dzierżawcę rzeczyck. który będąc na miejscu hetmana polnego pobił wojsko moskiewskie i zamek Ułę wziął, mianuje Hetmanem polnym litewskim. (Z Archiwum Zasławskiego)

Radzimiński Mikołaj Frączkowicz starosta mścisławski (po Piotrze Pacu), waśliski, dzierżawca radomski 1614 d. 11 Marca.

Sołomerecki Bogdan kniaź starosta kryczewski i ołuczycki (+przed 1626) z żony swej Ewy ~~Bog~~ Borkołabowny Korsakowny (+przed 1626) za którą dostał miasteczko Borkołabow w powiecie orszańskim, zostawił syna Bogdana (r. 1626) i córkę Helenę żonę Bogdana Stetkiewicza-Zawerskiego podkomorzego mścisławsk. potem kasztelana nowogródzk.

Stetkiewicz-Zawerski Bogdan podkomorzy brasławski z Anną Bogdanowną Ogińską zostawił synów: 1) Bogdana podkomorzego ożenionego z Heleną księżną Sołomerecką, którzy fundowali monaster prawosławny Kutejeński pod Orszą r. 1623; 2) Jana chorążego orszańskiego

Sanguszko Andrzej Kowelski +około 1592 z żony Zofii Pawłowny Sapieżanki (która 1o [2do voto] voto była za Andrzejem Tyszkiewiczem) zostawił syna młodego Semena 1592.
Feodor Andrzejewicz Sanguszko dziedzic Kowla, włodawy, starosta włodzimierski

Neledyński Andrzej kniaź miał ~~córkę~~ [żonę] Annę ~~z~~ [córkę] Jana Kuncewicza 1568-1572 dziedziczkę Jankiszek pod Trokami.
Hrehory kniaź archimandryta supraski 1572 + 1573

Wojna Benedykt proboszcz trocki kustosz wileński sekretarz król. 1583 brat ś. p. Ławryna Wojny podskarbiego dziedzica Wyżłowicz i Domaszyce w Brzeskiem

Zbaraski kniaź Janusz Korybutowicz wojewoda brasławski starosta krzemieniecki, piński 1583.

Lanckoroński Hieronim Towny ziemi sandomir. 1583 dziedzic Leszczan w Chełmskiem

Hanna z Kozińskich żona Jerotheusza (Romanowicza) Hojskiego dziedziczka Poczajowa 1583, Budowa i Lipie.

Maliński Michał z Maliny (na Wołyniu) z żoną Bogdaną Jełowicką 1583.

Rożynski kniaź Kiryk rotmistrz król. dziedzic Rużyna i Tworyńczy 1583.

Proński kniaź Alexander stolnik W. X. Lit. starosta Łucki dziedzic Beresteczka, Jarosławicz 1583, kasztelan Trocki 1595 z żoną Fedorą Sanguszkówną

Zamojska Hanna z Orzechowca kasztelanowa chełmska 1583

\+ Poptawski Marcin dziedzic Starogroda i Komorowa w powiecie bełskim 1583.

Tyszkiewiczówna Maryna za Janem Fursem wojskim mozyrskim, starostą ostryńskim, sędzią ziemskim pińskim 1583

Zborowski Samuel z Rytwian dziedzic Złoczowa 1583.

Łaszcz Stanisław Strzemielecki dziedzic Młodatycz 1583.

s. p. Łaszcz Ambroży dziedzic Witkowa i Korczewa (w bełskiem) brat Andrzeja z Obrowca wojskiego lubaczowsk. 1583.

— Jan z Łaszczowa podkomorzy bełsk., starosta chełmski, tyszowiecki dziedzic Łaszczowa, Zimne 1583

Czartoryska xiężna Zofia z Chodkiewiczów żona Michała Czartoryskiego starosty żytomirsk. 1583 dziedziczka Litowiża i Sielca.

Wiśniowiecki Andrzej kniaź wojewoda wołyński dziedzic Wiśniowca, Maciejowa 1583.

Siemaszko Alexander kasztelan brasławski dziedzic Bużan i Kobtynia (w Łuck.) 1583.

Łaszcz Stanisław Neledewski wojski horodelski dziedzic Neledwi, Piwian 1583.

Ostrożecki Andrzej Teodorowicz kniaź posiadał Rożan (w brzeskim) 1583.

Leśniowski Jakub podczaszy lwowski dziedzic Leśniowa (w chełmsk.) 1583.

Zbarazka księżna Barbara z Kozina żona Juryja Zbaraskiego dziedziczka Kozina, Hołob i Ozmutowicz (w krzemienieck.) 1583.

Tyszkowski Mikołaj kasztelan chełmski 1583.

Zbaraski kniaź Stefan wojewoda trocki dziedzic Nowego Zbaraża na Podolu 1583.

Zahorowska Wasilowa kasztelanowa brasławska 1583.

Theodozy władyka włodzimierski i brzeski 1583

Werbicki Wiktoryn biskup łucki 1583

[Deniski Semen Matwejewicz starosta żytomirski 1583. (ob. Mokosiej)

[Kozika kniaź Dymitr Andrzejewicz dziedzic Zamlicza i Żaszkowicz (w włodzimiersk.) 1583. 1577.

Zbaraski kniaź Janusz wojewoda brasławsk. starosta pińsk. krzemieniecki dziedzic Rusnowa, Zatkowic (w włodzimiersk.) 1583.

Sanguszkowicz kniaź Roman Romanowicz 1583. 1587

Sapiezanka Zofia Pawłowna żona Andrzeja księcia Sanguszki (+1592) Kowelskiego, z synem Semenem przed r. 1593, (2° voto była za Andrzejem Tyszkiewiczem.)

Sapiezanka Zofia 1° voto za Hajkiem (z którym syn Jan Hajko ur. 1570) 2° v. za Pacem podkomorzym brzeskim (z którym syn Samuel Pac żyjący z matką 1622).

Połupięta Ostrowski Zachariasz szlachcic z województwa Połockiego 1625.

Sztychen (Steubichin?) Maria Leonora za Krzysztofem Chaleckim miecznikiem W. X. Lit. starostą wołkinickim 1627.

Korecki Iwan Iwanowicz Kniaź z żoną Fedką i dziećmi sprzedał 1526 wieś Susko na Wołyniu, Księciu Fedorowi Michajłowiczowi Czartoryskiemu staroście łuckiemu.

Hrehory Daniłewicz 1570 w Łuckiem, sędzia grodzki łucki, służebnik Bohusza Fedorowicza Księcia Koreckiego wojewody wołyn. 1579.

Michał Kniaź Rużyński 1570.

Księżna Maria żona Księcia Dymitra Alexandrowicza Boremlska (Buremska) z domu Deniskowna 1571 wdowa.

Księżna Maryna żona Księcia Wasyla Iwanowicza Kurcewicza, z domu Szymkowna 1571.

Książęta Szczęsny i Jarosław Jarosławowicze brańa na Litwie 1577

Kniaź Kiryk Rużyński 1577.

Korecki Kniaź Bohusz Fedorowicz wojewoda wołyńsk. starosta łucki, brasławsk. i winnicki, d. 21 czerwca 1579 robi testament, każe się pochować w monasterze Pieczarskim w Kijowie. Żona Maria Wasilewna Czaplanka z niej syn Joachim – posiadał zamek i miasto Korzec, zamek i miasto Międzyrzecz Korecki, zamek i miasto Mereżin, Kilikijow, Jarunsk, Żabokryki, Wilsk

Czartoryski Kniaź Michał Alexandrowicz starosta żytomirski dziedzic Mtyszyna, Kolniatycze, Połhanowa 1579

Zorawinski Marek dziedzic Żabokryk w powiecie krzemienieckim zostawił 4 synow: Alexandra horodniczego i klucznika (burgrabiego) starostwa łuckiego, Michała, Jana, Wasyla. 1579.

Putywlski Kniaź Bohdan dziedzic Borowej, Jarowej, Kojtowa, Stajków pod Kijowem + przed 1579, pochodził z rodu Książąt Żyżemskich.

Dziczus Bohdan zostawił syna Alexandra i corkę Nastasią, 1º voto za Olechnem Michajłowiczem Tesowskim 2º voto za Iwanem Horainem 1579.

Kierdej-Myłski Iwan Petrowicz 1579.

Kurcewicz Kniaź Alexander podstarości włodzimirski i Fedor Kurcewicz 1580.

Chreptowicz Bohuryński Iwan dworzanin Księcia Bohusza Koreckiego

Jerzy z Zbaraża Woroniecki 1619.
Ezechiel Kurcewicz archimandryta trechtymirowski. 1619.
Krzysztof Jełowicki podstoli ziemi wołyńskiej i Filon Jełowicki 1619.
Iwan Wyhowski 1619.
Alexander i Jerzy Puzynowie 1619. (podkomorzy włodzimierski 1634)
Paweł Drucki-Lubecki sędzia grodzki łucki 1619.
Grzegorz Bakowiecki 1619.
Michał Hryszka Chołoniewski 1619.
Michał Sudymontowicz Kropiwnicki podsędek łucki 1619.
Piaseczyński Stefan Konstanty kasztelan brzeski - żona jego Łucyja Teresya (córka Drzewińskiego urodzona z Anastazyi Zubcewskiej) była 1° voto za Alexandrem Żabokrzyckim (z którym miała syna Dymitra Żabokrzyckiego podczaszego wiłkomirskiego), umarła r. 1677.
Wacław Światopełk Czetwertyński na Czetwertni chorąży żytomirski - Jerzy z Kozielska Puzyna - Stefan Jaroszyński - Jan Mokosiej Bakowiecki - Konstanty Mokosiej Bakowiecki - w Łucku 1686.
Woroniecki Jan ze Zbaraża 1634
Janowicz Piotr starosta łucki marszałek ziemi wołyńskiej 1490. - Kniaź Fedor Czetwertyński, Kniaź Wasyli Kozeczycz (Kozika), Olechno Poryckoho syn (w dokumencie łuckim z r. 1490)
Kniaź Hrehory Sanguszko Koszerski dziedzic Koszera z żoną Zofią z Hołowczyna 1595.
Kniaź Konstantyn Iwanowicz Ostrogski namiestnik (starosta) bracławski i winnicki, hetman najwyższy litewski 1499 - kasztelan wileński hetman starosta łucki, bracławski, winnicki, marszałek ziemi wołyńsk. z żoną Tatianą i synem Iliją 1507 (?) (dypl.)

Łożka Andrzej Borysowicz wojski brzeski z żony Hanny zostawił: 1) Wasyla + 1547. 2) Tomiłę. –

Kapusta Andrzej kniaź, z żony Hanny Szyszkowny + 1577 zostawił córkę Marynę [illegible] za Bohdanem Pawłowiczem Sapiehą

Teodor Andrzejowicz Sanguszko starosta wło-
dzimirski, marszałek ziemi wołyńskiej fundje
1542 monaster Bogarodzicy w Milcach
nad rzeką Turią.

Czartoryski Fedor Michajłowicz kniaź starosta
łucki, dostaje r. 1526 od Zygmunta I
przedłużenie posiadania monasteru
Peresopnicy; który król Alexander nadał
jego matce w dożywocie. żył ten Fedor jeszcze 1530.
(Peresopnica w Łuckiem nad rzeką Stubłą)

1651 Instrukcya na sejm posłom województwa wo:
łyńsk. – Zasługi Xięcia ~~[illegible]~~ Adama Ale:
xandra Sanguszki Koszyrskiego wojewody wo:
łyń: (1632) – Xięcia Mikołaja na Klewaniu Czartoryskiego
kasztel. wołyńsk. – Xięcia Michała Jerzego Czartorys:
kiego starosty krzemienieck. – Gabriela na Nieświe:
żu Stempkowskiego kasztelana brasław. – Xiążąt
Dmitra i Konstantego Wiśniowieckich

1603 (Butyha) Jan Kurcewicz -Butyha podstarości czerkaski
Jerzy Czartoryski
Hryhory Sanguszko - Koszerski

1607 Janusz Xiążę Zbaraski wojewoda brasław. Sta:
rosta krzemieniecki: – Krzysztof Zbaraski –
Andrzej Bohowityn stolnik wołyński – Jan
Bohowityn St. P. – Bohowityn – Szumbarski
Mikołaj zabity około 1606 w Krzemieńcu przez szlachtę
– Bohowityn z Kozirad Wacław (1632)

1632 Stefan ze Zbaraża Xiążę Poryski

1592 Kniaź Dymitr Kurcewicz – Butyha podsta:
rości białocerkiewski.

1593 Krzysztof Kosiński hetman kozacki

1596 Łoboda Hryhory hetman kozacki.

1596 Kniaź Piotr Stanisławowicz Woroniecki

1606 Kniaź Adam Wiśniowiecki

1632 Iwan Petrzycki hetman zaporoski

Archiw jugo-zapadnoj Rossii. Czast II Tom I Nr. 1. 67
Kijew 1861. 8a

Wołyńska ziemia r. 1569 przyłączona do Korony Polskiej – Przysięgli na wierność Polsce:

Wielhorscy Lew i Michał z Wilhora
Neswецkij Piotr i Wasyl z Nesweсza
" Lewko (p. 7)
Koziński Roman z Zaborola
Sokolski Marko kniaź z Sokola
Czaplic Szpanowski Hryhory z Szpanowa
Kryszczowskij Lewko z Kryszczowa
Masalski kniaź Andrzej z Tuczyna
Czetwertyński Jacko kniaź z Jarowicy
Lubecki kniaz Hryhory z Lubcza.
Czetwertynskaja kniahyni Iwanowaja Maryja Kisielowna z Worotycz.
Dorohostajski Jan z Dorohostaj
Hulanicey z Hulanik
Neswecki Adam z Nesweсza (p. 12)
Ostrogski kniaz Konstanty wojewoda kijow.
Czortoryski kniaź Aleksander wojewoda wołyń. (p. 13)
Korecki kniaź Bohusz starosta łucki
Sanguszko kniaź Roman wojewoda brasław.
~~Lew~~ Sanguszko-Koszerski kniaź Lew
Czetwertyński Janusz kniaź
Łaski Olbrycht wojewoda sieradzki
Czortoryska kniehini Iwanowaja z Klewania
(Było 3 powiaty: łucki, włodzimierski, krzemieniecki 3 marszałków, 3 starostów, 3 podkomorzych; i kasztelan łucki: Koziński)

1607 Porycki xiąże Janusz ze Zbaraża starosta
iberpolski, kniaź Andrzej Kozika – potomki
zabitego Mikołaja Bohowityna Szumbarskiego

1616 d. 8 marca Czartoryski Jerzy książe (za księciem Jerzym Czartoryskim
1622 d. 13 Decembr. Instrukcya na sejm warszawski)
aby mu król myta wołyńskie konferował za
straty i zasługi pod Chocimem (p. 144) oraz
iż niewinnie pomówiony od pani Fedory Kołpy-
towskiej, aby na sejmie tę sprawę zakończono. (p. 143)
– równie aby dekret na księcia Mikołaja Czar-
toryskim przez Andrzeja Kosakowskiego per
contumaciam otrzymany był zniesiony (p. 145)
1632 Sanguszko książe Adam Alexander wojewoda woły.
Czartoryski książe Mikołaj
Porycki książe Stefan ze Zbaraża
Wiszniowiecki Janusz książe starosta krze-
mieniecki
" Stępkowski Piotr stolnik wołyński [r. 1622 pod-
czaszy wołyński z synami Gabrielem, Daniel (zginął
pod Cecorą) i trzecim.
1 Kozika kniaź Tomasz
1632 Sanguszko-Koszyrski Adam Alexander wojewoda
wołyński
Czartoryski Mikołaj na Klewaniu kasztelan
wołyński
Czartoryski Michał ~~Jerzy~~ starosta krzemieniecki

68

Istoryczeskij oczerk Wołyni. L. Kruszyńskij. (Trudy Wołynskago Gubernskago Statysticzeskago Komiteta 1867. Wypusk I. str. 1–148.

Dla niemnogich. Pjat mjesiacew na Wołyni. Ostrożskaja Ljetopis 1867 g. Sptb. 1868. 8ᵒ. 32 str. i dodatki (autorka hab. A. Bludowa)

Ostrog g. Wołynskoj gubernii i jego drewnyje władjetelnyje kniazia Ostrożskije. Drug naroda 1870 No. 11 i 14.

Istoriko-geograficzeskij i etnograficzeskij oczerk Podolii M. Simaszkewicz. Kamenec Podolskij 1877. 8ᵒ (Odbitka z Podolskich eparch. wiedom. 1875–1876)

Trudy Komiteta dla istoriko-statisticzes-
kago opisania Podolskoj eparchii
Statja M. O-cza. Wyp. I (Podolskija
eparch. wjed. 1876 No 4-24). 8o
str. VIII i 248.

Kostomarow: Posljednije gody 1870. 3 Rub.

Opis aktowoj knigi Kijewskago
centralnago archiwa No 20.
21. 8.
Horbaczewskij N.:)
(Slowar drewniago aktowago jazyka
sjewero-zapadnago kraja i Carstwa
Polskago. Izd. wilensk. uczebn.
okruga. Wilna 1874 typ. Zaka
go str. XIX. 399. 1 Rub. 25 Kop.
(6000 exempl.)

II p. 75

1520 Fedor Iwanowicz Jarosławski dziedzic Turowa

~~1620 Paisij Sikowski episkop piński i turowski~~

~~Kutejński monaster pod Orszą.~~

~~1530 Kniaź Fedor~~ Czartoryski starosta ~~Łucki~~ – ~~nazary władyka Łucki~~ ~~i ostrozski~~:

1569 Bohusz (Euthymij) Książe Korecki

~~1509. Markowski monaster (czyli Markow S. Trojcy w pobliżu Witebska~~

~~1540 Boruński monaster Pokrowski~~

15.. Monaster Jasnogrodski czyli Stołpowski Rożdestwa Preświatyja Bohorodycy (koło Lubara nowego)

Wiadomość historyczna o Czerwcu Araratskim i polskim, tłuma: czona z niemieckiego przez J. B. G. Wilno nakł. A. Marcinowskiego 1837. 4to oryginał u Hr. Chreptowicza w Szczorsach lit. J. Oziębłowskiego

No 980

Rodosłownaja kniga kniazej i dworian rossijskich i wyjeższych.. izd. N. Nowikowym. Moskwa 1787. 8vo 2 części. (Przedruk tak wanej „Barchatnaja kniga.")

Dołgorukow P. W. Rossijskij Rodosłownyj Sbornik. Sptbg 1841. 8vo Cz. I–III.

(" " " ") Notices sur les principales familles de la Russie, par le Comte d'Almagro. Paris 1843. 8vo (powiększone w Dołgorukow P. V. Mémoires. Genève 1867. 8vo Vol. I.)

Dołgorukow P. W.: Russkaja Rodosłownaja Kniga. Sptbg, 1851–1857. 8vo T. I. str. 350. – T. II. str. 327. – Tom III str. 523 – T. IV str. 482 (zapowiedzianych było 12 tomów.) – Ciąg dalszy po śmierci autora: Russkaja Rodosłownaja Kniga, izdanie Russkoj Stariny. Sptbg. 1873–1875. 8vo Część I str. 378. – Cz. II str. 222. – Cz. III (r. 1878) (Tomy V. VI.)

Petrow P. N.: Istoria rodow russkago dworianstwa. Tom I. Ptbg 1886

Rummel i Gołubcow: Rodosłownyj Sbornik Russkich dworjanskich familij. Tom I i II. Sptbg 1886–1887. (stanowi VII i VIII Tom: Dołgorukowa

Rodosłownaja Kniga w trech spiskach, synodalnomu i dwuch drugich; izdanie Wremennika Imp. Moskowsk. Obszczestwa istorii i drewnostej Rossijskich (Kniga X). Moskwa 1851

Alfawitnyj Ukazatel familij i łyc upominajemych w bojarskich knigach. Moskwa 1853.

Ob. Lakier –

Chmyrow M. D.: Alfawitnyj, sprawocznyj pereczeń: a) Gosudarej russkich i zamieczatelniejszych osob. Nr 1–205. – b) Udielnych kniazej russkich i czlenow carstwujuszczago doma Romanowych. Nr 206–939. 2 Części. P. Peterburg 1871.

Boniecki Ad. Poczet rodów w W. Ks. Lit. w XV i XVI w. Warszawa 1883.

Wolff Józef: Kniaziowie litewsko-ruscy od końca XIV wieku. Warszawa w Księgarni Gebethnera 1895. 4to str. XVI. 698. (11 Złr. 20 Kr.)

" " Ród Gedymina. Dodatki i poprawki do dzieł K. Stadnickiego (Synowie Gedymina) (Olgierd i Kiejstut) (Bracia Władysława Jagiełły). Kraków 1886. 8vo 2 Ark.

" " Senatorowie i dygnitarze W. Księstwa Litew. 1386–1795. Kraków 1885. 8vo 3 Ark. (zebrał właściwie Konstanty Bzanowski hrab.)

Teki Naruszewicza 18, 59 w Bibliotece Głównego Sztabu w Petersburgu Nr 37529 – reszta w Muzeum Czartoryskich, nabyte po Czackim.

Wypisy z Latopisma Nowgorodskiego pierwszego (od r. 854–1446, podług rękopisu papierowego Biblioteki Archeograf. Komissyi z XV wieku) drukow.: Nowogrodskaja Ljetopiś (tak nazywannaja perwaja) po Synodalnomu charatejnomu spisku. Izdanie Archeograf. Kommissii. Sanktpeterburg 1888. 8vo maj.

A se imena wsim gradom ruskim dalnym i błyżnym
(str. 446.) Na Dunai: Widyczew grad... Mdin... Ternow,
tu że żyt swiataja Piatnica.... Drestwin, Dicin, Kilia. Dorostol
... na ust Dniestra nad morem: Bielgorod (Akerman?),
Czern, Jasskij torg na Prutie rieckie, Romanow torg
na Mołdowie, Niemecz w gorach, Koroczunow Kamen,
Socziawa, Seret, Banja, Czeczjun, Kołomyja, Horodok
na Czeremoszie. Na Dniestrie Chotjen. – A se Bołgarskii
i Wołoskii grady: Kamenec, Łowec (Zasławiec?), Braslal,
Sokolecz, Zwenihorod, Czerkasy, Nowyj horodok, Wienicia, Zwenihorod czerwenski
Skała, Białkoła. = A se Kijewskii hrady: Dweren na Rsy,
Korsuń, Trepol na Dnieprie, Kanew, Hlinesk, Perejasław Perejasław kijewski
ruskij; Jurjew, Peresjeczen, Wasiłew na Stuhnie, Białhorod
na Dnieprie, Czernhorod, Kijew, Wyszehorod, Mitosławicy!.
Tmutorokań, Ostrjeczskij na Desnie, Czernigow... Homij,
Rjeczyca, Mohylew, Bychow, Łuczyn, Rohaczew, Strjeszyn,
Lubecz, Nawoz, – Na Prypetje: Czernobyl, Kopyl, Mozyr,
Pererow, Smiedin, Turow, – Na Mełtycy: Iwanow, Wruczij
(Owrucz?) Żitomir, Korecz. = A se Wołyńskyi: Stepań; na Horyni: Ostro, Chorobor, Łuczesk wełykij na Styrje, Iwan, na Ikwie
Kremenec, Betz, Dubiczy (Dubno?), Terebowl, Lubno, Zudeczew,
Chołm. Na riecie Sołonoj: Izborsko, Lwow wełykij; Wołyń. Na
Bugu: Wołodymer; Dorohobucz, Peremyszl, Peremil, Halycz, Sambor, tu że żyt swiatyj Onufrjej, Czetwertnia, Czertoryjesk; Pinesk Wołodymer wołyński
na Pinje, Worobjesk na Strumenie, Berestij, Brynesk, Koływan, Halicz czerwiński
Seremesk, Swinesk. = A se Litowskii: ./.

Słuczewsk (Słuck), Horodec na Niemnie, Merecz, Klieczesk (Klecko), Kernow, Kowno, Witkomirże, Mojszogoła, Wilno 4 stieny dreweny a 2 kamenny, a riecie 2 Welia, Wilno; Troki starji kamenny, a nowyi Troki na ozerje 2 stie= ny kamenny a wysznij drewian a w ostrowie kamen; Mied= niki kamen, Krew kamen, Łoszesk (Łosk ?), Hołszany, Be= rezujesk, Drjutesk, Nemiza, Rsza kamen, Horwol, Swis= łocz, Łukoml, Łohosko (Łohojsk), Połtesk na Dwinie i na Połotie, drewian za światąja Sofia kamenna o 7 wierściech, Widbesk 2 stieny kamenny a rieka Widba i Dwina, Nowyj horodok Łytowskyj; Obolczy, Łebedew, Borysow, Lida, Puna, Łubutesk, Peretaj; Rodno, Mienesk, Mozenesk, Izesław, Toporec drewian, Horodno, Maszczyn, Bietaja, Morewa, Worotynesk, Szernesk, Dewiahoresk, Kpertujew, Wotyno= baczer, Bożesk, Mieresk, Mieszczesk, Masalesk, Sta= rodub na Łanie, Mhlin, Snuzie, Obolensk, Sutjesk, Jasenec, Ostrje, Mikulin, Kryczew, Kozelesk, Ryb= czesk, Słowienesk, Serpiejesk, Hołotyczesk, Szcimesk, Oleszesk, Murawin, Derewesk, Izboresk, Wiewiresk, Meresk, Pustaja Rżowa na Wołgie, Meteczia, Seluk, Wswiato, Żiżecz, Jerusalim, Rzyszczew, Biełoberezie, Samara, Bronicarew, Orieczen, Riasna, Tur, Koporja na Porozie, Keraczew, Torusa, Tud, Siżka, Horyszon, Łuky. = A se Smolenskii: Smolnesk na Dnieprie, Jelno na Imie, Wiazma, Dorohobuż, Motysławecz, Motysław na Wechrie, Obolenesk, Kozelesk, Wiatyczesk, Rżawesk. = A se Riazańskii: Riazan staraja na Ocie i nowyj horodok, Pronesk, Olgow na ustie Pronie, Torczesk ... Perejasław ... Rostysławl, ... Bobrujesk ... = A se Zalieskii: Meszczerskoje, Kamena mohyta na Desnie, Murom na Ocie, Starodub na Klazmie ... Nowgorod nizyij ... Kostroma ... Wołogda ... Jarosławl, Rostow, Jurjew polskij; Mstysławl, Suzdal, Wołodymer, Perejasławl, Moskwa kamen., Możajesk, Zwenihorod, Wołok Łamskij, Nowgorodok, Galicz, Nowgorod wełykij; Izborsko kamen, Kołoże, Wrewo, Dubkow, Czernicia."

Perejasław Zaleski

Wołodymer Zaleskij nad Klaźmą

Galicz merskij (Wołody= merski)

Zwenihorod zaleskij

A se archiepiskopy (nowogorodskii). (str. 445.) „A Wasilij (r. 1331)
„postawlen byst ~~[illegible]~~ władykoju mytropolytom
Feagnostom w Wołynskoj zemli, w Wołodymerie, a s nim
władyk 5: Grigorij Połoczkij, Afanasij Wołodymerskij;
Feodor Hałyczskij; Marko Peremyszlskij; Joan Chotmskij; (str. 326)
i prestawi sia jedja izo Pskowa, na rjecie na Jurje, mie-
siaca Julija w 3; i pryjewsze i w Nowgorod, położysza u
światiej Sofii w prytworie bolszem, a światytelem bie
w liet 21 i 4 miesiaca i 2 dni." .. — Aleksij... Iwan ... Seme-
on (ostatni).

— Prodołżenie Nowgorodskoj Ljetopisy po spisku Archeo-
graficzeskoj Kommissii:

r. 1333. Tohoże ljeta 6841... „Tem że lietie włoży Boh w serdce
„Kniaziu Litowskomu Narymontu, nareczenomu w Kreszcze-
„nii Hljebu, synu welykaho kniazia Lytowskaho Gedy-
„mina, i prysła w Nowograd, chotia pokłonity sia światijej
„Sofijej, i postasza Nowogorodcy po nego Grigorija i Oleksan-
„dra.... i dasza jemu Ładogu i Orjechowyj i Korjelskij i Ko-
„rjelskuju zemliu i połowinu Koporii w otczynu i w djedinu
„i jeho djetem." (str. 331)

r. 1440. „W lieto 6948. Ubjen byst w Litwie kniaź wełykij Ly-
„towskij Żidimont Kestutjewicz Oleksandrom Czertoryskym
„i bratom jeho Iwanom, a kniażył 9 liet. Sej bie kniaź ljut
„i nemiłostyw i serebrolubiw pacze czełowiek, i mnoho knia-
„zej Litowskich pogubi, i inyja istopi, a iny pogubi meczem,
„a panew i zemskich ludej nemało bez mylosordija izgubi;
„toho radi i Boh na neho nawede siju złuju smert. I tako ne
„jaszasia za syna jeho za Michajłu, za złobu otca jeho,
„i wsie litowskii grady i ruskii izbrasza sobie kniazia wely-
„kaho Kazimira korolewicza Jagojłowa syna." (str. 419)

73

Bunt Beniowskago w [illegible]szewiernickom ostro=gie (str. 193–209 w Kowalewskij Jeg.: Graf Bludow i jego wremia. Sanktpeterburg 1866. 8vo) /: podług źródeł rossyjskich :/

Wypisy z książki: Nowgorodskaja Ljetopis (perwaja) po Synodalnomu charatejnomu spisku. Izdanie Archeograficzeskoj Kommissii. Sanktpeterburg 1888. 8vo (w 1ej edycyi: Połnoje Sobranie Russkich Ljeto=pisej. Sanktpeterburg 1841 Tom III, 4to)

1342: „W lieto 6850... Tohoże lieta predaszasia Pleskowiczy „Litwie otwerhsze sia Nowagrada i Wełykaho Kniazia; „prywedosza sobie iz Litwy kniazia Olgerda Gedymino= „wa syna, s Litwoju, a Oleksandra Wsewołodowicza pre=że toho wyprowadyły biechu; Olgerd że powelje kres=tyty syna swojeho i narkosza imia jemu w swiatom Kreszczenii Andrjej; i posady jeho w Pleskowie, a sam pojecha w Litwu." (str. 341)

1345: W lieto 6853.... Tohoże ljeta stwory sia w Litwie za=„miatnia wełyka: izhoni horod Wilno Olgerd s bratom Kestutijem, i kniaź wełykij Jewnutij pereweże sia czres stienu i bieża w Smoleńsk, a Narymont bieża w Ordu k carju. Prybieża kniaź Jewnutij w Smoleńsk, pobyw tu mało i poicha k wełykomu kniaziu Semeonu na Moskwu, i tu jeho kresti kniaź Semeon w imia Otca i Syna i Swia=taho Ducha i nareczeno byst imia jemu Joan." (str. 345)

1399. „W lieto 6907.... Izpojde kniaź Witowt z swoimi kniazi i so wsieju syłoju Łytowskoju na Carja Temir-Kutluja i prysze=sta u rjecie Worskoły w Tatarskoj zemlje..... i tu na stupje ubisza kniazia wełykaho Andrieja Olgerdowicza, brata jeho

Kniazia Michaila Jewnutjewicza i wsiech kniazij imenitych 74, a wojewodi Litwy mnohoje mnożestwo tu kostju padosza, tolko Boh wjest'... A sij boj byt miesiaca Awhusta w 5 deń, w kanun Spasowa dnia, na pamiat swiatoho muczenika Evsetinija." (str. 389)

1263 „W lieto 6771.... Toho że lieta w Litwie byst miateż, Bohu popuszczynim na nich gniew swoj, wostasza sami na sia, i ubysza kniazia wełyka Mindowga swoi rodycy, swieszczawsze sia otai wsiech. Toho że lieta rasprieowsze- sia ubojcy Mindowgowy o towar jeho, ubysza dobra kniazia Polotskoho Towtywita, a bojary Polotskija iskopasza, i prosiwsza u Połoczan syna Towtywitowa ubity że; i on wbieża w Nowgorod s muż swoimi. Tohda Litwa posadysza swoj kniaż w Polotskie; a Połoczan pustysza kotorych izimaty s kniaziem ich, a mir wziasza. (str. 283)

74

Russkija Drewnosti izdawaemyja po Wysoczajszem so=izwoleniju pod redakcyeju W. Prochorowa, z rysunkami. 1871–1876. S. Peterburg. 4to (Dodatek do pisma: Chrystyjanskija i russkija drewnosti izdawali rozznie) Dekabr).

I. (Mart, April, Jun, August, Oktiabr) 1871. Materiaty dla istorii russkich odeżd. – Period predistoriczeskij – do 16 wieku. 45 tabl. chromolitogr. i textu str. 1–74

II [illegible] (Fewral) 1873 (XV wiek) 23 tabl. i text str. 1–14)

III 1876 (XVI i XVII wiek) 46 tabl. i textu str. 1–52.

O Kostiumach rosyjskich w XVI wieku sądzeta: P. 3. Sawwaitowa: Opisanie starynnych carskich utwarej, odeżd, oruzija ratnych dospiechow i konskago prybora, izwleczennoje iz rukopisej Archiwa Moskowskoj Oruzejnoj Palaty. S objasnitelnym ukazatelem. (z rysunkami) – Sanktpeterburg 1865. 8vo z 12 tablicami rysunków (1 Rub. 75 Kop.)

3. Zabielina: Domasznij byt russkich carej (XVI–XVII wieka) (z rysunkami). Izd. 2e dopełnen. Moskwa 1872. 8vo 4 Rubl.

A. W. Wiskowatow: Istoriczeskoje opisanie odeżdy i woorużenija rossijskich wojsk (z kosztownemi tablicami) S. Peterburg 1841–1862. 1849–1853. Moskwa, fol. 30 zeszytów. 50 Rubl.

Drewnosti Rossijskago gosudarstwa (rozpoczął wydawać A. N. Olenin prezydent Akademii sztuk pięknych, a po jego śmierci Th. G. Solnцew. w 6 tomach (500 rysunków) chromolitogr. – Text napisał Weltman i J. M. Śniegirew.

Piotr wielki nosił się po polsku w żupanie z pasem i szubie; bojarzy mieli żemary z pętlicami – Kozacy mieli żupany i kontusze.

Najdawniejsze pomniki co do strojów są: Scytyjska waza srebrna znaleziona nad Dnieprem koło Nikopola z IV wieku przed Chryst. – Scytyjska waza złota znaleziona w Krymie z IV w. przed Chryst. Kolumna Trajana z II w. po Chryst. – Freski w Kijowsko Sofijskim Soborze z XI wieku – Sbornik Światosława z r. 1073 na pargaminie w bibliotece patriarchalnej (najdawniejsze miniatury) – Rękopisy z XII wieku – Freski z r. 1198 w Nowogrodzie – Herberstein, Mayerberg, Olearius.

(Starożytności z gubernij Wołyńskiej, Lubelskiej, Podolskiej, witebskiej i Mohilewskiej.)

Batjuszkow P. N. Pamiatniki russkoj stariny w zapadnych gubernijach Imperii. Spetersburg (1875) 4º 6 Zeszytów (Wypusków 6) rysunki przez Struków chromolitografowane i textdruk. 1868–1865

Zeszyt I. (Starożytności Włodzimierza wołyńskiego): Tytuł: Wizerunek N. P. Maryi w cerkwi Zimnińskoj – Plan miasta Włodzimierza wołyńskiego – Mścisławski Uspenski Sobor z XII wieku, jego ruiny i freski. Cerkiew Zimnenska S. Wasyla z X wieku i napis z XII wieku. (14 sztuk rycin)

Zeszyt II (Starożytności Łucka): Plan miasta, widoki obwarowań, – Ruiny cerkwi S. Dymitra z XII w. i freski – Ruiny cerkwi bractwa stauropigialn. – Cerkiew soborna. (12 sztuk rycin)

Zeszyt III (Starożytności Ostroga) – Plan miasta – Genealogiczna tablica Xiążąt Ostrogskich – Cerkiew zamkowa Bohojawlenska, ruiny – Cerkiew Soborna – Cerkiew Kirytto-Metodiewskiego bractwa.

Zeszyt IV (Starożytności Owrucza): Plan miasta – Ruiny cerkwi S. Wasylia z X wieka i freski – Cerkiew Zaruczewska – Kościół obrócony w sobornę cerkiew – mogiła Olega – Kapiele Olgi. (11 sztuk rycin)

Zeszyt V. (Starożytności Wilna, z chromolitografiami) – Widok Wilna – Dawna cerkiew S. Nikodema – Ruiny Spaskiej cerkwi z XVI w. – Cerkiew S. Ducha – Plan Wilna – Preczystenski metropolitalny Sobor – – Cerkiew Nikołajewska – Cerkiew Piatnicka – Cerkiew pieczarna – Cerkiew Świątotroicka – Sobor Preczystenski r. 1601 teatr anatomiczny – Obraz Ostrobramskiej Bogarodzicy – Obraz Bogarodzicy Odygitryi (dar Iwana III córce swej Helenie żonie Króla Alexandra) – Kaplica Georgijewska 1863 – Kaplica Aleksandrowska. (20 szt. rycin)

Zeszyt VI. 1875. 4to str. VI. 204. (i 18 sztuk rycin) Starożytności Wilna

(?) Zeszyt VII. 1885. 4º str. 432. Ruś chełmskaja i podlaskaja (są tu artykuły: Gołowacki: Monastery południowo-ruskie – Etnografia ludu wiejskiego w chełmsk. i podlask. – Dzieje zniesienia Unii – Słowajski: Daniel Romanowicz książe halicki.)

Zeszyt VIII.

Sbornik izdannyj Obszczestwom drewne-russkago Iskusstwa pry Moskowskom publicznom Muzeje. Moskwa 1866. Otdieleńie I. Oruskiem malarstwie religijnem p. Th. I. Busłajewa O muzyce w cerkwiach ruskich przez D. W. Razumowskago Otdiel. II. (artykuły tłomaczone)

Bodjanskij O. O wremeni proischożdenija sławianskich pismen. Moskwa 1855. 8vo (są tu 4 żywoty Metodiusa, 3 żywoty Cyrylla – Jan exarch bulgarski z XII w. – Chrabr)

Pogodin M.: Russkij istoriczeskij Album. Moskwa 1853. 4to: (zawiera 261 facsymilów od 1328 do 1830 r.)

Sobranie gosudarstwennych gramot i dogoworow. Moskwa 1813–1828. Tom I-IV (wydał hr. Rumiancow w 1200 exempl.) – w tomie 4^{tym} jest 5 tablic paleograficznych od XIII do XVIII wieku – są tu oraz pieczęcie. – Dokumenty w I Tomie (1265 – ~~1474~~ 1613) – Tom II (1229 – ~~1431~~ 1612 r.) – Tom III (1613 – 1655 r.) – Tom IV (1656 – 1696 r.)
(Do XV wieku używali Książęta w herbie Świętych i różne figury z pierścieni – Książę mosk. Wasyli Dymitriewicz zaczął w herbie moskiewskim używać jeźdźca – Kniaź W. Jan III pojąwszy Zofię Paleologównę cesarzównę zaczął używać orła dwugłowego greckiego i w środku dodał jeźdźca przebijającego smoka. – Są tu pieczęci Zygmunta III, Mniszcha i innych.)

Wydanie dyplomatariuszów i kronik bez indeksu, to martwy kapitał

Oczerki Rossii, izdawajemyje Wadimom Passekom. Kniga I. Spteburg 1838. – Kniga II (1840), III (1840), IV (1840) V (1842). Moskwa. 8vo: z atlasem rysunków archeologicznych. 8 Rubl. 50 Kop.

Żytecki: Oczerk literaturnoj istorii małorusskaho narieczija. (Kijewskaja Starina 1888 str. 162 – 179; 1 – 21; 169 – 183; 389 – 408; 246 – 288; 567 – 596)

Pamiatniki russkoj staryny w zapadnych guberni-
jach Imperii, izdawajemyje po Wysoczajszemu
poweljeniju P. N. Batiuszkowym (chromolitogr.). Sanktpeterburg 1868-1874
fol. rysunki i text Tom I (Wypusk 1-4 Rysunki i text) – Tom II (Wypusk 5-6 rysunki) – Tom III (Wypusk 5-6 text) rysowal Strukow.
I) Wypusk: Ikona Bożijej Matery w Zimnenskoj cerkwi.
Starożytności z okolic Włodzimierza wołyńskiego, kos-
tiumy, plany Włodzimierza wołyńskiego, cerkwi Zi-
mnińskich z pieczarami i napis z XII w. freski tamże, napis z XII w. –
Mońsławski Uspeński Sobor katedr. (ruiny) z XII wieku (14 sztuk)
II) Wypusk: Starożytności Łucka, plany cerkiew, baszt,
monasteru preczysteńskiego, cerkwi S. Dymitra z XII w.
jej ruiny i freski – Ruiny cerkwi Stauropig. (12 sztuk)
III) Wypusk: Starożytności Ostroga, plan miasta Ostroga,
genealogia Książąt Ostrogskich, widoki ruin zamkowego
Bohojawlenskoho Sobora i fasada odnowionej tejże cerkwi. (9 szt.)
IV) Wypusk: Starożytności Owrucza, plan miasta, ruiny
cerkwi Św. Wasylija welikoho z X wieku i freski, ogólny plan (?) Karuszewskaja Zaruczewskaja cerkiew
cerkiew, Kościół przeistoczony na Soborną cerkiew, Mo-
giła Olega i widok, Kapele (Kamień) Olgi. (11 sztuk)
V) Wypusk: Starożytności Wilna: Widok Wilna, plan,
cerkwie: S. Nikodema, Spasa, Św. Ducha, Preczysteńska
metropolitalna, S. Nikołaja (po restauracji), Piatnicka, Troicka,
Peszczerska, Ikona Ostrobramskoj Bohorodycy (str. 93-98) – Ikona
Bożej Matery Odigitriji (którą dał Iwan III córce swej Helenie
żonie Aleksandra króla) i t. d. (20 sztuk)
VI) Wypusk (1874 / 1875): Starożytności Wilna. 4to str. VI. 204 (18 sztuk rysunków in fol. 12 Anhl.)

VII) Wypusk (1885): Ruś chołmskaja i podlaskaja, str. 432.
są tu artykuły: Gołowacki: Monastery południowo-ruskie. –
Etnografia ludu wiejskiego w chełmsk. i podlask. – Dzieje zniesie-
nia Unii – Iłowajski: Daniel Romanowicz halicki książę –

Wilno 1863 – Otdielenie I^e

Zamjeczatelnosti Siew[iero] Zapadn[ago] Kraja. 1868 (Wypusk I i II. fol. małe

Dostoprymieczatelnosti Siewiero-Zapadnoj Rusi, peczatan=nyja pod nabłudenijem Akademika J. P. Trutnewa Wilno. 1867 (fol. małe) Wypusk I (z 22 rysunkami) 1 Rub.

1) Chołmskaja Ruś, istoriczeskija sudby russkago Zabużja izd. Batjuszkowa. Peterburg 1887. 8vo maj. str. XVI. 216 i 62, z 2 chromolitografiami, 45 rycinami, mapą lubelskiej i Siedleckiej gubernii. (Jest tu 23 portretów, 39 widoków, 6 obra=zów cudownych i innych świętości, herby, autografy. – Tekst oklepany niepodający nic nowego)

Sch[midt] K. J. Die Münzen und Medaillen Kurlands, nebst Be=schreibung und Abbildung des Herzogl. Kurländ. Ordens „de la reconnaissance" mit XVII Tafeln Abbildungen von Carl Schmidt. 1869 (Rękopis w Wilnie, gdzie Schmidt był kustoszem archeologicznego Oddziału Muzeum wileńskiego. – Monety kurlandskie rozpoczynają się z rokiem 1570, chociaż Kurlan=dyja już r. 1562 otrzymała przywilej na bicie monety.)

W Wilnie r. 1864 utworzona publiczna biblioteka takzwanego Wilenskago uczebnago okruga, a przy niej Muzeum, za stara=niem kuratora J. P. Korniłowa. – Tegoż r. 1864 utworzona w Wilnie osobna Komissia dla razbora i izdania drewnych aktow.

2) Batjuszkow P. Wołyń, istoriczeskija sudby jugo-zapadna=go kraja. Peterburg 1888. 8vo maj. str. XV. 288. 127 oraz 69 ry=sunków i 2 chromolitografie. 1 Rub. 30 Kop.
(jest tu str. 87 – 116 historia Wołynia pod panowaniem Litwy)
(Wydanie rządowe)

Iwan Wasylewicz W. Książe Moskiew. miał za żonę Zofię (Zoę) córkę Tomasza Paleologa despoty (księcia) Morei.

5) Batjuszkow P. N.: Bessarabija. Istoriczeskoje opisanie. Posmiertnyj wypusk istoriczeskich izdanij P. N. Batjuszkowa. Sptbg. 1892. 8° z 3 fototyp. 54 grawiur. i kartą. 2 Rubl. 50 Kop.

Sbornik (izdannyj na 1866 god Obszczestwom drewne-russkago iskusstwa pry Moskowskom publicznom muzeje. Moskwa 1866
(są tu artykuły do historyi bizantyjsk. i rusk. malarstwa i o starożytnościach)

Bodjanski O.: O wremeni proischożdenija słowianskich pismen. Moskwa 1855. 8vo. 10 Rub.
(i 19 tabl. faxymiliów obejmujących: Żytije Methodija w pergamennom Sbornikie XII wieka Moskowsk. Uspensk. Sobora i Pochwalnoje słowo Kiryłłu i Methodiju tamże – Żytie Methodija, Kiryłła i Pochwalnoje słowo Kiryłłu i Methodiju, z Makariewskoj Czet-Min: nei, Apryl, Fewral, Oktiabr. – Żytie Kiryłła i Methodia i pochwalnoje słowo (z bumażnoj rukop. Moskowskoj Duchownoj Akademii) – toż (z bumażnoj rukop. Sbornik) – Joan Exarch Bolgarski z XII w. i z XV w. – Chrabr.)

Turowskoje Ewanhelije XI wieka (odkryte r. 1865)

Russkij istoriczeskij Albom izdannyj M. Pogodinym. Moskwa 1853. 4to. (261 faxymiliów od r. 1328–1830 na 42 litogr. tablicach) 3 Rubl

Sobranije Gosudarstwennych gramot i dogoworow. Część I–IV. (od r. 1229–1696)
(wydane 1813 staraniem Rumiancowa z 5 tabl. faxymil. od XIII do XVIII wieku – oraz faxymil. pieczęci – wydanie w 12000 exempl. Kosztowało 66,000 rubli)
|: Pieczęcie ruskie. Do XV wieku pieczęcie Książąt albo miały napisy imion panujących Kniaziów, lub wizerunki świętych patronów, lub figury z pierścieni. – Wasyli Dymitrowicz wielki książę w herbie Moskiewskim zaczął używać jeźdca na koniu – Iwan III pojąwszy grecką carownę Zofią Paleologównę przyjął za herb bizantyńskiego orła dwugłowego, a w środku dawnego jeźdca na koniu w postaci S. Jerzego)

Gotowin N.: Rodosłownaja rospis' potomków wełykaho kniazia Ruryka, [illegible] Moskwa 1851

D'al Władymir Iwan: Tołkowyj słowar żywago wełyko-russkago jazyka 1861.

" " Posłowicy Russkago Naroda

Pjesni sobrannyja P. W. Kirjejewskim. Izdany Obszczestwom lubitelej rossijskoj słowesnosti. Wypusk 1-10. (Sbornik moskowski, 1852)

Russkija narodnyja byliny, stariny i pobywalszczyny sobrannyja P. I. Rybnikowym. 1862. Czast I-II (wydali P. Bezsonow i D. Chomiakow)

Kaljeki perechożije. Sbornik stychow i izsledowanije P. Bezsonowa 1861. Wypusk 1-6.

Istorija russkago ornamenta s X po XVI stoljetije, po drewnym rukopisiam. Moskwa 1870 z rysunk. (wydał W. I. Butkowski)

Łubocznyja kartyny (izobrażenija) i knižki:

Snegirew I.: Łubocznyja kartinki russkago naroda w moskowskom mirje. Moskwa 1861. 8vo (2 Rubl. ast.)

(Zamjeczatelnosti sjewero-zapadnago kraja. Otdietenije I.)
[Dostoprimjeczatelnosti Siewiero-zapadnoj Rusi. Wypusk I.] Wilna, Izdanije Wilenskago Uczebnago Okruga, 1867 (1868) fol. min, tytuł chromolitograf. i 14 tabl. litograf. (obejmujących 22 rysunków) oraz tekst in 4to str. 15 (w 2 kolumnach) napisany przez N. I. Sokołowa.
[: Wydane za staraniem gubernatora I. P. Kornilowa, rysunków dostarczyli: Kudriawcow nauczyciel, rysownicy Petrow i akademik I. P. Frutniew. :] Tablice obejmują:
1) Ikona Kołożskoj Bożiej Matery (facsymile obrazu Bogarodzicy w monasterze na Kołoży pod Grodnem, z XIII w. w naturalnej wielkości.)
2) Ruiny Boryso-Chlebskiej monasterskiej cerkwi na uroczysku Kołoża pod Grodnem, zbudowanej w XII w.
3) Widok ruin tejże cerkwi z zachodniej strony.
4) Widok tychże ruin z północnej strony.
5) Detaliczne rysunki szczegółów z tejże cerkwi (w której się mieszczą hołosniki czyli wmurowane szeregi garnków).
6) Widok tejże cerkwi przed zrujnowaniem jej r. 1845 w skutek powodzi Niemna.
7) Kościoł (chram) Spasytela (Zbawiciela) w Spaso-Efrozynewskim żeńskim monasterze pod Połockiem, zbudowany w XII w. przez Księżnę Eufrozynę.
8) Wchód do kaplicy (moletnia) błogost. Eufrozyny na chórze w tymże kościele.
9) Widok Błahowieszczenskiego monastera w Supraślu, zbudowanego r. 1503, a poświęconego od Kijowskiego metropolity Jony r. 1516 – z zachodniej strony.
10) Widok tegoż monasteru – z północnej strony.
11) Widok cerkwi sobornej w tymże monasterze.
12) Freski ścienne w tejże sobornej cerkwi w lewym i w prawym łuku.
13) Plafond w tejże cerkwi – i puszka (darochranitelnica) w kształcie gołębia.
14) Dzwon znaleziony w siole Newodnica w grodzieńskiej gubernii – i Panagia z perłowej macicy z wyrytym na niej wizerunkiem Znamenija Bohorodycy i napisem dokoła.

Zbornik etnograficzny wydawany (od r. 1853–1862) przez Towarzystwo geograficzne rossyjskie mieści w 4 pierwszych tomach opisy: Parafia Ostryńska w powiecie lidzkim gubernii wileńsk. (przez prof. Jurkiewicza) – Wieś Kobyla w powiecie nowogródwołyńsk. gubern. wołyń. (przez x. Moraczewicza) – Miasteczko Aleksandrówka w powiecie sośnick. gubern. czernihowsk. (przez x. Barylewicza) – Byt domowy Ukraińca w pow. chorolsk. gubern. połtaw. (przez x. Iwanicą) – Byt włościan białoruskich (w powiecie lucyńskim)

(Etnograficzeskij Sbornik, izd. Imp. Russ. geogr. Obszcz. Sptburg. 1853–1862 Wypusk 1–4 (1 Rub 50 Kop. każdy); Wyp. 5. 6 (1864) 2 Rub. 50 Kop.

Zapiski Imperat. Towarzystwa geograf. rossyjskiego mieszczą w Tomie XIII Podróż po Hercogowinie, Bośnii i dawnej Serbii (przez A. Hilferdinga r. 1859)

Rossyjski Sbornik historyczny wydawany przez Towarzystwo historyczne w Moskwie w Tomie I 1837 mieści rozprawę O drogach Kommunikacyjnych w dawnej Rusi przez Zoriana Chodakowskiego (wydaną przez M. Pogodina, tłomaczoną po polsku przez Wagilewicza w Bibl. Ossol.) – i drugą jego rozprawę: System historyczny Chodakowskiego (jest to odpowiedź na zarzuty Kałajdowicza przeciw teoryi o horodyszczach) – tegoż: Wyjątek z podróży po Rossyi w r. 1821 (badania w okolicach Ładogi i Nowogrodu) – tegoż: Doniesienie o postępie badań archeologicznych w czasie podróży po Krajach dzisiejszą Rossyję stanowiących (z dnia 13 Lipca v. s. 1822) /: Inne prace w tym względzie przez Chodakowskiego drukowane są w Syn Oteczestwa. Petersburg 1819 i w Wiestnik Europy w Moskwie 1820. :/ – W tymże Sborniku wydrukowano: Lwowska latopis ruska, od r. 1498 do 1648 przez Dyonizego Zubrzyckiego – Kurhany i horodyszcza w powiatach charkowskim, wałkowskim i połtawskim przez Wadyma Passeka. – Pogląd historyczny na tworzenie

Zapiski i trudy moskowskago Obszczestwa istorii i drewnostiej rossijskich. Moskwa 1826

się i wzrost miast słowiańskich, głównie zaś polskich aż do wieku XIII przez Ignacego Daniłowicza (Tom IV (?) 1841 str. 155–299.) i inne o Polsce histor. artykuły.

(nowe) Cztenia historycznego Towarzystwa moskiewskiego wydawane od r. 1858 mieszczą artykuł: Klęski czasów, na pamiątkę klęsk jakich Żydzi w latach 1648 i 1649 na Ukrainie, Podolu, Litwie i Białej Rusi doświadczyli, napisał Jegoszy syn rabina dwowskiego Dawida z Zamościa, druk. w Wenecyi 1656 (przekład przez Bernina) – W dawniejszych Czteniach są artykuły: Korespondencyje Karola XII Króla szwed. Stanisława Leszczyńskiego, Chana tatarskiego, Orlika pisarza jeneraln. Józefa Potockiego wojew. Kijów. – List Radziwiłła hetmana litew. o zwycięstwie pod Ułą d. 26 Styczn. 1564 – Diariusz Samuela Bielskiego z r. 1600 – Obiór Władysława IV na Cara mosk. – Poselstwo Iwana Wasilewicza Cara przez posła Woropaja do PP. Rad Koronnych i litew. kompetując o koronę polską po śmierci Zygmunta Aug. – Cztenia te wychodziły od r. 1846–1848. Od r. 1849–1858 wychodził na ich miejsce Wremiannik; a od r. 1858 Nowe Cztenia

Wremennik Imp. Mosk. Obszczestwa istorii i drewnostej rossijskich. Moskwa 1849–1856. 24 Knig (po 4½ Rubl.)

Oteczestwennyje Zapiski izdan. Swinjinym. Rok 1826 Czast 27 N^r^ 76 str. 229 („Pojezdka Welykoj Kniażny Jeleny Joannowny w Wilnu dla brakosoczetanija s Welykim Kniaziem Lytowskim Aleksandrom." w r. 1495 podług starego rękopisu udzielił A. Th. Malinowski – Artykuł ten przedrukowany w Russkom Zritelie izdaw. Katejdowiczem 1828 Cz. II N° 3 i 6 str. 42–51. podług tej wiadomości Helena po przyjeździe do Wilna odprawiła najprzód ślubne obrzędki w greckiej cerkwi, jako to: rozplecienie kosy, osypanie chmielem i t. d. potem w katedrze dawał biskup ślub Alexandrowi z Heleną, przyczem biskup odmawiał modlitwy za Alexandra, a pop Thoma za Heleną, pomimo opozycyi Alexandra i biskupa. Po ślubie chodziła Helena w ruskiej odzieży „tylko niestety, bani (parowej łaźni) nie było." – W temże piśmie Oteczestwennyja Zapiski 1826 Cz. XXVII N° 77 str. 301 artykuł Zelochausskiego: „Wzgliad na dostoprymieczatelnyja zdanija w gorodie Smolenskie „i urocziszczach nachodiaszczychsia w Smolenskoj gubernii." – Tamże 1826 Cz. XXVIII N° 80 str. 372 artykuł O. S. Szerpinskiego: „Kratkoje naczertanie diejatelnoj i tredolecbiwoj żizni Mitropolita „Stanisława Siestrzencewicza Bohusza."

Kostiumy w Rossyi. Do historyi takowych dzieła: 1) Drewnosti Rossijskago Gosudarstwa, 6 tomow fol. 2) Wiskowatowa Istor. opisanie odeżd i wooruženija. 3) P. M. Strojew: Ukazatel istoriczeskij, topograficzeskij, realnyj i filologiczeskij z objasneniami 1844. 4to str. 109 (w dziele: Wychody 1832-1682.). 4) Weltman A. Th: Pojasnitelnyj Słowar predmetow drewnej carskoj kazny i oružejnoj pałaty (w Opisanie Moskowskoj Oružejnoj pałaty) 8o str. 72. – 5) Sawwy archimandryta: Pojasnitelnyj Słowar neudobopionatnych słow i nazwanij predmetow wstrieczajuszczychsia w Ukazatelie dla obozrienija patryarszej rizniey i biblioteki (przy Ukazatelie 1853) 8o str. 40. – 6) Zabielin: Domasznyj byt Russkich carej w XVI - XVIII wiekie.

Numizmatyka rossyjska. W IV stoleciu Konstantyn wielki wydał prawo dzielenia funta złota na 72 solidów. – W IX ~~wieku Karol~~ Łysy ustanowił proporcyją złota do srebra = 12 : 1. – W XI wieku na zachodzie dzielono funt na 2 marki (grzywny) ja markę na 8 uncyj. – R. 1150 były w użyciu w Rossyi nazwy wartościowe: grzywny, nogaty, Kuny. – Najdawniejszy medal złoty znaleziony r. 1820 w Czernigowie z XII wieku – Z tegoż wieku ciężarek z napisem „hlieb" i litera „з" – R. 1321 pierwszy raz przychodzi rachuba na ruble. Dawny litewski rubel miał 6915 granow i wartał 96 groszy – R. 1530 bito w Polsce 8 talarow z grzywny, (każdy po 30 groszy), tyle co hiszpańskie piastry. Obacz: Soncow D.: Dengi i puty drewnej Rusi. Moskwa 1860 – Die Reichelsche Münzsamlung St. Petersburg 1842 – Obozrienie russkich deneg i inostrannych monet upotreblawszych sia w Rossii s drewnych wremen. Socz. barona S. Szodnera, perew. z franc. W. A. Sktpbrg 1841. Heft 1-4 – Czertkow A. Opisanie drewnych russkich monet. Moskwa 1834 – Opisanie russkich monet i medalej sobranija generała Szuberta. Sptbrg. 1843 – O russko-wizantijskich monetach Jarosława I Władymirowicza. Izsliedowanie A. A. Kunika. Sptb. 1860. – Hutten Czapski Emeryk H. graf: Udielnyja welykokniażeskija i carskija dengi drewnej Rusi. Sptbg. 1875, str. 184. –

R. 1150 na Rusi rachowano: Grzywna – Mordka – Nogata – Kuna – Rubl dopiero od r. 1321 w rachubie.

Zapiski Odesskago Obszczestwa istorii i drewnostej. Odessa 1843 – 1875. 4to Tom I – IX.

(: W Tomie I: O monetach kuficznych 8go do 11go wieku znajdowanych w Rossyi i nad Baltykiem (Grygoriewa), O kamiennych babach – Przywileje mołdowołoskie – O mogiłach – O mieście Odessie (Hadżybej) – – Tom IV: Pobrzeża morza czarnego między Dniestrem a Dnieprem podług kart hydrograficznych XIV i XV w. przez prof. Bruun – – O mieście Songdaja (Soudak) – O porcie Odessus (Koblewka) – O mieście Cherson (Sewastopol) – Tom VI: Opisanie Krymu tłom. z łaińsk. Bromiviusa, przez Szerszeniewicza. – Tom IX: (Męczeństwo [żywot] św. Jana z Trebizondu r. 1492 w Akkermanie, tłom. z greck. przez Porfirego bisk. czehryńsk. – Wybrzeże wschodnie Czarnego morza podług mapp morskich XIV i XV w. przez Bruuna – Starożytności Józefpola przez Krzyżanowskiego. :)

Codex Suprasliensis. Rękopis starosławiański z XI wieku, obejmujący krótkie żywoty świętych z homiliami (Synaxar) znajdował się w bibliotece monasteru w Supraślu, zkąd go zabrał Michał Bobrowski ksiądz unicki profesor w Wilnie r. 1824 (+ w Szereszowie jako paroch dyzunicki +1848 na cholerę). Bobrowski udzielił cały rękopis B. Kopitarowi do odpisu. (Odpis ten z licznemi wyjątkami wydał Fr. Miklosich: Vitae sanctorum 1843 i Monumenta linguae palaeoslovenicae 1851). Cały rękopis (pisany na pergaminie) składał się z 280 kart (złożonych w 21 kwaterniony czyli poszyty). Dziś z tego rękopisu znajduje się: a) w Lublanie w bibliotece liceálnej (początek) kart 118 w 16 kwaternionach [illegible] (kupione przez Kopitara) – b) w Petersburgu u p. Byczkowa kart 16 w 2 kwaternionach (środek – kupiony od Strzebickiego 1856) – c) w Warszawie w bibliotece Ordynacyi Zamojskich kart 151 w 19 kwaternionach (koniec, brak 1 karty w ostatnim poszycie) kupione przez Trębickiego z całą biblioteką po Bobrowskim – sprzedany r. 1868 po śmierci Trębickiego, z całą jego biblioteką wynoszącą 20000 dzieł, Zamojskim. – Ob. Zivier Ezechiel (z Wielunia): Studien über den Codex Suprasliensis. Inaugural-Dissertation. Breslau, Druck von Th. Schatzky 1892. 8o str. 26. 2 (druk) i kart 19 litogr. (poprawek [illegible] druku Miklosicha)

Andrée Rich: Das Sprachgebiet der Lausitzer Wenden. Prag 1873. 4to. Geogr. pol. 1879. broz.

Batjuszkow P.: Pamiatniki russkoj stariny w zapadnych guberniach Imperii. Petersburg 1872. 4to. Wypusk V. i VI. 18 rycin brak. Geogr. pol. 2042 br.

Baudouin J.: Pieśni białorusko-polskie z powiatu sokolskiego gub. grodz. 1892. Geogr. 1884 broz.

Döring G.: Versuch einer Geschichte und Beschreibung der evang. Hauptkirche zu St. Maria in Elbing 1840. 8vo. Geogr. pol. 2020. br.

Dunikowski E.: Przewodnik naukowy w wycieczkach V Zjazdu lekarzy i przyrodników we Lwowie 1888. 8vo. Geogr. pol. 1895 br.

Finkel L.: Miasto Tarnopol w r. 1672. Tarnopol 1892. 8vo. Geogr. p. 1902 br.

• Froelich X.: Geschichte des Graudenzer Kreises. Graudenz 1868–1872. 8vo. 2 Bde Geogr. p. 656.

Fuhrmann W.: Statistische Darstellung des Kreises Konitz. Konitz 1871. 8. Geogr. p. 457.

Gebauer K. E. Kunde des Samlandes. Königsberg 1844. 8vo. Geogr. p. 1401.

Geitler L.: Litva i Litvane. Praha 1874. 8vo. Geogr. p. 1910 br.

Glagau O.: Littauen und die Littauer. Tilsit 1869. 8vo. Geogr. p. 1402.

Glozer Z.: Pieśni ludu. Kraków 1892. 8vo. Geogr. pol. 1826.

Gora (Przesławna) Poczajowska. Poczajów 1807. 4to Geogr. p. 1655.

Gregorovius J.: Die Ordensstadt Neidenburg. Marienwerder 1883. Geogr. pol. 1270.

Grunzberg: Geschichte und Statistik des Kreises Allenstein. Allenstein 1864. 4to. Geogr. pol. 1550.

Gustawicz B.: Podania, przesądy, gadki. Cz. I. Kraków 1882 8°
Geogr. 1198 br.

Handbuch (Topogr. statist.) für den Regierungsbezirk Danzig. 1869. 8° Geogr. 1032.

Haupt u Smoler: Volkslieder der Wenden. Grimma 1843. 4° 2 Bde. Geogr. pol. 836.

Hauser L.: Monografia m. Przemyśla. 1883. 8° Geog. p. 1249.

Heksch A. Illustrirter Führer durch die Ung. Ostkarpathen. Pest 1882. 8° Geogr. pol. 1687.

Hensel A.: Masuren. Ein Wegweiser. Königsberg 1892. 8° mit Karte. Geogr. pol. 1913/a.b.

Hipler F. Die Grabstätten der ermländischen Bischöfe 1878. 8° Geogr. p. 1014.

Hirsch Th.: Die Ober Pfarrkirche zu St. Marien in Danzig. Danzig 1843. 8° 2 Thle. Geogr. p. 1829/I.II.

" " Das Kloster Oliva. Danzig 1850. 4to. Geogr. pol. 2032 br.

Historia Socaliensis imaginis (1618). 4to Geogr. 1797 br.

Hoburg K.: Geschichte und Beschreibung des Rathhauses der R. S. Danzig 1857. 4to Geog. p. 1553.

Hockenbeck H.: Beiträge zur Geschichte des Klosters Wongrowitz. Leipzig 1879–1880. 8° 2 Thle Geog. p. 1199/I.II br.

Hoff B.: Lud Cieszyński. I. Warszawa 1888. 4to Geog. pol. 1662.

Hoppe F.: Ortsnamen (deut. poln. lith.) des Regierungsbezirks Gumbinnen. 1877. 4° Geogr. p. 1554.

Horn A.: Culturbilder aus Altpreussen. Leipzig 1886. 8° Geog. pol. 1535.

Hutchinson A. H.: Try Cracow and the Carpathians. London 1872 (with illustr.) 8° Geog. p. 1250.

Eckerdt H.: Geschichte des Kreises Marienburg 1868. 8. Geog. pol. 35.

Jacobson E.: Topographisch-statistisches Handbuch für den Regierungsbezirk Marienwerder. Danzig 1868. 8° Geog. p. 1035.

Janota E.: Lud i jego zwyczaje. I. Lwów 1878 8° Geog. p. 1111.

Index locorum omnium Galiciae. Leopoli 1794. fol. K. 109 Geogr. pol. 638.

Kaindl R. Die Ruthenen in der Bukowina. Czernowitz 1889-1890. 8vo (Buchenwald Nr 3.4). Geogr. pol. 1734 a. b.

Kantecki M.: Schrimm im Mittelalter bis 1500. Schrim 1886. 4to Geogr. p. 1555.

Kaplica Teodora Potakiego w architekt. gnieźnień. (z Rocz. Tow. nauk. pozn. T. X. 1878. Geogr. p. 1918.

Karłowicz J. Chata polska. Studyum lingwist. archeolog. Warszawa 1884. 4to Geog. pol. 1367. bros.

" " Podania i bajki ludowe na Litwie. Kraków 1887. 8vo " Geogr. pol. 1469.

Karwowski W. Grabow 1890. 8. Geog. p. 1690.

" Kronika m. Leszna 1877. Geog. p. 742.

" Rakoniewice 1882. 8vo Geog. p. 1922.

Katedra poznańska. Przewodnik 1886. 8. Geog. p. 1737.

Kestner E. Beiträge zur Geschichte d. S. Thorn 1882. 8. Geog. p. 1276.

Kirkor A. H. Sprawozdania z wycieczki archeolog. 1877. 1880. 1881. 1882. 4 zesz. Geogr. pol. 1067 1-3. i 1318.

Kleczyński: Statystyka m. Krakowa. Kraków 1887. 8vo 2 zeszyty Geogr. pol. 1409. 1660. 1799.

Knizka (Pamiatnaja) Podolskoj gubernii. 1859. 8. Geogr. pol. 970
– toż. Grodzenskoj (4), Radomskoj (2), Suwalskoj (4), Wilenskoj (9) Gub.

Knoop Otto: Volkssagen, Erzählungen, Aberglauben aus dem östl. Hinterpommern. Posen 1885. 8. Geogr. pol. 1413.

Koerner: Thorn seine alten Baudenkmäler. Thorn 1879. 8vo Geog. p. 1093.

Kohn G.: Pierwsze wrażenia z dłuższej wycieczki po Kraju. Sambor 1880. 12o Geog. pol. 1178.

König G. Alphabetisches Verzeichniss sämtlicher Ortschaften der Regierungsbezirke Gumbinnen, Königsberg, Danzig, Marienwerder. Magdeburg 1835. 4to Geogr. pol. 1538.

~~[illegible]~~ Kosiński Wł.: Niektóre zabobony ludu pol. z okolic Makowa 1890. 8o (z Zbioru wiad. do antrop. T. XV) G. pol. 1930 br.

Korona... o cudownym obrazie P. Maryi w Kośc. oo. Bernardynek. Supraśl. 1751. 4to. Geog. pol. 1656.

Kozłowski J.: Istoria ikony Ostrobramskoj Bohorodycy. 3 Ed. 4e. Moskwa 1874. 8o. Geog. pol. 1475.

Krause A. G. Litthauen und dessen Bewohner. Königsberg 1834. 8o. Geogr. pol. 1415.

Kretschmer J. C. Geschichte und Beschreibung der C. Abt. Oliva Danzig 1847. 8o. Geogr. pol. 1843.

Kronenberger A.: Wiadomość o wizerunku w Mogile 2a ed. 1882. 8o. Geogr. 1322 br.

Krones F. Zur Geschichte des deutschen Volksthums im Karpathenlande (Zips). Graz 1878. 4o Geogr. p. 2037 br.

Kronika miasta Sambora (p. Budzynowskiego). Sambor 1891. 8o. str. 52. Geogr. pol. 1746.

Krosta F.: Masurische Studien (Geogr. Preussens) Königsberg 1875. 4o. 2 Hfte. Geogr. pol. 1557/a.b.

Krynicki K.: O Wiśle, jej dopływach (z ilustr.) Wyd. 2e Warszawa 1887. 8o. Geogr. pol. 1748 ~~pol.~~ broz.

Krzyżanowski St.: Słowo o dziejach Krakowa. Kraków 1891. 8o. Geogr. pol. 1931.

Kücken L.: Geschichte der Stadt Cammin in Pommern. Cammin 1880. 8o. Geogr. pol. 1094.

Kühnast: Statistische Mittheilungen über Littauen und Masuren. Gumbinnen 1863. 8o. 3 Bde. Geogr. pol. 753/I-III.

Kunasiewicz Stan.: Kościół farny w Żółkwi. Lwów 1869. 8o. Geogr. p. 1477.
" " Przechadzki archeologiczne po Lwowie. Lwów 1874. 8o. 3 zeszyty Geogr. pol. 807. broz.
" " Przewodnik po kościele Bożego Ciała we Lwowie 1876. 8o. Geogr. pol. 890. br.
" " Wilda Przewodnik po Lwowie 1878. 8. Geogr. p. 1478 br.
" " Wiadomość historyczna o obrazie Matki B. w kośc. archikat. we Lwowie 1876. 12o. Geogr. pol. 889. br.

Opisy aktowych knig Kijewskago Centr. archiwa No 1–5 Kijew 1869. 8º.

Akty izd. Kommissijeju Wys. uczreżdennoju dla razbora drewnych aktow w Wilnie. Wilno 1865 – 1875. Tom I–VIII. 4to.

Dokumenty objasniajuszczyje istoriju zapadno-russka= go kraja – Documents servant a éclaircir l'histoire des provinces occidentales de la Russie. Sptbg. 1865. 4º.

Russko – liwonskije akty sobrannyje K. Je. Napierskim. – Russisch livländische Urkunden. Izd. Archeograf. Kommiss. Sptbg 1868. 4º. str. XXIII i 462.

Schirren Prof.

Sybir i Katorga S. Maksimowa Sptbg 1871. 8º. Czaść I. II. III. (w Części III Rozdz. I między inemi o Beniowskim)

Pamiatniki Sybirskoj istorii XVIII wieka. Kniga I i II. (1888) 4 Rubl.

ERMANNO LOESCHER & C.°

LIBRAI DI S. M. LA REGINA

ROMA

Signor ....

....

....

Importo L. ....

Affr. » ....

84

Żywopisnaja Rossia. Izdanie M. O. Wolfa w St Petersburgie 1879 - god. (pod redakcyą P. P. Semenowa)
4 tomy, każdy tom 12 zeszytów (Rok cały tom.)
Za i Tom czyli 12 zeszytów 15 Rubl.

Tom II Zapadnaja i jużnaja Rossija (Litwa, Smoleńsk, Białoruś, Krol. Polskie mało rus, Noworossyja.

Putewoditel po gorie Poczajewskoj sostawlen prof. A. Chojnackim. 1876. 16°. str. 160.

Дополненie къ очерку славянорусской библiографiи В. М. Ундольскаго, soderżaszczeje knigi i stati, propuszczennyja w perwom wypuskie chronologiczeskago ukazatelja slawianoruss-kich knig cerkownoj peczati s 1491 goda po 1864 god, w osobennosti że pereczen galicko-russkich izdanij cerkownoj peczati. Sostawleno Jakowom Golowackim. Sptb. 1874

Ruczaj pod Smoleńskiem zwał się dawniej rzeką Wedroszą i Smiadyniem

– rzeczka Polanowska

W okolicach Smoleńska jest wioska Czyżowo gdzie się rodził Kniaź Potemkin Taurycki.

B. 3.

~~Iwanow: Sbornik paleograficzeskich snimkow [s pocerkow drewniago i nowago pisma] izd. dla Wosp. Mężewago Wjedomstwa 1844~~

~~— " Sbornik snimkow s drewnich Pieczatej 1858.~~

pod r. ~~1018~~ 980/ już w Kronikach rachują na kuny (monety) i hrywny

r. 1137 rieżany – r. 1288 cztery grywny kun

Sanktpeterburg w typograf. A. Pławilszczykowa 1818.	Forma	Armarium	Forulus	Series
starom i nowom rijskago jazyka. roje. 36. 2.	8vo	Ross. 146.		

Spór o pisownię ruską, rozpoczął się w Galicyi r. 1859, gdy
główny agitator ruski Teodozy (Bogdan) Dziedzicki zaczął obsta=
wać za wyrugowaniem liter łacińskich z piśmiennictwa połud=
niowo ruskiego (O neudobnosti łatynskoj azbuki w pismennosti
ruskoj. Wiedeń, dr. Mechitar. 1859. 8vo str. 46), wydawszy już poprzednio 1854 we
Lwowie kilka pisemek drukowanych grażdanką, którą drukowa=
no niektóre książki i dzienniki w Peszcie, w Wiedniu i Prze=
myślu. Ministeryum oświecenia zwołało osobną komissyę dla
ustalenia pisowni ruskiej, która to komissya pod przewodnic=
twem Euzebiusza Czerkawskiego inspektora szkolnego d. 8
Czerwca 1859 uchwaliła używanie kirylicy. Wskutek tego po=
lecił toż ministerium (d. 25 Lipca 1859 L. 959) aby w książkach
szkolnych używano kirylicy (Cyryllische Schriftzeichen) jaką
od dawna drukowane są księgi kościelne, i aby z nich wyklu=
czono hraždankę (Civilschrift); przyczem aby także w szkołach
obok kirylicy wprawiano uczniów w czytanie i pisanie
literami łacińskiemi; co jednakże późniejszym ministeryalnym
reskryptem z d. 13 Marca 1861 L. 1476 zniesiono. Równocześnie
ogłosił Spiridion Litwinowicz administrator metropolij ruskiej
d. 25 Listopada 1858 kurendę po niemiecku, aby duchowieństwo
ruskie w kazaniach, przemowach i naukach katechizmowych
używało czystego narzecza ruskiego, w jakim redagowany jest dziennik

[i Spor o ruskuju azbuku. Lwow, typ. Inst. Stauropig. 1859. 8o str. IV. 56)

urzędowy „Wistnik" wydawany kirylicą tygodniowo od r. 1851
w Wiedniu pod redakcyją Bazylego Zborowskiego, i aby się chro=
niło od przymieszek językowych cerkiewno-słowiańskich (sta=
rosłowiańskich) jako dla ludu niezrozumiałych, oraz pożyczek
z dyalektu wielko-ruskiego (rossyjskiego) jako szkodliwych
kościołowi katolickiemu. Powyżej dosłowo przytoczone rozporzą=
dzenie ministeryalne ogłoszone jest w Gazecie lwowskiej 1859
Nr. 182, str. 725; a kurenda Litwinowicza w przekładzie ruskim
drukowana w czasopiśmie „Diło." Lwów 1885 Nr. 138-140; oraz
w przekładzie polskim w artykule: Czerkawski Euzeb. List pasterski
o języku halicko-ruskim (w Dodatek tygodniowy przy Gazecie lwows.
1859 Nr. 21 – i osobno 8vo). – Józef Jireček (Ueber den Vorschlag

[i Łacińskie czcionki w języku ruskim. Lwów, druk. rząd. 1859. 8o str. 29 (Od=druk z Gazety lwow. Nr. 24 i 26)

das Ruthenische mit lateinischen Schriftzeichen zu schreiben.
Im Auftrage des k. k. Ministerium für Cultus verfasst von... – Wien
Hof- und Staats-Druckerei 1859. 8vo str. 60) radzi używać liter łacińs=
kich z pisownią polską lub czeską. (Ob: Die ruthenische Sprach- und
Schriftfrage in Galizien. Lemberg 1861) – Czerkawski Euzeb. Łacińskie
czcionki w języku ruskim. Lwów, c. k. druk. rząd. 1859. 8vo str. 29, odbitka
z Dodatku tygodn. przy Gazecie lwow. 1859 Nr. 24, 26) – Literami łacińskiemi
zaczął r. 1861 Platon Kostecki drukować swe poezye ruskie w Dzien=
niku literackim. Zamiar Jirečka wprowadzenia liter łacińskich wywołał
głośne niezadowolenie pomiędzy partyją Świętojurców i Polakożerców, którzy
przeciw temu zamiarowi wydali: Die ruthenische Sprach= und
Schriftfrage in Galizien. Lemberg, Stauropig. Inst. 1861. 8vo str. 2 + LXV +
362, gdzie się mieszczą pisma komisyi ruskiej oraz Jak. Gołowackiego,
Mich. Kuziemskiego, Spirid. Litwinowicza, Józ. Łozińskiego, Jana Łotoc=
kiego, Mich. Malinowskiego, Grzeg. Szaszkiewicza, Ambroz. Janowskiego,
Grzeg. Jachimowicza. – W Sejmie powstała wrzawa Rusinów domagających
się autonomii, którą w Wiedniu popierał Adolf Dobrzański. Równocześnie
rozpoczął w dyecezyi przemyskiej Włodzimierz Terlecki missionarz pod okiem
biskupa Tomasza Polańskiego agitacyją tak zwanego oczyszczenia obrzędów cer=
kiewnych z naleciałości unicko-rzymskich, której gorliwym zwolennikiem
był Iwan Naumowicz i katecheta Marcel Popiel zwolennicy Rossyi.

Brodowicz Teodozy: Widok przemocy na słabą niewinność swo=go wywartej. Istoriczeskii Zapiski, o sobytijach na Wołyni i Podolju w 1789 h. Lwów, typ. Inst. Stauropi 1861–1862. 8vo
Cz. I str. 129. –(tož) Wtoroje izd. str. VII. 125.1. 1 Zł.
Cz. II str. 246. 2 Zł.
(Rękopis odszukał A. S. Petruszewicz wydał Jak. Głowacki i A. Dzie=dzicki.)

Historische Skizze über die Dotation des ruthenischen Clerus in Galizien. Wien 1861. 8vo str. 51. 10 kr.
(autor Joachim Chomiński – a nie Sp. Litwinowicz)
(przeciw temu wydał Seweryn Morawski: Uwagi 1861. Lwów 1861.)

Kazki, zôbraw Ihnatij z Niklowicz. Lwow, peczat. F. Poremby, nakładom Jakowa Ławrzynskoho, 1861. 8vo str. III. 96.

Katalog knih napeczatannych w światoj Uspenskoj Ławrie Poczajewskoj czyna Sw. Wasylija Welykaho. Dla upotreblenija hreczesko-unitskich Cerkwej i Duchowenstwa. Lwow, peczat. Michaila F. Poremby 1861. 4o str. 4.

Lwowianin. Pryrucznyj i hospodarskij Miesiacosłow na r. 1862 Rok II. Lwow, typ. Staurop. 1861, nakł. M. N. Kossaka. 8vo str. 42 str. 108 i Karta etnograf. Matej Rusi.
(Jest tu: Rusiny, ustawki z histor. etnograf. dzieła, str. 91–105. – Szara=niewicz Izydor: Wysokij zamok w Lwowie str. 103–108 (z drzeworyt. wi=dokiem z r. 1610, ryt. J. Kaszubiński.)

Mołytwa ko Preswiatoj Bohorodyci w ikonie Zarwanickoj czudo=twornoj. Lwów, dr. K. Pillera, 1861. 16o str. 4, – na 1ej str. wizerunek: „Izobraženie czudotwornoj Ikony Preczystyja Bohorodycy w pry=chodskoj cerkwi Zarwanickoj."

Mołytwa ko raspiatomu Hospodu Iisu Chrystu w Ikonie Zar=wanickoj czudesy i błahodatmy ot wieka sijajuszczemu. Lwów dr. K. Pillera 1861. 16o str. 4. – na pierwszej str. wizerunek: Izobra=ženie Konajuszczaho Hospoda Iisusa Chrysta w cerkwi paroch. Zarwanickoj na Podôlju prostawlennaho czudesami ot Athanasija Szeptyckaho Metropolity ciłoj Rusi 1742 potwerždennymi."

Narodnyj prazdnik Kupała, opysannyj i objasnennyj wedla sochraniwszych=sia predanij i powierij naroda. Nakład Theodora Bitowsa. Lwow, typ. Inst. Staurop. 1861. 16o str. 47. 30 kr.
(W Bibliograf. T. III str. 492 mylny tytuł)

Pjeśń Prećwiatyj Djewje Bohorodycy Poczajewskoj („Preczystaja Djewo Maty ruskoho kraju.") Lwow, typ. Staurop., nakładem Benedykta Sliwińskoho" 1861. 8vo str. 2.

Pjeśń Prećwiatyj Djewje Bohorodyci Czudotwornoj w Barje gradie. („O wse pietaja Maty") Lwów, typ. Staurop., nakł. B. Sliwińskoho, 1861. 8vo str. 2.

Dumy ta dumki Josypa Bohdana Zaleskoho perewedeny s polskoho na rodymyj ruskij jazyk Dr. Władymirom Terleckim. Peremyszl, typom A. Dikowskoho 1861. 8vo str. 91+1. (60 kr.)

Terleckij Władymir (Ippolit) Andr. Dr: Zapiski wtoroho pokłonniczeskoho puteszestwija z Ryma w Jerusalim i po inozych miestach Wostoka. Tom I. Lwow, typ. Inst. Staurop. 1861. 8o Wypusk I. str. IV.+119+1. (70 kr.) — Wypusk II. str. 101+1. (50 kr.) (tomy II i III w rękopisie.)

(Wołyński Jan): O obrzędach grecko-unickich, jako kwestyi czasów dzisiejszych w Galicyi wschodniej; przez Księdza tegoż obrządku. Lwów, druk. Ossol. 1862. 8vo str. VII. 167.1.

Odpowiedź metropolity bar. Jachimowicza na pytanie: Z kąd wypływają posądzenia i denuncyacye Polaków, że grecko-katolicy Rusini w Galicyi ciążą do szyzmy i moskwicizmu. (w Gazecie narodow. 1862 d. 11 lego. Nr. 42 — w Przyjaciel domowy 1862 Nr. 23.)

Fedkowicz Osyp: Poezii. Czast I. Lwow, typ. Staurop. 1862. 16o str. XVI. 148.

Kałytowskij Filemon J.: Narodnyi postowiny (w piśmie: Dom i szkoła, wremenopis; red. J. Guszalewicz. I Rod. 1863. Lwow. 4to Nr. 3. 6.14.18)

Uciekiniery, poemat a la „Konrad Walenrod" napisał Ostap Kowbasiuk, gente Ruthenus, natione także Ruthenus. Lwow, dr. Inst. Staurop. 1863. 16o str. 56.

(druk. Kuliszówką) zwolenników Szewczenki Ukrainofilów

Meta, literaturno-politicznij wistnik. Redakt. Klinkowicz. Lwow dr. Stauropig. 1863. 8vo (miesięcznik Ukrainofilów zawiera pisma Kulisza, Szewczenki, Grebienki, Fedkowicza J.) Tom I Zeszyty 1–4 wrzesień–Grudzień. str. 340. Zeszyt po 50 kr. (Są tu: Koliady Huculów zebrane przez A. Kobrynskiego, str. 164–171. = Tom II. Zeszyt 5ty (1864) str. 79. = Rok 1865. Nr 1–18 str. 560. (Spominka o Ternopoli str. 463–472)

Liturgika ili nauka o bohosłużeniu cerkwi hreczesko-katholiczeskoi Markiiła Onufrijewicza Popela swiaszczennika i zakonouczytela pry wtoroj lwowskoj gimnazii. Lwow w peczatni zawedenja Stawropigijskoho, 1863. 8vo str. XXVI. 584 i 12 tablic. (6 zeszytów = 4 Zł. 15 kr.)

Odpowiedź na historyę „O unii kościoła grec. kat. ruskiego" napisana przez Prawdoluba Rusina. Lwow, druk. M. F. Poremby 1863. 8vo str. 59. /: Autor anonim Ilija (Emilij) Kossak hegumen krechowski; broszura skonfiskowana, wymierzona przeciw Harasiewicza Annales. :/

Kołomyjki i szumki. Sobrał z ust naroda Szczastnyj Sałamon. Lwów, peczat. Stauropig. nakład. A. B. Dzieduszkoho, 1863. 8vo str. 98. 8 (z nutami do Serji.) /: Obejmuje 595 Kołomyjek, 17 Szumek. :/

Luba-zhuba. Powist' Osypa Fedkowicza. (Peredruk). Lwiw, druk. M. F. Poremby 1863. 8vo (przedruk z Weczernic)

Malinowski Michael: Die Kirchen- und Staats-Satzungen bezüglich des griechisch-katholischen Ritus der Ruthenen in Galizien, dargestellt von ... Lemberg, Druck. des Stauroр. Inst. 1861 (1864) 8vo str. 890.

Pismo do Hromady. Redakt. Seweryn G. Szechowicz. Lwów 1864, w peczatn. M. F. Poremby. 4to Nr 1-23, str. 136 (Pismo tygodniowe beletrystyczne, jest tu: Legin Gr.: Oselie Perehinsku (histor.) Nr 18. 19. - Ruskij kraj Nr 15. 17. 19. 21. 23.) - toż r. 1865. Nr 24-33.

Weselnyj zwyczaj na Hałyckoj Rusi, rysunok Artura Grotgera (z illustracyą) (w Zołotaja hramota, illustrowannoje pismo. Prytoha do Strachopuda, Redakt. Josif N. Liwczak. Wiedeń, typ. Sommera L. 1865. 4to Nro 10)

[redacted] Gogol Mikołaj: Weczeri na Chutori błyz Dikanki. Powisti ... perewiw Ksenofont Klimkowicz. Lwów, peczatn. Mich. F. Poremby 1865. 16o Tom I. str. 172; Tom II. str. 133. (Ruska Czytalnia Nro VI i VII) 65 kr.

Hawryło Bambula (George Dandin). Komedia Moliera w 3 dijach, pereinaczyw D. Łozowskij. Lwiw, dr. M. F. Poremby, 1865. 16o str. 67 (Ruskij teatr, I Seria Nro II)

Klasztor i Szkoły OO. Bazylianów w Buczaczu. fol. (rysow. F. K. Kaczyński, litogr. Wurm i Szlegel w Wiedniu) 1865. (rycina)

Niwa. Naukowo-literacka czasopis'. Redakt. Konstantyn Horbal. Lwów dr. Poremby 1865. 4to Nr 1-20 str. 320. (Są tu tłomaczone: 3 Sonety Ad. Mickiewicza Nr 1. 3, Oda do młodości Nr 13, Farys Nr 16 tłomaczenia Włodzimierza Nawrockiego)

v

Konkordia w otnoszeniach oboich obriadow w Hałyčiji. – Prawo kościelne o stosunkach obu obrządków w Galicyi grecko-kat. sławiańskiego Rusinów i łacińskiego Polaków. Lwów, typ. Stauropig. 1865. 8vo str. 123. (autor Michał Malinowski)

Gedichte von J. Fedkowicz. Czernowitz 1865. 16o

Holos narodnyj. Czasopis literaturno-polityczna. Redakt. Michaił Iwanowicz Biłous. Kołomyja 1866. Rok. I. 4to Nr 1–24 str. 208. (Misto Kołomyja istoryczeskij oczerk Nr 6–9 – Ruska cerkow żywotworiaszczoho Kresta w Krakowie Nr 8–13. – Prypowidky narodnyi Nr 8. 12. 16. – Josafat Kuncewicz Nr 21. 23. 24. = Pismo nieprzyjazne dla Polaków.)

(toż) Rocznik II. 1867 Nr 1–23, str. 96. (Betehja, opis istor. Nr 12. = Śniatyn istor. oczerk Nr 17 = Monastyrysko w Dobruczy Nr 10. 12–14. = Szankowski Ermogen: Było i byłyiem porosło; wspominka istor. pro rusku rodynu Ostrożskich Nr 19. 20.)

Leiturgikon sirecz Służebnik. Lwow, typom Stauropig. Instytuta 1866. fol. str. 7. 708. 10.

Mieśiacosłow na 1867 hod. Izdan Obszczestwom sw. Wasylia W. I. Hod 1866. Użhorod, w typogr. Karla Jegera, 1866. 8vo str. 88.

(toż) Rocznik III 1868 Nr 1–9 str. 36. (Hnatewicz Modest: Monastyr w Zadarowie Nr 6–9. = Rozwaliny monastyra Bazyliano w w buczackom lesie Nr 5 = Posliednii chwyli Pteroniska; wziato iz starych rukopisej. Nr 3–4.

Narodowieszczanie ili Słowo k narodu Katholiczeskomu czerez monachow Czyna Sw. Wasylia Wełykaho [illegible] w Prowincii Polskoj Zwanija Katichiczeskoma prynadleżaszczych 1756 propowiedanoje. Tszczaniem Monachow Ławry Poczajewskoja izdadewia 1778. Lwow perepeczetano w typogr. Stawropig. Inst. 1866. 8vo str. XVI. 492.

Nedieła, pismo narodnoje dla nauki i zabawy, hospodarstwa i promysłu. Redakt. M. O. Popel. Lwów, typogr. Staurop. Hod II 1866. 4to Nr 1–23 (Wodospad Pruta koło Dory, Nr 19 = Babskii zabobony Nr 7. 8. = Besieda zwierej Nr 12

Oteczestwennyj Sbornik. Dodatok do „Wjestnika". Red. Wasylij Zborowskij. Wieden typogr. Wallishausera, 1866 Rocznik X. 4to Nr 1–47. (Laborczan: Monastyr Maria-Powczanskij (s illustracieju) Nr 9 = Kralickij A.: Opisanie czudotwornoj ikony Preświatoi Djewy Marii Maria-Powczanskoi (s illustracieju) Nr 24 – Do istorii Lipowanów na Bukowinie Nr 8. = Lodij Petr Professor, biogr. Nr 46.

Pokutianin. Mieśiacosłow Kołomyjskij na hod 1867 Rocznik I. Kołomyja nakł. Mich. Biłonsa 1866. 8o str. 80. (Do Czernowec. Iz putewych zapisok p. Perkonosyj Hermogena str. 62–78 = Selianski pohoworki str. 17–24)

– toż na h. 1869. Rocznik II. 8o str. 72.

Sioło. Pismo zbiorowe, poświęcone rzeczom ludowym ukraińsko ruskim. Lwów, nakł. Kornela Pillera 1866. 8o Zesz 1–3. (Wydawał Paulin Święcicki. – jest tu Kronika Nestora – Marusia Kwitki – Poezye Fedkowicza, Szewczenki – Nekrolog Wagilewicza.) – Zeszyt 4 (r. 1867) str. 188.

Wjestnik powremennoje pismo poswiaszczeno politycze-
skomu i prawstwennomu obrazowaniju Rusynow Awstryj-
skoj derżawy. Rocznik 1851. Redaktor Iwan Sh. Gołowackij.
Wiedeń, w typogr. Mechitaristow 1851. fol. Nrów 151, str. 604
(wychodził 3 razy tygodniowo, cena rocznie 5 Złr. (Zawiera
między innemi: A. Dobrzański): Hradeckija hora pod Lwowom
Nr. 124 – Grabowicz: Rachmanskij Welykdeń Nr. 73 – Wospo-
minania na Rozdziałow i Koroszy Nr. 2. 4. 5. – Lubomir:
Rusiny na Nyrysczy w Uhorszczynie Nr. 136. 138. 140. – Pe-
truszewicz A. S. Predstawlajet li otkrytyj istukan, w ruslie
rieky Zbrucza w wostocznoj Hałycii bożka Swiatowita ili
Chorsa; Archeograficzeskij wopros predłożen i rieszen
Jerejem A. S. Petruszewiczem Nr. 106–111.

Dobrianskij Antonij: Gramatyka starosławianskoho cerkow-
noho jazyka. Peremyszl typom russk. sobornych Kryłosza-
nów 1851. 8vo str. 183. 8.

Doskowskij Jakow: Cerkownyj słowar, soderżaszczyj perewodi
izjasnenije starodawnych sławenskich i inojazycznych na-
reczenij w pisanii Swiatom i knihach cerkownych na-
chodiaszczychsia, po najłuczszym słowariam soczynen-
nyj. Peremyszl, piśmenamy russkoj Kapituły 1851. 8o. str. 102.

Zorja hałyckaja. Pismo powremennoje. 1851 Rok IV. Redakt.
Iwan Guszalewicz. Lwów. typ. Inst. Stawrop. 1851. 4to Nr. 1-104
(Zawiera między innemi: Petruszewicz Antoni S: 1) O czudotwornoj
ikonie Presw. Bohorodycy w kostelie OO. Dominikanow w Lwo-
wie Nr. 56. 57. 2) Kratkaja istoriczeskaja rozpis wsim ruskim
cerkwiam i monastyriam, tak unicztożennym, kak do sich por
suszczestwujuszczym w gorodie Lwowie. Nr. 75–82. 86. 3) Pod-
robnoje opisanie Pomjanika Krestowozdwyżenskoj cerkwi
Uspenia Presw. Bohorodycy w Lwowie. Nr. 67–72. 4) Sło-
wickij żenskij monastyr Czyna Sw. Wasilij W. i jeho diewiczoje
wospytaliszcze, kratkoje istoriczeskije izwiestije Nr. 13–15 –

Lewicki; Josif: Dwie hramoty z gg. 1359 i 1366. Nr. 73. 74 –
Sinowodskij Nikolaj: Pamiatniki ruskii w Krakowie. Nr. 19 –
Szankowski Petr: Dopis iz Stanisławowa, o drewnoj czaszy i o cerkwi
Nowedema Nr. 52. = Malinowski Michał: O drewnom słowianskom
kumirie Swietowidie Nr. 46. 47.

Duchnowicz Aleksander krylosianin priaszowski wydaje:
Liturgiczeskij Katechis. Budyn 1851. 8vo. (Spirydyon Litwinowicz
kanon. lwow. i Grzegorz Szaszkiewicz radca minister. znaleźli w
tej książce miejsce tchnące herezyją, donieśli o tem nuncyuszowi
w Wiedniu, który wezwał Józefa Gaganca biskupa preszowskiego
do tłomaczenia się; biskup nakazał Duchnowiczowi karty
inkryminowane wyjąć; w drugiej edycyi lwowskiej r. 1854
Duchnowicz to miejsce sam wypuścił.)

Malinowski Michał: O obriadie hreczesko-słowenskom katho-
liczeskom, Lwów, typ. Inst. Stauropig. 1851. 8o. str. 25 (Halicko
-ruska Matyca Nr. 13) (druk. 500 exempl.)

Lewicki Benedykt krylosianin lwow. i prof. † 1851.

Wjestnik dla Rusynow awstryjskoj derżawy. V Rocznik 1852.
Izdatel Wasyli Zborowski, Redaktor Iwan Kh. Gołowacki
W Wiedni. fol. Nr. 1–98 str. 392 (między innemi zawiera:
Bogdan: Seła i ludy nad Sołokijskoj storony Nr. 30. 34. –
Russkij putnik z siewernoj Uhorszczyny Nr. 1–4. 7. 9. 11–14.
16–17. 19–21. 24–26. 30. 33. = Szczedryj wieczer pered prazd-
nikom Bohojawlenija Hospodnia; Hadki i wospominania
Nr. 3–4. – Bogdan: O kraszankach i pisankach Nr. 25 – Tajny
diwoczyi na den Sw. Andrieja Nr. 35. 41.)

Zoria halyckaja. Pismo powremennoje. Rok Vtyj 1852 Red. Iwan
Guszalewicz. Lwów 1852. 4to Nr. 1–90 str. 875 (Zawiera między
innemi: Witwicki Sofron: Statystyczeski-istoriczeskoje obozrie-
nie Huculow w Kołomyjskom okruzi so charakterystykoju
ich. Nr. 54–56. = Zubrycki D.: Urywok z lietopisi lwowskoho
Stawropigianskoho Instytuta Nr. 69. 70. – Lewicki Emilian:
Kriepost (zamek) Halycka i jej okrestnost (podług inwentarza
z r. 1767) Str. 77. 79. – Malinowskij Michail: Obozrienie istorii
cerkwi russkoj, izrjadnije Halyckoj Nr. 21–24. – O tarnopolskich
cerkwach i o samom Ternopoli Nr. 82. 83. – Petruszewicz A. S.: O so-
bornoj Bohorodyczoj cerkwi i swiatytelach ich w Halyczie
Str. 78–80. 82. 84–90. – Staryna russkaja (O nachodcie monet
sw. Władymira) Nr. 32.

Słowniki małoruskie: Żelechowski, Zakrzewski, Afanasjew, Maxima 3.(1890).

Malinowskij Michał: [struck out] Obozrienie isto=rii cerkwi russkoj, izriadnije Hałyckoj (Izdan Hałycko-ruskij Matycy Nr. 16.) Lwow typ. Inst. Stauropig. 1852. 16º str. 36 (druk 500 exempl.)

91

Mohilnickij Antoni Lubicz: Skit Maniawskij. Piesnotwo=:renije epiczeskoje. Czast I. W Peremyszli w Knihopeczatni sobornoj ruskoj Kapituły 1852. 8º str. XXIX. 72. S.

Oktoich sirecz Osmogłasnik. W Peremyszli, Toszczaniem, izdywenием i typom sobornych Krylosza n 1852. 4to str. 182.

Lewickij Iwan Em.: Hałycko-ruska Bibliografija XIX stolětija, s uwzgladnenием izdanij pojawiwszych sia w Uhorszczynie i Bukowinie (1801–1886.) Lwow iz typogr. Stawrop. Instytuta 1887. 4to maj. (Wypusk 1–6 (str 1–144 do r. 1860 Nrow 1354) zeszyt poifs

Gołowackij J. Pjenije radostnaho hołosa (poswiaszcz Imper. Nikołaju I). Wjeden 1848. 4to str. 12.

Drukarnie ruskie: Stauropig. Instytuta we Lwowie 1861 – Mich. Po=remby we Lwowie 1861 – Jana Ekharta w Czerniowcach 1861. – Sobora Kryłoszan, derzytel M. Dikowski, w Przemyślu 1861 – Karola Jeger w Unhradie (Ungwarze) 1863. – Michała Biłousa w Kołomyi 1864 d. 8 Marca otwarta. – Aleksander Lewcj w Przemyślu 1867. – Józef Bukowiecki w Czerniowcach 1869. J. Dankiewicz w Stanisławowie 1870.

Weczernyci. Literaturne pismo dla zabawy i nauki. Redakt. Fedor Zare=wicz i Wołodymir Szaszkewicz. Lwów, typo. Stauropi. i Dremby. 1862 Rok I. 4º Nr 1–43, str. 368.
(Artykuły:) Hłoszjew, Urywok z opisów podorożnoho p. Worona Jurko Nr 15 Kniaź Juryj Bełzkij, Istoriczeskij obrazec z XIV st. p. Izyd. Szaraniewicza Nr 1–25.
Rocznik II 1863. 4º Nr 1–16, str. 132. (De-szczo iz putewych zapi=sok Nr 10. 12. 13.)

Werchratskij Iwan: Poczatki do ułożenia nomenklatury i terminologii przyrodo=pisnoi narodnej. Wypusk V. Lwow, druk. Staurop., nakł. M. Dymeta 1872. 8º str. 40.

Malinowskij Michaił: Istoriczna wjedomost o Mitropolii rus:
Koj w Hałyczynie. Lwow, druk. towar. Szewczenka 1895. 8° str. 40

Markewicz Iwan: Korotka istorija małoruskoho naroda. Per:
sza połowina. Wider. Lwow, peczatn. towar. Szewczenka 1875.
8° str. 51.

Narodna Szkoła. Gazeta dla uczytelw i prjjatelw szkoły.
(Redakt. Szuchkowskij Ilarion, Miskiewicz F., Lewicki Iwan Je.
Kołomyja, peczatn. Mich. Biłousa 1875. 8° Rod I. Nr 1-21
str. 336.

Nauka. Gazeta miesieczna dla naroda (Redakt. Naumowicz
Iwan, Berezowskij Nikołaj. Kołomyja, czcionkami Michaiła
Biłousa 1875. 8° Czast IV. Nr 1-12 str. 566. (Opisy: Sołotwina
p. Jeckow Ilko, str. 396, - Zbaraż str. 14 - Zborów str. 18

Petruszewicz Antonij S.: Kazń mołdawskoho hospodara Iwana
Podkowy. Lwów, typogr. Stawropig. 1875. 16° (Odbitka z „Słowa")

Perehlad jużno-ruskoi istorii od r. 1337 - 1450, napysaw
Podolanin. Lwow, nakładom Hałycko-Russkoi Matycy,
Z peczatni Staurop. Inst. 1875. 16° str. 84, mapka i rodowod
Gedyminów.

Petruszewicz Antonij S.: Swodnaja hałycko-russkaja lietopis
s 1600 po 1700 hod, sostawił... Lwow, iz typogr. Stawro:
pigijsk. Inst. 1874. 8° str. 700.
" " Putnik o gradie Jerusałymie. Lwow 1872.

Komarow M.: Nowa zbirka narodnych małoruskich pryka=
zok. Odessa 1890. 8° str. X. 124. (50 Kop.)
(zawiera 1275 przysłów, 29 zagadek, 33 zażegnań i bibliografię
zbiorów przysłów ukraińskich po r. 1888)
(Zbiory przysłów małoruskich: Nomis (Simonow): Ukraińskie prykazky,
pryslirowja i take ynsze 1864 (14,400 przysłów) - Wyprawa Czubińskiego
T. I (2000 przysłów) - Użynok ridnoho pola (wyd. bezimien. Gałczuk
Mikoła z Proskurowa, pieśni gminne i przysłowia) Moskwa 1857. 8°

Manżura I.: Skaski, posłowicy i t.d. zapisannyja w Ekaterynosławskoj
i Charkowskoj gubern. (Sbornik Towarz. historyczno-filologicznego
charkowsk. Tom II Zeszyt 2) Charkow 1890. 8° str. 194 (zawiera 90
Klechd, 150 anekdot, 14 zaklinań, 90 gust, 400 przysłów, 57 zagadek i [illegible]
i [illegible] przeciw pomniejszonych stoir.)
(585)

Petruszewicz Antoni S. Obzor ważnjejszych politycześkih i cerkownych proiszestwij w hałyckom kniażestwie s połowiny XII do konca XIII wieka. (Zoria hałyckaja, łyst powremennyj red. J. Guszalewicza i Bogd. Diedickoho. Lwow 1853. 4to Nr. 12-19. 21. 24. 37-41.) = Rok 1854 Nr. 2-9. 11-14.

" " O naczatkach perwaho episkopstwa w hałycko-ruśkom kniażestwie. (Zoria 1853 Nr. 6-11)

Łuzeckij Anton. Ptacz wdowycy. Peremyszl 1853. 16o str 27. 5. (w Estreichera III str. 23 mylnie r. 1858)

Krynicki Michał: Istorycześkoje sostojanie namiestniczestwa Muszynśkoho w zhladie fizyczno-politicznôm i religijnôm. (Otecz[e]stwennyj Sbornik, powiestok. Rocznik 1853, izdatel Wasil Zborowskij: Wiedeń 1853. 8vo Nr. 15-19. 21.)

Załoziecki Bazyli: Obrazki z cyrkułu kołomyjskiego (Dodatek tygodniowy przy Gazecie lwowsk. 1854 Nr. 1. 2. 6-7. 9-10. 21-26. 38-39.)

" " Jarmark w Kutach (Przyjaciel domowy. Lwów 1854. Nr. 4-6)

Petruszewicz Anton.: Kamennyja razwałyny błyz seła Uricza stryjśkaho okruha, sut ostatki drewniaho russkaho horoda Tustań. (Zoria hałyckaja. Lwów 1854. 4to Nr. 10.)

F. L. Cerkow sw. Onufrejśkaja i monastyr OO. Basilijanow na żółkowskom predhorodii w Lwowie. (Zoria hałyckaja. Lwow 1854 Nr. 29-31)

Skała nad Bubniszczami (opis w Oteczestwennyj Sbornik. wtoryj rocznik 1854, izdatel Wasil Zborowskij: Wiedeń 1854. 4to Nr. 1-4)

1854 Michał Poremba druk. ruski grazdanka.

Ławrowskij Joan: Greko-Katoliczeska parochia w Krakowie. (w Oteczestwennyj Sbornik. Tretij rocznik 1855, izdatel Wasil Zborowskij. Wiedeń 1855. 4to Nr. 32-35.)

Semejnaja biblioteka; Jezemiesiacznoje soczynenie, izdawajem. Seweryrom Gawr. Szechowiczem. Hod 1855. Lwow, typ. Mich. F. Poremby 1855. 8o str. 340. (Obejmuje: Osnowianenko: Serdecznaja Oksana str. 235-275. Deszko Andrej J.: O Karpatskoj Rusi (z dopisami D. Zubrzyckiego) str. 210-224. – Sobor sw. Wlmcz. Georgija w Lwowie (z illustracją) str. 196-198. – Wesnianki str. 174-182 – Malorusskii swiatki: Roždestwenskyj soczelnik, Koliadki, Metanki, bohatyj weczer ili szczedriwki, Nowyj Hod. str. 11-35.)

(Bilous Teodor): Drewnija zdanija w srawnenii s nyniszymi. Lwow, typom Instyt. Stawropig. 1856. 8o str. 15.

Terlecki Hipolit: Hde nieszczo s zapisok wtoroho puteszestwija z Ryma w Jerusalim (Zoria halyckaja Rok IX. 1856. Lwów 4to) Nr. 2-7. 25-30. 35-37.

Zubrzycka Stanisława: Korona chwały Chrześcianina: Wiara, nadzieja i miłość. Nauki o wierze, o męce Jezusa Chrystusa i o Zmartwychwstaniu ostatecznem. Lwow, druk. Mich. F. Poremby 1856. 8o str. 72.

Semejnaja biblioteka. Hod II. 1856 izd. S. G. Szechowicz. Lwów, typ. M. F. Poremby 1856. 8o Nr. 1-11. str. 176 (Obejmuje: Osnowianenko: Bozija dieti, powist. str. 33-36. 51-55. 65-67. 84-87. 97-100. 113-116. 132-135. 140-151. 164-168. = Petruszewicz Antonij S. Kratkoje izwiestije o halycko-russkich episkopach i mitropolytach str. 129-131. 145-148. 161-164)

Siemiginowicz Fr. Zur physischen Geographie der Bukowina mit 1 Karte. (Program des Gymnasium in Czernowitz 1856) str. 60.

Cerkownaja Gazeta w polzu wostoczno-katoliczeskoj cerkwi sojedynennoj z rymskim patriarszeskim prestolom. Izdajetsia Obszczestwom Sw. Stefana. 1856 Hod perwyj. Budin, iz typogr. Martina Bagowa 4to Nr. 1-40 str. 320 wyd. Jan Rakowski (zawierała przedruki artykuły z Woskresennoje Cztenie. Kijew 1849-1855; Tworenia Sw. Otcew w russkom perewodie. Moskwa 1848-1850; Christianskoje Cztenije. Peterburg 1851 – Z oryginalnych: Haliczanin: Izwiestie o drewnem monastirie zwanom Zanow w Marmaroszkoj oblasti Nr. 12. – Petruszewicz Antonij S. Orusko-slowenskich psaltyrach Nr. 8-10.)

1857.

(Skoryny Franc.): Apostoł (tłomaczony na litewsko-ruskie narzecze przez Fran. Skorynę Dra z Połocka) druk. w Wilnie w domie Burmistra Jakuba Babicza 1525. 12mo Kart 352 (na ostatnich 48 Kartach mieści się Kalendarz kościelny (Sbornik ili Miesiace-słow).

" " Małaja podorożnaja Knižka. Wilna 1525. 12mo obejmuje: 1) Psałtyr: kart 140 (przedruk z dawniejszego wydania Skoryny w Pradze 1517: Psałtyr 4to kart 142) 2) Czasosłowec Kart 28. 4 i 28. 3) Akafisty i Kanony K. 12. 8. 12. 8. 12. 8. 12. 8. 16. 8. 12. 8. 16. 8. 12. 8. (jest tych Akafistów i Kanonów 16). 4) Szesto-dnewec, Kart 36. 5) Sobornik ili Swiatcy Kart 13 (Końca brak)

Budny Szymon: Katychisis. Nieświeź 1562. 4to (litery też same co Skoryny w Pradze 1517 i w Wilnie 1525)

Ewanhelyje izdannoje Wasilijem Tiapinskim, druk. około r. 1570 (exemplarz K. 63 bez Końca drukowany gdzieś na Rusi. Ob. Karatajew J. Opisanie sławiano-ruskich Knig. Peterburg 1883 str. 200–203. – wydawca Tiapinski pisze iż jest Rusinem i że w swej ubogiej drukarni wydrukował tę Ewanhelyję, wspo-mina również niedawno drukowane Ewangelie w Moskwie. Opis w Sacharow Obozrienie sław. rusk. bibliogr. Petersb. 1849 nr 63 str. 19. – druk i litery podobne do Budnego w Nieświeżu 1562 może też same i może druk. w Nieświeżu, winiety też same co w Wilnie 1525 Skoryny i w Nieświeżu 1562.)

Tytuł: "Nowyj zawet albo Testament." (text druk w 2 kolumny)

Piotr Tymofiejewicz Mstysławiec który r. 1569–1570 drukar-nię w Zabłudowie, od r. 1575 w Wilnie w spółce z braćmi Kozmą i Łukaszem Mamoniczami, był najprzód; albowiem dyakon Iwan Teodo-rowicz z Zabłudowa r. 1570 od Chodkiewicza, do Lwowa r. 1571 a 1580 do Ostroga się przeniósł. We Lwowie przedrukował Iwan Teodorowicz r. 1574 księgę Apostoł, przez niego w Moskwie wydaną r. 1564. – Piotr Tymofiejewicz Mstysławiec zaś u Mamo-niczów w Wilnie wydał najprzód 1575 Czetweroewangelie. Jest to początek drukarstwa: a) Zachodniopółnocnego (Wilno, Nieświeź Zabłudów) i b) Południowo ruskiego (Lwów, Ostróg) drukarstwa.

Wspólnie z Iwanem Teodorowiczem 1564–1565 w drukarni w Moskwie i tam że drukowali pierwszą książkę: Apostoł 1564. Moskwa fol.

– R. 1577 Piotr Tymofiejewicz Mstysławiec wyszedł ze spółki w Wilnie z Kuzmą Iwanowiczem Mamoniczem a Mamonicze wyjednali sobie osobny przywilej królewski na drukarnię w Wilnie (drukowany przy Psałterzu r. 1586)

Dawida proroka i carja Pjesni reksze Psalmy s przełożeniem na soobszczyj nam i obyczajnyj jazyk, iz Wulgaty. Poczajew 1798. (Tłomaczenie odmienne od Skoryny.)

Karatajew J.: Opisanie sławiano-russkich knig napeczatannych kiryłłowskimi bukwami 1491-1730. Wypusk perwyj s 1491 po 1600. S. Peterburg, Typografia W. S. Bałaszewa 1878. 8vo str. VI. 280. IV. (druk. w 400 exempl. à 11 Mark) (Literat. pol. Nr 1393)

— — toż (nowa edycya). Peterburg 1883. 8.

dawniejsze bibliografie: Sopikow Wasil: Opyt rossijskoj bibliografii. Sanktpeterburg 1813-1821. 8vo 5 Części (Ross. Nr 129) — Sacharow Iwan: Obozrienie sławiano-russkoj bibliografii. Tom I Kniga wtoraja (Chronologiczeskaja rospis sławiano-russkoj bibliografii s 1491 do 1731 goda) Sanktpeterburg 1849. 4to (str. 1-184 opis 535 dzieł wyszłych do r. 1655.) — Karatajew J.: Chronologiczeskaja rospis sławianskich knig 1491-1730. Peterburg 1861. 8vo (Liter. pols. Nr 64) — Undolski W. M.: Chronologiczeskij Ukazatel sławiano-russkich knig cerkownoj peczati s 1491 po 1864 g. Wypusk I. Moskwa 1871. 8vo (3690 dzieł)

Władymirow P. W.: Doktor Franciszek Skoryna, jego perewody, peczatnyja izdanija i jazyk. (Peterburg) 1888. 4to K. 5 str. XXV. 351 i 12 tabl. litogr. (Nr XC) (Literat. pols.

Pierwsze księgi cerkiewnym drukiem (kirylicą) w Krakowie przez Szwajpolta Fiola drukowane r. 1491: Szestodnew, fol.; Czasosłow 4to; Psałtyr 4to; Triod postnaja i cwietnaja, fol. — pierwsza książka w Wilnie 1528 Apostoł 12mo (Skoryny i Babicza); — w Nieświeżu 1562 Katechizm Budnego Szym. w druk. Krzyszkowskiego i Kawieczyńskiego; — w Moskwie 1564 Apostoł druk Iwana Teodorowa i Piotra Tymofejewicza Mścisławca; † we Lwowie 1574 Apostoł. fol. (Iwana Teodorowa druk.) — w Wilnie 1575 Ewangelie naprestołnaje, fol. (Piotra Tymofejewicza Mścisławca i Mamoniczów) — w Ostrogu, Biblia fol. 1580 Iwan Teodorowicz Książę Ostrogski.

F — w Zabłudowie: Ewangelije uczytelnoje 1569. fol. (Iw. Teodorowa, Piotra Tym. Mścisławca i Chodkiewicza) —

Kursywą starosławiańską drukowano najprzód Trybunał 1586 i Statut litewski 1588 w Wilnie (u Mamoniczów) fol.

Grażdańskiemi literami (przywiezionemi z Holandyi i odlewanemi r. 1707 w Moskwie) zaczęto drukować 1709 w Moskwie: a) Prykłady kako piszut sia komplementy, 1709. 8o; Pobieżdajuszczaja kriepost, 1709. 8o; Prijemy cirkuła i linejki, 1709. 8vo

Otczestwennyj Sbornik. Dodatok do 9t=ho rocznika „Wiestnika" czasopisy politycześkoj. Piatyj rocznik. redaktor Wasyli Zborowski. Wiedeń, 1857. 8v. (Obejmuje między innemi: O ruskonarodnych zwyczajach: I. Pisanki; II. O tozach; III. Chrystos woskres; IV Hahitka; V. Lubok. Nr 7–9. 11–13 = Džuma na Rusi 1352 po swidytelstwu ruskich litopisej. Nr 15 = Istoriczeskij widomosti o ruskom teatrie Nr 25. 26.)

Lewicki Benedykt: De origine Sedis episcopalis ritus graeci primum Haliciensis deinde Leopoliensis et de praesulibus hujus sedis (w Schematismus universi Cleri archidioeceseos metrop. graeco-cath. Leopoliensis od 1832 do r. 1856; od r. 1857 wiadomości tę przerobił i uzupełnił Anton. S. Petruszewicz.)

Urycki Nicolaus: Vortrag über die Ursache und die Beseitigung der Kartoffelkrankheit auf rationalem Wege. Czernowitz, Druck u. Verlag von J. Eckhardt und Sohn 1857. 8vo str. 29.

Petruszewicz Ant.: Obozrienie drewniejszych ewangelskich spisków na starosłowenskom jazykie. (Cerkownaja Gazeta, izd. Obszczestwom Sw. Stefana, za 1857 g. wtoryj hod. Redakt. Joan Rakowski. W Budynie. 4to Nr. 2–5.)

(Głowacki Jakob F.): Swięta boska liturgia jak w gr. k. obrządku odprawia się. Tekst cerkiewno-sławiański z przekładem polskim i niemieckim, wydał J. F. G. Lwow, typom Stawrop. Instyt. 1858. 8o str. 268., (toż) tamże wydanie 2gie 1868. 16o str. 215.

Cerkownyj Wiestnik dla Rusynow awstrijskoj derżawy, izd. Obszczestwom Sw. Stefana, za 1858 hod. Redakt. Joan. Rakowski. W Budynie 4to Nr. 1–10, str. 80 dalej zakazany. (Mieści między innemi: Petruszewicz Anton: Drewnaja ikona nerukotworennaho obraza Hospoda naszeho Isusa Chrysta s starosławenskoju nadpisju w bazylicie Sw. Petra w Rymie. Nr 9; Petruszewicz A. Korespondencya iz Nowicy o peremyszlskoi kapitulnoj bibliotecie. Nr 7 – Ryżkow Michaił: O monasterie bywszem w Głotkowie Nr 5.)

Biblia sirjecz Knihy Swiaszczennaho Pisanija wetchaho i nowaho zawieta po izdanii onych w l. 1798 [illegible] w typogr. Ławry Poczajewskija, nowo napeczatasia iżdywieniem Michaiła Dykowskaho. W Peremyszli; w typogr. Sobora Krylosan 1859. 8v. Czasť I. II. III (z drzeworyt.) IV. V. VI (1862).

- Rok III 1863. 8vo str. 144 + 6. (Rusiny na Pokucie. Szkic etnograficzno-statystyczny str. 127-129)

Lwowianin, przyrodniczy i hospodarski miesiacosłow na rok 1861. Lwów, nakł. M. Fr. Kossaka, w typogr. Inst. Stauropig. 1860. 8vo str. 30. 104 i 5 (Mieszczą się tu artykuły: Hucuły, szkic etnograficzny str. 46-57; Dobosz, str. 57-73; Szaraniewicz Izidor: Wiestka o staro-dawnom Lwowie str. 87-94; Nowicki Maks. Dodatok do hałycko-ruskoj nomenklatury botaniecznoj str. 94-103; Prypowiedki str. 104)

Malinowski Michael: Umrisse zu einer Geschichte des religiösen und hierarchischen Zustandes der Ruthenen. Wien 1835. 8vo str. 26.

Ferlejewicz Wasyl: Pjesnie, Psalmy i Stychy so Jermologionskimi notami, na Konciu Indiktion, zercało Paschalii. Czernowcy, Joan. Ekchardt i syn typograf. 1849. 8vo str. 79. (1000 exempl.)

Schematismus universi ven. Cleri dioec. graec. cathol. Praemisliensis A. 1831. Premisliae 1831. 8o (pierwszy raz)

Schematismus universi ven. Cleri archidioeceseos metrop. graec. cathol. Leopoliensis pro A. 1832. (pierwszy raz). Leopoli in typ. Petri Pilker 1832. 8vo str. 403. 2.

(Szaszkiewicz Markian): Azbuka i abecadło. Uwagi nad rozprawą o zaprowadzeniu abecadła polskiego do pisma ruskiego napisaną przez ks. Łozińskiego, zamieszczoną w Rozmaitościach lwowskich 1834 nr. 29. (Przemyśl 1836) 12o str. 30. (3000 exempl.) (Grażdanki pierwszy raz użyt we Lwowie w druk. Stauropig. 1837 (Józef Lewicki, paroch w Skolu w Wierszu na cześć Jana Śniegurskiego bisk. przem.)

Rusałka Dniestrowaja. U Budymie, pismom Korol. Wseuczyliszcza Peszteńskaho 1837. 8o str. XX. 135 i 1 tabl. (druk. w 1000 ex. grażdanką, dlatego skonfiskowane

Gołowacki Jakow: Welikaja Chorwatija ili Hałycko-Karpatskaja Ruś. (Moskwitanin. Moskwa 1841)

Komedyoopera: Diwka na wyddanu abo na mylowanie nema sytowenie. Złożona w Kołomyi (b. m. i r. 1848 w Stanisławowie) 8vo str. 2 i 38. (Jest to: Kotlarewskiego: J. Natałka Połtawka) druk Tanińsk.

Petruszewicz A. S. Słów kilka napisanych w obronie ruskiej narodowości Lwów 1848. 8o str. 56.

Urzędnik prywatny (dziennik). Lwów 1848 nr. 1-7

Chomiński Joachim: Odezwa. Lwów d. 29 Maja 1848. 4to K. 2. (usprawiedliwienie się z rzezi tarnowskiej)

Hołowacki Jakob: Gramatyka ruskoho jazyka. Lwow 1849. 8º Część I. i II str. 57 i 57.
" " Gramatyka ruskoho jazyka. Lwów 1849. 8vo str. 219.3.
" " Rozprawa o jazycie južnoruskôm i jeho nariečijach. Lwow, Inst. Stauropig. 1849. 8vo str. 56

Rada Świętojurska we Lwowie pod imieniem „Hołowna Ruska
Rada" ukonstytuowała się d. 10 Maja 1848 pod prezyden=
cyą Grzegorza Jachimowicza biskupa sufragana, Michała Ku=
ziemskiego kanonika, Jana Borysikiewicza literata, Michała
Malinowskiego kanonika (sekretarza). Członkami wybitniejszymi
byli: Awdykowski Zachariasz urzędnik, Barzyński Gabriel, Bort=
nik Jan translator, Bochenski Jan rektor seminar. rusk., Wagilewicz
Jan, Weliczko Jan pisarz Konsystor., Wołos Ignacy radca magistrat.,
Wysłobocki Julian dyrektor drukarni Stauropig., Wienkowski Cyryl
radca finansowy, Gerowski Jakob kanonik, Hrusziewicz Jan, Żukowski
Jan x., Zakliński Alexand. seminarzysta, Zarzycki Jan radca magistr.
Zubrzycki Dyonizy, Kadernożka Piotr urzędnik, Kossak Emilian
hegumen, Lewicki Benedykt kanonik, Łotocki Jan kanonik, Ławecki
Antoni jurysta, Siemasz Stefan urzędnik, Towarnicki Jan, Treszcza=
kowski Lew, Czajkowski Antoni prefekt seminar., Częstyński Jan Ka=
nik, Juzyczyński Antoni prefekt seminar., Juryszowski Mikołaj
dyrektor drukarni rząd.; Jurkiewicz Filemon dyrektor szkół normalnych,
Jasiński Bazyli obywatel lwowski i inni Rusini.

Zubryckij Denis: Ljetopis Lwowskago Stawropigiälnago
bratstwa. (W: Żurnał Ministerstwa Narodnago Proświeszcze=
nia. S. Peterburg 1849–1850. Część LXII Otd. II str. 1. 59.131. – Część
LXVI Otd. II str. 60.121 – Część LXVII Otd. II str. 1 i nast.

Die ruthenische Frage in Galizien von Anton Dąbczański, beleuch=
tet von J. Kotorowicz (Eustach. Prokopczyc dyrektor gimnas. tar=
nopol.) Lemberg, gedruckt in der Stauropig. Instituts-druckerei,
1849. 8vo str. 91. 2a edyc. Die ruthenische Frage .... beleuch=
tet von einem Russinen. Lemberg in der Staur. Inst. druckerei, 1850.
8vo str. 148. (przerobione i pomnożone dodatkiem D. Zubrzyckiego i A.
S. Petruszewicza – przeciw Dąbczańskiemu Anton.: Wyjaśnienie sprawy
ruskiej. Lwow 1848. 8vo str. 40 i przeciw August. Bielowskiemu: Dziennik
narodowy. Lwów 1848 Nro 2)

Ozarkewicz Iwan: Komedyo-opera. Wesilie abo nad Cyhana Szmahayta nema rozumnijszoho. W troch diystwijach z spiwamy i tanciamy narodowymy napysana w Kolomyi na wzor Sterka izdat.... W Czernowcach napeczatano u Jana Eckhardta i syna 1849. 8vo. str. 37. (literami łacińsk.)

Hryc Blaznycia abo muż zamanenyj. Komedija w 3 diejstwijach I. Ch. Pokelina Moliera iz francuzkoho. Lwów, w typogr. A. B. Winiarza 1849. 8vo. str. 76 (Odbitka z Pszoły, tłomacz Naumowicz Iwan.)

Zubryckij Dionizij: Kritiko-istoriczeskaja powjest wremennych ljet Czerwonoj ili Galickoj Rusi. Soczynenie.... perewod s polskaho d. czlena Bodjanskaho. Izdanie Obszczestwa istorii i drewnostej rossyjskich pry Moskowskom Uniwersytetie. (Ot wodworenja christianstwa do konca XV. stoljetija. Moskwa 1845. 8vo. str XLII. 420. 47.

Hrapadiewicz Mikołaj z Więckowic Dr. Praw, professor + 11 Kwietnia 1845.

Bohohlasnyk pjesni błahowjejnyja prazdnykom Hospodskim, Bohorodyczynym i narocztytych swiatych czrez wes hod pryłuczajuszczymsia, k simże niekotorym czudotwornym Ikonam służaszczyja.... Sobran po silje isprawlen czetyrmy czasti opredjelen. Typom i czertami musikijskimi napeczata sia. W Lwowie, typom Inst. Stawrop. 1850. 8vo. str. 2. 583. 11. (wydał Sofronowski)

Gerowski Jakob krylosznin, rektor uniw. i prof. + 5 Wereśnia 1850.

Dionisij. Izobrażenije sw. Obytel Krechowskija. Jeromonach Dionisij izobrazi zapremieniano * α X Ч Д (1699) |: Druk we Lwowie w typogr. Inst. Stawrop. kosztem hegumena Pli. Kossaka 1850 – Odbitka starego drzeworytu; Lewicki Bibliogr. Nr 612 Wypust III str. 53)

Biblioteka I. Onyszkewycza. I. Pisanija Kotlarewskoho, Gogola, Artymowskoho-Hulaka. Lwow, typ. Stawrop. 1877. 8vo. i str. 207.

II. Pisanija Grigorija Kwitki-Osnowianenka. Lwow (tamże) 1878. 8vo. 42 str.

De Wollan: Ugrorusskija narodnyja piesni s prytożeniem oczerka byta Ugorskich Russkich i etnograficzeskoj karty Wengrii. S. Peterburg 1877.

Zoria hałyckaja jako Album na hod 1860. –
W Lwowie, typom Instytuta Stawropigijskoho. +8º. str XXII. 560.

I) Oddział: Poezyje, między temi: Dumka moim ditem p. Maryą Didycką (p. 106) – Try mohyły (p. 107) i Nadija (p. 109) przez Klementynę Popiel – Praszczanie s bratom (p. 109) przez Katarzynę Cybykową – Pisnia Ołdyny, balada (p. 110) przez Klaudyę Aleksewiczownę – Do Wesny (p. 112) przez Ludmiłę Jakowlewnę Hołowacką.

II) Diła cerkownyi: 1) Slidy czastocznoho wodworenija Christianstwa na Rusi pered Władymirom wełykim, przez Justyna Żelechowskiego p. 123–132. 2) Przyczyny mirnoho i skoroho rozszyrenija wiery Chrystowoj na Rusi, przez Marcela B. Popiela. p. 132–155. – 3) Sostojanie Cerkwi Chrystowoj na Rusi za władienija Władymira wełykoho rawnoapostolnoho, przez Pawła Jasinickiego p. 155–160. 4) Żytie bohonosnych otec Antonija i Theodosija osnowatełej monastyra Kijewo-peczerskoho, p. Dr. Jana Ilnickiego p. 160–176. 5) Wzaimnyi otnoszenija ruskoj cerkwi i hraždanskoj własti w XII stolitiju, przez Jana Guszalewicza p. 176–181. – 6) Istoryczeskoje obozrienie mitropolii ruskoj hałyckoj p. 182–195, przez Michała Malinowskiego (skrócenie z pracy Anton. Petruszewicza) 7) Gramoty do istorii cerkwi ruskoj woobszcze, do sprawnenija zi obriada hrecz.-katoliczeskoho s łatynskim w osobennosti otnosiaszczijisia. p. 196–224 przez Michała Malinowskiego. 8) Żyzn prepodobnaho otca Jowa osnowatela stawropigialnoj Skitskoj obyteli czynu Sw. Wasylija, spisana sowremennikom jeromonachom Ignatijem iz Lubarowa. p. 225–251 udzielił Antoni Petruszewicz.

(zbiór ciekawy dokumentów do Unii) 1677 Szumlański epiſc. lwow. w Warszawie [illegible] ejuravit.

wleczernoje [illegible]

8) <u>Lwowskaja</u> ruska eparchia pered stoma ljety. pag. 251–269 przez Jakuba Głowackiego (Wyjąg z Relacyi Lwa Szeptyckiego episk. lwow. r. 1761) : Episkopstwo lwowskie powstało około r. 1533 z metropolii halickiej – było w nim 2 Opactwa w Uniowie i Żółkwi – 6 monasterów żeńskich bez klauzury (zatwora) – 3 cerkwie soborne (Kollegiaty) : w Kryłosie pod Haliczem, we Lwowie i w Kamieńcu podolskim :) – 9) O letoczyslenij woobszcze, chrystiańskom i ruskom w czastnosti. pag. 270–285 p. Michała Malinowskiego (: Dotąd używane kalendarze starszy Juliańsko Nicejski i nowszy Gregorjański – i o świętach rozporządzenia :) – 10) Cerkow Uspenia Preświatyja Bohorodycy w Lwowie p. 285–292 przez Teodora 3. Bitousa. (historya)

III) Statji istoryczeskoho, geo- i ethnograficzeskogo soderżanija. 1) Starodawnyj Hałycz p. 295–235 przez Izydora Szaraniewicza (historyczne) 2) Aleksandr Kniaz Bełzkij p. 335–350 przez Wasyla Ilnickiego. – 3) Korotkii Zapiski istorjczeskii o miestie Samborie p. 350–355 przez Antoniego Dobrzańskiego. 4) Błahodijejanija wsepresvitlijszych Austrijskich Monarchów i prawitelstwa ich dla Rusynów katyckich, p. 355–389 przez Lwa Kordasewicza. (R. 1775 urządzono Seminarium ruskie we Wiedniu, Barbareum – r. 1783 Seminarium we Lwowie) – 5) <u>Rusyny-Lemki</u> (p. 389–428) przez Alexego 3. Torońskiego (Lemki sięgają od Piwniczny do Baligrodu, do 100,000 – od Wisłoka zaś na wschód : Rusiny – Podhoriany – jest tu ciekawy opis zwyczajów

IV) Statji istoryko-literaturnoho soderżanija; opisanija i rosprawy – powistki i skazki... 1) <u>Naczato</u> i djejstwowanie Stawropigijskoho Bratstwa w Lwowie po otnoszeniju istoryko-literaturnomu. (p. 431–476) przez Jakoba Głowackiego. 2) O Sbornikach rusko-narodnych piesen. (p. 476–488) przez Łukasza M. Cybyk. 3) Wspominka o Markianie Szaszkewiczu (p. 488–497) przez Bohdana A. Diedickiego. – 4) <u>Hałahiwka</u> (Hailka opis obrzędu, zabaw i pieśni) p. 506–515 przez Józefa ~~[illegible]~~ Łozińskiego. 5) <u>Haiłki</u> z okolic nad Zbruczem p. 516–525 przez Ignacego Halka. 6) <u>Skazka</u>, O dwoch bratiach mjnoszym i bidnom i Bożi obzimkowaja p 540–548 p. Klementyny z Sełowickich Popiełowej.

(literatura i bibliografia ruska f(a nad Seretu, piękne pieśni) – 7) Sozdanie cerkwi w Kobylnicy wołoskoj (podanie p. 548 udzielone przez Józefa Litýńskiego.

Zbiory pieśni małoruskich: Użynok (Оуживокъ) rôdnoho (wydał właściciel Mikoła Gatcuk z Zropłurowa)
polia wystaczenyj praceju M. G. Moskwa 1857 (wydał M.
Kułyj dziwną pisownią – obejmuje 150 pieśni z okolic Czechryna
zbiorek przysłów „prystowki i prymowki" i idyotykon „postow=
nik" z litograf. wizerunkiem Piotra Doroszenki. – Kulisz P. Za=
piski o Jużnoj Rusi 1856–1857. 2 tomy. – Metlinskij Amwro=
sij: Narodnyja jużno-russkija pjesni 1854. str. 500 (przeszło
800 pieśni) – tenże pod imieniem Mohiły Amwrosija wydał:
Dumki i pjesni 1839, Jużnyj russkij Sbornik 1848, Bajki
Borowikowskoho 1852 – Maksymowicz Michał: Sbornik
ukrainskich pjesen 1849. I Część (40 pieśni – zapowiedziany był
cały zbiór w VI Częściach), tegoż: Ukrainskija narodnyja pjesni.
Moskwa 1834 (113 pieśni), tegoż: Małorossyjskija pjesni. Mos=
kwa 1827 (130 pieśni) – Sreznewskij J. J. Zaporożskaja Stary=
na (w 3 Częściach, a 6 Oddziałach obejmuje 60 pieśni) – Małorossyjs=
kija i Czerwonorusskija narodnyja dumy i pjesni. St. Peterburg
1836 (pieśni 109 czerwonoruskie wyjęte ze zbioru Wacława z Oleska)
(wydał Łukaszewicz) – Rusałka Dniestrowaja. Budyń 1837 (50
pieśni – wydał Markian Szaszkiewicz i Wagilewicz) – Sacharow:
Skazania russkago naroda. Peterburg 1838 (wyjęte z drukowanych
zbiorów) – Čertelew Nik. Andrejewicz kniaź: Opyt sobranija sta=
rynnych Małorossyjskich pjesen. 1819. – Grebenka Ewgenij: Lastôwka. Peterburg 1841 (11 pieśni)
Polskiemi literami: Rozprawa Karola Hüttnera: O pieśniach
gminnych (w Kalendarzu: Der Pilger von Lemberg 1822. – Takaż
rozprawa Józefa Maus w Pielgrzym Lwowski 1823 str. 49. –
Czelakowski: Slovanske narodne pisni 1827. – Wacław z Oleska
Pieśni gminne Lwów 1833. – Łozinski J.: Ruskoje wesile 1835 –
Pauli Zbiór 1839 (659 pieśni) – Turowski: Dodatek do zbiorów pieśni
ludu. Lwów 1846. (42 ruskich pieśni)
Kulisz Pantelejmon Aleksandrowicz: Ukraina, złożyło P. Kulisz.
Kijew 1843. 8°. str. 95 (obejmuje 12 dum historycznych aż do czasów Bogd.
Chmielnickiego, jednak podrobionych nowo)

"przestało wychodzić 1887 z N-rem 78"

Słowo (polityczeskaja gazeta) 1861. Redakt. Bohdan A. Djedickij. Lwów, w peczatni Staurop., fol. Nr 1–94, str. 460 (dwa razy tygodniowo, – druk graždanką, koszt i kaucyję łożył Michał Kaczkowski. Dziedzickiemu zapisał dożywotnej rocznej pensyi 300 złr. Wspomagał to pismo pieniężnie także metropolita baron Grzeg. Jachimowicz. Prenumerantów było 1500. Pisywali do tego pisma; Teodor Zarewicz, Marcel Popiel, Iwan Naumowicz, Włodzim. Terlecki, Józef Łoziński i inni. – Pismo to głównie prowadziło polemikę z Dziennikiem polskim – przeciw Polsce. A. 1861 mieściła się także artykuły Nikol. Kostomarowa, Pantel. Kulisza, Osypa Fedkowicza –

Rok II. 1862. Nr 1–102, str. 400. (O prôzwiszczach i imenach. Nr 77 – Wospominka o puteszestwii w Uhorskuju Ruś Nr 14 – Denis Zubryckij; nekrolog Nr 2. 9–12. – Zapiski z puteszestwija w Samborskich i Stryjskich horach Nr 20–33 – Sostojanie duchownoje wengerskoj Rusi Nr 86 – Kôłka dnej na Uhorskoj Rusi Nr 13. – Petruszewicz A. S. Ustawnaja hramota Bełzkoho Kniazia Iwana Rostysławicza s 1134 hoda Nr 86. – Projezdka iz Sambora w Peremyske Nr 59 – Boroda Nr 48 –

Rok III. 1863. Nr 1–102, str. 404. (Instytut Stawropigijskij ot r. 1666 do 1772 Urywok iz Kroniki Inst. Staur. p. D. Zubryckoho Nr 34–39. 41–51 = Prydnewyj perechod po Lwôwskoj okrestnosti Nr 70–72. 74–82. 84 = Kralickij Anatol. O wtoroj czudotwornoj ikonie Presw[iatyja] Bohorodycy Marija-Powczanskoj Nr 97. = Saul Wal korol polskij Nr 66.)
(cały rok nieprzyjaźnie przeciw Polakom pisało)

Rok IV. 1864. Nr 1–103, str. 408. (Zapiski russkaho puteszestwennika Nr 86–99. = Gnatewicz Modest: Buczacz (opis) Nr 47. 48 = Nytrak A: Narodnaja swad'ba uhorskich Rusynow. Nr 43. 44. = P. Płoszczanskij Wenedykt: Opisanija mjestnostej: Adamowka, Ainsingen, Bujanow, Wojnitow, Wołosza, Glińsko, Dobraczyn, Żurawenko, Żady, Zamoczok, Kadobne, Kamenka wołoskaja, Kropiwnik, Kulikow, Majnicz, Melnicz, Mogilnica, Nastasow, Hynew dolje ozyj, Niewoczyn, Podpeczery, Remenow, Sambor, Skomorochy, Sądowa Wisznia, Firlejow, Jastrubiczy. Nr 69–74. 76. = Dostopamiatnosti Buczacza Nr 31 Buczacz (opis) Nr 65–75)

Rok V. 1865. Nr 1–102. (Płoszczanski B.: Buczacz (opis) Nr 65–75)

Rok VI. 1866. Nr 1–103. (Narodnyi piesni iz okolicy Mistyczewskoj w Uhrji Nr 42)

Rok VII. 1867. Nr 1–102. (Projezdka z Podhorec Nr 48)

Rocznik VIII. 1868. Nr 1–102 (102 str.) (Zubko Antonij archiepa minsk.: Schodstwo i rożnica uczenia prawosławnoj i rymskoj cerkwej Nr 84–93. = O Jezuitach w Rossii Nr 17–19. = Iz Krakowa: Staroruskii pamiatniki Nr 47.

Rocznik IX. 1869 Nr 1–101.

Rok X. 1870 Nr 1–102. = Rok XI. 1871 Nr 1–102. (Predanija o Gontie. Nr 41) =

Rok XII 1872 Nr 1–139. Redakt. W. Płoszczański. = Rok XIII. 1873. Nr 1–146.

Peremyszlanin mjesiacosłow na god 1863. Peremyszl typom Mihaiła Dikowskoho zaimnika peczatni rusk. sobora Kryłoszan. 1862. 8^u str. 80. 40 kr (Kirylica i grażdan.)

1. Ustaw cerkownyj (Obrządków porządek) p. 20-48 - Denesczo za Muzu Szewczenkowu (rozbiór) - Diwcza (poezya) - Wołodimirko Kniaź Rusi czerwonoj (pieśń historyczna Jana Owczarkiewicza z notami histor. - pewniejsza część)

Zwenihorod (w brezańskim wspom. r. 1084 jako stolica Rostysławiczów Lawrent. Lit. str. 88 - i udzielne Księstwo)

Szczerzec w lwow. cyrk. w lesie [illegible] na wzgórzu głębokie pieczary

Seret (Ararus) rzeka na Bukowinie wpada pod Brailowem do Dunaju

Peremyszlanka mjesiacosłow dla ruskih żenszczyn na g. 1862. Peremyszl (typ. Dikowski) 1861. 8° str. 88.

Anastazja Lisowska powieść histor. (p 21-55) - Mertwaja studnia, kazka - Drobnostki prozą i wierszem - Przepisy kucharskie (grażdan.

Oczerk prazdnicznych propowjedej soczynennych Władymirom (Ippolytom) Andrejewom Terteckim, jeromonachom czyna św. Wasilija W. Św. Bohosłowija i Owładczestwa doktorom, misionarom apostolskim. Peremyszl nakładom bratej Jeleniw 1862. 8. str. 86. 40 kr. (Kiryl.) (8 kazań - język czysty)

Podraźnja Isusa Chrysta knizok czetyry. Soczynenie Thomy z Kempisa kanonika po prawiłam Św. Awhustyna, perewedenii z łatynskoho na ruskij jazyk Ippolytom Wład. Andreewom Terteckim popom swiatoj słowiansko-katholyczeskoj cerkwi, swiatoho Bohosłowija i Wraczestwa Doktorom, misionerom apostolskim. W Peremyszli, typom Mihaiła Dikowskoho 1862. 12°. str XIV. 488. 10 (prenum. 60 kr) (druk Kirylicą)

dedyk. (cieniom) Maria Dominik August Sibur, Księciu Szampani de Kador, hr. Ksawerému Branickiemu, Baronowi Adolfowi de Awril, Pawłowi Niko protektorom słowiańsko-katolickiego instytutu w Paryżu – ofnowatel tegoż Terlecki: – na cerkiewno-słowiański język tłomacz. 1647 Orest nasturel, a druga edycyja 1764 w Poczajowie – Czechy Polacy, Moskale mają tłomaczenia

Przedmowa w Rzymie 12 marca 1855.

(autor Lityński) Gospodarstwa Selskoho Część I Rôlnictwo. Knižočka w upotreblenje szkôł narodnych sostawlena J. L...skim. Peremyszl (Dikowski) 1861. 8° str. 143

grazdan. (Katechizm rolniczy) druga część obejmie skotowodstwo, 3° sadownictwo i pszczelnictwo.

molytwosłowник dla junoszestwa. Tretoje izdanje. Peremyszl 40 kr.

Żytjepisy swiatych część wtoraja Pśremyszl 1862.

Dumy ta dumki Bohdana Zalesskoho pereweden na ruskij język władymirom Dr. Terleckim. Peremyszl 1862. 60 ct.

Biblija syrječ Knigi swjaszczennaho pisanija wetchaho i nowaho zawjeta. (Część) czetwertaja. Peremyszl typom i izdywenijem Michaiła Dikowskoho αωξβ. 8°.) po izdaniju onych w ljeto αψξη w tipografii czudotwornija Ławry Poczajewskija nowo napeczatasja izdywenijem Michaiła Dikowskaho typografa. W Peremyszli w typografii Sobora Kryłoszan R. B. αωξα + 8° ukraszena do φ izobrażeniami rytymi na derewje i ε na stali: Część czetwertaja (Psałter Przypowieści Eklesiastes, Pieśń pieśni – Premudrość Syrach

potark. 26. papier piękny

Nauki cerkowni na wsje nedjeli cjełoho roku dla żytelej selskich soczyneni Antoniem Dobrjanskim 2 części 4 fl. kr.

" " na wsje prazdniki w rocje 8°. 2 f. 20 kr.

Premyśl 1861 (nakład braci Jeleniow)

Wremennik Instituta Stawropigijskoho s Mjesiacoslowom. Lwow w Knihopeczatni Stawropigijskoho Instytuta. 8o. God izdanija I – 1864. 8vo str. 131+1+4. (50 kr.)

Akta otnosiaszczyjsia k wozobnowleniju w Lwowje staroj wszej Stawropigialnoj Uspenskoj cerkwi, s bolniceju, strannoprijem: nym domom, szkoloju i typografijeju. (XI. 1874 str. 115–128 Nr. 1–7, z r. 1592) – Akta odnoszące się do Cerkwi stauropigialnej (Listy Teodora Iwanowicza W. Księcia Mosk. z r. 1592 i inne z r. 1592 i 1596 Nr. 1–10. Wremennik. VIII. 1871 str. 129–152) = Pisma Mołdawskoho hos: podara Aleksandra k ruskim graždanam wo Lwowie zanimajuszczym sia sozdaniem horodskoj Uspenskoj cerkwi r. 1558–1566 (Wremennik XVIII. 1881 str. 149–166. (17 listów)) = Pisma Łuki Stroicza Logotheta pry mołdawskich hospodarach Petrie i Jeremii Mohylie, g. 1590– 1606 pisannyje k lwowskomu Stawropigijskomu Bratstwu (12 listów) Pisma Elizawety (Ciamartowny) żony (wdowy) Jeremii Mohyły mołdawskoho hospodara 1604–1619 (pisane do Bractwa w sprawie budowy cerkwi Uspenia Bohorodycy która stawiana kosztem Jeremiasza Mohiły – pisane z Uscia 1604, z Kamieńca 1619, 8 listów) – Pismo Elisawety matery Mirona Barnawskiego mołd. hospodara (w tejże sprawie, pisane z Uscia 1632 (była podobno z domu Mohilanka i zwała się Elena a w zakonie Elisaweta; portret olejny jej syna hosp. Mirona Barnawskiego jest w lwowsk. cerkwi Stauropig.) – Pismo Isaii Bałyka welykoho Kamanara 1606 (w tejże sprawie – z Jas) – Pismo Symeona Mohyły hospodara mołdawskoho (brata zmarłego hospodara Jeremiasza Mohiły – w tejże sprawie) 1607 – 3 Pisma Konstantyna Mohyły hospodara ziem mołdawskich (syna zmarłego hospodara Jeremiasza Mohiły – w tejże sprawie) 1610–1611 – Pismo Marii z Łożen Kuryczynnoj postelnikowej ziemli mołdawskoj (z Uscia – w tejże sprawie) – Pismo Margarety Mohyłynoj wojewodziny wołoskiej (żony Symeona Mohyły – w tejże sprawie) z Dziedziłowa 7 August. 1614. – Pismo Raduła Michny hospodara mołdawskoho (w tejże sprawie) z Jass 1627. – 2 Pisma Mirona Barnawskoho mołdaw. hospodara (w tej sprawie) 1627–1629. – Pismo Wasylija Mołdawskiego hospodara z Jas 12 Stycznia 1641 (w sprawie odlania liter dla drukarni hospodarskiej w Jassach) – List Konstantyna Duki hospodara mołdawsk. do Bractwa Stauropigii (dzięki za to iż wyprawili ze Lwowa ciało ojca jego zmarłego w Warszawie) w Jassach d. 24 Februar. 1694. (Wremennik XX. 1883, str. 147–186.) =

przez A. S. P.

(Rozliczne starynnyje hramoty soobszczestwennyje A. S. Petruszewiczem)

Semeon Mohyła hetman i porkołab suczawski 1598. – Uscie trzymali Mohyłowie w dzierżawie (starostwo)

(Ukończono cerkiew Stauropigialną wołoską r. 1631)

5386

= Chronologiczeskaja rospis cerkownych i mirskich rusko-słowenskich knih napeczatannych kiryllowskimi bukwami w horodie Lwowie naczynaja s 1574 do 1800 hoda, p. A. S. Petruszewicza. (Wremennik XXII. 1885 str. 113–133). =

Wospominanija staryka oczewidca iz seminarskoj žyzni 1848 hoda (nieprzychylne Polakom — Wremennik XXV. 1888, str. 108–117.

Wremennik Rocznik I 1864. (Hołowackij J.: Chronologiczeskaja rospis wpisanych bratij prežde bratstwa lwowskoho Uspenia Preśw. Bohorodycy str. 81–91 — Petruszewicz A. S.: O bratstwie Stawropigialnoj Cerkwi str. 74–77. — Petruszewicz A. S.: O naczalie lwowskoj horodskoj Cerkwi Uspenia P. Bohorodycy, i sudbach jeja, str. 69–74, z widokiem cerkwi wołoskiej lwowsk.

Rocznik II 1865: (Korespondencija meży Klimentom Papoju VIII a Kniaziem Konstantynom Ostrożskim p. M. Malinowskoho, str. 83–87. – Odnowienie i restauracya cerkwi wołoskiej, str. 105–122).

Rocznik III 1866. (Petruszewicz A. S. Obszczeruskij dnewnik, str. 67–156 (i odbitka osobna 8° str. 104) roku 1865)

Hod IV. 1867 (Hołowackij J.: Lwowskoje stawropigijskoje bractwo i Kniaź Ostrożskij i jeho pisma, str. 66–84 *) – Malinowski M.: Jazyczeskii abo pogańskii wierowanija u Sławian i Rusinow, str. 85–141. – Mera-nowicz Klimentij: Konstantyn Kornjakt, str. 60–66

*) i osobna odbitka 1866 8° str. 19)

Hod V. 1868. (Posmertna zhadka o Joachimie Chomińskim)

Hod VI. 1869. (Klemertowicz Mich.: Izwleczenie iz zapisok russkoho putешestwennika, str. 96–99. – Jakow Fr. Hołowacki (biogr.) str. 143. – Petruszewicz A. S.: Patryjarszija hramoty izdany w polzu lwowskaho Stawropigialnogo Bratstwa (11) str. 113–140.

Hod VII. 1870 (Petruszewicz A. S.: Athanasij Szeptyćkij episkop lwowskij, jeho hramoty i hramoty patrijarszyja (5) str. 129–152)

Hod VIII. 1871 (Petruszewicz A. S. Hramoty lwowskaho Stawropig. Bratstwa 1586–1592 (10) str. 116–148.)

Hod IX. 1872 (Kralickij Anatol: Iz uhrorusskich narodnych piesnej, str. 105–109 – tenże: Monastyry uhro-ruskije: Błahowieszczenia w Boroniawie, Wozdwyženia na Horie Bukowskoj, SS. Petra i Pawła Biksadskij, S. Mychaiła w Mołyczewie, S. Michaiła w Marija-Powczie, S. Nikołaja Małaberezniŭkij, S. Nikołaja na Horie Czerneckoj bliz Mukaczewa, Soszestwija S. Ducha Krasnobrodskij, str. 114–120. – tenże: Etnograficzeskii mełoczy iz byta Uhorskich Słowakow: Swatyj Mikułasz, Hołec Lucy, str. 109–111 – Kupczanko Hryhorij: Iz narodnych zwyczajew i obriadow bukowinsko-ruskoho naroda: Woskresenie, Ihry i spiewanoczki na Wełykden, str. 111–114 – Płoszczanski Wenedykt M.: Wojniłow horodok (opis) str. 129–131.)

Hod X. 1873. (Kupczanko G.: Narodnyi zwyczaji i obriady bukowinsko-ruskoho naroda: Kolady, Pochorony (str. 114–121), Skazki iz ust naroda (str. 97) – Niekotoryi słowa užywany w Łemkowskoj besidi, str. 121–122.)

Hod XI. 1874 (Petruszewicz A. Akta otnosiaszczisia k Stawropig. cerkwi lwow. z 1592 h. (7 aktow) str. 113–128.

Hod XII. 1875 (Szaraniewicz: 3. Stawropigijska cerkow str. 104–148)

Hod XIII. 1876 (Petruszewicz: O kijewskich i moskowskich metropolitach str. 173–186. Szaraniewicz: Lwów pierwotny, str. 144–172.)

Łastôwka. Pismo dla ruskich dietej. Redakt. Michaił Klemertowicz. Lwów, z peczat. Stauropig. 1869. 8º Rok I. Czast I. Nr. 1-26 str. 1-208 (Wienckowskij Dymitr: Drohobycz Nº 7, Zelman Nº 16, Halicz Nº 3. — Czast II Nr. 1-26 str. 211-416 (Opisy: Berezany Nr. 9, Busk miasteczko i seło Zwenihorod Nº 10, Buczacz Nº 3, Stryj Nº 24, Terebowla Nº 5, Ternopol Nº 23, Jarosław Nr. 20, Seła: Walawa, Zarwanicia, Kryłos, Unew Nº 11)

toż Rok II Cz. I 1870. 8º Nr. 1-25 (Opisy: Brody i Złoczew Nr. 21. Żołkiew i Bełz Nr. 22. Zaleszczyki i Czortkow Nr. 23 — Czudotwornyj obraz Bożoi Materi Nr. 10. toż. Rok II. Cz. II. 1870. Nr. 1-26. (Opisy: Peremyszl. Nº 2; Stanisławow Nº 5; Sianok Nº 3.) toż Rok III Cz. I. 1871. (Hoszow (opis) Nr. 21. Cerkow św. Michaiła w Kołomyi (z ilustr.) Nr. 19 – Cerkwi wo Lwowie Nr. 9 – 16. – Rok III Cz. II. (Hucuły Nr. 13 – Lemki Nr. 19) toż Rok V. 1873. 8º Nr. 1-18. toż Rok VII. 1875 Nr. 1-24 str. 192

Protest der ruthenischen Nationalen gegen die allenfällige Deutung der sogenannten Lubliner Union. Lemberg, Stauróp. Buchdruckerei 1869. 8vo. str. 40 (toż po rusku wyszło w Słowie Nº 59 i osobno)

Pjesń do Presw. Bohorodycy w czudotwornoi ikonie cerkwi mjestkoj Berezanskoj (Preczystaja panno wonnyj cwiet rożannyj). Lwów typ. Staurop. 1869 16º str. 2. (kirylicą)

Swiate Pismo abo wsia Biblia, rusko-ukrainskoju nowoju perełożena. Lwów, druk. Stauropig., nakł. „Prawdy." 1869. 4º str. 172 (tylko Pentateuch Mojżesza — Dodatek do Prawdy.)

Sembratowicz Sylwester: Rozsużdenie i oprowerżenie statii pomieszczenoj w czasopisie „Słowo" w Cz. Cz. 84 do 93 z hoda 1868 rocznik VIII pod zahławiem: „Schodstwo i rożnica uczenia prawosławnoj i rymskoj cerkwej, spisanoj prawosławnym Archiepiskopom minskim Kir Antoniem" (Zubko?). Lwów typ. Stauropig. 1869. 8º str. 230.

Bukowinskaja Zorja. Żurnal nepolityczeskij; poswiaszczennyj nauke i rozwlecżeniu. Redakt. Iw. Awks. Hljebowickij. Hod I. 1870. Czernowcy, w typ. Rudolfa Ekhardta 1870. 4to Nr. 1-16, str. 128. (więcej nie wyszło) (Iz drewnych dokumentow mołdawskich i wołoskich wodow Nr. 1. 5-7 = Kupczanko Grigorij: Iz sbornika bukowinskich prostonarodnych piesen, skazok, powiestej, posłowic, sujewierij i pr. Nr. 2. 3.; tegoż: Sełskoje wesilje na Bukowinie Nr. 10. 11. 13-16. = Petruszewicz Ant. S.: Radowecko-czernowetskaja episkopija i swiatyteli jeja, Nr. 7. 10. 12-16. = Sztum Pragi Warszawskago predmiestia w 1794 g.; iz razskazow staraho sołdata. Iz „Pczeły." Nr. 8. 9. = Wizir Ilarion: Czto dielajet sia u Staroobriadcew (na Bukowinie). Nr. 11. 12. = Sokira Fedor: Posłowicy i aforyzmy Nr. 7. 8. 11. 12. 13. 16.

Łepkij Onufrij: Akty otnosiaszczii sia k istorii juho-zapadnoj Rusi. Lwów knihopecz. Stawrop. 1870. 8º str. 16. (6 aktów z r. 1378. 1544. 1586. 1608. 1635. 1665 – Odbitka z „Literaturnyj Sbornik" na 1870 str. 89-104.)

Nikorowicz Julian Dr.: Cerkownoje prawo. Wypusk I. Kołomyja, czcionk. M. Biłousa, 1870. 8vo; Wypusk II 1871. str. 176. 48.

Osnowa (gazeta polityczno-literacka – organ Jul. Ławrowskiego i Kaczały.) Redakt. Teodor Leontowicz. Rok I. 1870. Lwów typ. Staurop. fol. Nr 1-27 str. 108. = Rok 1871. Nr 28-112, str. 109-446. = Rok 1872. fol. Nr 1-64

Pjesnestow ili Nowoje sobranie piesnej cerkownych, prazdnyczných, chramowych, pokajannych, strastnych, czudotwornym ikonam, mołytwennych i proczi. Peremyszl, typ. Aleksandra Lewaja pry Sobornom Chramie, iżdywenием brat. Jeleniow 1870. 16o str. VII. 525. XXVI.

Gołowackij Jakow W.: Ob nasliedowanii pamiatnikow russkoj staryny sochraniajuszczychsia w Hałyczynie i Bukowinie. Moskwa 1871. 4to str. 24. (Odbitka z „Trudow perwago archeologiczeskago sjezda. Moskwa 1871. 4to str. 219-242) (przedruk w Słowo Rok XII. 1872 Nr 67-77:)

Ewanhelija (Swiate Pysmo). Pereklad ukraińskij. Widen, z druk Sommera 1871. 32do: a) po sw. Joanowi. str. 761; b) po sw. Luci; str. 102; c) po sw. Markowi, str. 61; d) po sw. Matfejewi, str. 96.

Żytija Swiatych: 1 Sw. Onufrija Wełykoho; 2) Sw. Chrystyny; 3) Sw. Stefana; 4) Sw. Anny; 5) Sw. Semeona Stołpnika; 6) Sw. Nikity; 7) Sw. Joanna Soczawskoho. Kołomyja, czerenk. M. J. Biłonsa 1871. 16o str. 48.

Irmologion soderżaszcz w sebie rozliczna ja pienija cerkownaja, oktoicha, minki i triodonow. Lwow. typ Stauropa 1871. 4o str. 17. 264. 16.

Żytie swiatoho Joanna Soczawskoho. Napysał Michaił K. Kołomyja, czerenk. M. Biłonsa 1871. 16o.

Partyckij Emilian: Ruska Czytanka dla nizszych klas serednich szkôl. Czast II. Lwow, druk Budwajsera, nakład „Proswity" 1871. 8o. str. VII. 572. 135. (Zaraszka, żerało (s. „Słowa") str. 283-286. – Toronskij A.: Rusyny Łemki str. 244-254. = Dobrianskij A. Korotki zapiski istoryczni o miestie Samborie str. 418-421.)

Psałtyr abo Kniha chwały Bożoi. Peresпiw ukrainskij Pawła Rataja. Lwiw, druk K. Budwajsera 1871. 16o str. 329. 1.

(tendencyjne – przeciw Polsce 1874) Russkaja Rada. Gazeta dla naroda. Rok I. 1871. Redakt. Mich. Biłons i Iwan Naumowicz. Kołomyja czerenk. M. Biłonsa. 8vo Nr 1-24 str. 482.

Sion ruskij. Czasopis cerkowna. Red. Sylwester Sembratowicz i Julian Pelesz. Rok I. 1871. Lwów, typ. Staurop. 8vo Nr 1-24 str. VIII. 808.

(Romanczuk Julian i Łuczakowskij Konst.): Czytanka ruska dla nizszych klas serednich szkôl. Czast I. Lwow, druk. Staurop., nakład „Proswity" 1871. 8o. str. 2. 456. 8. (Hawryszkewicz Iw.: Krechowskij monastyr, str. 315-318. = Szechowicz Sewer.: Ruiny starodawnych zamkow na Podôlu (iz „Szkoły") str. 312-314 = tenże: Obraz Hałyckoho Podôla (iz „Szkoły") str. 308-312. = Wodopad Pruta koło Dory (iz „Zory") str. 295-296 = Worona Ja: Hoszow, str. 305-308 = Sokolik J.: Wôd Zborowa do Lwowa, str. 297-300 = tenże: Podorož czerez Sanackie str. 302-305. = Ustianowicz N.K. (Obraz z Czarnyjôrj Kołomyj) str. 292-293)

Stupnicki Johan: Polnische Denare der Könige aus dem Hause Jagello. (Separatabdruck aus den „Wien. numism. Monatsheften" 1866, red. von Dr. Egger.) Wien, Druck von L. Sommer, 1866. 8vo str. 16.

" " Rothreussische Münzen polnischer Könige. (Separatabdruck aus den „Wien. numism. Monatsheften" 1866 red. von Dr. Egger.) Wien, Druck von L. Sommer 1866. 8vo str 39 i tabl. z 14 monetami

" " ob. Denary.

(Trylowski A.) Na ogólne żądanie jeszcze raz Ziema Ruś. Napisał A. T. Na ogólne żądanie jeszcze jedno wydanie!! Lwów, nakł. Ost. Lewickiego, druk. Inst. Stauropig. 1866. 8vo str. 7.

Czytanka ruskaja dla niszoi gimnazii. Czast II. Lwów, typ. Stauropig. 1866. 8vo str. 295, nakładem Bohd. Diedikoho. (Hawryszkewycz Iwan: Krechowskij monastyr (opis, druk. kiryl.) str. 91-94. = Wodospad Pruta koło Dory. Iz Zory hałyckoj (druk. kiryl.) str. 159-160.)

Bojan, pismo dla beletrystyki i nauki. Lwów, pecz. Stauropig. 1867. 4to Nro 1-31, str. 248. Red. Stef. Huskowski, Ja. Stebelski, I. Michalewicz (Joachim Chominski, nekrolog Nr 4-5.)

Kossak Michaił Nikołajew: Szematyzm prowincii św. Spasytela czyna św. Wasylia wełykoho w Hałyczyi i korotkij pohlad na monastyry i monaszestwo ruske. Lwów, typogr. Inst. Stauropig. 1867. 8vo str. 352. 2.

Odpowiedź na pytanie: A cóż ksiądz paroch na to? umieszczone w feletonie Nr 30 Gazety narod. pod napisem: „Opiekunowie ludu". Kołomyja czcionkami Michała Biłousa i Spółki 1867. 8vo

Petruszewicz Anton. S. Chołmskaja eparchija i swiatyteli jeja po 1866 hod. Lwow, pecz. Inst. Stauropig. 1867. 8vo str. 1 i 249. (Odbitka z Naukowyj Sbornik za g. 1866-1867.)

Pieśń ku preświatoj Diwi Bohorodyci czudotwornoj obyteli Podhoreckoj. Kraków 1867. 8vo

Ruś (pysmo polit. i nauk.) Redakt. Kost. Horbal i Fedor Zarewicz. Rok I 1867. Lwów, typ. Stauropig. fol. Nr 1-95 (Denis iz nad Sereta: Podoroż szkolara Nr 56-67. 69-74. - Chomiński Joachim nekrolog Nr 9.

Fedkowicz Osyp: Poezyi Jurija Horodenczuka Fedkowicza. Kołomyja druk. Mich. Biłousa 1867. 8vo Wypusk I str. 45 - Wypusk II str. 46-96. Wypusk III (1868).

Poezyi Tarasa Szewczenka. Lwow, nakładom K. Suszkewicza, druk. Ossolinsk. 1867. 8vo Tom I. str. 271 i 6. – Tom II. str. 344 i 4.

Branik Iwan: Przyczyny tworenija sia narieczej. Kołomyja, czerenkami Mich. I. Biłousa 1868. 8vo str. 42. 1.

Ruska pekarnia k upotrebleniju ruskim gazdyniam, sostawlena Jekatarynoju D. Kołomyja, czerenkami i nakładom M. Biłousa. 1868. 8vo

Żyzneopisanie Josafata Kuncewicza archiepiskopa połockoho, soczynennoje na osnowenii awtentycznych aktów i biograficznoho soczynenia monacha o. Kuliczyńskoho. Lwow, peczat. Inst. Stawrop. 1868. 8vo str. 24.

Petruszewicz Ant. S.: Akty otnosiaszczyje sia k istorii jużnozapadnoj Rusi. Lwow, typ. Stawrop. Instit. 1868. 8vo str. 192 (35 aktów od r. 1591, odbitka z „Naukowyj Sbornik" h. III. 1867 i h. IV. 1868)

Pokutjanin. Miesiacosłow Kołomyjskij na hod 1869. Rocznik IIhyj. Kołomyja, z peczatni M. Biłousa 1868. 8vo str. 72. (Istoriczeskaja rozpiś po predaniju naroda o cerkwach w Buczaczu str. 62-66. = Opisanie hde-jakych set, znachodiaszczych sia w Hałyczynie: Pakonia, Hładki, miesteczko Kozłow, Buczyna, Tłumaczok, str. 28-32.)

Posłowicy i pogoworki Gałyckoj i Ugorskoj Rusi. Iz zapisok Imp. Rus. Geogr. Obszczestwa po Otdieleniju Etnografii. II. 1868. S-Peterburg 1868. 8vo str. 138. (Zebrał W. S. Wisłocki, zawiera przysłowia przedrukowane z Iłkiewicza Grig. Hałyckii prypowiedki i zahadki. Wienna 1841; z rękopiśmiennego zbioru Gniedkowskiego Mich. kapłana w Podhorkach i Mostyszczach, który to zbiór nabył W. I. Łamański od Michalewicza; z Lewickiego I. Grammatik der ruthenischen Sprache Przemyśl 1834 str. 201-210; z zbiorków Jak. Th. Hołowackiego druk. w Iwan Th. Hołowacki: Wienok Rusynam na obżynki Cz. II str. 240-254 i w Miklosich Fr.: Slavische Bibliothek 1851. I. Otd. str. 264-266; – z zbiorku przysłów węgiersko-ruskich w N. I. Nadeżdyna: „Ob etnograficzeskom izuczenii narodnosty ruskoj," w Zapiskach Imp. Russkago Geograficzeskago Obszczestwa, Kn. I i II izd. 2ie str. 186; i w I. I. Sreznewskago „Ruś Uhorskaja" w Wjestnik Imp. Russkago Geograficzeskago Obszczestwa 1852, Cz. IV. Otd. II. str. 22-29; i w A. L. Deszka w Zapiskach Imp. Geogr. Obszcz. po Otd. Etnografii T. I. str. 692-693.)

Hołowacki, Jakow Th.: O kostiumach ili narodnom ubranstwie Russkich w Hałyczynie i siewierowostocznoj Wengrii. Petrograd 1868. 8vo str. 67 (toż inne wydanie) – O narodnoj odeżdie i ubranstwie Rusynow ili Russkich w Hałyczynie i siewiero-wostocznoj Wengrii. S-Peterburg 1877. 8vo str. 85 z 5 rysun. drzeworyt. (Odbitka z Zbiorn [illegible] W. Kirszbauma)

Album zasłużenych Rusynów (Portrety. Izdanie „Proswity.")
Lwów, typogr. Szewczenki 1887. 8vo 70 kr.
(Portretów 18: Barwinski Władymir – Werbicki Michaił – Gogol Nikołaj – Młaka Daniel (Izydor Worobkiewicz) – Żelechowski Eugeni – Kaczała Stefan – Koniski Aleksander – Kostomarow Nikołaj – Maksymowicz Iwan – Mogilnicki Antoni – Neczuj Iwan (Lewicki) – Ogonowski Emilian Dr. – Rudanski Stepan – Storożenko Alek. – Juszkewicz Korn. – Ustianowicz Nikołaj – Fedkowicz Jurij – Szewczenko Taras. (Odbitki z Besidy 1887)

Bańkowski Emil x.: Ruś chełmska od czasu rozbioru Polski.
Lwów, dr. Maniecki, 1887. 8o str. 248.

Barta Marian A.: Ryby żyjące w Serecie i jego dopływach. Lwów, druk. ludowa 1887. fol. pat.

Besida literaturnoje prytożenie k „Strachopudu" redakt. O. A. Monczatowski. Lwów, typ. Stauropig. 1887. 4to Nrow 24 str. 212.
jest tu: Hołowackij Jakow Th.: Bibliograficzeskaja riedkost, polskaja kniżeczka izd. 1751 „Postny Obiad. Nro 15 – Polanskij Henryk A. Worożbitstwo (narodnyje powierja) Nr 16–18. – Biografia Anton. S. Petruszewicz Nr 22–22. – Monczatowski O.: Dni Rożdestwa na Rusi Nr 23.24

toż. Rok 1888. (Bibliograficzeskaja riedkost: Prosfonima pryjwiet Kir Michaiłu metropolitu Kijewskomu Lwow 1591. Nr 1.)

Literaturnyj Sbornik izdawajemyj Hałycko-russkoju Matyceju pod redakc. Bogdana A. Diedickoho. Hod 1887. Lwów 8o
(jest tu: Płoszczańskij Benedykt M.: Niekotoryje miestnosti Hałyckoj Rusi: Krystynopol, Jarosław, Korenica seło, str. 260–277.)

Łukicz Wasylij: Uhorska Ruś, jei rozwój i teperjesznyj stan.
Lwów, druk. towar. Szewczenka, 1887. 8o str. 30.

Mir. Rok. III. 1887. Redakt. Iwan Em. Lewicki. Lwów, typ. Stauropig. fol.
Nr 1–68. (na tych numerze ustało – wychodziło 3 razy w tydzień)
(jest tu: Biczak Joan: Wesilnyj zwyczaj w Bolechówszczyznie Nr 34 i 35.
– Ruiny cerkwi św. Wasylija w Ovruczy Nr 40 i 41.)

Nauka, jeżemiesiacznyj illustrowannyj żurnał na 1887 h. Osnowatel Iwan Hr. Naumowicz, Redaktor Daniił M. Kozaryszczuk. Hod izdania XVI.
Wiedna, typogr. Iwana J. Wernaja 1887. 8o Nr 1–12, str. VII. 768

toż Hod XVII. 1888. N.º 1-12 str. 7 i 768. (5 złr.) (Są tu biografie z portr. Gołowacki Jakow str. 273-292; Terlecki Władymir str. 19-27.

(Są tu biografie: Wysznehradzki Iwan Aleksiejewicz N.º 4 - Dobriańskij - Sarzurow Adolf Iwanowicz N.º 1-3.5.8.11. - Katkow Michaił Nikiforowicz N.º 9 - Petruszewicz Antonij Stefanowicz N.º 12, wszystkie z portretami.) (Cena roczna 5 złr.) - (pismo barwy rossyjskiej)

Nowyj Protom Hod. V (VII) 1887. Redakt. A. A. Markow, odpowiedzialny J. N. Lewch. Lwow, typ. Stauropig. 1887. fol. N.ra 102 rounie (N.r 437-503) (r. 1888 nie wychodziło) (pismo politiczne (barwy rossyjskiej)

Perszyj Winok, żinoczyj almanach, wydanyj zachodom Natalii Kobryńskoi i Oleny Pczilki. Lwiw, druk. towar. Szewczenki 1887. 8.º str. 464. (Są tu: Dowbenczuk Kateryna: Diwka i kniahynia. Narodni obyczai w Kosiwszczyni str. 197-207. - Franko Olga: Karpatśki Bojki i jich rodynne żytie, str. 217-230.

Petruszewicz Antonij S.: Lingwistyczno-istoriczeskii razyskanija (Odbitok iz Literaturnoho Sbornika Hal.-rusk. Mat.) Lwow, typogr. Staurop.) 1887. 8.º str. VIII. 130. 1 i portret autora.

toż. Hod XVIII. 1888. 4.º N.º 1-24, str. 194. Russkaja Rada. Hod XVII. 1887. Kołomyja, typ. Mich. Bilousa. 4.º rocznie N.º 1-24. Redakt. Michaił Bilous.

Kleinrussische Volkslieder. Metrisch übersetzt von Ludwig Adolf Staufe Simiginowicz. Leipzig, Wigand, 1887. 8.vo str. XX. 256.

- Hod XIV. 1874 fol. N.º 1-141 (w N.º 22-25: Hołowacki Jak. Bibliograficzeskija nachodki podwowi.) N.º 16-24. Terlecki Władim.: Uhorskaja Ruś.) Słowo. Hod XXVII. 1887. Redakt. W. M. Płoszczanski i W. M. Klemen towicz. Lwow, typ. Stauropig. fol. N.º 1-78. (organ Naumowicza i Hołowackiego barwy rossyjsk.) (z N.º 78 przestało wychodzić)

Sidolskij O.: Etnografija Sławianszczyny (Peredruk z Szkólnoj Czasopisi). Lwow, druk. tow. Szewczenki) 1887. 8.º str. 68.

Hołowackij Jakow: Czerty domaszniago byta russkich dworian na Podlasie, t. j. w nyniesznej Siedleckoj i Grodnenskoj gubernijach, po aktam XVI stoljetija. Wilna, typogr. A. G. Syrkina 1888. 8.vo str. 47. 50 Kop.

Djeło (Gazeta) Rócznik IX. 1888. Redakt. Iwan Belej i Kirylo Kachnikiewicz. Lwow, typogr. towar. Szewczenki. fol. N.º 1-288 (Codziennie prócz świąt) Z dodatk. „Biblioteka najznam. powiestej“. Rocznie 18 złr. (Wiele miejscowych korespondencyj)

Bukowina. Czasopis polityczna i naukowa dla naroda ruskoho. Rocznik IV. 1888. Redakt. Pawło Kirczów i Sylwester Daszkiewicz. Czerniowcy pecz. G. Czoppa. 4.º N.º 1-24 (dwa razy na miesiąc). Rocznie 3 złr. (korespondencye miejscowe)

Lewickij Iwan Em.: Hałycko-ruskaja Bibliografija XIX stolietija. (1801-1886) Lwow, typ. Stauropig. 1888. 4º Tom I (1801-1860) str. XXII+1+161+1. Cena 7 złr. 50 kr. Zeszyty r. 1888 = III-VII.
Tom II

Bat'kôwszczyzna. Gazeta polityczna i naukowa poświęcona przeważnie sprawam narodu. Redakt. Wasyl Nahornyj. Lwôw, z druk. Tow. Szewczenka. 4to (tygodnik)
Rocznik IX. 1887. 4º № 1-52 str. 312
Rocznik X. 1888. 4º № 1-53 str. 324.

Kaczała Stefan + 1888.

Biblioteka dla mołodieży. ~~Wydania~~ „Ruskoj Besidy w Czernôwciach. Redakt. Omelian Popowicz. Czernôwcy, peczat. G. Czoppa. 16º
Rocznik III. 1887. № 1-12. str. 192
Rocznik IV. 1888. № 1-12. (Są tu powiastki dla dzieci przez Jaroszyńską Eugenię)

Bukowina, czasopys politiczna i naukowa. Czernowcy, peczat. G. Czoppa. 4to
Rocznik III 1887. 4º № 1-24. Redakt. Osyp Ju. Hordynskij Fedkowicz (+1887)
Rocznik IV. 1888. 4to № 1-24. Redakt. Pawło Kiczôw i Sylwester Daszkewicz.

Młaka Daniił (Izydor Worobkiewicz) autor i muzyk.

Watra, literaturnyj zbôrnik wydaw Wasyl Łukicz. Stryj, druk. A. Millera syna 1887. 8º str. 215. 1. (Konìskij Aleksandr: Publiczni i prywatni archiwy na Ukrainie str. 166.168. – Łukicz Wasyl: Uhorska Ruś str. 177-206)

Wremennik Stawropigijskoho Instytuta s miesiacostowom. Lwow, typ. Stauropig. 8vo
Hod [illegible] XXV. 1888. str. 88. 156. 64 i 4 drzeworyty
Hod XXXVI. 1889. str. 116. 147. 57 (50 kr.) (Čerkow pry Narodnym Domie, z illustr. str. 98-102)

Wjestnik „Narodnoho Doma" Redakt. W. H. Łahoda. Lwow, typ. Staurop. 8vo
Rok VI. 1887 Nr. 12 (Nra 50-61) str. 437-546. (Petruszewicz A. S. O horodie Haliczie (ciąg dalszy) Nr. 50-61 i osobne odbicie tegoż artykułu 1882-1888: Krytyko-istoryczeskija razsużdenia o gorodie Hałyczie i jeho dostoprimiatnostiach. Lwów 1888. 8vo z ryciną.
Rok VII. 1888. Nr 12 (Nra 62-73) str. 549-636. 48 (Petruszewicz A. S. O h. Hałyczie (dokończenie) Nr. 62-70. i str. 48 (rejestr.)

Wjestnik Stanisławowskoj Eparchii. Stanisławow, peczatnia J. Dankewicza. 4to
Rok 1887. № 1-13. = Rok 1888. Nr 1-13.

Gogol Nikołaj W.: Nocz pered Rożdestwom. (Russkaja Biblioteka, izd. J. N. Petecha. Wypusk 8 i 9). Lwow, typ. Staurop. 1887. 8º str. 67. 3.

Hospodar i promysłennik. Pismo. Red. Wasyl Nahôrnyj. Lwów druk. Szewczenki 4to Rok VIII. 1887 Nr 1-24 (wyszło r. 1887 z Nrów 12.)

Gołowackij Jakow: Zamietki i dopołnenia k statiam g. Łypina, napecza=tannym w Wiestnikie Jewropy za 1885 i 1886 gody. Wilna, typogr. A. G. Syrkina 1888. 8vo str. 87. 75 Kop.

Gołowackij Jakow: Protest Pinskago prawosławnago duchowenstwa 1695 goda protyw wwedenija unii (Iz Litowskich Eparchialnych wiedomostej) Wilno, typ. gubernsk. 1888, str. 7.

Horodnebesnyj. Ilustrowanyj żurnał dla djetej. Redakt. Josyfina Juryk Wiedeń, typogr. Mechitar. 1888. Rok I, Nr. 1 str. 8 (wychodzi w językach maloruskim. polsk. czesk. chorwat. słowińsk. wendyjsk. litewsk. niemiec. węgier. francusk. 2 razy na miesiąc w Altenmarkt-Windischgrätz, w Styryi.)

Dobri rady. Praktyczna gazeta dla selskoho hospodarstwa, wseho domos=twa i zabawy. Redakt. Iwan Iw. Danilewicz. Czernowcy, peczat. R. Ekhardta 1888. 8vo (miesięcznik) Nr. 1-4.

Duszpastyr. Gazeta cerkowna. Redakt. Josif Komarnickij. Lwow, typogr. Stauropig. 8vo Rok I. 1887. Nr. 1-17, str. 464. – Rok II. 1888. Nr. 1-24 str. 772.

Diedickij Bohdan. A. Ljetopis Rusi ot 1340 do 1887 roztołkowana. (Iz=danie Obszcz. M. Kaczkowskoho Ł. 134). Lwow typogr. Staurop. 1887 16o str. 56 – (tż:) Nowoje izdanie 1887. 16o str. 96.

Djeło. (Gazeta, wychodzi 3 razy na tydzień in fol. [illegible] z dodatkiem „Biblioteka naj=znamenitszych powieśtej"). Lwów, druk. Tow. Szewczenka.
Rocznik VIII. 1887 (Redakt. Iwan Bełej i Kiryło Kachnikiewicz) Nr. 1-146. (jezuity w Dobromili Nr. 66-68. 71-73.)
Rocznik IX. 1888. Nr. 1-288. (Celewicz Julian: Szcze de-szczo pro Ołeksu Dowbuszczuka i jeho nasliednikow. Nr. 149. 150. 152 – Starosta i poła=neckij Kasztelan Andryj Grzymała Jabłonowski, posła autobiografii Nr. 143. 144. 146)

Załkinskij Roman: Geografia Rusi. Czast I. Ruś hałycka, bukowinska i uhorska (Wydanie Tow. Proswity Ł. 98) Lwow, druk. Tow. Szewczenka 1887. 8vo str. 147. 3 i mappa.

Zerna. Literaturno-naukowyj dodatok do „Bukowiny". Czernowci, peczat. H. Czoppa 1887. 8vo str. 60. 1. – Rok 1888. str. 67. i (po 25 kr.)

Zorja, pismo literaturno-naukowe, wydawane Towarzystwom imena Szewczenka. Redakt. Grigorij Cegliński. Lwów druk. Tow. Szewczenka. 4to
Rocznik VIII. 1887. 4o Nr. 1-24 str. 424. (Łepkij Danił.: Domaszne żytie naszoho ludu w dejakich jeho wierowaniach Nr. 6-8. 18. 19. 20. 3. – Narodna duma Nr. 10)
Rocznik IX. 1888. Redakt. Grigorij Cegliński i Ołeks. Borkowski. 4to Nr. 1-24, str. 417.

Kalendar, bukowinskij ilustrowanyj na rôk 1888, Towarystwa „Ruska Besida" (ułożył Omelian Popowicz. Rocznik XV. Czerniowci, peczatn. G. Czoppa, 1887. 8vo str. 132. 24.3. (Bukowinski Szematyzm – Izydor Worobkiewicz (biogr. z portr.) str. 34-50.)

Rocznik XVI. na r. 1889. str. 144. 20 (60 kr.) (Bukow. Szematyzm – Fedkowicz Juryj: Światyj wełykij muczenik Iwan – Nowyj, zwanyj Soczawskij (wierszem) str. 39-40.)

Kalendar ilustrowanyj Obszczestwa imeni Michaiła Kaczkowskoho, na hod 1888. Hod IV. Lwow, typ. Stauropig. 1887. 16o str. 112. 164. 48. z portr. Ant. Petruszewicza. (Pism Cz. 142 i 143.) (Petruszewicz Ant. biogr. str. 56-67.) Redakt. – Diedickij B. A.

Hod V. na h. 1889. 16o str. 80. 294. (Pism Cz. 153. 154) (36 kr.) (Metyzowskij Michaił: Prostonarodnyi opowidanja i skazki, str. 170-199. – Biografii z portretami: Diedickij Bohdan A., Łozinski Josif, Malinowski Mich., Pawlikow Teofil M. str. 1-23. – Pro nasze cerkownoje malarstwo i drahuju ruskuju starynu str. 23-32. (druk. 5000 ex.) +

Kalendar ilustrowanyj Towarystwa „Proświta" na rôk 1888, Rocznik XI. Lwow, druk. Towar. Szewczenka 1887. 8vo str. 7. 13. 49. 7. 52. 96. 36. 34. (Prowodnik po Lwowie – Prowodnik po Hałyczynie – Werbickij Michaił portr. str. 91 (biografia była w Kalendarzu 1885) – Rusiny, geograf. etnograf. oczerk str. 41-47.

Rocznik XII na rôk 1889. str. 7. 13. 47. 5. 68. 88. 42. 30 (Czyt. 109 Knyż 8 i 9) 50 kr. – Biogr. Romanczuk Julian z portr. str. 72-78. (dr. 3000 ex.)

Kupczanko Greg.: Die Schicksale der Ruthenen. Leipzig (Wilh. Friedrich) 1887. 8vo str. IV. 195. 1 (skonfiskowane)

Kałużniacki Emilian.: Monumenta linguae palaeoslovenicae. Tomus I. Evangeliarium Putnanum. Teschenae, sumpt. C. Prohaska 1888. 8vo str. LXIII. 295 z facsimil. (12 zł.)

Kupczanko Grig.: Chto my. Pamiatna Kniżeczka dla russkoho naroda. Napysał.... Wieden Knihopecz. Fryd. Jaspera 1888. 8vo str. 40 z 8 illustr. 10 kr.

Naumowicz Iwan Grig. protojerej w Kijowie (wydaje swe pisma) 1888.

Petruszewicz Antonius: Dissertatio de paleoslovenica et microrussicis versionibus Sacrae Scripturae, anno 1843 elaborata. Leopoli, typ. Stauropig. instituti 1888. 8vo str. 87. 1 (Odbitka z Literaturnyj Sbornik 1887.)

Ruś galicyjska, jej separatyzm, przyczyny tegoż działania i skutki, napisał Rusin. Gródek, druk J. Czainskiego, 1888. 8vo str. 158 (1 zł. 50 kr.)

Ruska Szkoła. Czasopis' naukowo-pedagogiczna. Redakt. Dr. Step. Smal-Stocki (Co kwartał zeszyt dwuarkuszowy). Rocznik I. 1888. Czernowci, peczat. G. Czoppa 1888. 8vo

Russka Prawda. Gazeta dla russkih mużyków. Rok I. 1888 (co mie: siąc Nr). Redakt. Grigorij Kupczanko. Wiedeń, knihopecz. Frydr. Jaspera 1888. 4to Nr 1–12 str. 124. (Biografii z portretami: Andrejczuk Ewsewij Nr 7, Worobkewicz Isidor Nr 11, Didickij Bohdan Nr 9, Kupczanko Onufrij Nr 1, Naumowicz Iwan Nr 10, Brodan Wasyli probuditel bukowinskoj Rusi Nr 2) |: Sembratowicz Sylwest. metropolita zakazał prenumerować :|

Spis knižoczok, broszur i drukoortów, izdanich peczatneju i nakładom Michaiła Bjełousa w Kołomyje 1888. 8vo str. 8.

Ostaszewskij Spirydion Ostoja: Sto bajok a w nych najdete bilsze jak sto prawd. Lwow, drukarnia polska 1888. 8vo str. 53.2. (Tainyk. literami)

Torońskij Aleksiej: Liturgika hr. kat. cerkwi dla uczenikow serednych szkół. Lwow, druk. Szewczenki 1887. 8vo str. 2. 193. 8 i 2 tabl.

Franko Iwan: Z werszyn i nizin. Zbirnik poezij. Lwiw, druk. Tow. Szewczenka 1887. 32o str. 251. 1.

Celewycz Julian Dr.: Istorija Skitu Maniawskoho wraz z Zbôrnikom hramot. Lwow, druk. Tow. Szewczenka 1887. 8vo str. 136. 119. 2 i rycina.

Szkolna czasopis', pismo pedagogiczno-naukowe. Red. Grigor. Wrecionа. Lwów, druk. Tow. Szewczenka 1887 Rocznik VIII. 4to Nr 1–24, str. 192. – toż Rocznik IX. 1888 Nr 1–24.

Towarysz, pismo literaturno-naukowe. Redaktor St. Kozłowskij: Rik I 1888. Lwiw, druk. Tow. Szewczenka 1888. 16o Nr 1 str. iib (50 kr.) (później od półroku miało 2 razy na miesiąc wychodzić)

Czasosłow hreczesky Orologion, Soderżaszcz w sebie Posliedowanie wsiech Czasow cerkownych. Lwów, peczat. Stauropig. 1888 fol. str 3. 500. 2. (8 złr.)

Czerwonaja Ruś prezde „Nowyj Prołom". Hod I (VIII) 1888. Redakt. O. A. Markow i I. N. Pełech. Lwow, typ. Stauropig. 1888. fol. Nr 1–151 (3 razy na tydzień) (10 złr.)

Ameryka. – America. Rok III. 1888. Szenandoa, Pa, w sobstwennoj typografii. fol. (Wychodzi 4 razy na miesiąc) Gazeta (Organ wychodźców ruskich z Wschodniej Galicji i Północnych Węgier, druk. grażdanką – rocznie 2 dolary)

Muka Ernst Dr.: Statistika Łužiskich Serbow. Woblicenje a wopisanje hornjo- a delnje Łužis=keho Serbovstva. Z pridawkom nadrobneje Kharty serbskich Hornich a Delnich Łužic. Spisał.... Budyšin 1888.
(dawniejsze karty K. Bogusławskiego 1861, Andree: Wendische Wanderstudien. Stuttgart 1874, Das Sprach=gebiet der Lausitzer Wenden. Prag 1873 – są przedru=kiem etnograficznej karty umieszczonej przy Zbiorze pieśni łużyckich Jana Smolera 1843.)

Literaturnyj Sbornik izdawajemyj Hałycko-russkoju Matyceju pod redakcieju A. Diedickoho. Hod 1888 Lwów 1889. 8o (36 kart) obejmuje: Petruszewicza Swod=naja halicko-russkaja ljetopis s 1772 do 1800; J. Sh. Hołowackoho: Nowootkrytyj istocznik dla cerkownoj istorii Hałyckoj Rusi XIV st. stol.; J. E. Lewickoho Biblio=grafia za g. 1888.

Iwan Kukuljević Sakčinski autor chorwacki † 20 lipca 1889 w Puchakowcach w Kroacyi, ur. 1816 w Warażdynie.

Medal na stoletnią rocznicę przyłączenia Bukowiny do Austryi. – Bity w Wiedniu 1875 roboty J. Tautenhayn'a ma 43 milimetr. w przecięciu. Na stronie głównej (Avers): Cesarzowa Maria Teresa siedząca na tronie, do której po stopniach prowadzi alegoryczna postać Austryi małe dzie=cię, trzymając nad takowem tarczę z herbem Austryi. Napis do koła: In memoriam sollennium saecularium Buco=„vinae cum Austria conjunctae." – Na stronie odwrotnej (Revers) herby Bukowiny i miasta Czerniowic otoczo=ne wieńcem wawrzynowym i dębowym z koroną nad takowym, Napis do koła: „Austriae grata Bucovina." (Wybity kosz=tem krajowym Bukowiny.

Nowyj Hałyczanin. Żurnał dla literatury i belle= trystyki. Hod II 1890. Nr 1. na str. 5 mieści illustra= cye: Album archeol. bibliograficzeskoj wystawki Staw= ropigijskoho Instytuta. Tablica LIV. wizerunki 1) Konstantyn Kornjakt + (+ 1 augusti 1603 lat 86) 2) Józef Szumlański władyka lwow. 3) Warłaam Szeptycki episk. lwowsk. 4) Eliasz Komarnicki + 1742 d. 25 Decembr. lat 65.

Album archeol. bibliograficzeskoj wystawki. Lwów 1889 obejmuje 60 tablic jako to: I) Przedmioty archeolo= giczne znajdywane przy rozkopach lub w ruinach (tabl. 1-2); II) Sprzęty i naczynia cerkiewne (tabl. 3-28) III) Ob= razy cerkiewne (tabl. 29-40). IV) Księgi cerkiewne dru= kowane i pisane (tabl. 41-48). V) Herby i dokumen= ta (tabl. 49-51). VI) Portrety (tabl. 52-60). W tym oddziale są: Władysław ks. Opolski, Konstanty ksią= że Ostrogski, Angelowicz, Bałaban, M. Harasiewicz, Dozyteusz (Barylowicz?), Drohojewski, Izydor, Je= remiasz, J. Ławrowski, M. Lewicki, Hipacy Pociej, J. Śnigurski, Atanazy, Barlaam i Lew Szeptyccy, Greg. Jachimowicz, A. Chomiński - fundatorowie Bractwa Stauro= pigialnego: Winnicki, Hryniewiecki, Th. Dzieduszycki, Zubrzycki, Eliaszewicz z żoną, Eliasz Komarnicki, Kra= sowski, Kornjaktowie (Konstanty + 1603 brat Michała:), z Anny Dzieduszyckiej zostawił synów Konstantyna i Aleksandra i córki:) - tegoż syn Konstanty 1581-1624, i tegoż syn Aleksander 1612-1639), Grek Mano, Olger= dowicz, Papara, Świstelnicki, Strzelbicki, Turzański.

Apokrisis Christofora Filaleta (wnow wydannyj). Kijew 1869. 8° 5 Rub

Opowjest o moskowskôm peresljedowanju sw. hreko-katolickoje cerkwi w Diecezije Cholmskôj, napysaw Rusyn Hałyczanyn. Lwów, z druk. Ł. P. O. Rogosza 1874. 8° str. 35 (Nakładem polskiego Klubu postępowego)

Pjesni ruskii narodnii dla ochoczych molodcjew i krasawic. Peremyszl w typogr. rusk. Sobora Krylosżan 1874. 16° str. 208. VI.

Miesiacosłow (Russkij-narodnyj) na rôk 1873. (Kniga II Czytalnja). Kołomyja, peczat. M. Biłonsa 1872. 16º str. 126. 2 (wydał Iwan Naumowicz) (Korotkoje pojasnenie bôlszych swiat, znakomiejszych cerkownych, pamiatnikôw, zwyczajêw i obyczajêw, str. 28–69.)
(toż.) na rôk 1874.
Miesiacosłow kołomyjskij na rôk 1875. 16º str. 88.

Nabożeństwa różne od Ojców św. złożone ze słowiańskiego na język polski przetłómaczone i przedrukowane. Przemyśl, z druk. grec. kat. Kapituły, 1872. 16º str. 432. XXIV.

Nauka. Pismo miesiacznoje dla czytajuszczych mieszczan i selan. Soczynenie Iwana Naumowicza swiaszczennika z Strielcza. Kołomyja peczat. M. Biłonsa 1871. 8vo
Czast I. Hruden 1871. 8º str. 48.
Rôk 1872. Nr 1–12. 8vo str. 596. 4. Biłons Teodor (biogr. z portr.) str. 256–259. Michaił Kaczkowskij (biogr.) str. 414–418. Kowalski Wasyli (biogr. z portr.) str. 109–115; Naumowicz Iwan (autobiogr. z portr.) str. 312–325. 359–373; Janowskij Amwrozyj (biogr. z portr.) str. 214–223.
Czast II. Rôk 1873. 8º str. 516 Nr 1–12. Redakt. Naumowicz Iw., Drozdowskij Teodor J., Nikołaj de Waskut Berezowskij. (Cerkow w Ptawczu, z illustr. str. 250–254.
Czast III. Rôk 1874. 8vo Nr 1–12 str. 244.

(Lewickij) Nieczuj Iwan: Powisti. Lwow, peczat. Stawrop. 1872. 16º Tom I str. 542.

Terteckij Władymir Dr i jeho żytelstwo na uhorskoj Rusi i jeho Pysmo iz Kijewa (w piśmie: Słowo. Rok XII. 1872. Nº 41–47. 73. 97.)

Gołowackij Jakow: Bibliograficzeskija nachodki wo Lwowie. S. Peterburg typ. Akad. Nauk. 1873. 8vo str. 43.

Euchologion ili Trebnik imiejaj w sebie czyny św. Tajn, błahosłowenii, oswiaszczenii i inych molenii cerkownych na rozlicznyja potreby. Lwow, typ. Stawrop. Instit. 1873. 8vo str 1117. 1.

Zharskij Ewhenij Ja.: Narodneja russkaja fiłozofija wedla postowic i przypowiedok. Kołomyja, czerenk. M. Biłonsa 1873. 8vo str. 96.

Miesiacosłow bukowinsko-russkij na h. 1874. Izdan Obszczestwom „Russkaja Besieda". Czernôwci, typ. Rudolfa Ekhardta 1873. 8vo str. 72 (Martynowicz Isidor: Nieskolko istoriczeskich dato selie Szypincach str. 37–43.)

Petruszewicz A. S. Owospytanii czad, w Lwowie w drukarni Bratskoj 1609 (w piśmie „Słowo" Rok XIII. 1873 Nr. 8. 9.)

Gołowackij Jakow: Dopołnenie k oczerku sławiano-russkoj bibliografii W. M. Undulskago, soderżaszczeje knigi i statii propuszczennyja w perwom wypuskie chronologiczeskago ukazatela sławiano-russkich knig cerkownoj peczati s 1491-go do 1864 god, w osobennosti że pereczen halicko-russkich izdanij cerkownoj peczati. Sostawleno... Przyłożenie k XXIV-mu tomu Zapisok Imp. Akademii Nauk. Sanktpeterburg 1874. 8vo str. 96.

Duliszkowicz Joan: Istoriczeskija czerty Ugro-Russkich. Ungwar, peczatnia Karla Jegera i Alberta Ju. Rjepaja, 1874. 8vo Tetrad I. str. 2. 133. 1. – Tetrad II (1875) str. 140. 2.

(též) na hod 1876. str. 106. 6. Kalendar bukowinsko-russkij na hod 1875. Izdan obszczestwom „Russkaja Besieda". Czernowci, typom Gustawa Petrowskoho 1874. 8vo str. 116. 10. (Iz spiewanok bukowinskich, str. 59.)

Karpat, obszczestwennaja, cerkownaja, naukowaja, literaturnaja i ekonomiczeskaja gazeta. Redakt. Nikołaj i Aleksander Chomczykow. II hod 1874. Ungwar, peczatnia Karla Jegera i Alberta Ju. Rejpaja. fol. Nr. 1-52. (? str.) (Kralickij Anatol.: Gramota kniazia Theodora Koriatowicza. Nr. 25

Bibl. (I. D) Wyp. 17. str. 1-208: Nauka. Branik Iwan: Narodnyi obrjady u Sławian, pojasnil w Czernoweckoj Russkoj Besjedje Iwan Branik gimn. Prof. Lwow, typ. Staurop. 1875. 16o (Odbitka z gazety „Słowo.")

Wachnianin Anatol: Die Salzablagerungen Galiziens. Eine Skizze von A. Wachnianin Lehrer am k. k. akadem. Obergymnasium. Lemberg, Druck des Szewczenko Vereins 1875. 8o str. 25.

Gołowackij Jakow Th.: Karpatskaja Ruś. Geograficzesko-statisticzeskije i istoriczesko-etnograficzeskije oczerki Hałyczyny, siewierowostocznoj Ugrii i Bukowiny. (Sławianskij Sbornik, Tom I Izdanie peterburgskago otdieła sławianskago Komiteta. S. Peterburg 1875 str. 1-30)

Kupczanko Grigorij: Niekotoryja istoriko-geograficzeskija swiedjenija o Bukowinie sostawil... Kijew 1875. 8vo str. 314 i mappa Bukowiny.

Naukowyj Sbornik izdawajemyj literaturnym Obszczestwom Hałycko-russkoj Matycy 1865. 8vo (Dr. Stauropig.) Lwów.

Hod I. 1865. Wypusk 1–4 (Gołowackij Jak.: Nieskolko słow o Biblii Skoryny, str. 225–256*) = Gołowackij Jak.: Pamiatniki dyplomatyczeskoho i sudebno djełowoho jazyka russkoho w drewnem hałyc-ko-wołodymerskom kniażestwie (55 hramot s 1350–1451)**) str. 181–200. 265–270***) = Kralickij A.: Rusiny Łaborskii w Uhorszczynie str. 103–111. = tenże: Swadebnyi obriady u Łaborskich Rusynow str. 137–160. = tenże: Spisok monastyrej S. Wasylia suszczestwowawszych inohda w Maramorszczy, i śestych 1788 g. str. 111–114 = tenże: Stepowaja żyzn w dolnych Uhrach, str. 257–264 = Kowszewicz R. Izsliedowanie miestopołożenija starynnoho horoda Szczekotowa, str. 161–170 = Petruszewicz A. S.: O drewniejszych ikonach s kiryllicześkimi nadpisiami w Rymie, str. 270–282.*)

*) i osobna odbitka 1865.

**) i osobna odbitka 1867. str. 68.

***) Ciąg dalszy (w Hod. II 1866 Wyp. 1 str. 36–56.) i w Hod III 1867 Wyp. 3.

*) i osobna odbitka 1865. str. 15.

Hod II. 1866. Wypusk 1–4 (Dobrianskij A.: Isaija Borysowicz Kopinskii prawosławnyj episkop peremyski str. 147–151 = Kralicki A. Siewiero-wostocznaja Uhorszczyna, topogr.-geogr. opisanie str. 151–155. 299–318. = Petruszewicz A. S.: Kratkoje izwiestie o Chołmskoj eparchii i swiatytelach jeja do 1863 h. str. 159–298 =: Petruszewicz A. S. O Mikorynskich nadgrobnych kamniach s runiczesko-słowenskimi nadpisiami str. 57–65. 155–156.*) = Płoszczanski B.: Ławrow seło i monastyr, str. 318–339.)

: Ciąg dalszy Hod. III 1867 Wyp. 1.

*) w odbitce 1866 str. 11.

Hod III. 1867–1868. Wypusk I–4. (Petruszewicz: Gedeon Bałaban episk. lwow. str. 111–134 (190–210) = Płoszczanskij: Korolewskij wolnyj gorod Drohobycz. Wyp. 2, str. 162–188 i osobna odbitka 1867. str. = Dobromil p. Płoszczanskoho Wyp. 3 str. 211–254 i osobna odbitka 1867. str. = Petruszewicz: Lwowskaja Lietopis s 1498 po 1649 g. Wyp. III. str. 255–294 i osobne odbicie r. 1868 str. 40. = Petruszewicz: Akty otnosiaszczyi sia k istorii zapadnoj Rusi. Wyp. III str. 365–378 i ciąg dalszy Hod. IV. 1868 Wyp. I str. 70–168; Wyp. III str. 289–352. i osobne odbicie: 1868. str. 192.

Hod IV. 1868. Wypusk 1–4 (Płoszczanski: Stanisławow, str. 15–56, Brody str. 56–69, Husakow, Jaworow, Jarosław, Żołkow, Brody str. 177–288)

Literaturnyj Sbornik izdawajemyj Hałycko-russkoju Matyceju. Lwów Knihopeczat. Stauropig. 8vo 1869.

Hod. 1869. Wypusk 1–4 (Szaraniewicz: Izsliedowanie na poli oteczestwennoj geografii i istorii str. 46–138 i osobna odbitka = Petruszewicz: Posolstwo do papeża Sykstа IV r. 1476 str. 223–260

Hod 1870 (wyszedł 1871) str. 1. 152. 14. 96 (Łepkij Onufryj: Akty otnosiaszczyi sia k istorii jużnozapadnoj Rusi, str 93–104 (i w osobnej odbitce) = Petruszewicz A. S.

Wołynsko-hałyckaja Ljetopis' sostawlennaja s koncem XIII wie= ka (przyłożenie) str. 1-96); i w osobnej odbitce r. 1871. 8º str. 146. 2. — przedruk z Połnoje Sobranie ruskich Ljetopisej izdannyh Archeo= graf. Komiss. 1843. Tom II Ipatiewska Ljetopis str. 155-227 od r. 1201-1291.) = Płoszczanskij W.: Żydy Karaity str. 103-106 = tenże: Niekotoryi seła Hałyckoj Rusi: Wołoszcza, Bełełuja, Wiet= wica, Dobrostany, Zwinohorod, Kalne, Korczyn, Ławoczne, Łaho= dow, Majnicz, Oporec, Oriawczyk, Pławie, Rozhorcze, Sławsko, Stracz, Ternawka, Tysowec, Tucholka, Chitar, str. 32-92. = Ter= leckij Władymir Dr.: Opysanie monastyrja Krasnobrodskoho str. 23-31. 1 ztr.

Hod 1871 (wyszedł 1872) str. 2. 199. (oraz 97-146. 2: Petruszewicz Wołynsko: hałyckaja Ljetopis, dokończenie) - (Kralickij A.: Nieczto o starynnoj archiman= drji Wochodskoj czyna Sw. Wasylia w. w horach Szczytnickich w Uhrji, str. 29-30 = Lepkij Onufr.: O hreczesko-sławianskoj gram= matyce izdannoj wo Lwowie 1591 h. str. 35-48 (w osobnem odbiciu: Nieskolko słow o.. 1872, str. 16.) = Petruszewicz A. S. Pismo Filippa Orlika hetmana k' generał. assystentu Jezuitow w diele swojeho wwedenia swowa w hetmanstwo, za czto on obiaziajetsia obratyty Ukra= inu k rymskomu katolicyzmu i poddanstwu Połoszcie, str. [illegible]-158- 182 (i osobna odbitka: Filypp Orlik posliednij polskij hetman zapadnoj Ukrainy 1709-1742 h. izdał A. S. P. 1872. 8º str. 27) = Petruszewicz A. S.: Putnik o gradie Jerusalymie sostawlem hałycko- ruskim pałomnikom meżdu 1597-1607 h. str. 99-121 (i w osobnej odbitce 1872. 8º str. 28.) = Płoszczanskij W. Busk, horod na Ha= łyckoj Rusi, str. 67-98 (i w osobnej odbitce 1872. 8º str. 34) = tegoż: Zawale, seło Hałyckoj Rusi str. 65-66. = tegoż: Złoczew, horod Hałyckoj Rusi, str. 31-34. = Chylak Władymir: Swadebnyi zwyczai u Łemkow str. 4-29.) 1 ztr.

Hod 1872 i 1873 (wyszedł 1874) str. 700 (Petruszewicz A. S. Swod= naja hałycko-ruskaja ljetopis s 1600 po 1700 h. i w osobnej odbitce 1874. str. 700. 2 ztr.)

Prawda, pysmo naukowe i literaturne. Lwiw, druk. Stauropigiji. Redakt. Longin Łukaszewicz, 4to Rocznik I. 1867 (Nr 1–27, str. 216 (Zharskij Jewhenij: Narodnia filozofija ~~[illegible]~~ opisana po narodnim postowycziam i pryppowidkam. Nr 7–17 = Partyc=kij Emilian: Rachmanskij-welykden, Nr 9–11.) 1 zł. 60 kr.

Rocznik II. 1868. Redakt. Iwan Mykyta. 4to Nr 1–47 str. 564. 4 zł. Bilinski Petr: Staryna (histor. monografie): Hładki, Horodyszcze, Czernichow Nr 7. 9–11. = Zharskij Jewg.: Slidy pohanskoj proswi=ty na Rusi wedla narodnich pisen, powirok, skazok i istory=czeskich zapisok Nr 1–13. = Celewicz Ulian: Deszczo za poselenie Uhorskoi Ukrainy Rusynami i za Uniju cerkwi prawosławnoi uhor=skich Rusynow, Nr 35–42. = Iz ust naroda: Kolady Nr 2. 10. 11. 6. 9. 7. 12. 13. 4.; Szczedriwki Nr 12. 13. 47; Hahilki Nr 18. 19. 17. 20.; Za=hadki Nr 40–44; Narodni powiria Nr 2. 4. = Witwicki Sofron: Obchod wesilnyj u Hucułów Nr 2 = Partycki Em: O narodnych praznikach u Rusynow Nr 15–24.)

Rok III. 1869. Redakt. Natal. Wachnianin. 4o Nr 1–48, str. 396 (6 zł.). (Witwicki Sofr. Deszczo z tradycyi huculskoi Nr 7–8; – Nawrocki Wołodymir: Wesilja w Kotuzowi, Nr 32–35. 37. 39. = Partycki Emilian: O nazwach semejnych u Rusiniw, Nr 1–3.)

Rok IV. 1870. 8vo Nr 1–6, str. 284.

Rik V. 1872. 8o Nr 1–9 str. 456. Redakt. Aleksander Ogonowski. (Man=driwka na Ukrainske Pidlasia Nr 7–9.

Rik VI. 1873. 8vo Nr 1–21, str. 728.

Rik VII. 1874. 8o Nr 1–21, str. 884

Rocznik XIV. 1888. Prawda, misiacznik polityki, nauki i pismenstwa. Redakt. Ewgenij Olesnickij: Lwów, druk. Tow. Szewczenki; 8vo Tom I Nr 1. 2. 3. (ostatni kwartał) str. 216. 47.

Tablice 52 (5 portr.)
53 (4 portr)
54 (4 portr) Szumański, Szeptycki
55 (4 portr) Dorzyteż No 3.
56 (4 portr)
57 (4 portr)
58 (4 portr) Szeptyckich 2.
59 (4 portr) nowe
60 (4 portr) nowe

Po zaprowadzeniu Chrześciaństwa na Rusi przez księcia Włodzimierza wielkiego r. 988, przyjęto uchwały 7 ekumenicznych (wselenskich) Soborów,*) a Kościoł ruski przez 5 wieków zawisłym był od patryarchatu carogrodzkiego. Dopiero przyjęcie Unii przez greckiego cesarza Jana Paleologa na Soborze florenckim (który Unici za 8my ekumeniczny Sobor poczytują), niezgody duchowieństwa greckiego pomiędzy sobą w skutek tegoż Soboru florenckiego, zresztą upadek cesarstwa greckiego i zawojowanie Konstantynopola przez Turków, osłabiły ten związek pomiędzy Kościołami ruskim a carogrodzkim. Stolica metropolitów ruskich utworzona najprzód w Kijowie, przeniesioną została później do Włodzimierza, a w końcu do Moskwy, gdzie r. 1589 utworzono osobny patryarchat niezawisły od carogrodzkiego. Do tego to czasu odbyły się następujące Sobory czyli Synody na Rusi Kościoła wschodniego.

I) w Kijowie r. $\frac{1051}{6559}$ na którym po śmierci metropolity kijowskiego Theopempta, obrano metropolitą Ilariona, za panowania Jarosława I Włodzimierzowicza.

II) w Kijowie r. $\frac{1147}{6655}$ ukończony d. 7 Lipca, na którym w miejsce Michała, obranym został metropolitą Kliment przez jednych, a Konstantyn przez drugich, za panowania Izasława II Mścisławicza.

III) w Kijowie r. $\frac{1152}{6665}$ od 7 do 19 Czerwca, na którym potępiono naukę Marcina mnicha ormiańskiego, za panowania Rościsława Mścisławicza.

*) Rozdział Kościoła wschodniego (greckiego) od zachodniego (rzymskiego) czyli tak zwana Schisma nastąpiła r. 1043, za papieża Leona IX i patryarchy carogrod. Michała Kellularyja.

IV) w Kijowie r. $\frac{1158}{6666}$ od 13 do 20 Października, na którym ostatecznie potępiono naukę mnicha Marcina jako tchnącą herezyją Eutychiusza i Apollinara.

V) w Kijowie r. $\frac{1168}{6676}$, na którym potępiono naukę Polikarpa ihumena kijowskiego Pieczarskiego monastera, o postach, za panowania Mscisława II Izasławicza. Na tym Soborze było 150 duchownych, między innemi episkop smoleński.

VI) w Kijowie r. $\frac{1170}{6678}$, na którym skazano Teodora episkopa rostowskiego za żywot bezbożny; za panowania Hleba I Georgiewicza.

VII) w Włodzimierzu (nad Klazmą) r. $\frac{1274}{6782}$, na którym metropolita Kiryłł III wraz z 5 innemi episkopami uchwalił artykuły dotyczące duchowieństwa i administracyi sakramentów; między innemi, aby kapłan przy wyświęceniu miał najmniej lat 30, a dyakon 25, aby wyklinano bawiących się w igrzyskach w dni świąteczne, aby przy krzcie nie oblewano, tylko pogrążano w wodzie; za panowania Wasyla Jarosławicza.

VIII) w Perejasławiu (Zaleskim) r. $\frac{1313}{6821}$ na którym był metropolita Piotr, wielu duchownych, kniaziów i bojar oraz delegat patryarchy carogrodzkiego, przyczem roztrząsano skargę niesłuszną przeciw metropolicie Piotrowi; za panowania Michała Jarosławicza.

IX) w Moskwie r. $\frac{1346}{6854}$ na którym pod prezydencyą metropolity Teognosta uchwalono rozpoczynać rachubę roczną zamiast od Marca, dopiero od Września (Sentiabra); za panowania Symeona Joannowicza Hordego.

X) w Moskwie r. $\frac{1379}{6887}$ w celu obrania nowego metropolity po śmierci Aleksego; za panowania Dymitra Iwanowicza Dońskiego.

XI) w Twerze r. $\frac{1390}{6898}$ w Lipcu przez 2 tygodnie, pod prezydencyą metropolity Cypriana, sądził sprawę twerskiego episkopa Ewthymiusa; na nim był i episkop smoleński.

XII) w Moskwie r. $\frac{1401}{6909}$ na którym metropolita Cyprian, wskutek skargi Witolda wielkiego księcia litew. zsadził z katedry Sawwę episkopa łuckiego.

XIII) w Nowogródku litewskim r. $\frac{1414}{6916}$ na którym Witold w. ks. lit. chcąc oderwać duchowieństwo południowo ruskie od zależności Focyusza metropolity moskiewskiego, polecił wybrać Grzegorza Camblaka (Semiwlacha) na metropolitę kijowskiego.

XIV) w Nowogródku litewskim r. $\frac{1416}{6918}$ od początku jesieni do 8 Listopada; na nim stosownie do życzenia Witolda ustanowiono 2 metropolije: moskiewską i kijowską, na którą wyświęcony Grzegorz Camblak. Na nim był Teodozy archiepiskop połocki i 6 episkopów.

XV) w Moskwie r. $\frac{1416}{6918}$ na którym Focyusz metropolita moskiewski potępił Sobór w Nowogródku odbyty i ogłosił nieważność obioru Grzegorza Camblaka.

XVI) w Moskwie r. $\frac{1440}{6948}$ na którym uchwalono zsadzić z stolicy i zamknąć w monasterze Czudowskim Izydora metropolitę moskiewskiego, który wbrew woli wielkiego księcia Wasyla Wasylewicza Ciemnego, przystąpił do Unii florenckiej.

XVII) w Moskwie r. $\frac{1447}{6955}$ na którym d. 15 Grudnia wyświęcono Jonę archiepiskopa riazańskiego na metropolitę moskiewskiego w miejsce Izydora.

XVIII) w Moskwie r. $\frac{1454}{6962}$ na którym sądzono sprawę Teodozego archiepiskopa rostowskiego.

XIX) w Pskowie r. $\frac{1469}{6977}$ na którym sądzono sprawę Pskowian którzy chcąc się wydostać z podwładzy archiepiskopa nowogrodzkiego, chcieli utworzyć odrębną episkopię pskowską.

XX) w Moskwie r. 1482/6990 na którym obrano Sergiusza arcybiskupem nowogrodzkim.

XXI) w Moskwie r. *1491/6999 d. 17 Października, na którym sądzono herezyję powstałą w Nowogrodzie, tchnącą zasadami żydowskiemi i Albigensów.

XXII) w Moskwie r. 1492/7000 w sprawie uregulowania Kalendarza czyli Paschalii uchwalonej na Soborze Nicejskim r. 532.

XXIII) w Moskwie r. 1496/7004 na którym obrano Symona metropolitą moskiewskim.

XXIV) w Moskwie r. 1504/7012 w sprawie uregulowania duchowieństwa świeckiego i zakonnego.

XXV) w Moskwie r. 1505/7013 na którym sądzono oskarzonych o herezyją.

XXVI) w Wilnie r. 1509/7017 w sprawach cerkiewnych.

XXVII) w Moskwie r. 1509/7017 na którym zsądzono Serapiona archiepiskopa nowgorodskiego.

XXVIII) w Nowgorodzie wielkim r. 1527/7035 na którym urządzono monastery w archiepiskopstwie nowgorodzkim.

Następny Sobór zwany pod nazwiskiem „Stogław" odbył się w Moskwie r. 1551 – i ostatni r. 1666 za patryarchy Nikona.

Głównemi pomnikami prawa Kościelnego na Rusi są: a) Kormczaja Kniga (Nomokanon grecki). b) Cerkownyj Ustaw w. Księcia Włodzimierza Światosławicza r. 988 (wydany z waryantami 3 rękopisów przez protojereja Joanna Grigorowicza str. 47–52 Ljetopis zaniatij Archeograficzeskoj Kommissii 1862–1863. Wypusk wtoroj. Sanktpeterburg 1862. 8vo) c) Stogław. Izdanie D. E. Kazanczikowa. Sanktpeterburg (typogr. Imp. Akad. Nauk) 1863. 8o str. 312. 2 Rubl. sreb.

Monastery prawosławne na Ukrainie na prawym brzegu Dniepra między Ryszczewem a Czehrynem, r. 1750: 1) Czehryński założony w odległej starożytności, odnowiony w XVII wieku, przemieniony w żeński w XVIII w. 2) Medwedowski. 3) Motreńenski w powiecie czehryńskim, założony w XIII wieku przez jakąś księżnę Motrenę (?). 4) Żabotyński [illegible] w pow. czernihow. 5) Łebedyński w pow. czernihow. w XVIII w. zamieniony w żeński. 6) Mosznohor[illegible]ski. 7) Irdyński czyli Wirobradski w pow. czerkaskim. 8) Korsuński. 9) Bohusławski 10) Trechtemirowski (zniesiony w XVIII w.). 12) Kaniewski (zniesiony). 13) Ryszczewski (w pow. Kijowsk. – zamieniony w żeński). 14) Łysiański (w zwinogrod. powiecie ~~[illegible]~~ – zniesiony). 15) Mankowski (w humańsk. powiecie – zniesiony).

<u>Biskupi perejasławscy</u> prawosławni: 1) Zacharias Kornilowicz, pierwszy episkop perejasławski, koadjutor kijowski + 1715. 2) Kiryl Szumlański do r. 1712 episkop łucki, z powodu zajęcia Łucka przez Unitów + 1726. 3) Joakim Strukow 1727 – 1733. 4) Arsenij Berło [illegible] 1733 + 1745. 5) Nikołaj Srebnicki 1745 – 1751. 6) Joan Kozłowicz 1753 – 1757. 7) Gerwasij Lincewskij (przeciwnik rzezi humańskiej) 1757 + 1769; 8) Iow Bazylewicz 1770 – 1776. 9) Ilarion Kandratkowskij 1776 – 1785. 10) Wiktor Sadkowski sławny z procesu o podżeganie do buntów ukraińskich, 1783 – 1793 przeniósł siedzibę z Perejasławia do Słucka (gdzie był archimandrytą) i pisał się koadjutorem kijowskim.

W monasterach ruskich rozróżniano stopnie: 1) Trapeznyj (celerarius) zawiadywał jadłem i piciem. 2) Eklesiarch (sacellanus) zawiadywał zakrystyją. 3) Szafar czyli Kaznaczej (procurator). 4) Namiestnik (administrator) czyli stroitel, naczalnik, vice-ihumen.

Czernihowska eparchia (Smoleńska)

Pierwotnie sięgała od brzegów Dniepra i Oki do brzegów Oskoła i Woroneża, po najeździe tatarskim znacznie uszczuplała. Episkopi mieli najprzód katedrę w Brańsku (od 1397 - 1490) a w XVI w. w Smoleńsku. Przy końcu XVI wieku rozpadła się na 2 części: a) eparchia czernihowska b) eparchia nowgorod-siewierska. — R. 1596 byli władykami a) Inokenty Borkowski ep. czernihowo-osterski odstępca od unii — b) Jan Leżajski ep. nowgorod siewierski dyzunita — Po r. 1596 jelecki monaster był w ręku unitów w Czernigowie — tamże osiedli dominikanie (w cerkwi Borysa i Hleba) — Męski nowgorod-siewierski Uspeński monaster był w ręku Bazylianów unitów; — Żeński nowgorod-siewierski Pokrowski monaster oddany Dominikanom — Kollegium Jezuitów w Nowgorodku-Siewierskim założone 1638 — w Starodubiu był klasztor franciszkanów

Po r. 1657 powstały nowe monastery 1) Szumorski Troicki koło miasta Poczepa. 2) Andronikowski Troicki w łośnickiem obwodzie założony przez D. mnogohrzesznego hetmana koło miasta Koropa.) 3) Pustyano-Rychłowski Nikołajewski w mhlińskiem obwodzie. 5) Uspenski 4) Kostiański-Troick w Połtawie. dziewiczy w Głuchowie. 6) Puszkarewski dziewiczy w nowozybkowskim obwodzie. 7) Kameński-Uspeński. 8) Kałaszyński Nikołajewski 9) Mironowski Joanno-Bohosłowski koło Borzny. 10) R

sam się pisał Dymitr y Sawicz (przed 1899)

Makarow 7 mil od Kijowa

114

zwany Rostowskim

Dymitr Sawicz Tuptało urodził się r. 1651 z ojca Sawy sotnika kozackiego w miasteczku Makarowie w dawnem województwie kijowskiem. ~~[illegible]~~ Mając lat 17 wstąpił do monasteru Kiryłowskiego w Kijowie, gdzie postrzyżony na zakonnika ~~[illegible]~~ przyjął imię Dymitra zamiast chrzestnego Daniela. W 24 roku życia wyświęcił go r. 1675 Łazarz Baranowicz archiepiskop czernihowski na jeromonacha w monasterze gustyńskim. Mianowany ~~[illegible]~~ przez hetmana Iwana Samojłowicza ~~[illegible]~~ ihumenem monasteru w Baturynie, wkrótce jednakże porzucił to stanowisko i osiadł w Kijowskiej Pieczarskiej Ławrze gdzie zaczął pracować nad ~~[illegible]~~ dziełem Czetyja Mineja t. j. Żywoty Świętych ~~[illegible]~~ rozłożonych na 12 miesięcy, przy której to pracy ~~posługiwał się także łacińskiemi źródłami wydanemi niemowie~~ ~~[illegible]~~ oprócz greckiego dzieła Szymona Metafrasta, starosławiańskiego Makarinsza metropolity posługiwał się także łacińskiemi źródłami jak Acta Sanctorum Bollandystów i Vitae Sanctorum Wawrzyńca Suryusza. Dzieło Czetii Minei wyszło najprzód w Kijowie 1689–1705 w 4 tomach in fol. 2a ed. w Kijowie 1711–1718. in fol. 3a ed. w Moskwie 1759. 4a ed. w Moskwie 1767. fol. – R. 1694 został ihumenem w Głuchowskim monasterze następnie archimandrytą Jeleckiego monasteru w Czernihowie, w końcu monasteru Spaskiego w Nowogrodku Siewierskim. Car Piotr Wielki mianował Dymitra r. 1701 metropolitą Sybirskim. Gdy dla słabości zdrowia nie był w stanie przyjąć tej nominacyi został r. 1702 metropolitą Rostowskim w Rostowie założył seminarium + 27 Zowtnia 1709 mając 58 lat. spoczywa w srebrnej trumnie. Święty Synod rossyjski (utworzony r. 1721) przyznał mu tytuł świętego r. 1757

Oprócz Czety Minei wydał:

Runo oroszennoje. Czernigow 1680. 1683. 1691. 1696. 1697. 1702

Alfawit duchownyj – Kijow 1710 i 1713

Rozysk o raskolniczeskoj Bryńskoj wierie 3 części. Moskwa 1745. 1755. 1762. i Kijow 1748

Diariusz po małorusku

Ljetopis Kelejnaja. Moskwa 1784 i Peterburg 1796.

Dramy religijne.

metropolita Rostowski i Jarosławski

+ 28 Oktobra 1709

znał literaturę polską łacińską

przyjeżdżał do Wilna Skarga

w Trojcy monaster

Zelecki Monaster w Czernihowie Przeswiatyja Bohorodycy

Zozima Prokopowicz episkop czernihowski dysunita (1645 + 1659

Łazarz Baranowicz od 1657 + 1693

Joan Maksymowicz

Czuda przesw. Dziewy Maryi. (Czernigow) Nowogrodek-Siewierski)
1677. 4° str. 3+48.

Dymitry Rostowski: Runo orosenoje. Czernihow ~~1680~~. 4° = 1683 str.
7+107. = 1689. 3+91 = 1696. 10+110.
1697. 11+107. = 1702. 5+107

1691

Księgi liturgiczne Kościoła greckiego u Sławian.

Akafist, Akathist ('Ακαθίστος) Akathistnik = Godzinki do N. P. Maryi śpiewane mianowicie w sobotę piątej niedzieli wielkiego Postu w nocy, — także Godzinki (Officium) do P. Jezusa i innych Świętych — zwykle wyjęte z Czasosłowu lub Triodu postnego.

Apostoł ('Απόστολος) = Dzieje Apostolskie i Listy (Epistelbuch) S. Pawła (Epistolae) i innych, oraz czasami Objawienie S. Jana, czytanie podczas służby bożej. Są te lekcyje 1) Apostoł w zwyczajnym porządku jak w biblij stoją 2) Praxeo (Πραξέων, Πραξαπόστολος) t. j Apostoł niedzielny, czyli Lekcyje Epistoł urządzone podług dni Kalendarza.

Anthologion (Cwjetosłow) = Księga w której są zebrane służby (officia) na święta, wyjęte z Mineji miesięcznych. (Trefołoj — Mineja praźdnicznaja)

Bohorodycznik (Θεοτοκάριον) = Zbiór pieśni na cześć N. P. Maryi — oraz Nabożeństwo do N. P. Maryi ułożone z różnych ksiąg przez Agapiosa z Krety.

Czasosłow, Czasownik (Ὡρολόγιον) — Horologium, Breviarium, Breve horarium, Officia — Połustaw jerejski = codzienne nabożeństwo kościelne na godziny (Czasy horae canonicae) rozłożone, jakiemi są: a) Utrenia [utrnia] Perwyj Czas (nocturnae vigiliae — Matutinum et Prima) (Bdjenije — Vigiliae) b) Tretij

Czas (Tertia) i Szestyj Czas (Sexta) odbywa się zwykle przy zaczęciu Liturgii wraz z Proskomidyją (Wstępem do Liturgii) c) Dewiatyj czas (Nona) Weczernia (Vesperæ et Completorium)

Czasosłowiec (Ὡρολογιόπυλον) = krótki wyciąg z Czasosłowa. (Czasosłowec)

Czyn (Ustaw, Trebnik) = Porządek obrzędów kościelnych (Normalia)

Czynownik archijerejski, Służebnik archijerejski, (Χειροτονία - Pontificale) = Porządek obrzędów kościelnych i ceremonij dla patriarchów, metropolitów, arcybiskupów i biskupów.

Czitula, Srbula = Spis imion zmarłych rodziny czytany podczas nabożeństwa za zmarłych.

Ewanhelyje (Evangeliarium) = Księgi ewangelij: 1) Naprestołnoje, Aprakos (Ἄπρακος = świąteczny)* = Lectionarium (Εὐαγγελια ἐκλογάδια, Εὐαγγελιστάριον), Sonntagsevangelium = na święta i niedziele podług dni ułożone (in gottesdienstlicher Ordnung), Alternwangelium. - 2) Czetweroewanhelyje (Tetroevangelium) w porządku biblijnym, podług ewangielistów. 3) Uczytelnoje, Tołkowoje = z wykładem, objaśnieniami.

*) są to Lekcyje z Ewangielistów i Apostołów (listów) rozłożone podług cerkiewnego porządku.

Euchologion (Εὐχολόγιον) Trebnik (Rituale) = Księga obrzędów kościelnych.

Ektenija (Collecta) = Modlitwa którą czyta kapłan lub diakon, a na którą lud odpowiada „Panie! zmiłuj się), rodzaj litanij - wyjęta zwykle ze Służebnika.

Irmologion, Irmolog, Irmołoj (Εἱρμολόγιον) = Zbiór pieśni i hymnów kościelnych śpiewanych przy rannem nabożeństwie w niedzielę i święta, z nótami, księga do śpiewu, wyciąg z Oktoicha, Tryjodu i Minejów - także: Oktoich, Osmogłasnik z nótami, Katawasia (Responsorium) - (Graduale)

Kanonnik = 1) Zbiór pieśni kościelnych śpiewanych w
cerkwi po nabożeństwie porannem po psalmach i tropa=
rach. – 2) Prawo i ustawy kościelne zebrane r. 1335 przez
greckiego duchownego Macieja Mastarisa. (Prawilnik)
Kondak = Kontakion (od κοντος = krótki) = Krótka pieśń
na cześć pojedynczego świętego (Responsorium, Bre=
viarium). Niektóre z tych pieśni składał Roman dyja=
kon Emesski około r. 500.
Liturgiarij, Liturgikon, Służebnik (Λειτουργιάι, Λει=
τουργικόν, Λειτουργιάριον – Liturgiarion, Liturgiae,
Missale) – Mszał używany do mszy i nieszporów, obej=
mujący nabożeństwa ułożone (liturgie) przez Jana Chry=
zostoma, Bazylego wielkiego i papieża Grzegorza I.
Mjesiacosłow, Świątcy (Μηνολόγιον) = Calendarium, Fasti
= Kalendarz z imionami świętych, zwykle na końcu
Ewangelij lub Apostoła dodany. = 2) Mjesiacosłow
Synaxarij, Synaxar (Συναξάριον) = Breviarium
= Krótkie żywoty świętych w porządku rocznym z dodat=
kiem pieśni i nabożeństwa, używane rano, wyjęte z Mi=
nejów, skrócone i ułożone po części przez Nicephora
Kalista Xanthopulos około r. 1333.
Mineja (Μηναιον) Menäon, Menologium = 1) Mineji miesiacz=
nyje, służebnyje (Diurnale, [illegible]) – obejmuje na=
bożeństwo do pojedynczych świętych na każdy dzień mie=
siąca w roku, z modlitwami, pieśniami, lekcjami, zwykle
od 1 Septembra zaczynające się – 2) Mineja obszczaja
(Menaeum commune, Communale) (Breviarium) = wyciąg
z większych Mineji miesięcznych skrócony. 3) Mineja
prazdnicznaja, Cwietosłow (Ἀνθολόγιον) Trefołoj, Try=
folog (Τρεφολόγιον – Trypholologium) = nabożeństwa (służby)
na święta nieruchome. – 4) Mineja czetja, Czetyj Mineji
= obszerne żywoty świętych z pochwałami na świętych
(Legendarium – Passionale)

Molytwosłów, Molytwennik (Liber precatorius, Liber sacrarum precum) = 1) Księga modlitw do prywatnego użycia. — 2) tożsamo co Służebnik, Trebnik (Ευχολογιον – u protestantów: Agenda)

Nomokanon Νομοκανόνιον = Zbiór i zestawienie (Harmonia) praw cesarskich (νομος) i ustaw kościelnych (regula – κανων). Prawo kościelne wschodniego kościoła (Codex juris canonici) ułożone około r. 883 w Grecyi przez Focyjusza patriarchę, tłomaczone na słowiańskie w Serbii w XIII wieku. Niektórzy przypisują układ tych praw cesarskich i ustaw soborowych Janowi Scholastykowi patriarsze konstantynopolit. r. 564, a redakcyję: Janowi Zonaras mnichowi r. 1118, Teodorowi Balsamonowi patriarsze antyjochijskiemu r. 1180 i Maciejowi Blastaris kapłanowi r. 1335. — 2) Kormczaja kniga (Directorium) = późniejsze przerobienie Nomokanonu. — 3) Prawila (na Wołoszczyźnie) = wyciąg z ustaw kościelnych dołączany zwykle na końcu Trebnika.

Obchod pierwszy (Ὑμνολόγιον) = Zbiór pieśni duchownych, kanonów (pieśni) stichirarów (krótkich wierszy śpiewanych) troparów (pieśni opisujących żywoty świętych) wyjętych z Oktoicha z dodaniem nauki o śpiewie.

Oktoich, Osmogłasnik (Οκτώηχος) = Księga hymnów (+754) i pieśni kościelnych złożonych przez Jana Damascena śpiewanych co niedzielę przy nabożeństwie – rozłożonych na 8 głosów. (Szestodnew) (Irmołoj)

Paleja (Palea = παλαιος stary) = historia biblijna starego testamentu.

W Księdze Syrach Biblii umieszczony jest portret siedzącego Skoryny z herbem: Słonce z Księżycem , z monogramem i rokiem. Faximile tego portretu w Strojew: Opisanie staropeczatnych knig Carskago 1836 (Snimki) - oraz w Rowinski: Materiały dla istorii Russkoj ikonografii 1884. 3ci Zeszyt. - Rowiński (Russkije grawery 1870) pisze iż monogram na portrecie Skoryny oznacza xylografa Martin Zagel lub Zasinger.

Kalendar Krestnyj na 1873 str. 47 ma artykuł o Franc. Skorynie i jego popiersie w drzeworycie.

Skoryna Franciszek syn Łukasza, urodzony w Połocku. R. 1504 w półroczu zimowém (za rektorstwa Jana Amicina de Cracovia Jur. et Art. Doct. Episcopi Laodien. Suffrag. Crac.) zapisany w poczet uczniów do Metryki Uniwersyt. Krak.: Franciscus Lucae de Ploczko (sic): – tenże został 1506 w grudniu Baccal. Art.: Franciscus de Poloczko Litpvanus (Sub decanatu Mgri Leonardi de Dobczicze Baccal. Sacr. Canonum – ad Quatuor tempora S. Luciae 1506 (Liber pro mot.) r. 1517 był w Pradze czeskiéj, żył w Wilnie 1517–1535, gdzie r. 1525 w domu Jakuba Babicza burmistrza założył drukarnię ruską. Przed r. 1529 pojął w Wilnie za żonę Małgorzatę wdowę po Jerzym Odwerniku – Był Doktorem medycyny.

1) Biblia ruska wyłożena Doktorom w lekarskich naukach Franciskom synom Skorynnym iz sławnaho hrada Połocka. Praga czeska 1517–1519. 4to z drzeworytami, 22 zeszytów czyli ksiąg (aż do Proroctw Daniela), tłomaczone na narzecze białoruskie z Wulgaty. (tylko Stary Testament – niecały) ~~kosztem~~ Bogdana Onkowa

2) Apostoł. Wilno ~~[illegible]~~ 1525. 12o Kart 351.

3) Psałtyr. Wilno (około r. 1525). 12o (jest tu Psałterz, Czasosłow, Akafisty, Kanony, Szestodniew, Swiatcy i Paschalia – rodzaj Brewiarza starosławiańskiego.) | Sobornik) (Ozdobnaja ... Knizica)

4) Psałtyr. Praga czeska 1517. 4to (jest to część Biblii czyli pierwszy zeszyt takowéj)

(Ob. Władymirow P. W. Doktor Franisk Skoryna, jego perewody, peczatnyja izdanija i jazyk. Peterburg typogr. imp. Akad. Nauk 1888. 8o Kart niel. 5, str. XXVI. 351 i 12 Tabl. litogr. (No XC.)

List Jeremijasza Patryarchi Konstantinopolskiego napominalny, a do tego świętego Cyrylla Patryarchi Jerozolimskiego, o wtorym przyściu Pana Chrystusowym y o Antichryście. A ku temu od Złotoustego, y od Hyppolita świętego Papieża Rzymskiego zgodliwie o tym piszących przyłożono.

Roku ot sozdanija miru ҂ЗРГ. (7103)

ot woploszczenija że spasowa ҂АФЧЅ. (1596)

na odwrocie dedykacja: Preoświeszczennomu gospodinu Archi episkopu mitropolitu Kijewskomu i galickomu i wseja Rossii Kyr Michailu .... W Wilni К (20) dnia Jenwara

Stefan Zizanij Słowa bożego prepowiednik

8o mate Kart 36

Κυρίου Μελετίου Αγιωτάτου Παπα ἀλεξανδρεί
ἀςῦ περ τῆς χριστιανων ευσεβειας προς ιουδαιους
απολογια.

Господина Мелетіа Стѣйшаго Папы
Александрійскаго ѡ христіанскомъ
благочестіи къ Іудеомъ ѿвѣтъ

(herb Lwowa)

Λεοντοπολεως Ἐτυπώθη εν οἰκία ἀδελφων
ἔτη θεογονιας αφϟγ. (1593)

Во лвовѣ в друкарни брáтской.

8ᵛ małe Kart 58

na odwrocie wierśze greckie i słowiańskie przez
Emmanuela Achilleius (wydawcę)

na Końcu: Roku ā φϟγ, (1593) mca Aprila Ā. (4)
po grecku i po słowiańsku Sign Ā – Ξγ

Leksis Sirieč Reczenija W kratce sobranny i iz
słowenskago iazyka, na prosty Ruskij Dijalekt istoł-
kowany L. Z.

na Końcu: Stefana Zizanija Izłożenie o prawosławnoj wierie
– Ob człowieczenii Gospodnii
O znamenii Krestnom.

8ᵛ małe Kart 40 Sign A – Δγ.

List Jeremei Patriarchi Kostantinopolskogo napominatnyj do togo
Swiatogo ~~[illegible]~~ otca naszego Kiryła Patriarchy Jerosolimskogo, o wtorom
pryszestwii Chri[illegible]ie i o Antychryście / A Ku tomu ot Złatoustogo
i ot Ipolita swiatago Papy rymskogo zgodliwe o tom piszuczych przyłożeno.

121

Pierwsza edycya wyszła w Wilnie

Kazanie Świątoho Kiryłła Patryarchy Jerosolims:koho o Antychryście. – Kazanie S. Cyrylla Patryarchy Jerozolimskiego o Antychryscie w Wilnie roku od stworzenia świata 7104 a ot Woploszczenia Hospoda naszeho 1596 8vo. K. 9 i K. 215 numerow.

ded. Konstantynu Konstantynowicza (Wasylin) Kniażati Ostrozkomu . . .
Stefan Zizanij słowa Bożeho propowidnik, w Wilni d. 20 Maja

bibl. Krasin. Dzikow.

/: Undolski Nr. 126 – Sacharow Nr. 99 – Sopikow I. 531.

Łyst Jeremei Patryarchy Konstantynopols:
koho napominalnyj. Do toho Swiatoho
Otca naszeho Kirylła Patryarchy Jeru:
salimskoho, o wtorom pryszestwii Chrys:
towie i o Antychrystie. A ku tomu ot Zła:
toustoho i ot Ippolyta Swiatoho Papy Ryms:
koho zhodływe o tom piszuczych prytożeno.
= List Jeremijasza Patryarchi Kostantino:
polskiego napominalny. a do tego
Swiętego Cyrylla Patriarchi Jerozolims:
kiego, o wtorym przyściu Pana Chrystuso:
wym y o Antichrystusie.
A ku temu od Złotoustego, y od Hyppo:
lita świętego Papieża Rzymskiego zgod:
liwie o tym piszących przyłożono. =
= Roku ot sozdanija miru 7103 a ot
woploszczenija że Spasowa 1596.
8º min kart nieliczb. 36 (Sign. a. A-C)

po sławiańsko-rusku i po polsku gock. literami
obejmuje tytuł - ded. Preoświaszcz. Archiepiskopu Me:
tropolitu Kijewskomu ... Michaiłu (Rahozie?) ....
Stefan Zizanij słowa bożeho propowiednik
w Wilnie 20 Hienwara.
Wydanie nieznane Bibliografom ruskim zwykle
razem oprawne z Lawrentija Zizanija: Nauka ku
czytaniu i razumieniu Pisma Słowenskoho. W Wilni w drukar:
ni Bratskoj Roku boż. 1596 a ot Sozdania mira 7104.
8vo K. 4 i 40. Ob. Undolski nr. 124 - Sacharow nr. 101.

Świątoj wełik Piatdesiatnicy. Penti kostarion

Triodion si jest Tripisei, Γ

Tszczaniem że i izd. wenem

Bractwa pry chramie Uspenia

preczystyja Bohomatere i

w typograf: ich izdadesia

w Lwowie w Lieto wopłoszczenia

Hospodnia αх҃кг (1623)

fol. 3 fol. 157.

(Triod cwietnaja?)

122

к	л	м	н	ξ	о	п	ч
20	30	40	50	60	70	80	90

Triod postnaja. Wo Lwowie 1663 fol.

Triod cwietnaja. Wo Lwowie w typ. Staw, ropig. bractstwa pry chramie Uspenia 1664. fol. (Sopik, I No. 1545)

Kart 6. 5386, t. 2

Kart ѵ̃ла (431)

4 3 1

~~na odwrocie~~ Zaśnięcie

P. Maryi herb Lwowa

i Bractwa Stauropigia-

nego (Wizer)

ded. P. Bazy

Błahoczestywom Czyta-

telu (Triod cwietnaja)

Bractwo chrama Uspenia

Ss. Bcy w Stauropigii tronu

patriarszego Leopolitane

P. Jezus na krzyżu (12 wierszy ...)

123

Leiturgiarion ili Służebnik
soderżaszcz w sebie (czyn)rego s.
Wostocznyja Cerkwe Liturgii
Tretie typom izdadesia w
obiteli Poczajewskoj Roku
α ψΝΕ (1755)

na odwrocie tyt. Zercało Swiaszczen-
nikom.
Jed Sylwestru Lubieniecikomu
Rudnickomu Łuckomu episkopu
.. Znosy Swiatyja Czudotw.
obiteli Poczajewskija.

Drzeworyt ~~Czudes. Presswiatyja~~
~~D. Bol~~

Zstinnoje obrażenie czudotwor
nyja Ikony Czudes Presswiatyja
D. Bohorodycy Poczajewskoj.

K. ą. A – ΓΓΒ

Liturgia iże w swiatych Otca
naszeho Joanna Złatoustago
.... iz Liturgiriona pry
napeczatanii tagoże izjatsja
W typografii Poczajewskoj
Roku α ψ ξ Є (1765)

fol. K. 22.

Leitourgiarion ili Służebnik
Tretie typom izdadesia
w Obiteli Poczajewskoj
Roku αΨΗΕ
ded Silwestru Lubienieckomu Rudnickomu
Łuckomu i ostrogskomu episkopu
... w Inocy obiteli Poczajewskoj

drzeworyt Jest innoje izobrażenie czu:
dotwornija Ikony i Czudes Presw.
D. Bohorodycy Poczajewskoj
(herb i widok klasztoru)
rycina w środku Chrystus na Krzyżu
I. G. sculp. (może Goczemski?)

i (Enrico) Catalogo generale
riproduzioni fotografiche
a 1873. ler.

Sobranie prypadkow duchownym osobam potrebnoje
Suprasl, 1722, 4to K. 6. - 152 i 1
(Obacz Sopikow I. 1407.

Leksykon syrjecz słowesnik sławenskij. Suprasl
1722, 4to K. 32 i 1.
(Obacz Sopikow I. 603)

Leiturgiarion - Służebnik. Poczajów 1755. fol.
3, 354 i 10 str.

— Poczajow, 1765. fol. K. 3 i 296.
— Poczajów, 1791. fol K. 3 i 347.
— Poczajów, 1788. fol. K. 114. 14 i 2.
— Poczajów 1809. 4to
— Poczajow, 1735. fol.

126

Sobranie prypadkow kratkoje i duhownym osobam potrebnoje imiejuszczeje w sebie nauku o Sakramentach, o desiaty Bożiich prykazaniach, o prykazaniach cerkownych i o nauce chrystianskoj .... Typom Monastyra Suprasl'ska-ho 1722 misiaca Jenwara dnia 18. 4to

Kart 6, Kart numer. 152 i 1

(wydane z nakazu Soboru Zamojskiego, przy końcu i po polsku: O nauce chrześciańskiej – rodzaj Katechizmu przez pytania i odpowiedzi.

Lexykon sirjecz Słowesnik sławenskij imiejuszcz w sebie słowesa perwije sławenskija, azbucznyja, posemże polskija, błahopotrebnyj k wyrazumieniju słowes sławenskich obrietajuszczychsia w knihach cerkownych w Typografii monastyra obszczeżytelnaho Suprasl'skaho R. B. 1722. Misiaca Jenwara dnia 18.

4to Kart 32 i 1.

127

Leitourgikon si jest Służeb-
nik w Obiteli
Poczajewskoj 1735 fol.
αψλε

ded. Teodozju Lubienie-
ckiemu Rudnickiemu
episk. Łuck. ... Gedeon
Igumen.

Kötet = tom
lap = strona
füzet = zeszyt

Tanner ksi. Jez. Portret Warsze
wickiego jezuity

Episkopa prewedenyj. Napeczatasia 128
w Typografii Poczajewskoj Czyna Swiataho
Wasilija w Roku Bożija ҂аѱое: (1775)
8vo
Kart 3 ~~Ѳ~~ і. i Kart liczbow. ҁнг. (153)
1

(Н
2,)

Egchiridion o Swiaszenstwie. Kratkim ot Swiaszczennago Pisanija i Swiatych błaho- dochiswennych Otec, Kupno że i proczych Pisatełej, izjatymi słowesy sostawłenyj, Prezde iz Italijskaho na Łatynskij nynieże na Ruskij jazyk, Trzczaniem Jeho Preoswiaszczen- stwa Kyr Sylwestra Lubienieckaho Rudnickaho Exarcha wsieja Rossii, Luckaho i Ostrogskaho

Nauki parochialnije na Nedili i Swiata uroczys: tyja ciloho roku.... powetynijem... Stefana Lewinskaho episkopa Koadjutora Łuckaho i ostrohskaho.... z Sławensko-ruskaho na prostyj i pospolityj ja: zyk ruskij pretożennyja. Izdannyja w Św. Czudo: tworniej Ławrie Poczajewskoj 1797. 4to k. 6, str. 194 (druk kiryl.) – Ded. Stefanowi Lewinskiemu .... Julian Dobryłowski Bazylian.

|: Nauki te tłomaczone były z włoskiego na polski; a z tego na cerkiewno-sławiański (1794?) - wreszcie na ludowy potudniowo-ruski język. :|

O pobiedie na supostaty Chrysto imenitomu woinstwu Ektenii ichże podobajet głagolaty na wieczerni na utreni i liturgii sice izreksze:
Początek
W Wilnie w typografii obiteli Monachow Czyna Swiatago Wasilija Wetyskaho 1828 d goda, Maja 18 dnia. Dla Uniatskich cerkwej. 4to K. 4.

Służebnik w nemże iże w świa tych otca naszeho Joanna Złato ustago Archiepiskopa Konstantina grada. S służbami wo perwyje Prazdnikam Hospodskim po radu zapo Łożennymi po sem Bohorodyczenym... Typom izdasia w Lwowie Obszczezytelna ho Monastyra Suprasłskaho. w Lieto od Woplotszczenia Boha Słowa 1758
fol. D-G: fol. K. 1 i str. 172 + 2
538 i 2

Gora Poczajewskaja. Poczajów 1772. 4º K. i. 116. i. 131
2a ed. tamże 1793. 4º
3a ed. tamże 1803. 4º K. 114.
4a ed. tamże 1857. 4º K. 35.
Synod w Łuckoj kathedralnoj cerkwi w 1638.
Kremenec 1638. 4º K. 4.
Nebo nowoje. Lwow 1665. 4º K. 8 i 140.
Opis w Sopikow I. 698. Sacharow 647.
2a ed. Nebo nowoje – czudesa pr. Bohorodycy socz. J. Galatowskaho. Czernigow 1677. 4º K. 4 i 145. (Ob. Sopikow I. 699.
Skarbnica (Czudesa ot ikony Bohor. Jeleckoj) socz. J. Galatowskaho. Czernigow 1676. 4º K. 8. i 31. (Ob. Sopikow I. 1089)
Czuda presw. Djewy Marii. Czernigow (Nowogrodek Siewierski) 1677. 4º K. 3. i 48.
Runo oroszenoje, czudesa ikony presw. Bohorodycy mon. Ilinskago Czernigowskago. Czernigow 1680. 4º (autor sw. Dymitr metrop. Rostowski). (Ob. Sopikow I. 1057)
Triumf Polskoj Muzy pry pobjedje nad Szwedami i ich adherentami pod Kaliszem oderzannoj socz. Dan. Guszczyna (po polsku i rusku). Moskwa 1706. fol. K. 9 i 1 rycina (Ob. Sopikow I. 1563)
Pateryk. Kijow 1762. fol. z rycinami i 2 planami pieczar sztych przez L. Tarasewicza.
Sobor w bohospas. hradie Wilni bywszyj 1509 h. Henwara 18. Lwow 1614. 4to str. 24.

Żytie Kn. Władymira. St. Peterb. 1838. 8°

Wsepoddanjejszeje Pismo Klyncowskich Staroobradcew. Moskwa 1863. fol.

Trechsotljetije moskowskago peczatnago djeła Moskwa 1864. fol. (faxymilia druków – lecz nie wydane)

Gramota dannaja Kiryłłom Terleckim episk. łuckim. (druk w Ostrogu 1587 – 1595) fol.

Psałomnica. Wilno 1600. fol.

Ot Otecznika Skitskaho powiest udywitelna o diawolie. Kijew [redacted] 1626. 4° (Undolskij No 283)

Żytija pr. Pamwy i sw. muczenicy Akityny. Kijew 1626. 4°

Żytije błaż. otca naszeho Jowa Żelca (Żeliży) Poczajow (1791) 8vo k. 16.

Służenije jewtlejsko. Soluń 1839. 4°

Kniga za nauczenije trich jazykow, Sławiano-bolgarski i Greczeskyja i Karamalickoj. Soluń 1841. 4to

Żytije starca Paisija. Njamecki monastyr 1836. 4to

Wozrożdenie (za radi) nowoj Bolgarskoj słowesnosti socz. Wenelina, perew. Tetewenec. Bucharest 1842. 8vo

Żytie wel. Kn. Władymira. Kijew 1848. 8vo

Opisanie Poczajewskija Uspenskija Ławry. Izdanie wtoroje. Poczajew, Poczajewsko-Ławrskaja typogr. 1870. 12º str. 65

Amwrosij Archimandryt: Skazanie o Poczajewskoj Uspenskoj Ławrie, na osnowanii dokumentow. (Dodatek do Wołynskije eparchialn. wiedomosti 1870 Nr. 13)

Poczajewska Ławra (Wsemirnaja Illustracija 1872 T. 8 No. 194. str. 190.)

Błagodatnaja swiatynia gory Poczajewskoj. Poczajew, typ. Pocz.-Uspenskoj Ławry 1875. 12º str. 48 (dr. 6000 ex.)

Putewodytel po gorie Poczajewskoj. Typ. Poczajewskoj Ławry 1876. 16mo str 156. IV. (dr. 1600 ex.)

Poczajewskaja Uspenskaja Ławra (illustrat.) (Krugozor 1876 No. 32)

133

Bobrowski Michał protojerej † 1848 d. 22 septembr. v. s. w Szereszowie mając 64 lat.

Chołmskaja starina. O Chołmskoj ikonie Bożijej Matery prof. Eleonskago (Iz Litowskich Wiedomostej 1865)

Chołmskij greko-unijatskij Miesiacosłow na 1867 god. Warszawa 1866. 8º str. 87-99 (z Sufry)

1868.

1869.

1873 Rok VIII.

na r. 1875 Rok X.

Numerus currens	Litera	
	Adams Davenport W. H.	Nelson's Ha[...] of Wight, [...] and antiqu[...]

a 60 Kop.

60 Kop

134

Chołmskij greko-uniatskij Miesiacosłow na 1866 god. Warszawa (w Kazennoj typografii)

O greko-uniatskoj cerkwi w Zapadnom Kraje p. Anton. Żabko-[illegible] — Ob Ikonostasach p. Popiela
O wozstanowlenii [illegible] greko-uniatskoj cerkwi — Wykaz konstytucyj apostolskich dotyczących greko-unickiego p. M. Szymańskiego 1861
Josif Kojałowicz str. 11–61

1866 „ (god I)

— 1867 (Lublinskaja Unia — Kak opolaczywa-łaś i katoliczyłaś Chołmskaja Ruś (z Szajnochy — Sostojanie prawosławnoj cerkwi w Wengrii w XV–XVIII stolietiach (z god. I. Fidlera) — Narodnyja dwiżenia wengerskich Rusinow — Chołmskaja starina: O Chołmskoj Ikonie Bożiej Materi (Eleonskago — z Litowskich Wiedomostej 1865) pag. 87–99. Biografie: Michaił Bobrowski (+ 1848 d. 22 Sept mając 64 lat w Szereszowie), Antoni Tupalski i Hipolit Gomolicki

— 1868 (z widokami Bielawinskiej i Stołpeckiej baszt i Karta Przywislanskaho Kraja (Polski) (Schodstwo i raznica uczenija prawosławnoj i rymskoj cerkwej p. archiepiskopa Antonia — Chołmskaja starina: I O szkołach uczreżdennych w Chołmie [illegible] (po łacinie i po russki pruz Susze) II Jakow Susza episkop chołmski i z knigi Petruszewicza: Chołmskaja eparchia i swiatyteli jeja Lwow 1867, str 120–128, drzeworytem (p. 121.). III Stołpy ili wieży pod Chołmom p. P. Lewiakina str. 129–142.

— 1869 z widokiem cerkwi S. Mikołaja w Zamościu i Karta ludności greko-uniackiej w Polsce Wołnenija Uniatow w Podlasie — Daniił Korol russki p. Pawliszczewa — Opis cerkwi S. Mikołaja w Zamościu.

— 1870 —

— 1871 —

L= 1872 God VII.

1873 God VIII. z litograf. widokiem m. Chełma w XVIII wieku (z Sufy Phoenix 1880)
Chołmskaja Eparchia i Swiatyteli jeja (z Petrusze wczaśl. ob. 1871 i 1872) Maksymilian Rytto p. 1–96 – Oczerk istorii unijatskago bohosłużenija A. Th. Chojackiego p. 97–132 – Missionerska dejatelnost jezuita Possewina w Rossii p. 133–148.

1875 Rok dewiatyj z wizerunkiem Josifa greko-uniat. skaho archiepiskopa i Kartą halicko-władymirskiej Rusi za czasów króla Daniła.–
Dzieje kościoła unijat. w Chełmie r. 1871
List Teodora Rostockiego do Metropolity Jasona Smogorzewskiego

Narodnyj Kalendar dla Chołmskoj Rusi na 1869–1875. Warszawa w typogr. Iwana Jaworskaho 1868–1874. à 4 Kop.
r. 1869 Żywot S. Włodzimierza – 1870 Żywot św. Teodozya Peczerskago – 1872 Brestskaja Unija
1873 Nestora skazanie o Peczerskom monastyrie – Żywot Jozafata Kuncewicza i List Lwa Sapiehy – 1874 Istoriczeskija izwiestija o chołmskoj czudotwornoj ikonie Bożiej Matery.

Stephanos Leoposetsi (Stefan ze Lwowa) Ormia=
nin polski z XVII wieku zostawił w rękopiśmie:
Dykcyonarz ormiańsko-łaciński (z cytatami z auto=
rów) w 2 tomach in fol. oraz Dykcyonarz łacińsko
ormiański w 1 tomie in fol. Rękopisy te były
w posiadaniu uczonego Marcat Scérimanian
w Tryeście. (Cirbied J. Ch. Grammaire de la langue
arménienne. Paris 1823. 8° pag. XXXVIII et 809)

Nersesowicz Deodat (Aodnadssadur) (biskup trajanopolitański
(+ 9 Maja 1709): Dictionarium, latino-arme=
num. Romae 1695. 4to (tylko słów z tłomaczenia Biblii)

Pierwszą drukarnię ormiańską otwarto 1565 w Wenecyi przez Abgara,
następnie 1584 w Rzymie. Pierwsza drukowana ormiańs=
ka książka: Psalmy z drzeworytami wyszła 1565 w Wene=
cyi za staraniem Abgara z Tokatu posła do Rzymu.
Następnie drukowano po ormiańsku we Lwowie r. 1616
(jak pisze: Neumann C. F. Versuch einer Geschichte der ar=
menischen Literatur. Leipzig 1836. 8° str. 284), w Medio=
lanie 1624, w Paryżu 1640, w Dschulfa (pod Ispahanem w
Persyi) 1640, w Livorno 1640, w Amsterdamie 1660, w
Marsylii 1670, ~~[illegible]~~ w Konstantynopolu
1677, w Lipsku 1680, w Padwie 1690, w Londynie 1736, w
Smyrnie 1759, w Madras 1772, w Etschmiadsin 1774, w Trieście 1778, w Petersburgu 1783, w No=
wym Nachitsche=
wanie (gub. Cherson)
1790, w Astracha=
nie 1796

Stephanos Leopolsetsi (Stefan ze Lwowa) Ormianin
urodzony we Lwowie, zwany Polakiem, wykształciwszy
się we Lwowie w języku łacińskim, udał się do Armenii do
klasztoru Etschmiadsin, gdzie wyświęcony na kapłana otrzy=
mał tytuł Doktora (Wartabed) i biskupa. Za wpływem

(patryarchy ormiańskiego Catholicos Jacob 1680) przetłomaczył z łacińskiego na ormiańskie: 1) Wszystkie dzieła Dyonizego Areopagity. 2) Historyą Żydowskiej Wojny Flawiusza Józefa, druk w Etschmiadzin 1787. 4to str. 496. 3) Dzieło metafizyczne. 4) Słownik ormiańsko łaciński: Mspt. 5) Słownik łacińsko-ormiański: Mspt. 6) Gramatyka ormiańska. Mspt.

Wartan Huneanean z Cezarei, uczeń Propagandy rzymskiej, arcybiskup ormiański-lwowski napisał: 1) List pasterski do mieszkańców Tokatu. Mspt. 2) Sposób spowiedzi.

Mechitarystów klasztor i szkoła założona przez opata Mechitara w Modon na wyspie Morei r. 1706, przeniesiony r. 1717 do Wenecyi. – Klasztor Mechitarystów w Tryeście r. 1773 założony, przeniesiono 1810 do Wiednia.

Galanus, Klemens (Theatin zakonnik) ur. 1610 w Sorrento biegły w ormiańsk. georgijsk. i tureck. językach, był profesorem grammatyki w Kollegium Konstantynopolit. w Rzymie i przez 2 lat we Lwowie gdzie + 1666 mając 56 lat. Wydał Gramatykę ormiańską w Rzymie 1645 – Conciliatio ecclesiae Armenicae 1650. 3 tomy. (W Król. bibliotece w Monachium Nr. 95. fol. 178-180 Codices Ital. Monac. jest z r. 1668 relacya o Kollegium Teatynów we Lwowie w Mspt.)

Analyse d'une Tragédie arménienne, représentée a Leopol en Pologne, le 9 Avril 1668, par Saint-Martin (w Journal asiatique II. 22. f.) (Św. Rypsyma?)

Cordula nodosa, nudus pes, lingua dolosa – Haec tria nudipedem ducunt ad Demonis aedem.

Series episcoporum Munkasiensium (Ruthenorum in Hungaria .: 1. Lucas presbyter Ruthenus 1454 1556-1458. - 2. Joannes 1491 - 3. Ladislaus 1551 4. Hilarion (1561 - 5. Ladislaus Szent-Miklossy 1568-1569 - 6. Sergius 1606 - 7. Euthimius 1618. - 8. Petronius 1620 (unita). - 9. Joannes Gregorii (Gregorowicz) (disunita) 1627 - 10. Basilius Tarasowicz 1633+1648. 11) Porphirius, Ardan, Sophroni 1642 - 12) Juszko intercessere - 13) [struck out] Petrus Parthenius (Petrowicz) Rotosinski 1648, recepit Unionem 24 Aprilis 1649 episcopus Munkacsiensis, Krasnobrodensis, Scepusiensis - 1670. - Methodius Rakowecky episcopus - Joannicius Zeikan episcopus (disunita) 1684 - 14) Malachowski Amphilochi Joannicius 1661 - 15) Valasinovszky Raszin 1661 - 17) Maurocordati Lachovszky - 18) Lipniczky - 19) Kulcsiszky - 19) Raphael Angelus. - 20) Methodius 1687 - 21) De Camillis 1688+1704 - 22) Kaminsky Petronius. - 23) Josephus Hodermarszky 1707 - 1715. 24) Georgius Genadius Bizanczy 1716 - 25) Simon Stephanus (Manuel) Olsavszky 1733 - 1747. - 26) Gabriel Georgius Blesowszky 1738 - 27) Johannes Bradacs 1768 (ex Mscpt Kolar. in Archivo Caes. Austr.)

Mitologia na Rusi.

Metropolita Jan w swem liście pasterskim (Postanie) z XIII wieku pisze, iż za jego czasów dużo było jeszcze obyczajów pogańskich: „Oni Chrystiane no wierujut w Peruna, Chorsa, Mokosz, Syma, Rehta, Wyty, których czystom neszczastnyi newieżdy polahajut trydesiat. Wse toto szytajut onj bohamy i bohyniemy i kładut im żertwy, łomajut korowai, rjezut kur; oni moliatsia ohniu i zowut jeho Sworożycem; i czesnok szytajut za Boha. Ne odni newjeży, no i wjeży toho djetajut popy i knyżnyky...." (Ob. Pamfil ihumen Pskowski: Poucenie – Wostokow: Opis muzeum. str. 226.)

Carstwo rossyjskie. Dzielą takowe na 2 peryody: 1) Moskiewska od r. 1462 czyli od wstąpienia na tron carski w Moskwie Iwana III Wasylewicza wielkiego księcia moskiewskiego. 2) Peterburgska od r. 1703 czyli od założenia stolicy w Petersburgu przez Piotra I wielkiego (i początku reform), który r. 1721 przybrał tytuł imperatora rossyjskiego. Pierwszy Iwan Danitowicz Kalita r. 1328 zaczął się tytułować „Wełyki Kniaź Moskowskij i wseja Rusi." – Aleksiej Michajłowicz w drugiej połowie XVII wieku tytułował się już „Wełyki Hosudar Car i Wełyki Kniaź... wseja Wełykija i Małyja i Biełyja Rossii Samoderżec, Moskowski, Kijewski, Władymirski, Nowogorodski, Car Kazański, Car Astrachański, Car Sybirski; Hosudar Pskowski; i Wełyki Kniaź Litowski, Smolenski, Twerski, Wołyński, Podolski, Jugorski; Permski, Wiatski, Bołgarski i inych, Hosudar i Wełyki Kniaź Nowogoroda Nizowskija zemli, Czernigowski, Riazanski, Połocki, Rostowski.... Witebski, Mstysławski i wseja siewernyja strany Powelitel ... otczycz i diedicz i nasliednik i Hosudar i Obładatel." –

Regalia Carów rossyjskich: 1) Korona (Wjenec czyli Monomachowa szapka t. j. korona obłożona futrem wielkiego księcia Włodzimierza Wsewołodowicza Monomacha r. 1113–1125, którą otrzymał w darze od cesarza greckiego Aleksego Komnena). 2) Barmy (rodzaj kołnierza wysytego drogiemi kamieniami z wyobrażeniem Chrystusa, Maryi i niektórych świętych, które tenże książe wraz z złotym łańcuchem otrzymał w darze od greckiego cesarza Konstantyna Monomacha). 3) Scepter (Skipetrberto). 4) Jabłko czyli Świat (Derżawa). 5) Krzyż (Krest żywotworiaszczago drewa). 6) Łańcuch złoty carski (Ciep'). 7) Czasza cesarza Augusta rzymskiego z karneolu (serdolik) służąca do oleju świętego przy pomazaniu w czasie koronacyi.

Prawa świeckie rossyjskie: 1) Prawda Russkaja ogłoszona przez Jarosława I. 2) Sudebnik Iwana III Wasylewicza z r. 1497 z dodatkami Iwana IV Wasylewicza z r. 1550 ułożony na podstawie Prawdy ruskiej i Statutu litewskiego. 3) Ułożenie Cara Aleksieja Michajłowicza z r. 1649, także na Statucie litewskim oparte.

Prawa duchowne: 1) Stogław czyli Ustawy Soboru (Synodu prowincyalnego) moskiewskiego

w stu rozdziałach (100 gławach) r. 1551, wydany po raz pierwszy w Kazaniu 1862 i następnie w Petersburgu 1863 przez D. Kożanczykowa.

2) Nomokanon czyli tak zwana Kormczaja Kniga wydana po raz pierwszy r. 1653, ułożona pierwotnie po grecku przez carogrodzkiego patryarchę Jana Scholastyka za czasów imperatora Justyniana, przerobiona przez patryarchę Focyusza r. 883, przełożona na sławiańskie w Bulgaryi, skąd się dostała na Ruś. Dawniejszy Nomokanon Jana Scholastyka przełożony przez S. Metodyusza na bulgarskie był już wcześnie znany, a przekład Nomokanonu Focyusza przez Św. Sabbę na język bulgarsko-serbski dostał się na Ruś dopiero za czasów metropolity Cyrylla II. r. 1262.

Herb Rossyi. Dawni książęta ruscy używali na pieczęciach wizerunków Chrystusa Zbawiciela, P. Maryi lub jakiego Świętego Patrona n. p. Św. Jana Teologa, Św. Symeona, Św. Dymitra Sołuńskiego, lub naśladowanie gemm rzymskich i greckich (n. p. lwa walczącego z smokiem). Dopiero r. 1389 zaczęto używać jeźdca z kopią lub mieczem. (Ob: Sobranie gosudarstwennych gramot i dogoworów T. I snimki. – Lakier A. Russkaja heraldyka. Sptbg, 1855. T. I. §. 41). Jeźdca z kopią używał także na monetach wielki Książę Dymitry Doński (z tąd nazwa: Kopiejka) a może też od liczenia na kopy groszy). – Dopiero wielki Książę Iwan III zaślubiwszy carewnę grecką Zofię Paleologównę, przyjął r. 1497 za herb dwugłownego czarnego orła byzantyńskiego, mającego na każdej głowie koronę. Pieczęć tegoż Księcia z r. 1497 ma na głównej stronie jeźdca przebijącego kopią smoka, a na odwrotnej stronie (Contrasigillum) dwugłownego orła byzantyńskiego (obacz wizerunek tejże pieczęci w Sobr. gosud. gramot i dogowor. Tom I Nr. 129). Iwan IV używał już orła byzantyńskiego dwugłownego mającego w środku tarczę na której był jeździec przebijący smoka kopiją. – Car Alexiej Michajłowicz wezwał austryackiego mistrza heroldyi Chureliera, który r. 1673 narysował herb Państwa rossyjskiego

Szlachta rossyjska. – Miller (Izwiestija o dworianach rossyjskich. Sptbg 1790 – także w dodatku do 2ej Części: Barchatnaja kniga. Sptbg. 1787) obliczył, iż Szlachta Cesarstwa rossyjskiego spisana składa się z 843 rodów. – Mikołaj Zagoskin (Oczerki organizacii i proischożdenija służyłago sostowija w Do-Petrowskoj Rusi. Kazań 1876. 8o. str. 218. Cena 1 Rub. 20 Kop.) podług Barchatnaja Kniga (w Wreménnikie Mosk. Obszcz. Istor. i Drewn. Tom X) i podług genealogicznych dzieł: Semewskij (Rodosłownaja Kniga) Dołgorukow kniaź (Rossijskaja rodosłownaja Kniga) obliczył zaś iż Szlachta rossyjska do czasów Piotra (r. 1700) składała się z 915 rodów (o 72 więcej) jakoto:

	(Miller:)	(Zagoskin):
Pochodzących od Ruryka . . .	167 rodow –	168 rodow
Pochodzenia polsko-litewskiego . . .	211 " –	223 "
Pochodzących od innych narodów zachodniej Europy – – – . . .	198 " –	229 " (t.j. z Niemiec 186, Włoch 15, Węgier 2, Anglii 3, Grecji 14, Francji 4, Serbii 2, z Żydów 3 = Razem 229 rodow)
Pochodzenia tatarskiego . . .	110 rodow –	120 rodow
Pochodzących od innych narodow wschodnich (t.j. Turków 3, Kaukazkich 5, Persów 2, Kosogów 24, Ostiaków 1, Chinczyków 1)	34 " –	36 "
Pochodzenia ruskiego, z Wołynia, Małorossyi	33 rodów –	42 "
Pochodzenia niewiadomego . . .	90 "	97 "
Razem . .	843 rodow –	915 rodów.

Zagoskin w powyższem dziele str. 189–218 wypisuje po imieniu powyższe rody. Pomiędzy rodami polsko-litewskiego pochodzenia są: Arcybyszewy (?), Baktanowski, Barczykowski; Bielski kniazie, Baszkowski; Bliżewski, Borozdyny, Butchakowy kniazie, Wyszneweckije kniazia, Wodoracki; Wołocki; Gliński kniazie, Golicyny, Gotowtowy, Grybojedowy, Gruszecki; Dêmski; Drucky kniazie, Drobyszewski; Dubenski; Żelabużski; Żurakowski;

Zaborowski; Zapojski, Zborski; Izwolski; Izupowy,
Korsakowy, Karczewski; Kiszkiny, Kobrenski; Kobylski
Kozłowy, Kołdyczewski, Koledynski; Kobrynskije Kniazia,
Koreckije Kniazia, Koszelewy, Krajewski; Ławrecki,
Lwowy, Lermantowy, Litwinowy, Mitosławski; Michajłowski,
Mijakowski; Mielnicki; Nieledynski - Melecki; Palicyny,
Pinskije Kniazia, Pisarewy, Połoński; Potockije Kniazie,
Preracki, Rajewski, Ryskije - Korsakowy, Satkuszkowski,
Skarżyński; Skuratowy, Stuczy Kniazie, Trubeccy Kniazie,
Chowańscy Kniazie, Czajkowski; Czaodajew, Czertenskije
Kniazia, Czertoryżskije Kniazia, Czuferowski; Szczeniatewy
Kniazia, Jabłonski; Janowski; Bliński; Komarowski; Kosinski
Łanski, Łukomscy Kniazie, Tiapkiny, Engelhardty. —
Mstysławscy [Izesławscy] Kniazie; Patrykijewy Kniazie,
Szeremietewy Kniazie,

Gruszecka Agata (+1681) córka szlachcica smoleńskiego żona Teodora Aleksiejewicza cara moskiewskiego, rodem Polka była przyczyną, iż gust zachodni i moda polska zapanowały na dworze carskim. Za jej powodem zaczęto nosić kontusze, szable u boku, golono brody, strzyżono włosy, zakładano w Moskwie szkoły polskie i łacińskie, przeciw czemu partyja staroruska pod naczelnictwem Artemona Matwiejewa głośno szkakała. (Szljapkin J. A.: Św. Dymitrij Rostowskij i jego wremia 1651-1709 g. Peterburg 1891. 8º. str. 56). Sam car Aleksiej i jego synowie Teodor i Iwan lubili czytywać polskie książki i mówić po polsku, jak pisze Łazarz Baranowicz (Ob. Petruszewicz: Swodnaja łatyncko-rusk. ljetopis 1874 str. 198). W Moskwie pracowali polscy malarze Stanisław Łopucki z Smoleńska (r. 1656-1667), Jan Mirowski (r. 1670), Szymon Lisicki (r. 1684). - Ubiory polskie i niemieckie tak się rozpowszechniły w owym czasie w Rossyi, iż carskim ukazem z r. 1675 zakazano nosić takowe (Medowikow: Istoricz. znaczenie carstw. Aleks. Mich. str. 216). Głośne były imiona muzyków polskich w Moskwie: Broskurowskiego, Zawalskiego (r. 1637), Szymona Gutowskiego (r. 1639) który r. 1677 otworzył prasę dla drukowania rycin w Moskwie, Wasilewski z Smoleńska (r. 1677)

Ukaz

Katarzyny II. Carowej Ross. dany Żeliźniakowi na rozpoczęcie Rzezi Humańskiej r. 1768.

Widząc jawnie, jakiej zniewagi i pogardy nietylko osoba nasza ale i religija nasza od Polaków i Żydów doznaje, Którzy obrońców naszego greckiego Kościoła prześladują, uciskają i nawet śmiercią Karzą; niemogąc dłużej ścierpieć takowych sromot, obelg i prześladowań: ogłaszamy jedynie tylko w obronie naszej znieważonej świętej religii niniejszy Ukaz i rozkazujemy jak najsurowiej Maksymowi Żelezniakowi ze wsi Tymoszewa, pułkownikowi i Komendantowi w naszej prowincyi Niżu-Zaporoskim, aby wezwawszy do pomocy wojska naszej rossyjskiej armii, jako też dońskich Kozaków, wkroczył do Kraju polskiego dla zgniecenia [illegible] za pomocą bożą i wytępienia wszystkich Polaków i Żydów, jako bluźnierców naszej świętej religii. Tym środkiem spodziewamy się załagodzić wszelkie przed tron nasz wniesione skargi na tych to niemiłosiernych zbojców, krzywoprzysięzców, zbrodniarzy Polaków, Którzy stając w obronie bezbożnej wiary niegodziwych Żydów, naszą religiję bluźnią, znieważają, a wierny i niewinny lud prosty ciemiężą. Rozporządzamy

przetoż zajęcie kraju Polaków, zniszczenie imienia tako=
wych i zgładzenie ich pamiątek na wszystkie następ=
ne czasy. Aby zaś traktatów i związków przyjacielskich
z naszymi ościennymi sąsiadami zawartych nie nadwerę=
żać, zakazujemy pod zagrożeniem ciężkiej kary, krzyw=
dzić i niepokoić greckich, tureckich, ormiańskich kup=
ców i Rossyan, którzy w celach handlowych podróżują
po Polsce; owszem życzeniem jest naszém, aby im wszel=
ki ruch ułatwiano, i wszelkiej pomocy, jaka się im od
przyjaznych sąsiadów należy, udzielano.

Dla większej wiarogodności stwierdzamy ten nasz
Ukaz i to pozwolenie naszą herbową pieczęcią
i naszym własnoręcznym podpisem. Dan w
Petersburgu, dnia 20 Czerwca 1768 r.

Katarzyna

Zgodność odpisu poświadcza

Piotr Kalnyszewski

Ataman Koszowy

Zołotaja hramota – tak nazywano Ukaz Katarzyny II cesarzowej rossyjskiej dany r. 1768 d. 20 Czerwca Maksymowi Żelezniakowi na rozpoczęcie Rzezi humańskiej czyli Koliszczyzny. Drukowany najprzód w tłomaczeniu francuskiem (w dziele Manifeste de la République confédérée de Pologne du 15 Novembre 1769; traduit du Polonois. 1770. s. l. 4to Pièces relatives, N.ro XXXVII pag. 261; lubo wydawcy tegoż Manifestu Michał Jan Pac marszałek i Ignacy Bohusz sekretarz Konfederacyi Barskiej, w nocie do Manifestu, pag. 102 powątpiewają, aby taż Hramota wydaną była przez Katarzynę II. Następnie drukowana Hramota w Wielhorski M.: Considérations sur la Confédération de Bar. Paris 1770. 8vo – w Chodźko Leonard: Memorial polonais, contenant des actes publics et secrets relatifs à la Pologne. Paris 1846. 8vo w (Sienkiewicz J. K.): Recueil des documents relatifs a la Russie. Paris 1854. 8vo pag. 140. – Niemieckie tłomaczenie Złotej hramoty, kilka razy drukowane. – Polskie tłomaczenie w: Czajkowski Michał: Wernyhora wieszcz ukraiński, powieść historyczna. Paryż 1838. 8vo 1842. 1862. 1868. – W polskiem tłomaczeniu Manifestu Konfederacyi barskiej: Trzy oświadczenia Konfederacyi barskiej Wydanie nowe. Kraków 1850. 8vo niema drukowanych dokumentów). – Niektórzy przypisują autorstwo Złotej hramoty Jerzemu Koniskiemu (ur. 1717 w Nieżynie, wykształcony w akademii kijowsk. od 1755 episkop mohilewski a od r. 1783 archiepiskop białoruski + 1795) żarliwemu obrońcy dyzunitów w Polsce, który chociaż będąc poddanym polskim, głównie schlebiał carowej Katarzynie II w spółce z Repninem pomagał do rozbioru Polski i słuchał tylko petersburskiego Synodu świętego. – Poplecznikiem jego był archimandryta

Melchisedek Znaczko-Jaworski (pochodzący z pols:
kich szlachetnych przodków herbu Kościesza) urodzony
w mieście Łubniach, syn Karpa Jlicza-Jaworskiego
assawuła pułkowego łubniańskiego. Po odbyciu szkół w
Kijowie wstąpił jako zakonnik do monasteru Motronenskie:
go r. 1738, postrzyżony na kapłana r. 1745, został r. 1753 prze:
łożonym monasteru (ihumenem) za prezentą Jana Kajetana
Jabłonowskiego wojewody bracławskiego starosty czehryńs:
kiego. Na tej posadzie odznaczał się Melchisedek jako nie:
przejednany wróg Unitów i Polaków, jako gorliwy Apostoł dyz
unii. Od r. 1761 zawiadywał w imieniu episkopa perejasławskie:
go prawosławnemi cerkwiami i monasterami w polskiej Ukra:
inie. R. 1765 jeździł do Petersburga, przedstawiając się św. Syno:
dowi i carowej Katarzynie II; r. 1766 był w Warszawie znosząc się
z Repninem; wróciwszy tegoż roku podmawiał w swym monas:
terze żabotyńskiego sotnika Charka do hajdamaczyzny (którego
pojmano i ścięto). R. 1768 głównie namawiał ludność ruską
do buntu, ogłaszał Złotą hramotę, przez siebie podrobioną
(Co potwierdza biograf jego Teofan Lebedyncew: Archimandrit Melchi:
sedek Znaczko-Jaworskij /: iz Kijewskich Gubernskich Wiedomostiej
na 1861 g. NN. 16-22 :/. Kijew, w typogr. Gubernskago Uprawlenia;
1861. 8° na str. 94 - i tegoż: Materiały dla istorii prawosławia w
zapadnoj Ukrainie w XVIII st. Archimandrit Melchisedek Znaczko
Jaworskij 1759-1771 g. (w Archiw jugo zapadnoj Rossii Czast I Tom
2 i 3. Kijew 1864. 8° Przedmowa str. CCVI - właściwie druga edycja
z aktami), jeździł r. 1768 w styczniu do Warszawy podczas sejmu
dla wichrzeń rosyjskich; na jego wezwanie Maksym Żelizniak
z Kozakami Zaporoskimi zgromadzili się w czerwcu 1768 w lesie
Motrenenskim, zkąd wyruszyli w celu rzezi humańskiej czyli Ko:
liwszczyzny (Ob. Pokrowskij: Bunt Gonty i Żelizniaka w piśmie: Russkij
Mir 1861 str. gdzie Jaworskiego: głównym buntownikiem intrygantem i
dowódcą rozbójniczej tłuszczy.) - Jaworski obawiając się zemsty Polaków
zbiegł w sierpniu 1768 za granicę do Perejasławia gdzie przebywał w monas:
terze Michajłowskim, skąd r. 1770 przeniesiony na ihumena Wydubickie:
go Monasterku w Kijowie. r. 1781 został archimandrytą Łubeńskiego Mharskiego
Monasteru, skąd przeniesiony do Głuchowskiego Petropawłowskiego monasteru,
gdzie zmarł r. 1809 [illegible] Jurij.

Rozporządzenia rossyjskie dla Zachodnio-północnych prowincyj (według Swodu praw)

1772 (d. 25 Julija) Zabor Białej Rusi przez Katarzynę II.

1772 d. 28 Maja mianowanie 3 gubernatorów dla zabranych prowincyj polskich: generał majorów Kachowskiego i Kreczetnikowa (dla południowych prowincyj), generała Zachariasza hrab. Czerniszewa (dla Białej-Rusi. – Po nim był gubernatorem Piotr Bogdanowicz Passek 1782–1803 + 1804; Iwan Iwanowicz Michelson jenerał Kawaleryi 1803–1805; Rymskij Korsakow 1805–1811; Książę Wirtembergski 1811–1822; Nikołaj Nikołajewicz kniaź Chowański 1822–1837; Piotr Nikołajewicz Djakow 1837–1846.)

1772 d. 23 Oktobr. – Przyłączenie do Rossyjskiej Imperii zabranej od Polski Białej-Rusi i podzielenie jej na 2 gubernie: pskowską i mohylowską.

1772 d. 14 Decembr.: Wcielenie prowincyj: Witebskiej, Połockiej, Dźwińskiej do prawosławnej eparchii pskowskiej; – a prowincyj mohilewskiej, orszańskiej, mścisławskiej i rohaczewskiej do eparchii mohilewskiej.

1772 d. 14 Decembr. Utworzenie konsystorza łacińskiego białoruskiego, i unickiego przy Arcybiskupstwie połockiem. – Zakaz publikowania bul papieskich bez pozwolenia rządowego.

1773 d. 6 Marca. – Zabor, wydzierżawienie i rozsprzedaż starostw.

" " d. 22 Julija. – Podział białoruskich gubernii na ujezdy.

" " d. 22 Novembr. – Utworzenie białoruskiej katolickiej dyecezyi w Mohylewie, mianowanie na toż biskupstwo Stanisława Bohusza Siestrzencewicza biskupa malskiego.

1774 d. 6 ~~Februar.~~ (12 Maja) Przywilej fundacyjny Białoruskiego katolickiego biskupstwa.

1776 d. 17 Oktobr. – Przywilej na otwarcie biskupiej katolickiej drukarni w Mohylewie.

1775 d. 5 Augusta Przyłączenie Zaporosk.ej Siczy.

1777 d. 16 Febr. – Pozwolenie otwarcia Nowicyatu dla Jezuitów.

" d. 22 Marca. – Podział Mohylewskiej gubernii na 12 a Połockiej na 11 ujezdów. – Urządzenie tych gubernii i namiestnictw w nich.

1779 d. 3 Lipca. – Zakaz wyjazdu do Rossyi duchownym katolickim i unickim.

1780 d. 20 Novembr. – Nakaz aby dzieci mieszanych małżeństw należały: synowie do wyznania ojca, córki do wyznania matki.

1781 d. 21 ~~[illegible]~~ Septiabr. – Potwierdzenie herbów miejskich w gubernii połockiej.

" " d. 17 Januar. – Utworzenie arcybiskupstwa rzymsko-katol. w Mohilewie.

1783 d. 14 Novembr. – Ustanowienie konsystorza i koadjutora przy arcybiskupstwie rzymsko-katol. w Mohilewie.

1785 d. 7 Januar. – Poddanie monasterów i wszystkiego duchowieństwa unickiego pod władzę Archiepiskopa połockiego.

1793 d. 27 Marta. Zabor Wołynia, Podlasia i Mińskiej Gubernii.

1786 d. 21 Januar. – Przemiana pancernych bojarów w Połockiej gubernij na wolnych poddanych dworskich i postawienie ich na stopie Małorossyjskich Kozaków.

1794 d. 30 Oktobr. – Manifest Kniazia Repnina o podziale Wielkiego Księstwa Litewskiego na 3 części.

1795 d. 15 April. – Zabor Kurlandyi i Semigalii

1795 d. 14 Dekabr. Zabor Litwy

1795 d. 10 Januar. – Zakaz zmuszania Uniatów do przejścia na grecko-rossyjską prawosławną wiarę.

1796 d. 12 Decembr. – Nowy podział Cesarstwa na gubernie.

1797 d. 15 Januar. – Konwencyja między Rossią, Prussami a Austrią co do podziału Polski – i zrzeczenie się Stanisława Augusta Króla polskiego z tronu.

1798 d. 28 April. – Ustanowienie 6 Dyecezyj łacińskich w Rossyi. Nadanie arcybiskupowi Mohilewskiemu tytułu metropolity.

1800 d. 12 Oktobr. – Potwierdzenie nowicyatu Jezuitów w Połocku, z pozwoleniem zakładania nowych klasztorów tymże.

1803 d. 5 Maja. – Skarcenie Misionarzy klasztoru Oświejskiego rozpuszczających pogłoski, jakoby Rząd Uniatów gwałtem na prawosławie chciał przeciągnąć.

1805 d. 25 Febr. – Obrócenie części dochodów po zniesionych monasterach unickich, na Szkoły.

1807 d. 25 Junija. Przy: łączenie do Rossii Białostockiej obłasti (w skutek traktatu Tylżyckiego)

1810 d. 15 Marca. – Utworzenie oprocz 12 Kanoników przy Mohylews: kiej Katedrze nowych 12 Kanoników Kijowskich.

1811 d. 12 Januar. – Utworzenie Akademii Jezuickiej w Połocku.

1816 d. 25. Maja. – Ustanowienie ceny na dusze (poddanych).

1819 d. 13 Marca. – Wygnanie Jezuitów z Rossyi, zniesienie Aka= demii w Połocku.

1828 d. 22 April. – Utworzenie greko-unickiej duchownej Kollegii i utworzenie 2 Katedralnych Kościołów unickich: białoruskiego w Połocku i litewskiego w Żyrowicach.

1831 d. 18 Febr. – Zniesienie Statutu litewskiego w guberniach białoruskich.

1831 d. 19 Oktobr. – Urządzenie szlachty w guberniach zapadnych.

1832 d. 19 Julija. – Przeznaczenie części funduszów po zniesio: nych Klasztorach rzymsko-katolickich, na Szkoły.

1833 d. 30 April. – Utworzenie w Połocku eparchii prawosławnej.

1834 d. 25 Oktobr. – Urządzenie Archiwów ksiąg grodzkich w prowin: cyach zachodnich.

1835 d. 2 Novembr. – Zakaz używania języka polskiego w szko: łach witebskiej i mohilewskiej gubernii.

1839 d. 4 Febr. – Wcielenie cerkwi unickich eparchii białoruskiej do eparchii litewskiej.

1839 d. 23 Junia. – Wcielenie Greko-Unitów w Rossyi do pra= wosławnego wyznania. (właściwie 23 marca 1839)

1840 d. 17 Apr. – Wcielenie cerkiew białoruskiej eparchii do mińskiej, a połockiej do litewskiej,

1846 d. 19 Marca. – Urządzenie odnodworców.

~~1806~~
1852 d. 2 April. – Utworzenie w Kijowie, Witebsku i Wilnie centralnych Archiwów Ksiąg Zachodnich Gubernii (Nr 26126. Sobranie wtoroje, Tom XXVII.)

1855 d. 25 Oktobr. – Nakaz wydawania Pamiatnych Knižek w guberniach.

1857 d. 4 (16) Julii – O herbach guber. miejskich i wiejskich (N. 32037 Tom XXXII)

1863 d. 2 Novembr. – Prawo wykupu włościan (usamowolnienie).

1868 d. 19 Febr. – Obrócenie odnodwórców w wiejskich obywateli.

Sibir i Katorga. S. Maksimowa: S.-Peterburg (typografia
A. Franszela) 1871: 8vo 3 Czaści 5 Rubl. (u Knigoprodawca
S. W. Zwonarewa)
Cząst I (Nieszczastnyje) str. 459 i IV.
" II (Winowatyje i obwinennyje) str. 353 i IV.
" III (Politiczeskije i gosudarstwennyje prestupniki)
str. 388 i IV.
Tegoż autora wyszły dawniej: 1) God na Siewierje. 3e izda:
nie. 2) Na Wostokie. 2e izdanie.
Tom I powyższego dzieła zawiera rozdziały: Przedmowa. – Ka-
torżne roboty zaprowadził w Rossyi Piotr Wielki, używając ska=
zanych przestępców do robot fortecznych Azowa przed r. 1709
nakształt galarników weneckich. Speranski r. 1819 przy rewizyi
Syberyi, urządził porządne etapy. – Minister sprawiedliwości Kniaź
Łobanow zaprowadził przy wysyłce przykowanie do żelaznego pręta
r. 1825, który dopiero r. 1832 zastąpiono łańcuchem. – Rozdział I)
W dorogie. Opisy wysyłki na Sybir. – II) Na Katorgie. Żywot skazań:
ców w turmach i praca ich w Katordze. – III) W biegach: Ucieczki więźniów,
Brodiągi. – IV) Na propytanii. Życie w więzieniach, robota, fałszowanie
monet, kradzieże. – V) Na posełenii. – Prybawlenia: 1) Tiuremnyja
pieśni. – Gryggorij Widort ur. 1764 był torbanistą Wacława Rzewuskiego
a od r. 1831 u Eustachia Sanguszki, zmarł r. 1831; na str. 422 jest jego pieśń
na cześć Rzewuskiego: „Hej wyjechał nasz Rewuka, wszystkij step
hulaty" i t. d. wyjęta z dzieła Agat. Gillera. 2) Tjuremnyj Słowar
str. 429 – 459 (idiotikon).
T. II. Winowatyje i obwinennyje: Złodjei, Ubijcy, Samoubijcy, Bro:
djagi i biegłyje, Wory i moszenniki, Grabiteli razbojniki, Podżigatieli,
Prestupniki protiw kazni, Prestuplenija protiw semejnych praw,
Prestupniki protiw wiery (Skopcy, Chłysty, Subbotniki, Duchobory, Szczel:
niki, Ochochoncy, Mołokane, Starowiery, Samosożygateli, Morelszczyki)
T. III. Politiczeskije i gosudarstwennyje prestupniki. Istoria Katorgi
i stracz izgnania. – Wspomnienia ważniejszych osobistości wysłanych
na Syberię. – Pierwszą znaczniejszą osobą z nich był Polak [illegible] nazwany

Czernigowski niewiedzieć z kąd rodem, może wzięty w niewolę w
wyprawie wojennej r. 1658 i wysłany nad rzekę Lenę na posielenie.
gdzie żył w Ustkutskim ostrogu jako dozorca warzelni soli.
Gdy mu ilimski wojewoda Ławrentij Obuchow żonę zbałamucił r. 1665,
zabił Czernigowski Obuchowa, zebrał towarzyszy i wyruszył nad
Amur, gdzie w Albazynie wystawił forteczkę. Skazany pierwotnie
na śmierć r. 1672, został ułaskawiony r. 1681 (str. 3-6). [O nim pisze
M. Dubiecki.] — Jurij Krzyżanowski r. 1677 za sprzeniewierzenie
odbioru jasaku sobolowego od Tunguzów, skazany na knutowanie
i zamknięcie w Daurskim ostrogu. Maksymow mniema że to był
Serb Jurij Križanić, autor pisma: „Russkoje gosudarstwo w połowi=
nie XVII wieka". — R. 1769 wysłano wielu pojmanych Konfederatów
barskich, a r. 1794 z powstania Kościuszki na Sybir. Po r. 1831 wysła=
no znowu wielu Polaków, a od r. 1863 — 1866 wyprawiono 18623 osób
na Sybir. Odznaczającą osobistością był Maurycy August Beniowski
Węgier konfederat barski pojmany r. 1769 pod Sruką przez rossyjskie=
go pułkownika Brynkina, zesłany na Sybir, gdzie go zwano Augus=
tem Polakiem lub Bejnoksem. Zrobiwszy powstanie w Bolszerecku
przy pomocy Szweda Winblada i kapitana gwardyi Piotra Chruszczowa,
zastrzeliwszy naczelnika Kamczatki kapitana Niłowa, wszedł na
okręt z Kamczatki i przybył do Makao r. 1772, skąd się dostał do
Francyi. Beniowski opisał swą ucieczkę po francusku; wspomina też
o niej towarzysz jego kancelarzysta Riumin w pamiętniku odda=
nym w Paryżu r. 1773 rossyjskiemu rezydentowi Chotyńskiemu.
— Z powstania Kościuszki żyją dotąd potomkowie polskich
posielenców w Syberyi już zmoskwiceni: Judycy, Tarnowscy,
Kazanowscy, Zielińscy, Wojciechowscy, Zienkiewicze, Brzozowscy,
Domaszewscy (str. 30) — R. 1827 wysłani na Sybir hr. Piotr Moszyń=
ski, Krzyżanowski, Janoszkiewicz. — Od r. 1833 zaczęła się Syberia
zaludniać Polakami, między innemi wysłany Piotr Wysocki. — R. 1839
po sprawie rozstrzelanego Szymona Konarskiego wysłani członkowie
Stowarzyszenia ludu polskiego: Wężyk, Erenberg, Kacper Maszkowski
z Wołynia, x. Ściegienny (1843), Agaton Giller, Rufin Piotrowski, Bopre,
Borowski, Czapski, Roman Sanguszko, Sawiczewski, doktor Szokalski,

x. Sierociński bazylian z Owrucza, Migurski (którego żona aż do Saratowa wywiozła.

Park

Kary w Rossyi: 1) Katorżnyja raboty, zaprowadzone ukazem Piotra Wielkiego z d. 24 Novembr. 1699. na wzór galerników weneckich (Katorga = galera, triremis). Do roku 1822 skazani w katorgę wieczną (do śmierci) byli bici najprzód knutem, potem wyrywano im nozdrze i zasyłano ich do kopalń do robót. – Zbrodniarzom skazanych tylko na 10 lat katorgi, zamiast knuta i wyrwania nozdrzy podług ukazu z r. 1806 piętnowano literą B. (Wor = złodziej) na czole. Od r. 1797 posyłano katorżników do kopalni Nerczyńskich w Syberyi.
2) Ssylka na posełenie. Za panowania Cara Aleksieja Michajłowicza posyłano już za karę na posełenie w Syberyi na wieczne czasy, lub na pewien przeciąg. R. 1699 zaczęto skazanych katorżników wysyłać do Syberyi lub nad Terek do robót – lubo zesłanie na Syberyę za karę bez katorgi było dawniejsze. Obecne rozporządzenie dotyczące wysyłek na Sybir sięga r. 1846
3) Otdacza w monastyr w tiażkii roboty, podług Ustawy z r. 1845
4) Bitje knutem, podług Ustawy z r. 1649, zaprowadzone r. 1497 w Sudebniku Iwana III Wielkiego księcia.
5) Klejmienije (Piętnowanie). Podług Ustawy z r. ~~1800~~ 1746 przez Imperatrycę Elżbietę wydanej piętnowano przestępców literami: na czole BO; na prawem policzku P; na lewem Ъ, t. j. Wor (złodziej). Piętnowanie było już w używaniu w Rossyi r. 1649.
6) Publicznoje nakazanie płetmi czrez pałacza; zaprowadzone r. 1799 – albowiem knut dawniejszy przejęty od Tatarów.
Podług rozporządzenia cesarskiego z d. 15 Czerwca v. s. 1859 oznaczono 4 rodzaje posyłki na Sybir: 1) do katorżnych rabot; 2) posełency; 3) zostanie na żytie; 4) zostanie w poriadku administratywnom.

R. 1877.

Od r. 1869 zaczęto katorżników wysyłać na wyspę Sachalin do kopalń węgla, wysłano najprzód 800.

Rocznie wysyłają do katorżnych robót do 2500

Z tych idzie 1400 na Sachalin a reszta do kopaln tak zwanych zawodów: a) do kopaln srebra i ołowiu w Nerczyńskim obwodzie. b) do kopaln żelaza w Irkutskim i Zabajkalskim obwodach, c) do 3 warzeln soli w Irkutskiej i Jenizejskiej gubernii. d) do płuczek cesarskich złotego piasku na ~~rzekach~~: Kara Zeltuga i Urjom.

Cały kontyngens katorżników wynosi 12,000.

Kopalnie nerczyńskie otwarte r. 1704.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, свидѣтельствуя совершенное почтеніе Его Высокопревосходительству Ромуальду Михайловичу

имѣетъ честь препроводить при семъ экземпляръ вышедшаго нынѣ изданія Центральнаго Статистическаго Комитета „Средній урожай въ

S. Peterburgskie Sławiańskie błagotworytelne Obszczest=
wo, zawiązane r. 1864 ma na celu a) udzielać pomoc cerkwiom,
szkołom, literackim instytutom i literackim przedsięwzięciom
w ziemiach sławiańskich; b) wynajdywać środki dla kształce=
nia młodych Sławian męskich i żeńskich w Rossyi i zagranicą;
c) wyszukiwać zajęcie dla Sławian przyjeżdzających do
Rossyi; d) nieść pomoc Sławianom w czasie szczególnych niesz=
część: głodu, pożarów, zniszczenia jakiejś miejscowości lub
kraju i t.p. e) podpierać naukowe i literackie stosunki z uczo=
nemi i Towarzystwami literackiemi w ziemiach sławiańskich;
f) zaopatrywać sławiańskie szkoły, Towarzystwa uczone i lite=
rackie książkami rossyjskiemi i pismami czasowemi, oraz
w zamian odbierać ich publikacye; g) wydawać stosownie do
przepisów prawnych, książki i inne pisma w przedmiocie
Sławianofilstwa; h) zbierać w ogóle środki pieniężne na
cele powyższe (§.1). – Obszczestwo to stoi pod opieką Mi=
nistra spraw wewnętrznych.

Cz. Honorowi 150

Aksakow Iwan Sergiewicz
Weselitski-Bożydarowicz Gabriel Sergiewicz od 1876
Hurko Josyf Władymirowicz 1882
Ignatjew hr. Mikołaj Pawłowicz 1874
Kaulsman von Konstantyn Petrowicz od 1874.
Komorowski hr. Aleksej Jewgrafowicz od 1873.
Ławrowski Piotr Aleksiewicz 1880
Michał Metropolita Serbski 1877
Mirkowicz Michał Teodorowicz 1873
Radecki Teodor Teodorowicz 1882
Rajewski protojerej Michał Teodorowicz 1874
Skobelew Michał Dmitrowicz 1882
Tomek Władysław Władysławowicz od 1878

Czł. dożywotni

Wyszniegradski Iwan Aleksiewicz 1876
Dobrianski Mirosław Adolfowicz od 4 Maja 1880
Durnowo Piotr Pawłowicz 1881
Kowalewski Wiktor Nikodymowicz od 1875
Krajewski Andrzej
Ładyżenski Mikołaj
Mikucki Stanisław Pawłowicz od 1869

Członkowie rzeczywiści

Aksakow Grigory Sergiewicz

Baczyński Ewgenij Ewgeniewicz od 1881

Bertels Oskar Andrejewicz od 1881

zb. Wilamowski Josif Josifowicz od 1875

zb. De-Wolan Grigorij Aleksandrowicz od 14 marca 1871

Dłotowski Erast

Domontowicz Iwan

" Michał

Zamysłowski Jegor

zb. Kojałowicz Michał Osipowicz od 14 Lut. 1869

Łamański Władymir

Muchanow Paweł Sergiewicz

Nabokow Nikołaj Wasylewicz

Ostrowski Michał Nikołajewicz

zb. Ptaszycki Stanisław Lwowicz od 14 Febr. 1881

Sołowiew Konstanty Petrowicz

Stojanowski Nikołaj Iwanowicz

Tełesnicki Arkadyj Zacharowicz

Tugenhold Aleksander Wasilewicz

Florynski Tymotej Dmitriewicz

Bezak Nikołaj Aleksandrowicz

· Zaremba Michał Andrejewicz od 1882.

(Spisok poczetnych pożyznennych i diejstwitelnych Członow S. Peterburgskago Sławianskago Błagotworitelnago Obszczestwa (K 1 Fewrala 1882)

8° K. 4 Ross. 596

151

Ptaszycki Stanisław Lwowicz od 14 Lutego 1881 i Dobrianski Mirosław Adolfowicz od 4 Maja 1880 są Członkami „S. Petersburgs:kago Sławianskago Błagotworitelnago Obszczestwa" (które ma za zadanie przyspo:sabiać dla Rossyi prozelitów w obcych krajach). Towarzystwo to założone r. 1867 stoi pod nad:zorem Ministra Spraw wewnętrznych. (Obacz: Ustaw druk. 1878 i Spisok członow 1882)

(honorowych) (dożywotnych) (czynnych)

Spisok poczetnych pożyznennych i djejstwitelnych czlenow S.-Peterburgskago Sławianskago Błagotworytelnago Obszczestwa (K 1 Fewrala 1882 g.)

152

Хронологическая Роспись Славянскихъ Книгъ напечатанныхъ кирилловскими буквами 1491-1730. составилъ И. Каратаевъ. Санктпетербургъ въ типографiи императорской академiи наукъ 1861. 8o. str. XIX. k. 2. st. 227

(druk. w 400 exempl. — jest to katalog 1581 dzieł drukowanych w Amsterdam (Jan Tessing 1699 — 1710: 15 dzieł), Buzeo (1698), Bujnicy (1635 dzieło i typogr. Spirydona Sobola) (— 1703. druk bisk. 4 dzieł) Bukareszt (1703 — 1726 dzieł 2), Bjełgrad (serbsk.) 1 dzieł jeromonach Mardarie (1552), Wenecya (1493—1715 29 dzieł) Wilno (77 dzieł — 1525 druk. Skoryna, Mstysławiec r. 1575 w drukarni Mamoniczów, typografia bracka s. Ducha od r. 1596 — 1618, przy monasterze Sw. Ducha i przy monast. S. Trojcy [...] 1699) Haga (1717 1 dzieło), Gorażd 2 dzieła (w Hercegowinie, 1529), Gradyszek 1 dzieł (Gradisca 1630), Dołhopole 3 dzieła (Kimpolung 1635 druk. Tymofej Alexandrowicz Wer. do r. 1650) Jewje 20 dzieł (1611 bractwa wileńsk. s. Ducha do r. 1646), Zabłudowo 2 dzieł (1569 Iwan Teodorowicz i Mstisławiec do r. 1570), Kenigsberg 4 dzieł (1727) Kijew (od 1617 — 1730 przy Ławrze Pieczarskiej; Tymofej Wjer. r. 1625, Spirydon Sobol 1628) Kraków (1491 Swaipolt Fiol wydrukował 5 dzieł: Osmogłasnik czyli Oktoich czyli Szestodnew, Czasosłow, Psałtyr, Triod postnaja i Triod cwitnaja), Krzemieniec 2 dzieł (1638 koło Łucka) Krylos pod Haliczem 1 dzieło (1608), Lwów 121 dzieł (1574 Iwan Teodorowicz), typogr. brack. 1591—1730) (Stawropig. (Michał Słozka 1663 Wojciech Małkzewski 1690 1 dzieł Andrzej Skolski (w Stawropig.) 1641—1646 dzieł Michał Słozka (w Stawropigii) 1636—1667. drukował 17 dzieł — Sławnicki Wasyl (w drukarni Szumlańskiego bisk.) 1688 jedno dzieło), Mletki czyli Wenecya 1 dzieł (1611), Mohylew (1616, Spirydon Sobol od r. 1637 Maksym Wośczanka przy bractwie Bogojawlenia od r. 1693 — 1730), Monaster Delski 3 dzieł (na Wołoszczyźnie 1646) Monaster Dermański 2 dzieł (1604-1605), Monaster Iwerski 5 dzieł (na jeziorze Wałdajskiem, 1657) Monaster Kutejński 16 dzieł (1630 do r. 1654 Spirydon Sobol.), Monaster Łucka 1 dzieł (1640), Monaster Mileszew 3 dzieł (w Hercogowinie koło Lniepola 1544) Monaster Rujański 1 dzieło (w Serbii koło Użycy 1537), Monaster Sijski—Antoniego 2 dzieł (w Rossyi. 1670), Monaster Uniowski 25 dzieł (1670 do r. 1699)

(pod tukiem) idzieło

Monaster Czorneński (1629 druk. Paweł Domżyw Lutkowicz) Tymofiejewicz
Moskwa (od r. 1564 Iwan Teodorowicz i Piotr Mścisławiec) od 1568 Nikifor Tarasiejew i Niewieża Tymofiejew Andronik od 1615 Nikita Teodorow Fofanow
Monaster Merkszyna Cerkwa (1562 dzieł — w Serbii). Nieświeź (może Siewierski)
(1562 dziełka z Szymona Budnego luterskie). Nowogorod (1658 jedno dzieło) Nowogródek Siewierski (1663 dzieł — 1691 druk Symeon Zaliński od r. 1691 drukowat Skarbnica potrebnaja czyli Cuda obrazu Bogarodzicy Jeleckiej przez Joanic. Galatowskiego 1676. 4º kart 8 i 32. — „Czuda preświatoj Djewy Marii" obrazu jeja w monasterze Iliński m - Czernihowskim 1677. 4º k. 3. i 48.) Oksford jedno dzieło (1696), Ostrog 3 dzieł (od r. 1580 do r. 1612 tylko) — 1599 i 1606. Połock (1697 wyszły 2 książki wydane przez Leona Kiszkę). Poczajów (r. 1618 tylko 2 książki druk Kiryl Trankwil. Stawrowecki), Praga (1517 - 1519 Biblia Franciszka Skoryny in 4º w 22 zeszytach). Rzym (1583 jedno dziełko i z 1648 propagandy 2 książki) Rochmanowo (1619 jedno dzieło druk Kiryl-Trankwillion Stawrowecki mnich) Sanktpeterburg (r. 1711) Skadar (czyli Scutari w Albanii jedno 1563) Słoboda*) czyli Nowyj grad (może Słoboda Aleksandrowska wydruk r. 1577 jedno dzieło Andronik Tymothejewicz Newjeża), Stokholm (1628 dzieła 2) Stolcenberg 1 dz. (r. 1706 drukował Eliasz Kopiewicz Gramatykę rossyj.) Stratyń (r. 1604 Teodor Bałaban r. 1606 i może 1660 razem 3 dziełka) Supraśl 6 dzieł (od r. 1695 - 1727) Tergowiszcze 7 dzieł (na Wołoszczyznie r. 1512, 1547 i 1646 - 1649 i r. 1712) Tübingen 5 dzieł (1561 Primus Truber) Uhorcy (w samborskiem obwodzie 1618 i 1620 druk. 2 dzieła Domżyw Lutkowicz) Urach 2 dzieł (1561 Primus Truber) Cetynia 2 dzieł (1494 - 1495 w Montenegro) Czernihów (1646 druk. Kirryl Trankwillion od r. 1721 archimandryt - zdaje się być ta sama drukarnia co w Nowogrodku siewiersk.) Czetwertnia (1625 druk Domżyw Lutkowicz 2 dzieła) Szebeź 4 dzieł (Wiedmiogrodzie Dr. Figkor Koresi 1577 - 1580) Jassy (1643 i 1680 dzieła 2.)
Nazwy ksiąg Akathist: kanony - Antologion - Apostoł - Ewangelie naprestol=noje - Ewangelie tołkowoje, Ewangelie uczytelnoje - Euchologion (Trebnik) - Ektenie 2 Ermologion (Katawasja, Irmologion z notami) - Kanonnik mineja obszczaja, prazdnicznaja, służebnaja mielicznyja - Mineja Czeti - Minologion - Molitwennik (Trebnik) - Molitwosłow (Treb Kalisnyi) —

Poczajów r. 1773 Sylwester Lubieniecki Rudzki założył na nowo drukarnię w Poczajowie

*) była to dzielnica Moskwy

Mjesiacosłow – Nomokanon – Oktoich (Szestodnew, Osmoglasnik) – Orologion (Czasosłow), – Osmoglasnik (Irmołoj) – Pateryk Peczerski – Połuustaw – Potrebnik (Trebnik) – Prolog – Psałtyr z Czasosłowcem) – Sbornik (mineja izbrannaja) Sinodyk (Pomjannik) – Służebnik – Sobornik – Trebnik (Euchologion) – Trefologion (Trefołoj) – Triod postnaja i cwitnaja – Tropar – Ustaw cerkowny – Czasosłow (Czasosłowec, Czasownik) – Szestodnew.

Biblie: 1517–1519 w Pradze Franciszka Skoryny in 4° w 22 zeszytach

1581. dwie edycyje Iwan Teodorow in fol. w Ostrogu

1663 w Moskwie in fol.

Nowy testament	1563 w Tübingen Primus Truber	4°	
" "	1580 w Ostrogu Iwan Teodorow.	8°	z psałterzem
" "	1600 w Wilnie	8°	d°
	1611 w Jewju w typ. wileńsk. bractwa S. Ducha	4°	d°
	1623 w Wilnie w typ. bractwa S. Ducha	8°	d°
	1632 w Kutejńskim monasterze . .	4°	d°
	1641 w Wilnie . . .	8°	d°
	1641 w Jewju . . .	8°	d°
	1652 w Kutejńskim monast . . .	4°	d°
	1658 w Kijowie w Peczarskiej Ławrze . .	8°	d°
	1692 w Kijowie	4°	d°
	1702 w Moskwie . .	8°	—
	1703 w Kijowie . .	8°	—
	1715 w Moskwie	4°	—
	1717 w Czernigowie . . .	4°	—
	1725 w Moskwie . . .	4°	—
	1726 w Petersburgu . . .	fol.	—
	1727 w Kijowie . . .	4°	—

Ewchologion

Pierwszą drukarnię w Moskwie r. 1553 (w 113 lat po wynalezieniu druku) założył Hans Missenheim Bogbinder duńczyk w której pierwszemi zecerami byli Iwan Feodorow i Piotr Mscisławiec. Po Missenheimie zarządzał drukarnią Andronik Tymofejew Moskwicin

Feodorow Iwan (diakon drukował w Moskwie 1564 i 1565 — w Zabłudowie 1569 i 1570 — w Lwowie 1574 — w Ostrogu 1580 i 1581

jego kolega: Piotr Tymofejew Mscisławiec drukował z nim razem w Moskwie 1564 i 1565 w Zabłudowie 1569 — a rozdzieliwszy się r. 1575 i 1576 drukował w typografii Mamoniczów w Wilnie.

Dzieła bibliografii sławiańsko-ruskiej:

Opyt rossijskoj bibliografii W. S. Sopikowa. S Petersb. 1813-1821. 8o 5 części.

Obstojatelnoje opisanie staropeczatnych knig sławjanskich i rossijskich w bibliotekie grafa Th. A. Tołstowa, P. M. Strojewa. Moskw. 1829. 8.

Sokołow: Katalog obstojatelnyj knigam bogosłowskim cerkownoj i grażdanskoj peczati. St Pet. 1832. fol.

Rejestr staropeczatnych knig sławjanskich knig kupca Szyrajewa. Mosk. 1833. 8.

Opisanie staropeczatnych knig sławjanskich kupca Carskago P. M. Strojewa. Mosk. 1836. 8.

Opisanie staropeczatnych knig sławjanskich służaszczeje dopołnenijem k'opisanijam bibliotek grafa Th. A. Tołstowa i kupca I. N. Carskago, P. M. Strojewa Moskwa 1842. 8.

Czertkow: Wseobszczaja biblioteka Rossii Moskwa 1838 i 1845. 8.

Obozrjenije sławjano-russkoj bibliografii I. P. Sacharowa St Pet. 1849. 4o

Drukarnie rossyjskie. (Podkreślone druk. kirylicą).

Abo (1813) – Amsterdam (1700–1705 Eliasz Kopijewicz czyli Hastenius) – Arensburg (koło Oesel – 1873) – Archan: gielsk (1845 guberska) – Astrachan (1814 von Weisskhofen et Litke) – Berdyczów (1825–1844) – Berlin (1859) – Bolszoje Uspensko: je Seło (1785) – Braunschweig (1858 Viehweg) – Budym (czyli Buda, Ofen 1797) – Bukarest (1829) – Białgorod (w Dobrudży 1876) – Belgrad (Beograd w Serbii 1861) – Warsza: wa (1818 wojenna typogr.) – Weimar (1874) – Wenecya (1540–1853) – Wilno (1595 Mamonicz, 1809 J. Zawadzki) – Włodymir (1798 gubern.) nad Klazmą – Wołogda (1855) – Woroneż (1798 gubern.) – Wurtzen (1824 Wilh. Obertar) – Wiedeń (1748) – Wiatka (1861) – Halle (1735) – Helsingfors (1839 Wasenius) – Gotha (1857 Perthes) – Grodno (1786) – Dorpat (1810 Grincius) – Dmitrow (1882) – Dresden (1864) – Jewie (1616) – Jekaterinburg (1881) – Jekaterinosław (1852 Ch. Czausskij) – Żytomir (1798, 1846 gubern.) – Zabłudowo (w grodzień. gubern.) (1569) – Zarajsk (koło Rjazanu 1882) – Irkutsk (1861 Sinicyn) – Jerusalem (1817) – Kazań (1805 gubern.) – Kalisz (1813 po: chodna) – Kaługa (1793) – Karlsruhe (1860 W. Hasper) – Koeln (1807 Hammer) – Kiszynew (1860) – Kijew 1624 Peczersk. Ławra) – Klyncy (w czernigowsk. gubern., Klyncowskij posad (1786 D. Rukawisznikow i Ja. Żeleznikow) – Kołomyja (1877) – Kostroma (1797) – Kragujewac (w Serbii 1834) – Kremenczug (1791 (1864) – Kronsztadt (1857) – Kursk (1793) – Kutais (1884) – Leip: zig (1825 Brockhaus) – Liwny (1877) – Łomża (1878) – London (1884)

Lwów (1574 (Iwan Theodorow) – Mińsk (1848 guber.) – Mi-
tawa (1803 J. Sztefenhagen) – Mohilew (1861) – Narwa (1832
J. Szulc) – Naumburg (1859 Petz) – Niżnyj Nowgorod (1799
guber.) – Nikołajew (1798 Czarnomorsk. Admiralicya) – Nowgo-
rod wielki (1854 guber.) – Nowogródek – Siewierski (1678) –
Nowoczerkask (1867) – Nowy grad Słoboda koło Moskwy
(1577) – Nowy-Sad (1839) – Niamecki monaster w Mołda-
wii (1812) – Odessa (1830 miejska, 1846 Braun, 1848 Neimann, 1849
Nitcze i Francow) – Oksford (1696) – Orel (1814 gub. 1821 Sityn)
– Orenburg (1840) – Ostrog (1581) – Paryż (1785) – Penza
(1864) – Perm (1792 guber.) – Petrozawodsk (1860 – w ołoneckiej
gubernii) – Płowdiw (Philippopolis w Bulgaryi 1878) – Połock
(1791 Jezuicka) – Połtawa (1803) – Poczajów (1751 – 1881) – Praga
czeska (1517 – 1846) – Pskow (1861 guber.) – Rewal (1832 Linfors) –
Riga (1819 Häcker) – Rostow nad Donem (1879) – Rostow
w jarosławsk. gubern. (1877) – Ruzajewka w Insarskim
ujeździe (1792) – Rybinsk (1870) – Riazań (1878) – Samara
(1870) – Saratow (1866) – Symbirsk (1856) – Symferopol (1865)
– Smoleńsk (1796 guber.) – Smirna (1840 typ. A. Damianowa)
– Soluń (1825?) – Stawropol (1837) – Sumy po lebedyńskim
ujeździe 1874) – Supraśl (1763) – Tambow (1793) – Twer
(1836 P. Lwow) – Tyflis (1845 guber.) – Tobolsk (1789 – 1794 W. Kor-
nilew) – Torżok (1879) – Tuła (1822 guber.) – Tur (Tours we Francyi
1874) – Tyrnowo w Bulgarii (1884) – Uralsk (1862 rządow.) – Ufa
(1855 gubern.) – Charkow (1805 uniwersyt.) – Cherson (1862) – Carogród
czyli Konstantynopol (1863 Pancaykow) – Czernigow (1707 – 1850 gubern)
– Czugujew (1857 koło Suzdala, rządow.) – Jarosław (1785 guber.) – Jassy
(1790, 1860 Berman). – Theodosia (1859 Ormiańsk. Instytut) – Moskwa (1563
Piotr Tymofiejew Mstysławiec i Iwan Theodorow) – Sankt-Peterburg
Mobeż (Maubege we Francyi 1818 wojenna) – Tulczyn (1823)

Drukarnia cerkiewno-sławiańska raskolników w
Klincach. Klince czyli Klincowski posad (w Czernigowskiej
gubernij) była jedną z 17 starodubowskich słobod, które po
buncie Strzeleckim założyli zbiegli z Rossyi Raskolnicy.
Drukarnię otworzył tu r. 1781 kupiec Dmitryj
Rukawisznikow, w której w kompanij z kupcem Jakubem
Żeljeznikowym i tegoż synem Wasylem drukowali aż do r.
1788. Z początku dla uniknienia zatargów z cenzurą, nie kładli
na tytule swej firmy, dopiero, gdy d. 15 Januara 1786 ogłoszony
został ukaz pozwalający we wszystkich miastach i stolicach
otwierać drukarnie i w nich drukować dzieła z zachowaniem
przepisów policyjnej cenzury (Obacz: Połnoje Sobranie zakonow
XXI Nr 15,634), kładli jako drukarze i nakładcy swe nazwiska.
Dzieła podlegające cenzurze duchownej wydawano tajemnie bez oz=
naczenia miejsca i firmy. – Dopiero gdy ukazem z r. 1788 zakazano
wszystkim świeckim drukarniom drukować książki cerkiewne
lub dotyczące prawosławnej wiary (Ob. Połn. Sobr. zak. XXII Nr 16,556
i 16,564) – ustały drukarnie raskolników, lub drukowały potajemnie
albo drukowano za granicą Rossyi n.p. w Warszawie, Wilnie, Grodnie,
Poczajowie, Nieświeżu i t.p. (Ob. Sopikow I Nr 574 w nocie). Klincows=
kie druki, podobnie jak inne raskolników były przedrukami n.p.
Dioptra 1781 i 1786, (1787?) (z wydania Kutejnskiego 1651), Płotoh 1786–1787
(z wyd. moskiewskiego 1641), Limonar 1787 (z wyd. Kijówsk. 1628)
Raskolnicy bukowinscy drukują owe dzieła dziś w Kołomyi u
Bitonsa.

Drukarnia cerkiewno-sławiańska w Krakowie Szwajpolta Fijola
1491, czcionki do takowej odlewał niemiecki giser Rudolf Borsdorf
z Brunszwiku. Koszta na założenie drukarni łożyli Boner i Fuggier
kupcy krakowscy, którzy prowadzili handel zyskowny starosławiańskiemi
książkami. Wyszły z niej: Szestodnew fol. k. 168 – Czasosłow. 4to k. 384. – Triod
postnaja. fol. k. 313 – Triod cwietnaja. fol. k. 362. – Psałtyr z wszlie=
dowaniem. 4to (Tekst Krakowskiego Triodu postnego, różni się znacznie, co do
form, zwrotów i słów, od używanych dzisiaj, późniejszej redakcyi.

Drukarnia cerkiewno-sławiańska w Dołhopolu (Kimpolung-Langenau) na Wołoszczyźnie

otwarta r. 1635; zaprowadził ją Tymothej Aleksandrowicz Wer (który najprzód pracował w typografii kijewsko-peczerskiej Ławry, a później r. 1625 otworzył własną drukarnię w Kijowie na Podolu, z odmiennemi własnemi czcionkami; tę r. 1635 przeniosł do Dołhopola); po nim otwarto 1643 w Dołhopolu przy monasterze Uspenia Bohorodycy znowu drukarnię, w której wyszły:

1) Anthologion sirjecz Cwietosłow ili Tryfołog. W obiteli Uspenia Preczysty Bohomatere w Dołhompoli 1643. fol. k. n. 10 i liczb. 495 (wydał ihumen Melchisedech z Peloponesu i Orest Josturel logothet – dedykowane Matthejowi Basarabie hospodarowi Ugrowlachii). drukował Stefan jeromonach typograf i Joan Kunotowicz drukar.

2) Psałtyr. W Dołhompolie 1655. 4to kart 142 (druk w Obiteli Dołhopolskija, w typografii ihumena Melchisedecha – drukowali: jeromonach Dionisij eklesiarch korektor i Preda Stanczewicz ot Dołhopoda.

Drukarnia cerkiewno-sławiańska w Nowogródku-Siewierskim

założona r. 1674 przez Łazarza Baranowicza archiepiskopa czernihowskiego który sprowadził na zarządcę takowej drukarza Semena Jalińskiego i na urządzenie dał 4000 złp. Pierwszą księgą drukowaną w Nowogródku Siewierskim był Czasosłow 1675, w 8ce, Psałtyr 1675, w 4tce; – po polsku zaś wydano tutaj: Baranowicza: Nowa miara starej wiary 1676 4to; Buczyńskiego Aleksandra: Czyhirin pograniczne miasto w ciężkiem oblężeniu tureckim 1678. 4to; Galatowskiego Joanic.: Stary Kościół zachodni 1678. 4to; tegoż: Łabędź 1679. 4to – Po wielkim pożarze Nowogródka – Siewierskiego w r. 1679 przeniesiona ta drukarnia do Czernihowa i połączona z tamtejszą drukarnią cerkiewno-sławiańską, którą r. 1675 również Baranowicz przy monasterze troicko-ilińskim założył, sprowadziwszy później do niej na zarządcę drukarza Łukasza z Wilna. Drukarnia w Czernihowie do r. 1771. W niej drukowano po polsku: Baranowicza: Nowa miara 1679; Wiersze na cześć Baranowicza od towarzystwa kunsztu typografskiego 1689; Baranowicza: Wieniec Bożej Matki 1680. 4to; tegoż: Złoty pięć ran Chrystusowych 1680. 4to; Galatowskiego J.: Alphabetum rozmaitym heretykom. 1681. 4to; tegoż: Alkoran Mahometa 1683. 4to; tegoż: Fundamenta na których zasiadły jedności Ruś z Rzymem fundują 1683. 4to; tegoż Sophia, mądrość 1686. 4to; Jaworski Steph.: Hercules post Atlantem 1685 fol.; Ornowskiego Iwana: Musa rokosolańska 1688 fol.; Ornowskiego J.: Bogata drogich kamieniej speza 1693. fol.; Armaszenko Petr.: Theatrum perennis gloriae 1699. fol.; Clavis scientiarum hoc est parva logica 1708.

Baranowicz otrzymał od Cara pozwolenie na otworzenie w Czernihowie polskiej drukarni (Sumcow p. 26)

1) Mohilew (1693-1798) 1698-1800 1695 1699 Woszczanka Mary. (Karatajew. 157

[illegible] 1035 (1693). 1036. 1081. 1082. 1095. 1129. 1130. 1140. 1141 (1699). 1162 (1700). 1189 (1702). 1210. 1226. 1253. 1317. 1347. 1383. 1559 (1728). 1577 (1730)

(Max Woszczanka 1703 druk)

Supraśl (1695 – 1822)

1068 (Mineja obszczaja 1695 fol.), 1070 (Służebnik 1695 fol.). 1119 (Posliedowanie postnyja dwoji 1697 fol.). 1483 (Leykon sławeński 1722. 4o). 1484 (Sobranie przypadków duchownym osobam 1722. 4o). 1548 (Służebnik 1727 fol.)

Połock. (1697)

1115 (1697 O Sakramentach wydał Leon Kiszka 12o)

Dielski monaster (w Ugrowlachii) (1647-1712)

1340 (Oktoich 1712 fol.). Kniga o Chrystowie podrażanii w Dielskom monastyrie 1647. 4to –

Do Supraśla przeniesiono drukarnię sławiańską około r. 1687 za staraniem metropolity Cypryana Żochowskiego z Wilna

Jassy 1680
Buzeo 1701
Tergowiszcz 1712

2/ 158 (Karatajew

Kijów. od r. 1650. – 1730. – 1860

663. 664. 677. 678. 679. 685. 686. 687. 697. 698
703. 705. 706. 723. 725. 728. 746. 754. 755.
757. 760. 761. 762. 768. 769. 780. 781. 782.
786. 789. 790. 797. 801. 802. 806. 807.
808. 809. 810. 816. 820. 821. 822. 824.
833. 834. 841. 842. 848-850. 857. 858. 859.
862. 869 (świątcy 1680. 16°). 872. 873. 874. 875.
876. 891. 892. 894. 908. 909. 938. 941. 976.
977. 992. 993. 1004. 1005. 1011. 1021. 1022. 1029.
1030. 1031. 1039. 1048. 1049. 1050. 1054. 1064. 1065.
1066. 1076. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1103. 1127.
1131. 1132. 1134. 1136. 1137. 1143 (1699). 1164. 1166. 1167.
1182. 1187. 1190. 1191. 1192. 1198. 1213. 1215. 1216.
1227. 1231. 1245. 1251. 1252. 1254. 1257. 1275.
1276. 1280. 1281. 1282. 1296. 1297. 1301. 1304. 1305.
1319. 1329. 1337. 1338. 1339. 1350. 1351. 1352. 1354. 1364. 1365.
Akafisty i Kanony. Kraków 1693. 8°. 1371. 1372. 1384.
Sopikow I № 35. 1385. 1386. 1388.
1397. 1404. 1412. 1438.
1441. 1448. 1456. 1474.
1508. 1510. 1526. 1544.
1546. 1547. 1550. 1553. 1556.
1557. 1558. 1560. 1562. 1564.
1565. 1567. 1569. 1581.

3) 159 Hordulski

Lwow

2353 (Posliedowanie 1762. 8o). 2354 (do 8o). 2791 (Bt Sobornika 1784. 4o) - 2946 Lubomudria rastawlenija socz Chr. Baumeistera perew. s Lat. P. Lodija 1790. 4o).
2958 (1791). 2960 (do) - 1793.

Przemyśl

Służebnik (Leiturgikon) Peremyszl 1840. fol.

Poczajow (1764-1823)

2427 (O podrażanii J. Chrystu socz Th. Kempijskago perew. Ign. Bieleniewskako) 1764. 8o. Ob. Sopikow I. 791) - 2509 (Triodcwitnaja 1767. fol.) - 2531 (Narodo-wiesrczenie 1768. 4o). 2548 (Słowo o sojedynenii mejdu wostoczn. i zapad. cerkwiju episk. Mich. Olszawskago, z Łatyn. VK. 1769. 4o). 2589 (Gora poczajewskaja 1772. 4o K. I. 116. 4.)
2613 (Kanon 1774. 4o). 2621 (Egchiridion 1775. 8o). 2623 (Irmologion ~~1~~ 1775 fol.). 2637 (Czyn jereisk. 1776. 8o)
2647 Bohosłowie Pawł. Gawr. Antoine. 1776. 4o). 2649 (1776)
2663 (Trefologion 1777 fol.). 2665 (1777). 2666 (1778). ~~2666~~ 2685 (1778)
2702.3.4. (1779). 2751 (Pokajanie 1782. 8o). 2760 (1782). 2764 (1782)
2773 (1783). 2782 (1783). 2783 (do). 2786 (do). 2787 (Apostoł 1784 fol.)
2788 (Triod post. 1784 fol.) 2825 (O artykułach wiery 1785. 8o) 2826 Triod cwitn. 1786 fol.). 2828 (Trebnik 1786. 4o). 2861 (1786). 2884 (1787)
2885 (1787). 2934 (1789) - w/1791 (Służebnik fol.) 1793.4.5.7.

/ Poczajew

3109 (Biblia fol. 1798 w 5 tomach. ob. Sopikow I. 129 i 1337) – 3110 (Psałterz po sławiańsku i po polsku 1798. 8a. ob. Sopikow I. 984) – 3290 (Leksykon. 1804. 8o. kart 89.) –

Pieśni błahohowjejnyje na notach. Poczajow 1806. 8o. k. 1 i str. 131.

Psałtyr. Poczajew 1827. 4to (ostatnia książka)

4) 160 (Undulfki

Wilno (1681-1808)

1801 (ob Sopikow I. 639) 1802. 1808

Nr 2012 (Trebnik 1745. 8o). 2397 (Efrema Sirina pou: czyt. słowa 1764. 4o). 2504 (Dorothejeja awwy pouczenia 1767. 8o) 2521 (Czyn myrowarenija 1768. 4o). 2523 (Efrem Sirin 1768. 8o). 2579 (Czasosłow 1772 fol.). 2627 (Czasosłow 1776 8o) 2667 (Psałtyr 1777. 4o) 2668 (Synodyk (1778) 8o) 2669 (Weliczania 1778. 8o) (1800 2688 (Psałtyr w typogr. Akademii Wilensk. 1779. 4o ?) — 1792. 1794. 1769. 1798

Poczajów

2144 (Psałtyr. 1750. 4to). 2228 (Motytwosłow 1755. 8o) 2229 (Służebnik 1755 fol.). 2236 (Akafisty 1756. 8o) 2249 (Katychizys 1756. 4o). 2250 (Bohosłowia z słowarem sławiano polsk. 1756. 4o). 2251 (Obraz 1756. 4o). 2343-2348 (Minej czetyjal 1761. 6 tomów fol. po 2 miesiące)

Rzym

2201 (Bukwar cyryllski i glagolicki 1753. 8o)

Wenecya

2628 (Kanon św. Symeonu i Sawwie serb. 1776. 4o). 2939 (Psałtyr 1790)

Rymnik

(Gramatyka słowiańska 1755. Nr 2236)

Wiedeń

2566 (Miesiacosłow 1771. 8o). 2590 (Katychisis jeromonacha Platona 1773). 2591 (1773). 2663 (1774). 2629 (1776) 2630 (do) 2631 (do). 2651 (1777). 2652 (do) 2687 (1779) 2721 (1781) (1796)

Wilno

Molytwosłow. Wilno w typ. obiteli monachow czyna Św. Wasylija Welikaho uniatskaho ispowiedanija 1808. 8o. (ob. Sopikow V. 12964) (ostatnia)

Ewchologion. Wilno 1807. 12mo.

5) 161 (Undolski

Wilno

2705 (Efrema Sirina poucz. i Awwy Dorotheja 1780. 4º)
2714 (Psaltyr 1780. 4º) 2738 (Ewangelie uczyt. 1782 fol.)
2794ª (Psaltyr 1784. 4º). 2806 (Służba i powieść o ikonie
Tychwinskija Bohor. 1785. 4º). ~~28..~~
2831 (Psaltyr 1786. 4º). 2832 (Alfa i Omega 1786. 4º). 2907
(Czasownik 1788. 4º). 2940 Ewanhelije (1790. 4º). r. 1796

Klince (1781–1788)

~~2727~~ (Dioptra 1781 4º) – 2765 (Mineja obszaja napecz. w
Klincewskom posadie 1782. fol.). 2839 (Szestodnew
1786 fol.). 2840 (Sergia i Nikona i Sawwy Storoż. Żyt-
tija 1786 fol.). 2841 (Dioptra 1786 4º). 2844 (Prolog
1786 fol.). 2851 (Ewanhelije uczytelnoje 1786. fol.)
2862 (Ewanhelie-tetr. 1787. 4º) – 2863 (Żytije Nikołaja
Czudotworca. W Klincach w typ. Żeleznikowa 1787. 4º i toż samo
tego r. tamże w typ. Rukawisznikowa 1787. 4º) – 2870 (Psał:
tyr 1787. fol.) 2871 (Kanonnik 1787 4º) 2872 – Dorotheja awwy
poucz. 1787 fol.). 2873 (Efrema Sirina poucz. 1787
4º) – 2874 (Dioptra 1787. 4º) – 2875 (Limonar 1787. 4º) –
2876 (Prolog 1786-7. fol. 4 tomy) – 2878 (Syn cerkownyj 1787. 4º)
2879 (O trieporokach 1787. 4º) – 2883 (Ewanhelije uczytelnoje
1787. fol.). 2890 (Czasownik 1787. 4º). 2895 (Istoria o
otcech sołoweckich 1788. 8º)

6) 162 Undolski

Kijow od r. 1720. 1723. 1724. 1725

nr. 1611. – 2567 (Joanna Rylskago Zytie so stuż: boju 1771. 4o)

Czernigow

1612 (1720) 1613 (d.o) 1616 (d.o) 1636 (1721). 1818 (1733) 1878 (Kanonnik 1739). 1975 (Czasosłow 1743). 1976 (Bukwar 1743). 2007 (Molitwosłow 1744). 2009 (Psałtyr. 1745) 2010 (Izpowidanie 1745). 2011 (Katichisis 1745) 2053 (Kanonnik 1746) 2073 (Służebnik 1747). 2074 (Molitwosłow 1747). 2095 (Alfawit 1747) 2093 (Nowy Zawiet 1748) 2095 (Molitwy 1749). 2096 (Trebnik 1749). 2097 (S. Barbary żytie 1749). 2098 (Bukwar 1749). 2145 (1750). 2147 (d.o) 2148 (d.o) 2149 (d.o). 2150 (d.o) 2151 (d.o). 2184 (1752). 2186 (1753). 2216 (1754). 2217 (d.o) 2218 (1755). 2253 (1756). 2254 [illegible] (1757). 2255 (d.o)

Supraśl

1667 (1722) 1668o (d.o Lexykon) 1758 (1727 Służebnik). 1840 (Trebnik 1736). 2265 (Pouczenie 1757. 8o) 2268 (Służebnik 1758 fol.). 2500 (Euchologion 1766. 8o). 2576 (Czasosłow 1772 fol.) 2616 (Swiatcy 1774. 12o) 2686 (Czasownik 1778. 8o). 2719 (Psałtyr 1780) 2737 (1781). 2854 (Czasosłow 1786 fol.). 2855 (Efrem Sirin 178[?]6. 4o) 2857 (Swiatcy 1786. 8o) 2858 (Rossijskim Czudotw. Służba 1786. 4o)

Mohilew

1770 (Akafisty 1728). 1784 (Oktoich 1730). 1838 (1736 Psałtyr). 1857 (Psałtyr 1738). 1977 (Molytwosłow 1743) 2210 (Oktoich 1754). 2261 (Katychisis 1757. 8o). 2333 (Georgia Konisskago poucz słowa 1761. 4o) 2334 (Katychisis 1761) 3106 (Czasosłow, w typogr. protojer. Mich. Strielbeckaho 1797. 8o.

1798

7) 163 (Undolski

Czernigow

2278 (Sbornik 1758), 2279 (1758). 2280 (d°)
2281 (1759). 2282. (d°). 2283 (d°). 2321 (1760)
2322 (1761). 2323 (d°). 2324 (d°) 2352. (1762)
2392 (1763). 2394 (d°) 2395 (1764). 2396 (d°)
2500 (1766). 2532 (1768). 2534 (1769). 2555. (1770)
2568 (1771). 2569 (d°) 2720 (1780). 2820 (Kanonnik 1785
4°)

Warszawa (1767–1798) (Liestwica. Warszawa 1785 fol.)

2503 (Efrema Sirina Pouczenia 1767. 4°. ob. Sopikow I. 355)[2].
2586 (Czyn 12ti psalmow, w typ. Warszawskoj 1772. 8°. str. 112) 2804.
(Kormczaja 1785. fol.) 2805 (Dorotheja poucz. 1785. 4°). 2829 (Czasownik
1786. 4°) 2830 (Swiatcy 1786. 4°) 2893 (Margarit J. Złatoustago 1788 fol.)
Grodno (1768–1796)[3] 22 (Psałtyr 1798. 4°)
2524 (Dorotheja awwy pouczenia 1768. 8°. Zobacz Wilno)
2722 (Psałtyr 1781 fol.) 2767 (Katichisis Ławr. Zizanija
1783. fol.). 2808 (Psałtyr 1785. 4°). 2809 (O wierie prawosł.
1785 fol.) 2834 (Kiryłłowa Kniga sbornik 1786 fol. ob.
Sopikow I. 570) – 2835 Rossijskim wsiem Sw. Służba 1786. 8°.)
2836 (Służba na welykuju subbotu 1786. 12°). 2866 Katichisis Zizanija
1787. 4°). 2888 (Czasownik 1787. 8°). 2905 (Psałtyr 1788. 4°)
2920 Służba Pochwalnaja Bohorodycy 1789. 4°). 2921 (1789). 2922 (d°)
2925 (d°) 2943 (1790 Kanonnik. 8°). 2945 (1790). 2970 (1791) – 1792. 1794. 5
6.

8) do str. 275. 164 (Undolski)

Supraśl

2865 (Żytie Nikołaja czudotw. 1787. 4º). - 2901 (Swiat: cy 1788. 8º.) - 2902 (O artykułach wiery 1788. 8º.) 2903 (Strasti Chrystowy 1788. 4º.) - 2908 (Chrystianskoje błahoczestie 1788. 8º.). 2909 (Alfa i Omega 1788 fol.) 2910 (Skitskoje pokajanie 1788. 8º.). 2911 (Sołowieckaja istoria 1788. 8º.) - 2913 Efrema Sirina i Awwy Dorotheja poucz. 1788 fol.). - 2914 (1789). 2915 (d.º). 2916 (d.º) 2926 (Psałtyr 1789). 2931 (1789). 2941 (1790). 2944 (d.º) 2959. (1791). 2967 (d.º) 2968 (d.º). 2969 (d.º) r. 1792. 1793. 1794. 1796. - Kanonnik 1822. 4to

Poczajow

3049 (Nikona Czernohorca Pandekty i Taktikon. 1795. fol.) - 1809 - 1813.
Akafisty 18. Poczajow 1823. 4º.

Niamc w Mołdawii.

Isaaka Syryna Słowesa perew. Paisija Weliczkows-kago. Napecz. w Njameckom monast. 1812. fol.

Janow (raskolnikow)

Efrema Syryna i Awwy Dorotheja Pouczenija. W typogr. Janowskoj 1817. fol.

9) 165 [Undulfki]

Lwow

Nr 3447. Ofmogłafnik notnyj. Lwow 1816. 4o)

1617 (1720). 1640 (1722). 1642 (Do) 1680 (1723)

1746 (1726). 1788 (1730). 1789 (Do) 1868 (1739) 1894 (1741)

2014 (1745). 2015 (1745). 2173 (Bohosłowia Leont. Szeptyckoho 1752. 8o) 2266 (Służebnik 1757 fol.) 2291 (Służebnik 1759 fol.)

2292 (Łohnuftaw 1759. 8o). 2308 (Ifyka 1760 8o). 2317 (Bohosłowia 1760 8o)

Uniów monaster (1732–1747)

1807 (Przypadki 1732. 8o). 1819 (Służebnik 1733) 1883 (Służebnik 1740). 2036 Pouczenie (1745). 2072 (Liturgiarion 1747 fol.)

Bucharest

1731 (1726 Oktoich). 2522 (Epistolia patriarchy Paisia 1768)

2617 (Ewanhelye 1775 fol.) – nowyj zawiet 1828. 4o

Jassy

2570 (Wozwanie k Moldawanam 1771 fol.) 2601 (Wozwanie k Gawryilu mitr. 1773 fol.) 2859 (Czasosłow 1786 8o). 2935 (1789). 2936 Do

Kenigsberg 2938 (1790). 2972. (1791). 1793

1760 (1727 Kalendarz). 1739 (1730 Kalendarz)

Budyn (Ofen)

Cerkownyja besjedy Mich. Łuczkaja. Budyn 1831. 8o

Halla

1825 (Drndt 1735) 1827 (Do) 1828 (Do) 1829 (Do)

~~Poznań~~ Posonii

2051 (Gramatyka sławeno-bohemskaja vocz G. Doleszala. Poznań 1746. 8o ? Ob. Sopikow I. 231) ?

Dubosary

3021 (Bukwar sławianski izd. mich. Strielbeckim 1794. 8o Ob. Sopikow I. 188)

10) 166

(Karatajew

Nowogrodek Siewierski: (1658-1678)

681 (1658). 724 (1663). 811. (1675). 815 (1675) 819. 826. 835 (1677). 836 (ruda Czernigow 1677). 837. 845. 846. 847. (1678)

Czernigow. (1675-1785)

814 (1675). 817. 865 (1680). 870. 871. 880. 907. 916. 917. 931. 932 (1685). 949. 950. 959. 960. 978. 998. 1010. 1012. 1020. 1063. 1077. 1096. 1097. 1099. 1133. 1163 (1700). 1188. 1211. 1212. 1228. 1248. 1249. 1273. 1274. 1292. 1307. 1308. 1309. 1315. 1316. 1318. 1331. 1342. 1343. 1361. 1362. 1363. 1373. 1375. 1376. 1381. 1382. 1387. 1402. 1403. 1415. 1433. 1437. 1440. 1455 (1721).

Stratyn

700 (1660)

Uniow (1670-1747)

770 (1670). 805 (1674). 825 (1676). 843. 856. 879. 888. 915. 934 (1685). 945. 996 (1689). 1001. 1019 (1692). 1023. 1037. 1038. 1045. 1046. 1058 (6). 1073. 1084. 1120 (6). 1123 (1698). 1142 (1699).

Lwow

717 (1663). 722. 730. 732. 733. 734. 735. 739. 740. 742. 753. 756. 758. 759. 772. 783. 784. 785. 788. 796. 849. 878. 893. 910. 918. 942. 948. 961. 962. 963. 979. 980. 982. 983. 984. 985. 995. 1000. 1002. 1003. 1007. 1008. 1013. 1015. 1024. 1025. 1040. 1057. 1074. 1081. 1144 (1699). 1149. 1150. 1168. 1169. 1184. 1205. 1214. 1229. 1232. 1263. 1272. 1289. 1306. 1321. 1344. 1369. 1405. 1421. 1431. 1480. 1482. 1496. 1535. 1570 (1730). 1578.

Wilno

890 (1681). 1018 (Strzebnik w monast. Sw. Troicy 1692) 1033 (w Bractwie Sw. Ducha 1693). 1067. 1114.

Amsterdam 167

Antoniewo Sijski monaster (w Archangielsk. gub. na wyspie przy wsi Sijskie. dr. 1670

Belgrad (~~Serbia~~) 1552 (Zara vecchia - Zadar w Dalmacyi)

Bukareszt 1705 (na Wołoszczyźnie)

Cetynia (Montenegro) 1494.

Dołhepole (Kimpolung - Ugro Walachia) 1635-1650.

Dełski monaster (Ugro Walachia) 1646-1647.

Gradiska (w Illiryi) 1670 (?)

Gorazd (~~Hercogowina~~ nad Dryną) 1529-1531.

Jassy (Moldawia) 1643-1680.

Iwerski monaster (w Nowogorodskiej gubernii - na Waldajskiem jeziorze) 1657-1665.

Braszow (Kronstadt - w Siedmiogrodzie) około 1500.

Mileszew monaster (Hercogowina koło Przepola) 1544-1547.

Wletki, (Wnetki, Wenecya) 1491. 1519-1597. 1611-1638. 1644-1658.

Moskwa 1564. 1568. 1589-

Mirkszyna cerkew (~~Montenegro~~ nad rzeką Wuka w Serbii) 1562.

Oksford

Praga (w Czechach) 1517-1519

Petersburg

Rujański monaster (koło Użycy w Serbii nad rzeką Morawą) 1537.

Rzym 1583-1651

Serbia 1621.

Skadar (Skutari) 1561-1563

Sloboda (alexandrowska przy Moskwie) 1577.

Stockholm (w Szwecyi) 1628 - 1644.)
Stolcenberg 1706.
Sebesz (Mühlenbach w Siedmiogrodzie) 1577-1580.
Sołowecki monaster.
Tergowisztje (w Ugro-Wałachii) 1512-1547. 1646-1649. -1713.

Tübingen. 1561 - 1563.

Urach 1561

sine loco

1512 Ewangelie
1629 Muzytowski Antidot.

1637 Psaltir mat Bassaraby (Kimpolung)
1638 " " " (Kimpolung)

Bujnicze (miasteczko mohil. gub.) 1635. (1785 –175[illegible])

Czernichow (miasto gub. czernigow.) 1646–1677.
przy troicko-ilińskim monasterze

Jewje (miasteczko gub. wilensk.) 1611–1644.

Kuteinski monaster (pod Orszą w Mohilew. gubern.) 1630 – 1653.

Mohilew 1616–1646. 1676. 1701. 1758. 1768.

Nieśwież (w gubern. minskiej) 1562.

~~[illegible]~~

Nowogrod Siewierski (w gubern. Czernigow) (1658–75) 1658–1678
przeniesiona 1679 do Czernigowa.

~~[illegible]~~ Supraśl

Wilno 1525–1652.

Zabłudow 1569 – 1570.

Połock (w gub. witebsk.) 1697.

Razumowskij: Čerkownoje pjénie w Rossii

169

Czetwertnia (wołyńsk. gub. miasteczko) 1625
Lutkowicz

Czorneński monaster (" " pod Łuckiem) 1629
(nad Horyniem mile od Klewania.
Lutkowicz

Dermań (" " wieś) 1603–1605

Kijów 1617.

Kraków 1491.

Krylos (pod Haliczem obw. stanisław.) 1606.

Krzemieniec (m. gub. wołyń.) 1638.

Lwów 1573–

Łuck Monaster (m. gub. wołyń.) 1628–1640.

Ostrog 1580–1612.1640.

Poczajów 1618.1655.1730–

Rochmanów (na Wołyniu miasteczko) . 1619

Stratyn (w Galicyi) 1602. 1606. 1660.

Uherce (w Galicyi .. w Samborsk.) 1618. 1620 Paweł Lutkowicz.

Uniów monaster 1630–1639–1733